

இந்துதருமம்

புத்தகத்தைப் பல்கலைக்கழகம்
பெரிசு விமலா பாரதி
50
சிறப்பு மலர்

இந்து மாணவர் சங்கம்
பேராசனப் பல்கலைக் கழகம்
1991, 92

தெளிந்திடுகின்ற காலகாலம்

புதிதாய்

உ

சிவமயம்

“மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

இந்து தருமம்

HINDU DHARMAM

பேராதனை பல்கலைக்கழகம்

பொன்விழா சிறப்பு மலர்

இதழாசிரியர்

செல்வன். த. வேலுப்பிள்ளை

விஞ்ஞான பீடம்.

இந்து மாணவர் சங்கம் 1991/92

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

பேராதனை.

கா ப் பு

கலைமாதும் திருமாதும் களித்தே வாழும்
கவின்பேரா தனைநகரில் கோயில் கொண்டு

நிலையான நற்கல்வி கலையின் ஞானம்
நெஞ்சருகும் பக்தருக்கே அருளும் சேந்தன்

தலையான தண்டமிழின் ஊஞ்ச லேறித்
தமிழ் குறிஞ்சிக் குமரனவன் கனிந்தே யருள

மலைமீதில் பாரதத்தை எழுதும் ஞான
மதகரியின் செஞ்சரணம் காப்பதாமே.

அட்டையில்:- சிவனும், தந்தைக்குபதேசம் செய்யும் ஞான முருகனும்

அட்டைப்படத்திற்காக மாணவர்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட ஓவியங்
களில் தெரிவு செய்யப்பட்டது.

இதனை வரைந்தவர்:-

செல்வன். எஸ். சுசந்தன்

3ம் ஆண்டு மிருக வைத்திய பீடம்
பேரா தனைப் பல்கலைக்கழகம்
பேரா தனை.

இதழின் உள்ளே. . .

முகப்பு ---

இதழின் உள்ளே ---

ஆத்மகனாநந்த சுவாமிஜியின் ஆசியுரை --- (i)

Vice Chancellor's Message --- (ii)

இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்கள பணிப்பாளரிடமிருந்து --- (iii)

இந்து மாணவர் சங்க பெருந்தலைவர் பாராட்டுகின்றார் --- (iv)

இந்து மாணவர் சங்க பெரும்பொருளாளர் வாழ்த்துகின்றார் --- (v)

தலைவரின் உள்ளத்திலிருந்து --- (vi)

செயலாளர்களின் சிந்தனையிலிருந்து சில துளிகள் --- (vii)

இதழாசிரியர் எண்ணத்தில் --- (viii)

இந்து மாணவர் சங்க செயற்குழு 1991/92 --- (ix)

குறிஞ்சிக்குமரன் ஆலய பொறுப்பாண்மைக்குழுவும், "குறிஞ்சித் தென்றல்" கலை நிகழ்ச்சியின் உபகுழுவும் --- (x)

செயற்குழு படமும் விபரமும் --- (xi)

பொறுப்பாண்மைக்குழு படமும் விபரமும் --- (xii)

இந்துமதம் சவாலொன்றினை எதிர் கொண்டவாறு 19ஆம் 20ஆம் நூற்றாண்டுச் சீர்திருத்த இயக்கங்கள்

பேராசிரியர். சி. தில்லைநாதன் ... 11

எங்கள் அகம் மலர அருள் புரிவாய்

செல்வி ஞானாம்பிகை விஸ்வநாதன் ... 12

இந்து மதம், சில குறிப்புகளும் கருத்துக்களும்

எஸ். லோகிதராஜா ... 13

அட்டா அப்படியா!

வி. சதாசர் ... 16

இலங்கையில் நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் நிறுவிய கதிர்வேலாயுத சுவாமி (கதிரேசன்) கோவில்கள்

கலாநிதி. ந. வேல்முருகு ... 19

எமது இன்றைய நிலைக்கு நாமே பொறுப்பு

செல்வி. வளர்மதி சின்னராசா ... 22

மானுடம் பாடாத மகளிர்	கலாநிதி. துரை மனோகரன்	... 25
பக்திப்பாடல்	பிச்சையப்பா கணேசவரதன்	... 32
மானுடரும் கடவுளரும்	சி. சிவசேகரம்	... 33
மனம் எங்கே போகிறது?	பா. நித்தியாநந்த குருக்கள்	... 36
சுவாமி விபுலாநந்தரின் நோக்கிற் சமயமும் வாழ்வும்	கலாநிதி. க. அருணாசலம்	... 39
சமய குரவரும் நாவலர் பெருமானும்	பேராசிரியர் பொ. பூலோகசிங்கம்	... 46
வள்ளுவத்திலிருந்து சில அன்புத் துளிகள்	செல்வன். மா. அருணாசலம்	... 50
ஈழத்து வன்னிமைகளில் சிறு தெய்வ வழிபாடு	திரு. இரா.வை கனகரத்னதிம் M.A	... 54
சைவநெறியும் மாண்பும்	வைத்திய கலாநிதி கே. வேலாயுதபிள்ளை	... 61
சமயமும் வாழ்வும் அதன் பயனும்	மு. சுந்தரச்செல்வன்	... 66
குறிஞ்சி அழகன் (கவிதை)	செல்வன். பத்மதேவன்	... 69
நான் யார்? நான் யார்? நான் யார்? எம்மைக்கண்டோமா?	செல்வன், அ. ராச்குமார்	... 70
சிலரின் சிந்தனைகள்	செல்வன். பா. பாலநந்தகுமார்	... 73
குறிஞ்சிக் குமரன் ஆலயமும் இந்து மாணவர் சங்கமும் நாற்பதாண்டு கால - காலக்கண்ணாடியில்	செ. ரூபசிங்கம்	... 76
Bhagavad Geetha - to me	Ruwan Ratnayake	... 88
இந்து தருமத்தை பற்றி ஒரு கண்ணோட்டம்	செல்வன். க. ரவிசங்கர்	... 90
பேராசிரியர் சி. பாலசுப்பிரமணியம்	செல்வன். க. விஜயமோகன்	... 93
குறிஞ்சித்தென்றல்	செல்வன். பா. மணிவண்ணன்	... 95
நன்றிகளை சமர்ப்பிக்கின்றோம்		... 97
1991 / 92ம் ஆண்டுக்கான இந்து மாணவர் சங்க 36வது செயற்குழு வின் ஆண்டறிக்கை		... 98
நன்றியுரை		

ஆத்மகனாநந்த சுவாமிஜியின் ஆசியுரை

இன்றைய உலகின் விஞ்ஞான வளர்ச்சி பிரமிக்கத்தக்கது. அது மனிதனுக்குப் பல வாழ்க்கை வசதிகளைப் பெற்றுத்தந்துள்ளது என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால், மனிதனின் அறிவு, வளர்ச்சி பெற்ற அளவிற்கு அவனது பண்பாடு வளரவில்லை என்பதையும் யாரும் மறுக்க இயலாது. பண்பாடற்ற மனிதன், படித்திருந்தும், சமூக விரோதியாக விளங்குகிறான் எனவே ஒரு சமுதாயத்திலே பண்பாட்டை வளர்ப்பதில் மிக்க அவசியம் தேவை. அந்த தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதே சமயத்தின் நோக்கம். 'சமயம் இல்லாத சமுதாயம் ஓநாய்கள் கூட்டத்திற்குச் சமம்' என்று கூறுவார் சுவாமி விவேகானந்தர். ஆனால் அதே சமயத்திலே சமயம் என்பது மனிதர்களைப் பிரிக்கவும், துவேஷிக்கவும் செய்யும் அமைப்பு அல்ல; 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்', 'யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்' போன்ற உயர்ந்த, பரந்த மனப்பான்மைகளை வளர்க்க உதவும் அமைப்பாகும். நம்பிக்கை, அறிவு, செயல், தியாகம் இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு சமய வாழ்க்கை அமையும் பொழுது, அது ஒரு சிறந்த ஆளுமையை வளர்க்க உதவுகிறது. இந்து சமயம் அப்படிப்பட்ட ஒருங்கிணைந்த பயிற்சியை உள்ளடக்கியது. மனிதனின் அறிவு, உணர்வு, செயலுக்கம் இவையனைத்தையும் வளர்த்து மனித வாழ்க்கையை மேன்மையுறச் செய்ய வல்லது அது.

பேராதனைப்பல்கலைக்கழக இந்து மாணவர் சங்கம் வெளியிடும் 'இந்து தருமம்' என்ற சஞ்சிகை இந்து மதத்தின் பல்வேறு நோக்கங்களையும், நெறிமுறைகளையும், சிறப்புக்களையும் உள்ளடக்கியதாக அமையும் என்று நம்புகிறேன். இதன் மூலம் மாணவர் உலகம் பல நல்ல கருத்துக்களைத் தெரிந்து பயன் பெறுவர் என்பதில் ஐயமில்லை.

'இந்துதருமம்' சஞ்சிகைக்கு எனது நல்வாழ்த்துக்கள்.

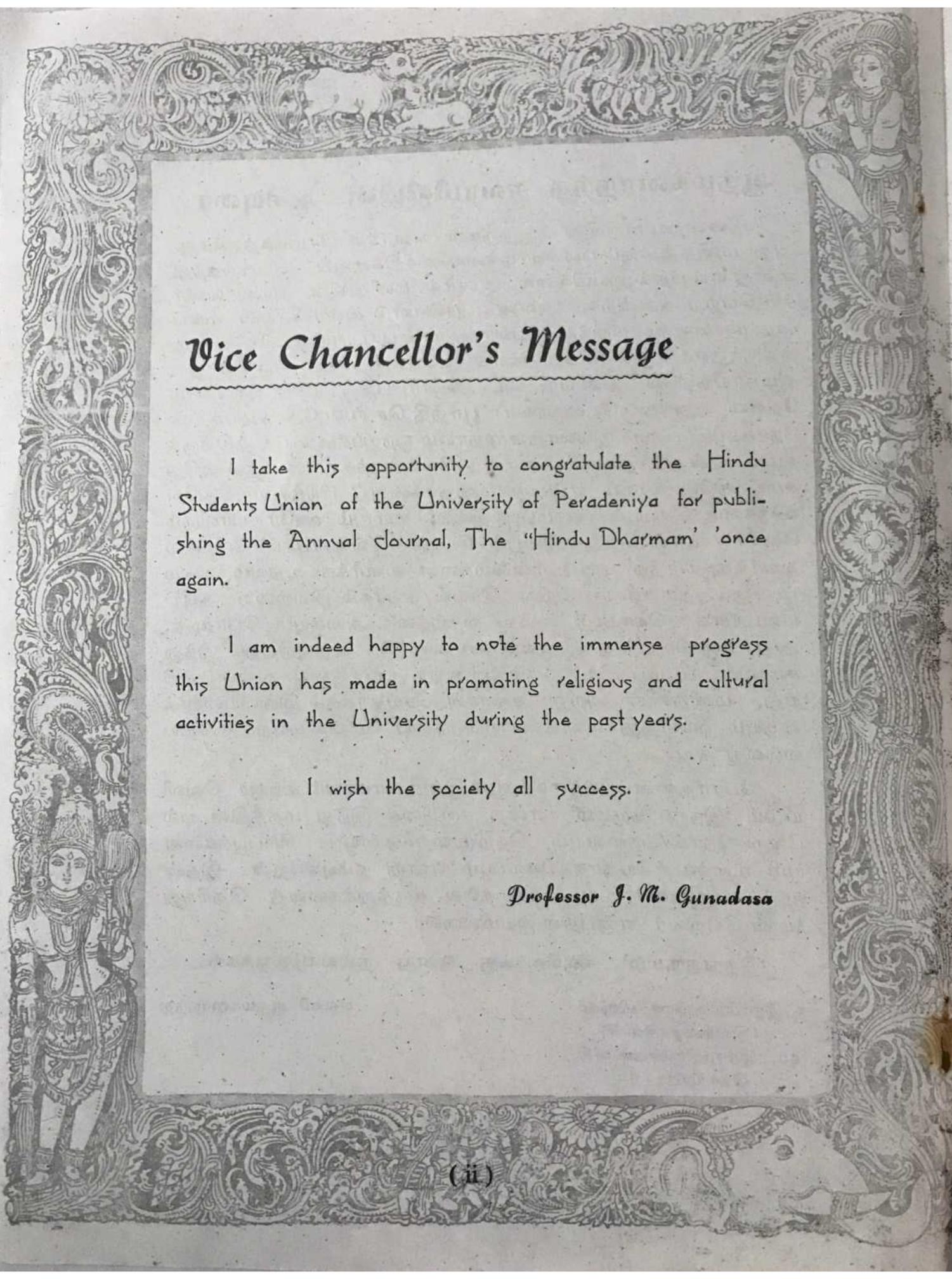
இராமகிருஷ்ண மிஷன்

(இலங்கைக்கிளை)

40, இராமகிருஷ்ண வீதி,

கொழும்பு - 6

சுவாமி ஆத்மகனாநந்த

Vice Chancellor's Message

I take this opportunity to congratulate the Hindu Students Union of the University of Peradeniya for publishing the Annual Journal, The 'Hindu Dharmam' 'once again.

I am indeed happy to note the immense progress this Union has made in promoting religious and cultural activities in the University during the past years.

I wish the society all success.

Professor J. M. Gunadasa

இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்கள பணிப்பாளரிடமிருந்து. . .

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் இந்து மாணவர் மன்றம் வெளியிட்டு வரும் “இந்து தருமம்” என்னும் ஆண்டு மலர் இந்து மதம், இலக்கியம், கலைகள், பண்பாடு ஆகிய துறைகளில் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளைத் தாங்கி வெளிவருகின்றது. அங்கு பயிலும் மாணவர்களின் எண்ணங்களையும் கருத்துக்களையும் வெளியிடுவதற்கு ஏற்றதொரு களமாக இச்சஞ்சிகை விளங்குகின்றது. அறிஞர்களிடத்தும் மாணவரிடத்தும் “இந்து தருமம்” பெரு மதிப்பைப் பெற்றுள்ளது.

1992ம் ஆண்டின் இதழ் சிறப்புற வெளிவருவதை அறிந்து மகிழ்வடைகிறேன். “இந்துதருமம்” பல்லாண்டுகள் வாழ்க என வாழ்த்துகிறேன்.

க. சண்முகலிங்கம்,
பணிப்பாளர்

இந்து மாணவர் சங்கப் பெருந்தலைவர் பாராட்டுகின்றார். . .

பேராதனைப் பல்கலைக்கழக இந்து மாணவர்களின் பெரு முயற்சியினால் வெளிவரும் "இந்து தருமம்" வருடாந்த சஞ்சிகை, இந்து மாணவர் சங்கத்தின் அயரா உழைப்பையும், தன் நம்பிக்கையையும், திட சக்தியையும் வெளிக்காட்டும் சாதனமாக அமைகின்றது. மாணவர்களின் கூட்டு முயற்சியின் பலாபலன் எப்படி இருக்கும் என யாவரும் ஊகிக்க இது வாய்ப்பளிக்கின்றது. இப்படியான ஆரோக்கிய குணங்கள் சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கு என்றும் இன்றியமையாததாகும்

"இந்து தருமத்தை" தொடர்ச்சியாக வெளிக் கொணர எடுத்த முயற்சிகள் பாராட்டத்தக்கன. சஞ்சிகைக்கு தேவையான நிதி மாணவர்களின் தரமான கலை நிகழ்ச்சி மூலம் சேகரிக்கப்பட்டது, இந்து மாணவர்களின் ஆற்றலுக்கு மகுடம் வைத்தாற் போல் அமைகின்றது. எனவே இப்பெரும் முயற்சியில் ஈடுபட்ட யாவரும் பாரட்டப்பட வேண்டியவர்கள்

இந்து மாணவர் சங்கத்தினரின் இப்பணி தொடர குன்றில் வாழும் குமரன் இறையருள் வேண்டுகின்றேன்.

வைத்திய பீடம்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்
பேராதனை.

கலாநிதி. இரா. சிவகணேசன்
பெருந்தலைவர்

இந்து மாணவர் சங்கப் பெரும் பொருளாளர் வாழ்த்துகின்றார். . .

பேராதனைப் பல்கலைக்கழக இந்து மாணவர் சங்கத்தின் வருடாந்த சஞ்சிகையான 'இந்து தருமம்' தொடர்ந்து இவ்வருடமும் வெளிவருவதையிட்டு மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

இந்து தருமத்தை இவ்வாண்டில் வெற்றிகரமாக வெளியிட முயற்சி செய்த இந்து மாணவர் சங்கத்துக்கும், இச்சஞ்சிகையை அச்சிடுவதற்குத் தேவையான நிதியை திரட்டுவதற்கு நடத்திய "குறிஞ்சித் தென்றல்" நிகழ்ச்சிக்கு பல வழிகளிலும் உதவி வழங்கியவர்களுக்கும், சஞ்சிகை சிறப்புற ஒத்தாசை வழங்கியவர்களுக்கும் எனது பாராட்டைத் தெரிவிப்பதோடு இம்முயற்சியில் பங்குபற்றிய அனைவருக்கும் குறிஞ்சிக் குமரனின் திருவருள் கிடைக்க வேண்டி குன்றத்துக் குமரனை பிரார்த்திக்கிறேன்.

இந்து மாணவர் சேவை மேலும் தொடர எனது நல்லாசிகள்

பல்வைத்திய பீடம்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்
பேராதனை

வைத்திய கலாநிதி வி. விஜயகுமாரன்
விரிவுரையாளர்

தலைவரின் உள்ளத்திலிருந்து. . .

குறிஞ்சிக் குமரன் திருவருள் முன்விற்க

பல வருடங்களின் பின் 1990ம் ஆண்டு புத்துயிர் அளிக்கப்பட்ட "இந்து தருமம்" இதழினை மீண்டும் ஒருமுறை தடங்கலின்றி உங்கள் கைகளில் தவழ விடுவதையிட்டு இறும்பூதெய்துகின்ற அதேவேளை என் ஆழ்மனதை அண்மைக் காலமாக உறுத்தி வருகின்ற சில விடயங்களை இவ்வேளையில் உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளலாம் என எண்ணுகின்றேன்

சென்ற வருடம் இந்து மாணவர் சங்கத்தின் தலைமைப் பதவியை ஏற்றுக்கொண்ட பொழுது, எமது இந்து மாணவர் சங்கமானது குறிஞ்சிக் குமரன் ஆலய நிர்வாகத்தோடு மட்டும் நின்று விடாது ஆலயத்திற்கு வெளியில் பல பொது விடயங்களிலும் ஈடுபட வேண்டும் என்ற கருத்தையே கொண்டிருந்தேன். இந்த வகையில் எமது செயற்குழு இவ்வருடம் சில செயற்திட்டங்களைச் செயற்படுத்தியதும் யாவரும் அறிந்ததே

ஆனால் அண்மைக்காலங்களில் எமது ஆலயத்தில் கூடும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை வெகுவாகக் குறைந்து வருவதைக் கருத்தில் கொள்ளும் பொழுது எம்முடைய இந்தக்கொள்கை தவறானதோ என்ற கேள்வியே மனதில் எழுகின்றது.

எமது பல்கலைக்கழக இந்து மாணவர்கள் ஒன்று கூடுவதற்கும் வழிபாடுகள் ஆற்றுவதற்கும் ஏற்ற இடமொன்று அமையவேண்டும் என்ற பேரவாவில் எமது பழைய மாணவர்கள் 1952ம் ஆண்டு முதல் எடுத்த பெருமுயற்சியினால் பரந்திருந்த மலைகளை உடைத்துச் சமதரையாக்கி இந்தக் குறிஞ்சிக் குமரன் ஆலயம் 1968ம் ஆண்டில் கட்டி முடிக்கப்பட்டது. இவ்வளவு கஷ்டத்துடன் உருவாக்கப்பட்ட இவ்வாலயம் எதிர்காலத்தில் கவனிப்பாரற்ற நிலையில் விடப்பட்டு விடுமோ என்ற பயம் ஆழ்மனதில் உருக்கொண்டதாலேயே உங்கள் கவனத்தை ஈர்க்க வேண்டும் என்ற நோக்கில் இதனை எழுதத் துணிந்தேன். நன்பர்களே! பலமைல்களுக்கப்பால் சொந்த வீட்டைப் பிரிந்து வாழும் நமக்கு இவ்வாலயமும் அதன் சுற்றாடலும்தான் எமது சொந்த ஊரை வீட்டை நினைவுபடுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. ஆகவே, இதனைப் பேணிப் பாதுகாப்பது எமது கடமை என்பதைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பயிலும் ஒவ்வொரு மாணவனும்/மாணவியும் உணரவேண்டும். எதிர்வரும் செயற்குழுவிற்கு உங்கள் நல்லாதரவை நல்கி இவ்வாலயத்தை பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று அனைவரையும் மிகவும் பணிவுடன் வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

நன்றி

பொறியியல் பீடம்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

செல்வன், க. வல்லபநந்தன்

வாழ்க இந்து தருமம்
வளர்க மாணவர்தம் பணி

செயலாளர்களின் சிந்தனையில் இருந்து சில துளிகள். . .

பேராதனைப் பல்கலைக்கழக இந்து மாணவர் சங்கமானது தனது அயராத முயற்சியினால் 'இந்து தரும்' வருடாந்த இதழை வெளியிட்டு வருவது யாவரும் அறிந்ததே. இந்த வகையில் இவ்வாண்டும் "இந்து தரும்" இதழானது சில புதிய, வித்தியாசமான ஆக்கங்களுடன் வெளியிடப் படுவது குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். இவ்வாண்டில் எமது சங்கமானது பல புதிய அம்சங்களை அறிமுகப் படுத்த எண்ணியிருந்த போதிலும் துரதிஷ்டவசமாக அனைத்து அம்சங்களையும் விவிலிதழில் உள்ளடக்க முடியாமல் போய் விட்ட தனை மனவருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

எந்தவொரு சங்கத்தின் வளர்ச்சியும் மாணவர்களினது பங்களிப்பினால்தான் முழுமை பெறமுடியும் என்பது வெளிப்படை. அந்த வகையில் இந்துமாணவர் சங்கத்தின் முதலாவது பல்கலைக் கழகத்திற்கு வெளியான முயற்சியான "குறிஞ்சித் தென்றல்" எனும் பல்கலைக் கதம்ப நிகழ்ச்சி கொழும்பு மாநகரில், புதிய கதிரேசன் மண்டபத்தில் இனிதே வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றியமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். இந்நிகழ்ச்சிகளுக்கு எமது பல்கலைக் கழக மாணவர்களது அயராத ஒத்துழைப்புதான் முக்கிய காரணம் என்றால் மிகையாகாது.

மேலும் இம்முறை உங்களது கரங்களில் தவழவுள்ள இவ்விதழானது பலரது வேண்டுகோளுக்கிணங்க ஜனரஞ்சகப் படுத்தப்பட்டு வெளிவருகிறது என்பதனை மகிழ்ச்சியுடன் அறியத் தருகின்றோம். உங்கள் அனைவரது ஒத்துழைப்பு இன்று போல் என்றும் இந்து மாணவர் சங்கத்திற்கு கிடைக்கவும் "இந்து தரும்" இதழானது மேலும் சிறப்புடன் எதிர்காலத்தில் வெளிவரவும் எல்லாம் வல்ல குறிஞ்சிக் குமரன் அருள்பாலிப்பாராக.

நன்றி

செல்வன் சி. பராபரன்

3 ம் ஆண்டு / பொறியியல் பீடம்

செல்வி ந. மஞ்சளா

3 ம் ஆண்டு / கால்நடை மருத்துவ

பீடம்

இந்து மாணவர் சங்கம்,

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

(இணைச் செயலாளர்கள்)

இதழாசிரியர் எண்ணத்தில். . .

எம்மைக்காக்கும் குறிஞ்சிக்குமரன் திருவருளால் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக இந்து மாணவர் சங்கத்தினால் ஆண்டுதோறும் வெளியிடப்படும் "இந்து தருமம்" எனும் மலரானது எமது பல்கலைக்கழகம் பொன்விழாக் கொண்டாடும் இவ்வாண்டிலும் வெளியிடுவதையிட்டு பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

'மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்' என்பதற்கிணங்க 1952ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட பேராதனைப் பல்கலைக்கழக இந்து மாணவர் சங்கத்தினால் இம்மலர் முதன் முதலாக 1954ம் ஆண்டு தெய்வீக மணம் கமழ மலர்ந்ததை, யாவரும் அறிந்ததே. அன்றிலிருந்து வெளிவரும் இந்து தருமமானது பல அறிஞர்களின் ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும், மாணவர்களின் கருத்தாழமிக்க ஆக்கங்களையும் கொண்டு இன்றும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றது.

இம்முறை இந்துதருமத்தில் பல புதிய அம்சங்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படல் வேண்டும், என்ற பலரது கருத்திக்கிணங்க பல புதிய விடயங்களை சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்ட போதிலும், கேள்வி - பதில் என்ற பகுதிக்கு மாணவர்கள் ஆதரவு நல்காததையிட்டு மனவருத்தமே ஏற்படுகின்றது.

மேலும் இச்சஞ்சிகை இம்முறை பொன்விழா சிறப்பு மலராக வெளிவரவேண்டும் என்ற அவாவில் தங்களது ஆசிகளை தந்த பெரியோர்க்கும், தங்களது ஆக்கங்களை தந்த அனைவருக்கும், இம்மலரை வெளியிட சகல விதங்களிலும் உதவியோர்க்கும் எனது உளங்கனிந்த நன்றிகளை தெரிவித்துக்கொள்வதோடு, தொடர்ந்து வரும் இப்பணிக்கு உங்கள் ஆதரவு கிடைக்க எல்லாம் வல்ல குறிஞ்சிக்குமரனின் அருள் வேண்டி விடைபெறுகின்றேன்.

நன்றி

த. வேலுப்பிள்ளை
இதழாசிரியர்

**பே ரா த னை ப் ப ல் க லை க் க ழ க
இ ந் து மா ண வர் ச ங் க ச் செ ய ற் கு ழு
(1991/92)**

பெருந்தலைவர்	---	கலாநிதி. து. விநாயகலிங்கம் (வைகாசி 92 வரை)
		கலாநிதி இ. சிவகணேசன் (ஆனி 92 முதல்)
பெரும் பொருளாளர்	---	வைத்திய கலாநிதி வி. விஜயகுமாரன்
தலைவர்	---	செல்வன் க. வல்லபானந்தன்
உப தலைவர்	---	செல்வன் சி. பிரகலாதன்
இணைச் செயலாளர்கள்	---	செல்வன் சி. பராபரன் செல்வி ந. மஞ்சளா
இளம் பொருளாளர்	---	செல்வன் வை. கமலதாசன்
இதழாசிரியர்	---	செல்வன் த. வேலுப்பிள்ளை
நூலகர்	---	செல்வன் க. இளங்குமரன்
குழு உறுப்பினர்கள்	---	செல்வன் சி. வசீகரன் செல்வன் வி. மதிதரன் செல்வன் த. குணசீலன் செல்வி ந. சுசிலலோஜனி செல்வி பா. பாலசரஸ்வதி

**குறிஞ்சிக்குமரன் கோவில்
பொறுப்பாண்மைக்குழு 1991/92**

தலைவர்	...	பேராசிரியர் த. யோகரட்ணம்
பொதுச் செயலாளர்	...	திரு. வ. நந்தகுமார்
நிர்வாகச் செயலாளர்	...	கலாநிதி வ. முத்துக்குமாரசாமி
பொருளாளர்	...	திரு. க. பாலதாசன் (இந்து பட்டதாரிகள் சங்கம்)

உறுப்பினர்கள்

பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன்	வைத்திய கலாநிதி வி. விஜயகுமாரன் (பெரும் பொருளாளர் இந்து மாணவர் சங்கம்)
கலாநிதி செ. சிவயோகநாதன்	செல்வன் க. வல்லபானந்தன் (தலைவர் இந்து மாணவர் சங்கம்)
திரு. V. கைலாசப்பிள்ளை (தலைவர் அகில இலங்கை இந்துமாமன்றம்)	செல்வன் சி. பராபரன் (செயலாளர் இந்து மாணவர் சங்கம்)
திரு. அ. துரைசாமிப்பிள்ளை (தலைவர் மத்திய மாகாண இந்து மாமன்றம்)	செல்வன் க. இதயராஜா (இந்து மாணவர் சங்கப் பிரதிநிதி)
கலாநிதி இ. சிவகணேசன் (பெருந்தலைவர் இந்து மாணவர் சங்கம்)	செல்வன் மு. ரவி (இந்து மாணவர் சங்கப் பிரதிநிதி)

“குறிஞ்சித்தென்றல்” கலைநிகழ்ச்சிக்கான உபகுழு

து. அம்பிகைபாலன்	க. குலேந்திரன்
பா. மணிவண்ணன்	மு. மகாசேனன்
க. ரிஷிந்திரன்	கு. நந்தினி
அ. ராஜ்குமார்	இ. விஜயா
க. இதயராஜா	சா. வாசீசன்

இந்து மாணவர் சங்கச் செயற்குழு 1991 / 92

இருப்பவர்கள் (இடமிருந்து வலம்) கலாநிதி. இரா. சிவகணேசன் (பெருந்தலைவர்), செல்வி. ந. மஞ்சளா (இணைச் செயலாளர்), செல்வன். க. வல்லபராமநாதன் (தலைவர்), பேராசிரியர். J. M. குணாதாஸ் (துணை-வேந்தர்), செல்வன். சி. பிரகலாதன் (உப தலைவர்), செல்வன். சி. பராபரன் (இணைச் செயலாளர்), வைத்திய கலாநிதி. வி. விஜயகுமாரன் (பெரும் பொருளாளர்)

நிற்பவர்கள் (இடமிருந்து வலம்) செல்வி. ந. சசிலவேணி (குழு உறுப்பினர்), செல்வன். வை. கமலதாசன் (இளம் பொருளாளர்), செல்வன். க. இளங்குமரன் (நூலகர்), செல்வன். த. குணசீலன் (குழு உறுப்பினர்), செல்வன். வி. மதிதரன் (குழு உறுப்பினர்), செல்வன். த. வேலுப்பிள்ளை (இதழாசிரியர்), செல்வன். சி. வசீகரன் (குழு உறுப்பினர்), செல்வி. பா. பாலசரஸ்வதி (குழு உறுப்பினர்)

குறிஞ்சிக்குமரன் கோவில் பொறுப்பாண்மைக்குழு
1991 / 92

இருப்பவர்கள் (இடமிருந்து வலம்)

நிற்பவர்கள் (இடமிருந்து வலம்)

கலாநிதி இரா. சிவகணேசன், பேராசிரியர் த. யோகரட்டணம்
(தலைவர்) பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன்

கலாநிதி வ. முத்துக்குமாரசாமி (நிர்வாகச் செயலாளர்)
சி. பராயன், திரு. க. பாலதாசன் (பொருளாளர்),
க. வல்லபானந்தன், கலாநிதி சே. சிவயோகநாதன்,
க. இதயராஜா, வைத்திய கலாநிதி வி. விஜயகுமாரன்

இந்துமதம் சவாலொன்றினை எதிர்கொண்டவாறு:

19 ஆம், 20 ஆம் நூற்றாண்டுச்

சீர்திருத்த இயக்கங்கள்

— பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன் —

“மாறுதல் இந்த ஜகத்தின் முதலாவது விதி, மாறுதல் என்றால் எல்லாவற்றையும் ஒரேயடியாக மாற்றிவிடுவது என்று அர்த்தமில்லை. நல்ல அர்த்தமுள்ள அம்சங்களை வைத்துக்கொண்டு பயனில்லாத கெட்ட அம்சங்களை மாற்ற வேண்டும். நமது பூர்வீகர்களுடைய வழிகளில் இந்தக்காலத்திலே நமக்கு உதவக்கூடிய அம்சங்களை மாத்திரம் வைத்துக்கொண்டு, பயனில்லாதவைகளை மாற்றுவதனால், நமக்கு முன்னோர்களிடம் பக்திக்குறைவு ஏற்பட்டதாக அர்த்தமில்லை. ஒருவன் தனது பூர்வீக ஆஸ்தியிலே நல்ல கழனிகளையும் தோட்டங்களையும் வைத்துக்கொண்டு முள்ளும் புதருமாக இருக்கும் காட்டுவெளியை நன்றாக வெட்டித் திருத்தினால், அவன் பீதர் துரோகியாவானா?”

இவ்வாறு கேட்டவர் கால உணர்வும் தேசஉணர்வும் மொழியுணர்வும் மதஉணர்வும் மானிட உணர்வும் மிக்க மகாகவி பாரதியார் ஆவர். பழையவற்றுள் வேண்டியவற்றைப் பேணி வேண்டாதவற்றைக் கழிக்கவும், புதியவற்றுள் வேண்டாதவற்றை விலக்கி வேண்டியவற்றை ஏற்கவும் வலிமையில்லாதவிடத்து வளர்ச்சி பாதிக்கப்படும்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இந்தியா, இலங்கை முதலான நாடுகளில் மேலைத் தேயச் செல்வாக்குப் பரவிய போது, அதாவது மேலைத்தேயப் பண்பாடும் கீழைத்தேயப் பண்பாடும் சந்தித்தபோது அறிவெல்லைகள் விரிந்தன; வாழ்வியல் வாய்ப்புக்களிலும் சமுதாய அமைப்பிலும் புதிய பரிமாணங்கள் ஏற்பட்டன. அச்சியந்திரத்தினதும் பத்திரிகைகளினதும் வளர்ச்சியின் விளைவாகச் சிறப்புரிமை பெற்ற சிலரிடம் சிக்குண்டிருந்த அறிவு பரந்து பல்கிப்பெருகியது.

“அறிஞர்தம் இதய ஓடை
ஆழநீர் தன்னை மொண்டு
செறிதரும் மக்கள் எண்ணம்
செழித்திட ஊற்றி ஊற்றிக்
குறுகிய செயல்கள் தீர்த்துக்
குவலயம் ஓங்கச் செய்வாய்
நறுமண இதழ்ப் பெண்ணேயுள்
நலம்காணார் ஞாலம் காணார்.”

என்ற பாரதிதாசனின் கவிதை, பத்திரிகையின் ஆற்றலையும் முக்கியத்துவத்தினையும் காட்டுவதாகும்.

வரலாற்றுக் கல்வியும் வரலாற்று உணர்வும் சூழவுள்ள உலகு சம்பந்தமான புதிய அனுபவங்களை அளித்ததுமட்டுமன்றி எமது பழமையை அறியவும் எமது பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தை மீள்பரிசோதனை புரியவும் காரணமாயின. இயற்கை விஞ்ஞான வளர்ச்சியும் விஞ்ஞானபூர்வமான பகுத்தறிவுக்கமைந்த வாழ்க்கை அணுகுமுறையும் புதிய கோணங்களில் அனுபவத்தோடொட்டிய தீர்க்கமான ஆராய்வுகளுக்கு வழியமைத்தன. கைத்தொழில், வர்த்தகம், போக்குவரத்து முதலான துறைகளில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியினால் பழைய நிலமானியச் சமுதாய அமைப்பு மாற்றங்களைக்கண்டது. தனிப்பட்டவர்களோ, ஒரு குடும்பமோ செருப்பைத்தைத்தபோது அவர்கள் சக்கிலியர்கள் எனப்பட்டனர். நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் தொழில் புரியும் தொழிற்சாலையில் செருப்புக்கள் தயாரிக்கப்பட்டபோது யாரும் சக்கிலியர்களாகக் கொள்ளப்படவில்லை. சாதி அடிப்படை தகரா ஆரம்பித்தது. தனிநபர் உரிமைகள், தனிநபருக்கும் சமுதாயத்துக்குமிடையிலான தொடர்பு ஆகியவை குறித்த சிந்தனைகள் வளர்ந்தன. சமூக சமத்துவ சிந்தனைகள் பரவ, பெண்களின் நிலைகுறித்த மனப்பாங்குகள் மாற்றத்துக்குட்பட்டன. முன்னேற்றத்தில் நம்பிக்கையும், எதிர்காலத்தை நம்பிக்கையோடு நோக்கும் தன்மையும், மாறுதலைத் தேவையானவிடத்து ஏற்கும் மனோதிடமும் இக்காலத்தில் வளர்ந்தமை முக்கியமாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. உலகம் சீரழிவை நோக்கி விரைந்துகொண்டிருக்கிறது என்ற ஆசங்கை அகன்று 'கிருதயுகம் எழுகமாதோ' என்ற குரல் மேலோங்கியது.

புதியனவாய் வளர்ந்த நகரங்களிலே விழுமிய மாறுதல்கள் தவிர்க்க முடியாதனவாயின. வர்த்தக, கைத்தொழில் துறைகளில் நவீன வளர்ச்சிகளைக் காலனித்துவ சுரண்டல் நலன்கள் கட்டுப்படுத்திய போதிலும், புதியகருத்துக்களும் வாய்ப்புக்களும் கற்ற மத்தியதரவர்க்கத்தினூடாகப் பரவின. சமயத்தைப் பொறுத்தமட்டில், வேதங்கள், உபநிடதங்கள், பகவத்கீதை முதலானவற்றில் அப்போதைய மத்தியதரவர்க்கத்தினரின் தாராண்மைப் போக்கோடு ஒத்துப்போகத்தக்க அம்சங்களுக்கு அழுத்தம் தந்து இணக்கம் காணும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டதாய்த் தெரிகிறது. சமுதாய அடிமட்டத்தில் எரியும் பிரச்சினைகளாக இல்லாதிருந்த உடன்கட்டை ஏறல், விதவை மணமறுப்பு, உருவவழிபாடு முதலானவற்றை எதிர்த்த சீர்திருத்த இயக்கங்கள் சிறுபான்மை மத்திய தரவர்க்கத்தினருடையனவே என்றாலும், இந்துமதத்தில் அவற்றின் செல்வாக்கினைக் குறைத்து மதிப்பிடல் சாலாது.

இச்சந்தர்ப்பத்தில், 19 ஆம் நூற்றாண்டில் இந்துமதம் எதிர்நோக்கிய சவால்களை, அச்சுறுத்தல்களை விளங்கிக்கொள்வது அவசியமாகும். மோகலாய சாம்ராச்சியம் 18 ஆம் நூற்றாண்டில் சிதறுண்டதைத் தொடர்ந்து, இராணுவ நிலப்பிரப்புத்துவம் உள்முரண்பாடுகளுக்கும் அரசியற் குழப்பங்களுக்கும் உற்பத்தித் தேக்கத்துக்கும் பஞ்சத்துக்கும் தொற்றுநோய்களுக்கும் இந்தியா ஆட்பட்டுக்கிடந்தவேளையில், ஐரோப்பியர் கவனம் அதன்பாற் திரும்பியதும் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் பிரிட்டிஷார் தம் ஆட்சியதிகாரத்தை நிலைப்படுத்திக்கொண்டதும் வரலாற்றின் ல் அறியப்படுவனவாகும். இவ்வேளையில் ஆளப்பட்ட இனத்தின் மதம் என்றும் உருவச்சிலைகளை வழிபடுவது என்றும் இகழப்படுவதாய், பண்பாட்டுப் பெறுமானங்களைத் துருப்பிடிக்கவிட்டதாய் இந்துமதம் காணப்பட்டது. உயர்பதவிகளுக்காகவும் வரிகளினின்றும் தப்புவதற்காகவும் வேறு சலுகைகளுக்காகவும் பலர் மதம்மாறியிருந்தனர்.

பல்வேறு வழிபடுமுறைகளையும் பிரிவுகளையும்கொண்ட மத்திய அமைப்பற்ற ஒன்றாக இந்துமதம் காணப்பட்டது. சாதிப் பிரிவினைகள் படுமோசமாயிருந்தன. 18 ஆம்

நூற்றாண்டில் ஒன்றுடன் ஒன்று உறவு மறுக்கப்பட்ட நிலையில் 2378 சாதிகள் காணப் பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. ஏராளமான மக்கள் கோவில்கள், பாடசாலைகள், பொது நீர்நிலையங்கள் முதலானவற்றை அண்டவொண்ணாதவாறு தீண்டத்தகாதவர்களாக ஒதுக்கப்பட்டனர். அறியாப் பருவக் குழந்தைகளை மணமுடித்துவைக்கும் பால்யவிவாக முறை வழக்கிலிருந்தது. விதவைகள் அவர்கள் பால்யப் பருவத்தினராயினும், மணம் செய்வது மறுக்கப்பட்டது. கணவன் இறந்தவிடத்து மனைவி உடன்கட்டை ஏற்றப்படும் கொடுமை நிலவியது. தீண்டாமை பால்யவிவாகம், விதவைமணத்தடுப்பு, உடன்கட்டை யேறல் ஆகியவற்றைச் சட்டமூலமாக அகற்றும் முயற்சிகள் சமயத்துக்கு விரோதமான அச்சுறுத்தல்கள் என்று எதிர்க்கப்பட்டன. ஆலயங்களில் தேவதாசிமுறை கேலிக்குரியவ கையில் நிலவியது. பெண்கள் கல்விக்கற்பது பெரிதும் வெறுக்கப்பட்டது. கடற் பயணம் மேற்கொள்வோர் சமூகத்தினின்றும் ஒதுக்கிவைக்கப்படுமளவிற்குப் பல மூடநம்பிக்கைகளும் பழக்கவழக்கங்களும் நிலைகொண்டிருந்தன.

1891 ஆம் ஆண்டு இடம்பெற்ற குடிமதிப்பின்படி, ஐந்துவயதுக்குக்கீழ் மணமுடித் திருந்தவர் 222,111. விதவைகளாயிருந்தவர் 10,165; ஐந்துவயதுக்கும் ஒன்பதுவயதுக்கு மிடையே மணமுடித்தோர் 1,853,039, விதவைகளாயிருந்தோர் 51,876; பத்துவயதுக்கும் பதினான்கு வயதிற்குமிடையே மணமுடித்தோர் 4,724,372, விதவைகள் 140,734; பதினைந்து வயதுக்கும் 19 வயதுக்குமிடையே மணமுடித்தோர் 6,302,998 விதவைகள் 280,942. இந்தியாவின் புவியியற் பாங்கையும் போக்குவரத்து வசதிக்குறைவுகளையும் ஆசாரக் கட்டுப்பாடுகளுக்காட்பட்ட நிலையினையும் கவனத்திற்கொண்டு நோக்கும்போது, இக்குடி மதிப்பிற் காட்டப்பட்ட தொகைகள் குறைவானவை என்றே கொள்ளவேண்டும். ஆயினும், பால்யவிவாகத்தினதும் விதவை மணமறுப்பினதும் கொடுமையை உணர அவை போது மானவையாகும்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வாழ்வில் விமோசனம் பெறுவது எவ்வளவுதாரம் இயலா மரிருந்ததென்பதைக் கல்விநிலைகுறித்த கீழ்வரும் 1881 ஆம் ஆண்டுக் குடிமதிப்புக்காட் டும். சென்னை இராசதானியில் இந்துச் சனத்தொகையில் 3.9 வீதத்தினரான பிராமணர் கல்லூரிகளில் 74.6 வீத இடங்களையும் உயர்நிலை இடைநிலைப் பாடசாலைகளில் 45.5 வீத இடங்களையும் பிடித்திருந்தனர். வங்காள இராசதானியில் 6.2 வீதப்பிராம ணரும் ஏனைய உயர் சாதியினரான 6.1 வீத கயாத்தஸ்தர்களும் 0.4 வீத வைத்தியர் களும் சேர்ந்து கல்லூரிகளில் 84.7 வீத இடங்களையும் உயர்நிலைப் பாடசாலைகளில் 73.4 வீத இடங்களையும் பிடித்திருந்தனர். பம்பாய் இராசதானியில் 5.5 வீதப் பிராம ணர் கல்லூரிகளில் 66.1 வீத இடங்களையும் உயர்நிலை இடைநிலைப் பாடசாலைகளில் 50.5 வீத இடங்களையும் பிடித்திருந்தனர். கல்வி, பொதுநிர்வாக, தொழில் துறைகளைச் சிறப்புரிமை பெற்ற சிலர்தம் ஏகபோக உரிமைகளாக வைத்துக்கொண்டமை ஏனைய இந்து மக்களிடையே எத்தகைய மனக்கொதிப்பினை ஏற்படுத்தியிருக்குமென்பது சொல்லா மலே விளங்கவேண்டும்.

இந்துமதம் தன் விழுமியங்களை இழந்து, வேத உபநிடத உயிர்நிலைகளை மறந்து, அர்த்தமற்ற நம்பிக்கைகளுக்கும் கிரியைகளுக்கும் ஆட்பட்டு, பிராமணர்களுக்குச் சிறப்பு ரிமைகளைச் சொரிந்து, தீண்டாமை உடன் கட்டையேறல், பால்யவிவாகம், விதவை மணமறுப்பு முதலானவற்றுடன் பிணியுண்டு கிடந்தமை, புதிய தாராண்மைச் சமத்துவக் கண்ணோட்டத்தில் கேலிசெய்திடப்படத் தக்கதாயும், தம்மதம் பரப்பக் கருதிய மேலைத் தேயத்தினருக்கு வெகுவாய்ப்பானதாகவும் இருந்தது.

உற்சாகத்துடன் இந்தியாவில் மதமாற்ற முயற்சிகளை முடுக்கிய இங்கிலாந்துத் தேவாலயத்தாருக்குப் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியதிகாரமும் ஆங்கிலக்கல்வியும் கிறித்தவ மிசனரி

இயக்கமும் உறுதுணைகளாயின. மிசனரிமார் சமூக, கல்வி, சுகாதார சேவைகளின் மூலம் இந்து மக்களிடையே தம் செல்வாக்கை வளர்க்கும் எத்தனங்களில் இறங்கினர். அதற்கு ஏற்ற சாதனங்களும் அவர்களுக்குப் பெருமளவில் கிடைக்கக்கூடியவையாக இருந்தன. மேற்கத்திய மாதிரியில் அவர்கள் தோற்றுவித்த கல்விநிலையங்கள் பின்தங்கியவர்களுக்கு வாழ்க்கையில் முன்னேறும் வாய்ப்புக்களை நல்கின. ஐரோப்பிய இலக்கியத்தையும் விஞ்ஞானத்தையும் பரப்புவதைத் தன்னோக்கமாகப் பிரிட்டிஷ் அரசு 1835 இல் பிரகடனப்படுத்தியது. ஐரோப்பிய இலக்கிய, விஞ்ஞான அறிவானது காலகதியில் இந்துக்களைச் சிறுமை உணர்வுக்கு ஆட்படுத்தி மதமாறவோ, அல்லாதவிடத்துத் தம் செல்வாக்குக்கு உட்படவோ வைக்குமென அவர்கள் எதிர்பார்த்தனர்.

மதமாற்றத்தைத் தொடர்ந்து வாழ்க்கை ஒழுக்கங்கள் மாறிய முன்னைய காலங்களைப் போலன்றி, இக்காலத்தில் மதமாறாதவிடத்தும் வாழ்க்கையொழுக்கங்கள் மாறலாயின. அரசியல் ஆதிக்கம் கொண்டவர்களால் கிறித்தவம் பரப்பப்பட்டது நாட்டுப் புறங்களுக்கும் அது பரவியது. அந்தவகையில் கிறித்தவச் செல்வாக்கின் அளவு கிறித்தவர் விகிதாசாரத்தைக் காட்டிலும் பன்மடங்கு விஞ்சியதாய்க் காணப்பட்டது.

வாழ்க்கையில் தோன்றும் நெருக்கடிகள், பலவீனங்களைக் களைந்து பலத்தினைப் பெருக்குவதற்கு அனுகூலமான போக்குக்களுக்குக் காலாவதுண்டு அவ்வாறே இக்காலத்தில் இந்தியமக்களின் தனித்துவத்தையும் அவர்தம் வாழ்வோடு பின்னிப்பிணைந்து கிடந்த மதத்தையும் பாதுகாக்கவேண்டுமென்ற உணர்வு எழுந்தது. அவ்வாறு பாதுகாத்து வளர்க்க இந்துமதம் எல்லோரும் ஏற்கத்தக்க பொதுவான ஒரு அமைப்பினையும் கோட்பாட்டினையும் முன்வைக்கவேண்டுமென்பதும், வெளியார் கேவிக்குக் காரணமான பழக்கவழக்கங்களையும் மூடநம்பிக்கைகளையும் களைய வேண்டுமென்பதும், காலத்துக் கேற்ற போக்குக்களையும் சமூகத் தாபனங்களையும் ஏற்கவேண்டுமென்பதும் உணரப்பட்டது சமயக் கருத்துக்களை விளக்கவும், பிரசாரம் செய்யவும், சமூக சுகாதாரப் பணிகளை மேற்கொள்ளவும், தீண்டாமையைப் புறங்காணவும், கல்வி வாய்ப்புக்கள், பெண்கள் உரிமைகள் முதலானவற்றை முன்னெடுத்துச் செல்லவும் பலர் முன்வந்தனர்.

இந்து சமயத்துக்குத் தோன்றிய அச்சுறுத்தலை, சவாலை சமாளித்து அதனைச் சீர்பட வளர்க்கும் ஆர்வம் மீதாரப் பெற்றவர்கள் பெரும்பாலும் மரபுவழி அமைப்புக்களின் பெருமைகளைப் போற்றி அவற்றுக்குப் பங்கம் ஏற்படாத வகையில், புதியன புகுமிடத்து இணக்கம் காணும் சீர்திருத்தவாதிகளாகவே விளங்கினர் தாமே ஒரு சீர்திருத்தவாதியான எம். ஜி. ரண்டேயின் கூற்று இங்கே நோக்கத்தக்கது. 'உண்மையான ஒரு சீர்திருத்தவாதி வெற்றுக்கற்பலகையில் எழுதவேண்டியதில்லை அவனது வேலை அநேகமாக பாதியிலுள்ள வசனங்களைப் பூர்த்தி செய்வதே. வளமிக்க எமது சென்றகாலம் குறித்து வெட்கப்படக் காரணமில்லையாகையால் அதனிடத்திருந்து முற்றாக யாம் விலக முடியாது. ஆனால், சென்றகாலத்தை மதிக்கும் அதேவேளையில், அதன்மீது படர்ந்த நடைமுறைவளர்ச்சிகளைச் செம்மைப்படுத்த எப்போதும் யாம் முயலவேண்டும்.''

சீர்திருத்த முயற்சிகளை மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்க்கும் போது அவை அரசியற் பொருளாதாரப்பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகாணும் முயற்சிகளுடன் பின்னிப்பிணைந்திருப்பது தென்படும். அரசியல் துறையில் முற்போக்கான கொள்கைகளுடைய சிலர் சமூக, சமய சீர்திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரை பிற்போக்காளர்களாகவும், சமூக, சமய சீர்திருத்தத்தில் முற்போக்கான சிலர் அரசியலில் பிற்போக்கானவர்களாகவும் இருத்தல் கூடும். சிலரிடம் மாற்றம் காணும் ஆர்வம் மிகுதியாகவும் இன்னும் சிலரிடம் பழைமையை மீட்கும் வேட்கை மிகுதியாகவும் காணப்படுகிறது.

19 ஆம், 20 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இந்துமத மறுமலர்ச்சிக்கு உதவியவர்களுள் ஆறுமுகநாவலர் (1822 - 1879), பாலகங்காதரதிலகர் (1856 - 1920), இரவிந்திரநாத் தாகூர் (1861 - 1941), மகாத்மாகாந்தி (1869 - 1948), அரவிந்தர் (1873 - 1950) முதலிய பெரியோர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர். இலங்கையில் சைவத்துக்கு அச்சுறுத்தல் ஏற்பட்டபோது சமய அறிவைப் பரப்பியும், கல்விக்கூடங்களையும் அச்சுக்கூடங்களையும் நிறுவியும், சைவமக்கள் வாழ்க்கையிலும் வழிபடுதலங்களிலும் நிலவிய முறைகேடுகளைக் கண்டித்தும், சைவத்தைக் கிண்டல் செய்தவர்களை எதிர்த்து வன்மையாக வாதாடியும் சைவமறுமலர்ச்சிக்குப் பணியாற்றியவர் நாவலர். இந்திய விடுதலை இயக்கத்தை வழிநடத்திய மகாத்மா காந்தி பால்யவிவாகம், சீதன முறை, விதவைவிவாக மறுப்பு, உயிர்ப்பலி முதலானவற்றை எதிர்த்து இந்துமத சீர்திருத்தத்துக்கு உதவியவராயினும், தீண்டாமையை எதிர்த்த தீவிரமே விதந்து குறிப்பிடத்தக்கதாகும். "தீண்டாமை வாழ்ந்தால் இந்துமதம் மடியும்" என்றும், "வேதங்கள் தீண்டாமைக்குத் தெய்வீக அங்கீகாரம் வழங்குவதாகக் காண்பேனாகில் பூமியில் எதனாலும் என்னை இந்துமதத்தில் வைத்திருக்க முடியாது. அதனை அழுகிய அப்பிளைப்போல் விட்டெறிவேன்" என்றும் கூறியவர் அவர்.

மகாதேவ கோவிந்த ரண்டேயினால் பம்பாயில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட பிரார்த்தனா சமாஜம் மூடநம்பிக்கைகளுக்கும், சமுதாய ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்கும், பெண்கல்வி மறுப்புக்கும், அன்னிய ஆட்சிக்கும் எதிராக இயக்கம் நடத்தி இந்துமத சீர்திருத்தத்துக்கு உதவியது. ரஷ்ய நாட்டைச் சேர்ந்த ஹேலேனா பெட்ரொவ்னா பிளவற்ஸ்கி அம்மையாரினாலும் அமெரிக்க நாட்டைச் சேர்ந்த கேணல் ஒல்கொட்டினாலும் தோற்றுவிக்கப்பட்ட பிரம்ம மஞான சங்கம் இந்துமதத்தின் பெருமையினை உலகுக்கு உணர்த்தப் புகுந்து அதன் மறுமலர்ச்சிக்கு உதவியது.

என்றாலும், 19 ஆம், 20 ஆம் நூற்றாண்டு இந்துமத சீர்திருத்த இயக்கங்கள் என்ற வகையில் சிறப்பாக எடுத்துநோக்கப்படவேண்டியவை 1829 இல் தொடக்கப்பட்ட பிரம்ம சமாஜமும் 1875 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஆரிய சமாஜமும் 1897 இல் தோற்றுவிக்கப்பட்ட இராமகி ஷ்ண மிசனும் ஆகும். இக்காலப்பகுதியில் பல பகுதிகளிலும் சீர்திருத்த இயக்கங்கள் தோன்றியன வாயினும் அவற்றின் முனைப்பான விளைநிலமாக விளங்கியது வங்காளமென்பதையும் குறிப்பிடவேண்டும். அதற்குப் பலகாரணங்களை வரலாற்றாசிரியர் காட்டுவர். பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் கல்கத்தா தலைநகராக இருந்தமையால் மேற்குலகத் தொடர்பு அங்கு மேலோங்கியிருந்தது. உயர்கல்வி பெற்றோர் தொகை ஏனைய பகுதிகளைக் காட்டிலும் அங்கு கூடுதலானதாக இருந்தது. பிராமண ஆதிக்கம் அங்கு ஏனைய பகுதிகளுடன் ஒப்புநோக்குமிடத்துக் குறைவாகவே காணப்பட்டது. புத்தமதத்துக்கு இந்தியாவில் அதிககாலம் புகலிடம் அளித்தது வங்காளமே. இஸ்லாமிய மதத்துக்குக் கூடிய தொகையினர் மாறியதும் அங்கேதான்.

வங்காளத்தைச் சேர்ந்த இராஜாராம் மோகன்ராய் (1772 - 1833), நவீன இந்தியாவின் தாபகர் என்றும் இந்துமத மறுமலர்ச்சியின் முன்னோடி என்றும் போற்றப்படுபவர். வங்காளம், சமஸ்கிருதம், அரபு, பாரசீகம், ஆங்கிலம், கிரேக்கம், லத்தீன், ஹீபுரு ஆகியமொழிகளிற் பாண்டித்தியம் பெற்றவரும் இந்து, இஸ்லாமிய, கிறித்தவ மார்க்கங்களைக் கற்றவருமான மோகன்ராய் இந்துமதத்துக்கு மறுவிளக்கம் தரவேண்டுமென உணர்ந்தார். மேற்கத்திய தாராண்மைச் சிந்தனையையும் மனிதாபிமான ஒழுக்கத்தையும் இந்து உபநிடத தத்துவத்துடன் இணைத்து உண்மைப் பிரம்மம் ஒன்றே என்ற கோட்பாட்டை முன்வைத்துப் பிரம்ம சமாஜத்தை அவர் தோற்றுவித்தார். பண்டை மூலானத் தோடு நவீன அறிவினை இசைவிக்குங்கால் முரண்பாடுகள் தோன்றியவிடத்து நியாயத்துக்கும் ஒழுக்க உணர்வுக்கும் ஒவ்வாதவற்றை ஒதுக்க அவர் தயங்கவில்லை.

உருவ வழிபாடு, உடன்கட்டையேறல், பால்ய விவாகம் சாதிபேதம், பலதாரமணம், விதவை விவாகமறுப்பு, மறுபிறவிக் கோட்பாடு, சடங்குமுறை முதலானவற்றை அவர் எதிர்த்தார். சமத்துவம், பெண்கல்வி, ஒருகடவுட்கோட்பாடு முதலானவற்றைப் பிரசாரம் செய்ததுடன் உயர்ந்தோர் சமயத்துக்கும் தாழ்ந்தோர் சமயத்துக்கும் மத்தியிற் காணப்பட்ட இடைவெளியையும் அகற்றப்பாடுபட்டார்.

அன்று இந்துக்கள் பின்பற்றிய சமய ஒழுக்கங்கள் அவர்தம் அரசியல் நலன்களுக்கு உகந்தவையாக இருக்கவில்லை என்றும், சாதிபேதங்கள் தேசபக்தியுணர்வுக்குத் தடையாக இருந்தனவென்றும், பலதரப்பட்ட சமயக்கிரியைகளும் சடங்குகளும் துணிவோடு முயற்சிகளில் ஈடுபடுவதற்கு அவர்களைத் தகுதியற்றவர்களாக்கின என்றும் மோகன்ராய் கருதினார். அது அவரது கால உணர்வையும் நடப்பியலுக்கேற்ற பார்வையையும் காட்டுவதாகும்.

கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் ஐரோப்பியமாதிரியிலான உலகியற் கல்வியை அவர் ஆதரித்தார். மேற்கத்திய விஞ்ஞானங்களைப் புறக்கணித்து, பழையமாதிரிச் சமஸ்கிருதக் கல்வியே போதுமெனல் இந்தியாவை இருட்டுக்குள் வைத்துவிடுமென்று அவர் கருதினார். மேற்கே மெத்தவளரும் புத்தம் புதிய கலைகளை இந்துக்கள் வசப்படுத்தவேண்டும் என்பது அவரது வேணவாவாயிற்று. 1817 இல் கல்கத்தாவிலே தோற்றுவிக்கப்பட்ட இந்தியக் கல்லூரியில் இந்திய மொழிகளோடு ஐரோப்பிய மொழிகளும் விஞ்ஞானமும் கற்பிக்கப்பட்டன.

மோகன்ராய் மனித சுதந்திரத்தையும் மதிப்பினையும் போற்றி, அதற்குக் குந்தகமானவையாகக் காணப்பட்ட மூடநம்பிக்கைகளையும் பழக்கவழக்கங்களையும் எதிர்த்தார். இந்து மதத்துக்குச் சமூக உணர்வினை ஊட்டிய சிறப்பும் விதந்து குறிப்பிடத்தக்கது. பண்டைய சமயமயிரிழைவாதப் பிடியிலிருந்து நாட்டைமீட்பதற் பெரும்பங்களித்தவர் மோகன்ராய் என்று ஜவகர்லால் நேரு கூறியுள்ளமை நோக்கத்தக்கது, மேற்கத்திய சிந்தனைகளுள்ளும் இந்திய சிந்தனைகளுள்ளும் சிறந்தவற்றை இணைத்த அவரது இயக்கம் வெகுஜனங்களையன்றி ஆங்கிலங்கற்ற புத்திசீவிகளையே கவர்ந்தது என்று கூறப்பட்டாலும், சமயசீர்திருத்தங்களும் சமூகசீர்திருத்தங்களும் கல்விச் சீர்திருத்தங்களும் அரசியற் சீர்திருத்தங்களும் ஒன்றிலொன்று தங்கியவை என்பதை முன்னரே உணர்ந்தவர் மோகன்ராய் என்பதும், புதிய விஞ்ஞான அறிவொளியில் இந்துமதத்தின் நிலை கண்டு மனங்குழம்பியவர்களுக்கு வழிகாட்டுவதாய்ப் பிரம்மசமாஜம் அமைந்தது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கவை. இந்துக்களின் வாழ்க்கை முறையையும் சமூக அமைப்பையும் சீர்படுத்த மேற்கொள்ளப்பட்ட நிறுவனரீதியான முதல் முயற்சியான பிரம்மசமாஜமானது இந்துமக்கள் மத்தியில் சீர்திருத்தத்தின் இன்றியமையாமை குறித்த விழிப்பினை ஏற்படுத்துவதில் பெரும் பங்காற்றியது.

ஆரியசமாஜத்தைப் பம்பாயிலே தோற்றுவித்தவர் குஜராத்தில் பிறந்த தயானந்த சரஸ்வதி (1824 - 1883) ஆவர். இராஜாராம் மோகன்ராயினைப் போலன்றி, ஆங்கிலக் கல்வியையோ மேற்கத்திய சிந்தனைகளையோ பெறாத அவர் குஜராத்திய மொழியிலும் சமஸ்கிருதத்திலும் பாண்டித்தியம் பெற்றவர் ஆரம்பத்தில் சமஸ்கிருதத்திலும் பின்னர் இந்தியிலும் எழுதியவர். அன்னிய மத, கலாசார ஊடுருவல்களை அடியோடு வெறுத்த தயானந்தர் இந்துமதத்தின் தொன்மைத்தூய்மையையும் வேதங்கள் காட்டும் சமுதாய அமைப்பையும் மீட்பதைத் தன் இலட்சியமாக வரித்துக்கொண்டார். கிராமத்துக்குத் திரும்புங்கள் என்று மகாத்மா காந்தி கூறியது போல, தயானந்தர் வேதத்துக்குத் திரும்புங்கள் என்றார்.

அவரைப் பொறுத்தவரையில் அவர் கனவுகண்ட இந்துசமுதாயத்துக்குத் தடையாகக் காணப்பட்டவை அன்னியர் கருத்தோட்டங்கள், இஸ்லாமிய கிறித்தவ ஊடுருவல்கள்,

அரசியற் பொருளாதாரத் துறைகளில் அன்னியர் ஆதிக்கம் என்பவையாகும். எனவே அவற்றின்மீது அவர் ஆக்ரோசமாகப் போர் தொடுத்தார். கிறித்தவர் விவிலியத்தையும் இஸ்லாமியர்கள் குர் ஆனையும் தெய்வீக நூல்களாகக்கொள்வதுகண்டு தயானந்தர் இந் துக்களின் புனிதநூல் வேதம் என்றும், அது இறைவனால் அருளப்பட்டது என்றும் வலியுறுத்தவிழைந்தார். இறையணர்வு பெற்ற ரிஷிகளால் வேதங்கள் இயற்றப்பட்டவை என்ற கருத்தை அவர் ஏற்கவில்லை, வேதசங்கிதைகள் தவிர்ந்த புராணங்கள், தர்மசாஸ்திரங்கள், பக்தி இலக்கியங்கள் முதலானவற்றை புறக்கணித்த கடுங்கோட்பாட்டுவாதியாக அவர் உருவெடுத்தார்.

எவ்வாறாயினும், இந்து மதத்தைக் கட்டிக் காப்பதில் அவர் காட்டிய தீவிரம் தெளிவானது. பிறமதத்தினரின் கேலிக்குரித்தாகக் காணப்பட்ட சாதிப்பிரிவினைகள் தீண்டாமை, உருவவணக்கம், பால்ய விவாகம், விதவை விவாகத்தடை, அவதாரக் கோட்பாடு, கர்மவினைக்கோட்பாடு, சோதிடம், சிறப்புரிமைகள் முதலானவற்றை அவர் வன்மையாகக் கண்டித்தார். பெண்ணுரிமைக்காகவும் பெண்கள் வேதங்களைப் படிக்கலாமென்றும் பிரசாரம் செய்தார். ஏற்றத்தாழ்வற்ற தளைகளற்ற சமுதாய அமைப்புக்கும் இறைவனோடு நேரடியாக உறவு கொள்வதற்குமான அடிப்படையினை வேதங்களில் காட்ட எத்தனித்தார். அந்த வகையில், ஒரு தெய்வக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் இந்து மதத்தின் ஒருமைப்பாட்டையும், வலிமையையும் வளர்ப்பதில் அவர் காட்டிய ஆர்வம் அதிகமானது. பிறமதங்களுக்கு மாறியவர்களை இந்து சமயத்துக்கு மீட்பதற்கும், பிறசமயத்தவரை ஈர்ப்பதற்கும் ஆரியசமாஜம் பலமுயற்சிகளை மேற்கொண்டது. அம்முயற்சிகளுக்குத் தடையாகக் கிடந்த இறுகிய சாதியமைப்பு எதிர்க்கப்பட்டது. சுத்தி என்ற சடங்கின் மூலம் மதம் மாறியவர்களையும், பிறமதத்தினரையும், தீண்டாதாரையும் இந்து மதத்தில் இணைக்கும் நடவடிக்கைகள் முடுக்கிவிடப்பட்டன.

இந்தியாவில் மட்டுமன்றிப் பர்மா, ஆபிரிக்கா, மொறீசியஸ், பிலீப்பீன்கள் முதலான பல இடங்களில் கிளைகளை அமைத்த ஆரியசமாஜம் இஸ்லாமிய கிறித்தவ சமயங்களை மறுப்பதிலும் இந்தச் சமயத்தைப் பிரசாரம் செய்து பரப்புவதிலும் முனைப்பாக ஈடுபட்டது. அனாதைகளுக்கும், திக்கற்றவர்களுக்கும் விடுதிகள் அமைத்தும், கல்விநிலையங்கள் அமைத்தும், இடர்காலங்களில் சமுதாய சேவைகளில் இறங்கியும் இந்து மதத்தை வளர்க்க முனைந்தது.

மேலைத்தேயத்தினதும், ஏனைய மதங்களினதும் சிந்தனைகளையும் கோட்பாடுகளையும் முற்றாக நிராகரித்த, சகிப்புத்தன்மையற்ற அடிப்படையாதப் போக்கும், வேதங்கள் இறைவனால் அருளப்பட்டவை என்பதை நிரூபிக்கும் ஆவலில் அவற்றில் காணப்படும் அரசர், ரிஷிகள் பெயர்களுக்கு விந்தையான சொல்வியல் விளக்கங்கள் தர முயன்றமையும் மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த புராணங்கள், சாத்திரங்கள், புனிதநூல் நம்பிக்கைகள் முதலானவற்றைப் புறக்கணித்தமையும் ஆரியசமாஜத்தின் செல்வாக்கு மங்கக் காரணமாகியிருக்கலாம்.

ஆயினும், ஆரிய சமாஜம் ஒரு காலத்தில் பிரம்ம சமாஜத்தைக் காட்டிலும் கூடியளவு வெகுஜனங்களைக் கவர்ந்தது என்பதும், இந்து மதத்தினரிடையே இடம்பெற்ற பகுத்தறிவிற்கு ஒவ்வாத பல வழக்கங்கள் அருக அது காலானது என்பதும், இந்துக்கள் மத்தியில் தம் பண்டையப் பெருமை உணர்வையும் தன்நம்பிக்கையினையும் வளர்த்தது என்பதும், தேசிய விழிப்புணர்வைத் தூண்டியது என்பதும் விதந்து குறிப்பிடத்தக்கவை.

உன்னிப்பாக நோக்குமிடத்து, இதுவரை தோன்றிய இந்துமத இயக்கங்கள் குறுகிய வட்டங்களுட் செயற்பட்டதை அவதர்னிக்கலாம். பரந்துபட்ட அக்கால சமுதாயத்தில் அவை வேர் விட்டு ஊடுருவின என்றுகூற முடியவில்லை. இந்துக்களின் அன்றாட வாழ்

வோடு இணைந்துவிட்ட உருவ வழிபாடு போன்றவற்றைக் கைவிடுமாறு அவை கோரியது நடைமுறைச் சாத்தியமானதாக அமையவில்லை. எளிய மக்களின் வசதிக்காக அனைத்து மான இறைவனின் பிரதியீட்டு அடையாளங்களாகவே உருவங்கள் கொள்ளப்பட்டன என்ற விளக்கம் ஏலவே கூறப்பட்டதாகும்.

வங்காளத்துக் காளி உபாசகரான இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் (1834 - 1886) வித்தியாசமானவராகவும், சமய வாதங்களில் விருப்பற்றவராகவும், எல்லாச் சமய நெறிகளும் ஒரே உண்மைக்கே இட்டுச் செல்லும் என்ற பரந்த பார்வையும் சமயப் பொறையும் மிக்கவராகவும் விளங்கினார். அவரைப் பொறுத்தவரை சமயம் என்பது ஒருவகை அனுபவம் எளிய வாழ்க்கை உதாரணங்கள் மூலமாகவும் உபகதைகள் மூலமாகவும் உண்மைகளை விளக்க விழைந்த அவரிடம் கண்டோரையும் கேட்டோரையும் பிணிக்கும் வசீகரம் மிகுந்து காணப்பட்டது. எளிய பக்தரான இராமகிருஷ்ணர் மனித சேவையில் மகேஸ்வரனைக் காண முற்பட்டாரேயன்றி எதனையும் மறுக்கவோ அன்றிப் புகுத்தவோ முயலவில்லை. இராஜாராம் மோகன்ராய், தயானந்த சரஸ்வதி முதலானவர்களைப் போன்ற புலமை பெற்றவர் அல்லர் அவர். கோட்பாட்டு விளக்கங்களையோ ஆராய்ச்சிக் கருவூலங்களையோ அவர் விட்டுச் செல்லவில்லை. இந்தியாவுக்கும் இந்து சமயத்திற்கும் அவரது பாரிய பங்களிப்பு சுவாமி விவேகானந்தரை உருவாக்கியமை என்றே கூறத் தோன்றுகிறது.

சுவாமி விவேகானந்தர் (1863 - 1902) தமது குருவான இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் மறைவிற்குப் பின் 1897 இல் இராமகிருஷ்ண மிஷனைத் தொடங்கினார். இந்து மதத்தின் பொது அடிப்படைகளைக் கண்டறிந்து அதற்குப் புத்துயிர் அளிப்பதும், அதற்கொரு சமுதாய நோக்கத்தை வழங்குவதும், தேசிய விழிப்புணர்வினைத் தூண்டுவதும் இராமகிருஷ்ண மிஷனின் தலையாய குறிக்கோள்களாக விவேகானந்தரால் முன்வைக்கப்பட்டன.

விஞ்ஞான உணர்வு, உச்சக்கட்டத்தில் இருந்த காலத்தில் வாழ்ந்த சுவாமி விவேகானந்தர் கிழைத்தேய அறிவும் மேலைத்தேய அறிவும் ஒருங்கே பெற்றவர். இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளுக்கு மட்டுமன்றி அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, சுவீட்சலாந்து ஆகிய நாடுகளுக்கும் பிரயாணங்களை மேற்கொண்டவர். மல்யுத்தம், நீச்சல், படகோட்டம், குதிரையோட்டம் முதலானவற்றில் பயிற்சி பெற்ற பராக்கிரமசாவி. சமுதாயத் துறையில் ஐரோப்பாவில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சிகளை உன்னிப்பாக அவதானித்தவர். காலனித்துவத்தையும், சுரண்டலையும், சிலரது ஆதிக்க நலனிற்காகப் பல்லாயிரவர் மடியும் போரினையும் வெறுத்தவர். மனிதனை உருவாக்குவதாக, உயர்த்துவதாக சமயம் அமைய வேண்டுமென்று விரும்பியவர்.

இராமகிருஷ்ண மிஷனை விவேகானந்தர் வழி நடத்தியபோது அவரது நோக்கங்கள் சந்நியாச மரபிற்கும் இராமகிருஷ்ண நெறிக்கும் அப்பாற்பட்டன என்று சிலர் முறையிட்டனர். அதற்கு விவேகானந்தர் கூறிய பதில், "எனது நாட்டு மக்களைச் சொந்தக் கால்களில் நிற்க வல்லவர்களாகவும் கர்மயோக உணர்வால் உந்தப்படுபவர்களாகவும் ஆக்க முடியுமானால், அதற்காக ஆயிரம் நரகங்களுடே நான் மகிழ்வுடன் புகுவேன். தனது சொந்த பக்தியிலோ முத்தியிலோ நாட்டமின்றிப் பிறருக்குச் சேவை செய்பவன் அல்லது உதவுபவன் எவனோ அவனது சீடன் யான்" என்பதாகும்.

"தரித்திர நாராயணனைத் தரிசிப்பவன் யான்", "கடவுளை அடையச் சிறந்த வழி மனிதனிற்குச் சேவை", "விதவைகளின் கண்ணீரைத் துடைக்க முடியாத மதத்தில் எனக்கு நம்பிக்கையில்லை", "சமயத்தின் துணைகொண்டு முக்கிய சமுதாயப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்குப் பதிலாகத் தண்ணீரை வலக்கையினால் எடுத்துக் குடிப்பதா அல்லது

இடக்கையினால் எடுத்துக் குடிப்பதா என்றும், கையை மூன்று தடவைகள் அலம்புவதா அல்லது நான்கு தடவைகள் அலம்புவதா என்றும் அறுநூறு ஆண்டுகளாக வேதாந்தத் தலைவர்கள் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்” “இவ்வுலகு மறு உலகினை அடைவதற்கான மார்க்கம் என்றால் இவ்வுலகு எவ்வாறு பொய்யாக முடியும்?” தேசம் குடிசையில் வாழ்கிறது என்பதை நினைவில் இருத்துங்கள். ஆனால், ஐயகோ! அவர்களுக்காக யாரும் எதுவும் செய்ய வில்லை. எமது நவீன சீர்திருத்தவாதிகள் விதவைகள் மறுமணங் குறித்து மிகவும் சுறுசுறுப் பாயிருக்கிறார்கள். உண்மையில் ஒவ்வொரு சீர்திருத்தத்திற்கும் எனது ஆதரவு உண்டுதான். ஆனால், ஒரு தேசத்தின் விதி அதன் விதவைகள் எத்தனை கணவன்மார்களை அடைகிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்தது அன்று. அது பொதுமக்கள் நிலைமைகளைப் பொறுத்ததாகும்.” என்பன போன்ற அவரது கூற்றுக்கள் விவேகாநந்தரின் உள்ளத்தையும் ஆளுமையினை யுங் காட்டுவனவாகும். சுருக்கமாகக் கூறுவதாயின் பரந்த மானிடத்தை நேசித்து நோக்கிய சுவாமி விவேகாநந்தரைப் பொருத்தவரை, அவர் அத்தியாவசியமான சமுதாய மாற்றங்களைக் காணவும் தேசிய உணர்வைத் தூண்டவும் பொருத்தமான கருவியாகச் சமயத்தைக் கொண்டதாய்த் தெரிகிறது. அவர் வறுமையையும் அறியாமையையும் சமூக அநீதிகளையும் வன்மையாக எதிர்த்தார். முயற்சியின்றி எல்லாம் இறைவன் செயலென்று வாழாவிருக்கும் நிலையினை வெறுத்தார். எல்லோரும் அறிவும் பலமும் அழகும் மதிப்பும் பெற்று வாழ வேண்டுமென்று விரும்பினார். ஒரு வகையில் நோக்கினால், சமயமும் விஞ்ஞானமும் மனிதாபிமானமும் சங்கமித்த ஒரு போக்கினை அளிப்பிரதிபலித்தமை புலனாகும்

சமுதாய மாற்றங்களையும் முற்போக்கான கருத்துக்களையும் ஏற்றுக்கொள்வதில் இந்துக்கள் தயக்கமே காட்டி வந்துள்ளனர். பெண்களின் அவல நிலையினை மாற்ற நினைத்த இராஜாராம் மோகன்ராய் காலத்திற்கேற்ற மாற்றமோ முன்னேற்றமோ குறித்துப் பேசவில்லை. முன்னர் இருந்த நிலையினை மீட்பதாகவே கூறினார். சாதி முறையினை எதிர்த்த தயானந்தர் முந்திய வேதகாலத்தில் அம்முறை இருக்கவில்லையென்ற வாதத்தினையே முன்வைத்தார். மாறுதல் உலகத்து இயற்கை என்பதை, சமுதாய அமைப்பிலும் ஒழுக்கத்திலும் காலத்திற்கேற்ற மாற்றங்கள் ஏற்கப்பட வேண்டுமென்பதை, மஹாகவி பாரதி வாக்கிலே கூறுவதெனில் “காலத்துக்கேற்ற வகைகள் - அவ்வக் காலத்துக்கேற்ற ஒழுக்கமும் நூலும்”. என்பதைத் துணிவுடன் உணர்த்திய பெருமை சுவாமி விவேகாநந்தரைச் சேரும். அவரால் உருவாக்கப்பட்ட இராமகிருஷ்ண மிஷன் தன்னல மறுப்பு, துணிவு, சேவை, கட்டுப்பாடு ஆகிய குறிக்கோள்களுடன் இந்தியாவிலும் வேறு பல நாடுகளிலும் சாதி, இன, நிற பேதங்களை நோக்காது ஆன்மீகப் பணியும் கல்விப் பணியும் சமுதாயப்பணியும் ஆற்றிவருகிறது.

தொகுத்து நோக்குமிடத்து, மேலைத்தேயத்தவரிடம் கொண்ட தொடர்பின் விளைவாகவும், இந்து மதத்திற்கு ஏற்பட்ட அந்நிய அச்சுறுத்தல்களின் காரணமாகவும், காலத்துக்கொவ்வாத பழக்க வழக்கங்களையும் மூடநம்பிக்கைகளையும் நீக்கி இந்து மதத்திற்குப் புதிய விளக்கமும் புதுத்தெம்பும் அளிக்க மறுமலர்ச்சி இயக்கங்கள் தோன்றின எனலாம். புதிய சமுதாயப் பார்வையில் பரிசீலிக்கக்கூடிய கிடந்தவற்றை நீக்கி எதிர்கால வாழ்வுக்கு இன்றியமையாத புதிய கருத்தோட்டங்களுடனும் நிறுவனங்களுடனும் சமரசம்காண முற்பட்ட இராஜாராம் மோகன்ராயின் இயக்கத்தில் சீர்திருத்தவாதம் மேலோங்கிக் காணப்பட்டது. மத மாற்றத்தைத் தடுத்து இந்து சமயத்தை வளர்க்கும் முயற்சியில் தீவிரமாக இறங்கிய தயானந்த சர்வஸ்தியின் இயக்கத்தினால் முன்னையப் பெருமையை மீட்க வேண்டுமென்ற கோஷம் முன்வைக்கப்பட்டது. தயானந்தர் வலியுறுத்திய முற்போக்கான கருத்துக்களை நோக்கும்போது, வேதப் பெருமைக்குத் திரும்புவது பற்றிய அவரது பேச்சு ஒருவேளை பழமையில் திளைத்தவர்களைப்

பரந்தளவில் ஈர்க்கும் ஓர் உபாயமோ என்றும் எண்ணத் தோன்றுகிறது. எவ்வாறாயினும், பரந்த மானிடநல நோக்குடன் சமுதாய மாற்றங்களை வரவேற்கும் தன்மையை விவேகாநந்தரிடம் தான் துலாம்பரமாகக் காணவியல்கிறது.

பொதுவாக நோக்குமிடத்து, உலகியலை ஒதுக்கிவிட்ட மனிதனைப் புறக்கணித்த ஓர் ஆன்மீகத் தத்துவத் தேட்டத்திற்கு இவ்வியக்கங்கள் முக்கியத்துவம் தரவில்லை. உலகியல் வாழ்வு சீர்திருந்துவதையும் சிறப்பதையும் கருத்திற் கொண்டு இந்துமதம் இவ்வியக்கங்களால் நோக்கப்பட்டது. அதற்கு வேண்டிய வழிகாட்டலும் ஆதரவும் உறுதியும் இந்து மதத்தில் தேடப்பட்டன. மேற்கத்திய விஞ்ஞானத்தையும் கல்வி முறையினையும் தாராண்மைப் போக்கையும் உவந்தேற்றுக் கொண்ட மத்தியதர வகுப்பினர் இந்து சமுதாய அமைப்புச் சிதைந்து போவதை விரும்பவில்லை. ஒக்ஸ்போட் பல்கலைக் கழகத்தில் சமஸ்கிருதப் பேராசிரியராக இருந்த சேர். மொனியர் வில்லியம்ஸ் 1877, இல் வெளியிட்ட இந்து மதம் பற்றிய நூலில், “தனியிறைவாதம், சர்வேஸ்வரவாதம், இருமை வாதம், பல்தெய்வ வணக்கம் ஆகிய நான்கு பக்கங்களைக்கொண்ட பண்டைய இந்துமதக் கோட்டை எப்புறமும் தள்ளாடுகிறது; வீழ்ந்துவிடத் தயாராகிவிட்டது” என்று எழுதினார். இந்து மதத்தைப் பரிவுடன் நோக்கிய பிரெடரிக் மக்ஸ் முல்லரும் அவ்வாறே நினைத்தார். ஆனால், அப்படியொன்றும் நடக்கவில்லை.

மேல்நாட்டுத் தொடர்பும் 150 ஆண்டுகாலப் பிரிட்டிஷ் பண்பாட்டு ஆதிக்கமும் இந்துப் பண்பாடு பலவழிகளில் உரம்பெற உதவியமையையே அவதானிக்க இயல்கிறது. இந்துமதம் பயனுள்ளவற்றையும் பெறுமதிவாய்ந்தனவற்றையும் வரவேற்றுத் தன்மயமாக்கிக் கொண்டதேயன்றித் தன் சுய பெருமையிலும் பெறுமானங்களிலும் நம்பிக்கை இழந்துவிடவில்லை. “இந்திய மரபு எப்போதுமே ஏனையவற்றை இணைத்துக்கொள்வதாகத்தான் இருந்தது. தன் தனித்துவத்தை இழந்துவிடாத வகையிற் பிறப்பண்பாடுகளை உள்வாங்கித் தன்மயப்படுத்தும் தனியாற்றலை இந்தியா வளர்க்க அதன் புவியியல் நிலை ஒருவேளை உதவியிருக்கலாம். இந்து நாகரிகத்தின் அடிப்படையாக அமைந்தது ஆரிய திராவிட இணைவே” என்று கே. எம். பணிக்கர் கூறியுள்ளமையும் இங்கு அவதானிக்கத்தக்கது.

நடுநிலை மன அமைதியான ஸ்திதிப் பிரக்ஞை, பற்றின்றிச் செயலாற்றும் நிஷ்காமகர்மம், உலக நன்மை கருதும் லோக சம்கிரகம் ஆகியவற்றை இலட்சியங்களாகக் காட்டிய பகவத்கீதையானது இந்துக்களின் அரசியல், சமுதாய மறைமொழியாகப் பாலகங்காதரதிலகர், சுவாமி விவேகாநந்தர், மகாத்மா காந்தி, அரவிந்தர், மகாகவி பாரதி முதலான பல சீர்திருத்தவாதிகளால் முன்வைக்கப்பட்டதும் ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்திய சமூகமும் பண்பாடும் அரசியலும் இந்து மதத்தோடு பெருமளவுக்குப் பிணைந்து கிடந்தமையை மனதில் வைத்துக்கொண்டு, சீர்திருத்த இயக்கங்களினால் விளைந்த நற்பலன்களையும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். முதலிற் குறிப்பிடத்தக்கது, பலவாறு பிரிந்து கிடந்த இந்து மதத்தினிடையே ஒருவகை ஒருமுகப்பாடு தோன்றியமையும் அவர்கள் தம்மை ஒரு சமுதாயமாகக் கருத ஆரம்பித்தமையும் ஆகும். புதிய அறிவொளியில் சமுதாய அடித்தளங்கள் புதுப்பிக்கப்பட்டன. மனிதாபிமானம் மேலோங்கியது. இந்திய மொழிகள் புது வேகம்பெற்றதோடு உருவத்திலும் உள்ளடக்கத்திலும் செழுமைபெற்று வளரவும் சீர்த்திருத்த இயக்கங்கள் காலாயின. எல்லாவற்றிலும் முக்கியமானது தேசிய விழிப்புணர்வும் விடுதலை வேட்கையும் வளர்ந்தமையாகும். “பரந்த அடிப்படையிலான இந்து மத சீர்திருத்தம் இல்லாதுபோனால் இந்திய விடுதலை சாத்தியமாயிடுக்க இயலாது” என்று கே. எம். பணிக்கர் கூறியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இறுதியாக, இந்துமத சீர்திருத்த இயக்கங்களையும் அவற்றின் விளைவுகளையும் பற்றிய ஆய்வுகள் எதிர்காலத்திற்கு எவ்வாறு உதவும் என்பதையும் எண்ணிப்பார்த்தல் இன்றியமையாததாகும். சீர்திருத்தத் தலைவர்கள் காண முயன்றவை பல இன்னமும் எட்டாத இலட்சியங்களாகவே இருக்கின்றன. இந்து சமயத்தின் நலிவுக்குப் பலவகைகளில் காரணமான சாதிப் பிரிவினைகளும் தீண்டாமையும் இன்னும் தொலைந்து விடவில்லை. சாதிக் கொடுமை காரணமாக இந்து மதத்தை ஒதுக்கி விட்டுப் பிற மதங்களை நாடும் சம்பவங்கள் இன்னமும் இடம்பெறாமல்லை. உயர்ந்தோர் வழிபாட்டு முறைகளுக்கும் கிராமிய வழிபாட்டு முறைகளுக்கும் மத்தியிலான இடைவெளி நீங்குவதற்கான வழியும் பிறக்கவில்லை.

வழிபடுதலங்களைப் பொறுத்தவரை, அநேகமானவற்றின் செயற்பாடு ஒழுங்காகவும் கட்டுப்பாட்டுடனும் ஊழலற்ற முறையிலும் சமயத்தைப் பேணி வளர்ப்பதற்கு உகந்த வகையிலும் இல்லை. புரோகிதர்களுட் கல்விப் பயிற்சியும், தூய வாழ்வும், சமயத்தைப் பேணிப் பரப்பும் உறுதியும் கொண்டோர் சிலராகவே உள்ளனர். மனித சமுதாயத்தை மறந்துவிட்டு எந்தச் சமயமும் ஏற்றம் பெறவியலாது என்பதையும், ஒதுக்கப்பட்டும் ஒடுக்கப்பட்டும் வீடுவாசல்களை இழந்தும், அல்லற்படும் மக்களுக்குச் சேவையாற்றுவதன் மூலமே சமயத்தை முன்னெடுத்துச் செல்ல முடியுமென்பதையும், அல்லாதவிடத்து நெருக்கடி நேரங்களில் ஆதரவு தரும் வேறு சமயங்களின் பால் அவர்கள் ஈர்க்கப்பட இடமுண்டு என்பதையும் இந்துமத சீர்திருத்தவாதிகள் பலர் உணர்ந்திருந்தமையினையும் நாம் மறந்து விடல் ஆகாது.

❧ இறைவனை நோக்கி நாம் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு அருகில் செல்கின்றோமோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு அமைதி, அமைதி, அமைதி.

❧ கங்கையின் அருகில் செல்ல செல்லக் குளிர்ச்சியின் அனுபவத்தைப் பெறுகிறோம். கங்கையில் மூழ்கியதும் உடம்பு முழுவதும் குளிர்ந்து விடுகின்றது.

❧ உனது இதயக்கோவிலில் இறைவனை நீ பிரதிஸ்டை செய்ய விரும்பினால், அவனை அடைய நீ ஆசையுற்றால் முதலில் மனதை சுத்தமாக்கு. மாசற்ற தூய மனத்தில் பரமன் தானே வந்து குடிபுகுந்து கொள்கின்றான்.

- ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் -

எங்கள் அகம் மலர அருள் புரிவாய்!

செல்வி ஞானாம்பிகை வீஸ்வநாதன்
1 ம் வருடம் - கலைப்பீடம்

அன்பிற்கு இலக்கணமாய் அகமதனைக் கொண்டவனே
அருள் தேடும் நெஞ்சங்களை மனமுவந்து அணைபவனே
கண் காணும் காட்சியெல்லாம் கந்தா உன் வடிவே
துயரிருள் நீக்கி வையத்தில் அமைதியருள் தருவாய்!

எத்தனை சோகம் எம் நெஞ்சில் நிறைந்துளது
அத்தனையும் அகல ஆறுமுகா நீ அருள்வாய்
பித்தனாய் உனைச் சுற்றிப் பிதற்றுகிறேன் காணாயோ
முத்துக் குமரா எம் அகமலர அருள் புரிவாய்!

தமிழராய் பிறந்ததால் தவிக்கின்றோம் தரணியிலே
தாங்கிடும் சக்தியில்லை தீது நீக்கும் திருக்குமரா
விழி சிந்தும் நீரெல்லாம் பழி சொல்லும் உந்தனுக்கு
வழி மாற்றி எம்மினத்தை வாழ விடு வடிவழகா!

கோடித் துன்பங்கள் எமைத் தேடி வந்திடினும்
நாடிச் சரண் புகுந்தோம் நல்லருள் செய் இறையவனே!
வாடிச் சோர்ந்துள்ள எம் வாழ்க்கை வளம் பெற
தேடி வந்திட்டோம் தேவனே வரம் அருள்வாய்!

இந்து மதம்

சில குறிப்புகளும் கருத்துக்களும்

- எஸ். லோகிதராஜா -

உலகின் தொன்மையான மதமான இந்து மதம், இன்று சிதைவுற்று, நலிவுற்று அருகி வருகின்ற கசப்பான ஒரு காலகட்டம் இது. உண்மையில் இந்து தர்மத்தின் இயல்பான கொள்கைகளை உணர்ந்துகொள்ளாது தம் மனம் போன போக்கின்படி அதனைப் பிழையாக விமர்சிப்பவரும், அவர்களை நம்புவரும் அதிகமாய்ப் போன இந்த நாட்களில், சில கருத்துக்களை இயன்ற வரையில் இங்கு சொல்ல முயற்சிப்பது இளைய தலைமுறையினருக்கு உதவியாக இருக்கும் என்று நம்புகின்றேன்.

முதலில் இந்து சமயத்தில் வழக்கில் இருந்து வரும் கடவுட் கொள்கைகளை எடுத்துச் கொண்டால், இங்கு உறவுகளைப் பிரதி பலிக்கின்ற, உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துகின்ற கடவுளர்களை நாங்கள் வழிபாடு செய்கின்றோம். இங்கு சமூகத்தின் மிகச் சிறிய அங்கமான ஒரு குடும்பத்தில் தோன்றும் பிரச்சினைகளும், அங்கு போற்றிக் காப்பாற்ற வேண்டிய உறவுகளும் முன்னிலைப்படுத்தப்படுகின்றன எங்கள் வாழ்விற்கு வழிகாட்டியாக விளங்கும் அந்தத் தெய்வ உறவுகளும் தேவையான பாடங்களைப் போதிக்கும் புராண இதிகாசங்களும் எமது வாழ்வின் நன்மை தீமைகளை நாமே ஆய்ந்தறிய உதவி செய்கின்றது. அதை விட்டு இதிகாசங்கள் தருகின்ற கருத்துக்கள் மாயை என்ற பார்வையில் ஆராய முற்படின், இறுதியில் இறைவனே மாயை என்ற நிலையில் பிடிவாதம் கொண்டு விரக்தியின் விளிம்பில் தள்ளப்படும் நிலை ஏற்படுகின்றது.

பொறுமையானது அகந்தையை வெல்லுவதையும் மென்மையான சாத்வீகக் குணங்கள் கொண்டவர் வாழ்வில் உயர் பெறுதலையும் மகாபாரதம் சித்திரிக்கின்றது. அதைவிட்டு, அண்ணன் தம்பிகளுக்கு இடையிலான போர் என்றும், திரௌபதை ஐவரின் பத்தினி என்றும் விமர்சிப்பது பொருத்தமற்றது. இங்கு தீமைகளுக்கு எதிராகத்தான் குருசேத்திரமே நிகழ்ந்து. அன்னை அறியாது சொன்ன சொல்லைத் தட்ட முடியாமற்றான் திரௌபதை ஐவருக்கும் மனைவியானது.

மேலும் மனுதர்ம நீதிகளை விளக்கும் அழகிய இராமாயணத்திலும், பெற்றவர் சொல்மீறாத தனையனையும், அவன் சொல் காத்த இளையோனையும் நாம் காண்கிறோம்.

தேவதாசி குலத்தில் பிறந்தும் நெறி பிறழா வாழ்க்கை நடாத்திய மாதவியை அறிமுகப்படுத்திய சிலப்பதிகாரம், நல்ல வாழ்வின் நெறிமுறைகளை எவரும் பின்பற்றலாம் என்ற உண்மையை உறுதிப்படுத்தி நிற்பது அனைவரும் அறிந்ததே. அதைவிட்டு இராமாயணத்தில் சீதை மீது சந்தேகம், தேவதாசி உறவை முன்னிலைப்படுத்துகிறது சிலப்பதிகாரம் என்ற ரீதியில் ஆய்வு செய்பவர்கள், அவைகளின் முடிவுகளையும், அவற்றினின்று நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டிய படிப்பினையுடனும் அத்தியாவசியங்களையும் சரிவர அறிந்து கொள்ளலே நன்றாம்.

பெண் தெய்வ வழிபாடு என்பது இந்து மதத்தில் மிகவும் முக்கியமானதும்,

உயர்வானதுமாகும். மாதொரு பாகனாய்க் காட்சி தரும் இறைவனின் திருக்கோலம், ஆணுக்குப் பெண் இங்கு சமன் என்ற உண்மையைத் தெளிவு செய்கின்றது. இறைவனின் இடது புறத்தில் இருந்து ஆட்சி செய்யும் அம்பிகையின் திருக்கோலம், சௌபாக்கியங்களுக்கு ஏற்பவும், வேறு வேறாக நிலைபெறும் இடங்களுக்கு ஏற்பவும் வெவ்வேறு பெயர்களைக் கொண்டாலும், எல்லாம் ஒன்றே என்பதையும் சுட்டி நிற்கின்றது.

மேலும், ஆலய அமைப்புக்கள் கூட மனிதனின் பௌதீகத் தன்மைகளோடு தொடர்பு கொண்டதாக இருக்கின்றன ஆரம்பத்தில் வெளி மண்டபமும், உள்ளே கர்ப்பக்கிரகமும் முறையே உடலையும், மனதையும் சுட்டி நிற்கின்றன. அதாவது, கர்ப்பக்கிரகம் திறந்து பூசையாவது என்பது, இறைவனை மனதினால் வழிபட வேண்டும் என்பதனைச் சுட்டுகின்றது. இதனை,

“உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம்பாலயம் வள்ளல் பிரானார்க்கு வாய் கோபுரவாசல் தெள்ளத் தெளிந்தார்க்கு சீவன் சிவலிங்கம் கள்ளப் புலனைந்தும் காளா மணிவிளக்கே”

என்ற திருமந்திரப் பாடல் தெளிவு படுத்துகின்றது.

அடுத்து, மூடப் பழக்க வழக்கங்கள் நிறைந்தது இந்துமதம் என்று ஒரு தவறான கொள்கை. சுத்தமே இங்கு பிரதானம் வீடு கழுவிக் கோலமிட்டு, மாவிலை தோரணங்கள் அசைந்தாட, ஒரு வீட்டின் சூழல் எவ்வளவு அழகாக, மென்மையாக மனதைத் தொடும்? இதனால், சாத்வீக குணங்கள் மேலோங்கி மனங்கள் அமைதியடையும் நிலைமை அனுபவபூர்வமாக அனைவரும் அறியக் கூடியதொன்று.

நமது சமயத்தில், சிலவற்றை ஆகாது என்று பெரியவர்கள் சொல்லுவார்கள். உண்மையில் அவற்றுக்கு வலுவான ஒரு காரணம் உண்டு. உதாரணமாக ஒரு மரணச் சடங்கி ல்கலந்து கொண்டபின், சுட்டாயமாக நீராட வேண்டும் என்பது தொற்று நோய்க்கிருமிகள் அங்கிருந்து எமது வீட்டினுள் வரக்

கூடாது என்பதனால் தான். அது போலத்தான், வாசல்களை நீர் தெளித்துப் பெருக்கவேண்டுமேயன்றி, பெருக்கியபின் நீர் தெளித்தலாகாது என்பதும். வேம்பு, சாணம், மஞ்சள், தூபம், கர்ப்பூரம் ஆகியவை சிறந்த தொற்று நீக்கிகள் அல்லது சூழல் மாகறுதலைத் தடுக்கும் காரணிகள் என்பது அனைவரும் அறிந்ததே.

உண்மையில் இந்து தர்மத்தின் இயல்பான கொள்கைகளை உணர்ந்து கொள்ளாது தம் மனம் போன போக்கின்படி அதனைப் பிழையாக விமர்சிப்பவரும் அவர்களை நம்புபவரும் அதிகமாய்ப் போன இந்த நாட்களில்.....

உயிர்களிடத்தில் அன்பு, ஈகை, நன்றி போன்ற எல்லாமதங்களுக்கும் பொதுவான கொள்கைகளோடு, அவைகளில் இல்லாத ஒரு சிறப்பு அம்சமும் இந்து சமயத்திற்கு உண்டு. இங்கு இறைவனை இறைவனாக, தந்தையாக, தோழனாக, ஏவலனாக, அரசனாக, உறவின் எந்தப் பரிமாணத்திலும் வைத்து வழிபாடு செய்கின்ற வழக்கம் தொன்று தொட்டு இருந்து வருகின்ற ஒன்று. இவைகளைத் தேவார திருவாசகங்களிலிருந்து நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

இந்துமத விழாக்கள், விரதங்கள், கூட மனிதப் பண்புகளை, மனித இயல்புகளை வெளிப்படுத்துவனவாக அமைந்து விடுவதும் ஒரு சிறப்பம்சமாகும். உதாரணமாக, தைப்பொங்கல் வருடம் முழுவதும் உதவி புரிந்த கதிரவனுக்கு நன்றி கூறுமுகமாகவே நடாத்தப்படுகின்றது. அவ்வாறே வசந்தகாலத்தில் எல்லாப் பூக்களின் நடுவே சித்திரை வருடப் பிறப்பு சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது. ஒன்பது வித இயல்புகளை, அல்லது செல்வங்களை வேண்டி நிற்கும் நவராத்திரி, தீமைக்கு எதிராக நன்மை புரிபவர் வென்று விட வேண்டும் என்பதற்காகவே ஏற்பட்ட சஷ்டி என விரதங்களும் அவ்வாறே மனித இயல்புகளோடு பின்னிப் பிணைந்து கலந்து விட்டனவாக இருக்கின்றன.

மற்றும், உலகத்தார், அனைவருக்கும் பொதுவான அறிவுரைகள் கூறும் பகவத்கீதை, திருக்குறள் என்பன இன்னும் சிறப்பானவை. ஒவ்வொருவரின் தரம், அனுபவம் என்பவற்றுக்கு ஏற்ப, புதுக் கருத்துக்களும் தெளிவும் அடையத் தக்கவாறு காலத்தோடு ஒட்டி நின்றலே புதுமையாகும்.

சின்னக் குழந்தையாய்ப் பிறந்தது முதல், இறக்கும் வரையுள்ள நாட்களைச் சிறப்பாகக் கழிக்க மதம் தொடர்பான சிந்தனைகளும், அது தருகின்ற பாதைகளும், அறிவுரைகளும் நிச்சயமாக ஒவ்வொரு மனித உயிருக்கும் இன்றியமையாதன. எந்த மதமாக இருப்பினும், அதன் பொதுமையான கொள்கைகளும், வகுக்கின்ற பாதை

களும் ஒன்றே, எந்த வித மத அனுஷ்டானங்களையும் நம்பாது, விரக்தியின் விளிம்பில் தள்ளப்பட்டு, பின்னர் தற்போது ஆவேசத்துடன் இறைவனையும், மதங்களையும் பின்பற்றி வருகின்ற மேலைத்தேய மக்கள் பற்றி நாம் அறியாமல் இல்லை. அந்த நிலை இன்றைய எமது இளைய சமுதாயத்திற்கு வருகின்ற நிலை விரும்பத்தக்கது அல்ல. எனவே, எந்த மதங்களைச் சார்ந்தவராக இருப்பினும், அதன் கொள்கைகளைப் பூரணமாக அறிந்து கொள்ள முயற்சிப்பது சில பிழையான கருத்துக்களை எம்மில் இருந்து விலக்க உதவும் என்றே நம்புகின்றேன்.

'கற்கக் கசடறக் கற்பவை கற்ற பின் நிற்க அதற்குத் தக'

★ மனிதர்களால் ஏன் கடவுளை பார்க்க முடியவில்லை? பெண்ணும் பொன்னுமாகிய தடைகளால்தான்.

★ சாதாரண பக்தன், "இறைவன் இருக்கிறான். மேலே ஆகாயத்தில் அதிக தூரத்தில் இருக்கிறான்" என்று கூறுகிறான். மத்தியபக்தன், "இறைவன் எல்லோரிடமும் உணர்வுமயமாக, பிராண வடிவமாக இருக்கிறான்" என்பான் உத்தம பக்தனோ, இறைவனே எல்லாமாக ஆகியிருக்கிறான். பார்ப்பதெல்லாம் அவனது வெவ்வேறு உருவங்கள் தாம். அவனே மாயை; அவனே ஜீவர்கள்; அவனே உலகம்; அவனே இவை எல்லாமாக ஆகியிருக்கிறான். அவனைத்தவிர உலகில் வேறு எதுவுமே கிடையாது' என்று கூறுவான்.

- ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர்

★ "கற்றதனாலாய பயனென்கொல் வாலறிவா
னற்றாடொழா அ நெனின்"

படிப்பதன் பயன் அறிவு பெறுதல். அப்படியானால் நம் அறிவுக்கெல்லாம் எட்டாத ஒரு பொருள் இருப்பதை உணர்ந்து அதைப்போற்றாவிட்டால் படிப்பினால் என்ன பயன்?

அடடா அப்படியா!

வி. சுதாகர்

இறுதி வருடம் பொறியியல் பீடம்

விதம் விதமான பல யுகங்களைக் கண்டு கலியுகம் படைத்த மனிதன், அன்றிலிருந்து இன்றுவரை ஒரே ஒரு கேள்விக்கு மாத்திரம் “தெரியாது” என்னும் பதிலைச் சொல்லி வருகிறான். எவரிடமாவது இந்துமதம் எப்போ தோன்றியது என்ற கேள்வியைக் கேட்டாலும் அவர்களுடைய பதில் “தெரியாது” என்பதாகவே அமைந்துவிடுகிறது. ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத ஒரே மதம் இந்துமதமே. அத்துணைப் பழமை வாய்ந்த எமது மதத்தில் மற்ற எந்த மதங்களிலும் இல்லாதவாறு பூரண சுதந்திரம் உண்டு. அத்துணைச் சிறப்புமிக்க எமது மதத்தில், நாம் செய்யும் சில வழிமுறைகளை, விதிமுறைகளை ஏன் செய்கிறோம் என்று தெரியாமலே செய்துவிடுகிறோம். எவராவது எம்மிடம் ஏன் இப்படிச் செய்கிறீர்கள் எனக் கேட்டால், ஏதோ சாக்குப்போக்குகள் சொல்லி மழுப்பி விடுகிறோம். நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு காரியங்களிலும் எவ்வளவு அர்த்தம் பொதிந்துள்ளது என்று எமக்குத் தெரியவில்லை. அந்த வகையில் எனது மனதில் எழுந்த சந்தேகங்களைத் தீர்க்கும் முகமாகப் பல புத்தகங்களை ஆராய்ந்த பொழுது, எனக்கு கிடைத்த ஒவ்வொரு விளக்கமும் “அடடா அப்படியா” என என்னைப் பிரமிக்க வைத்தது. அவற்றை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளலாம் என நினைக்கிறேன்.

“ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று” என்பது முதியோர் வாக்கு. நாம் வெள்ளிக் கிழமையைக் கோவிலுக்கு செல்வதற்காக ஒதுக்கி விடுகிறோம். வெள்ளிதோறும் கோவிலுக்குச் செல்ல முடியாதவர்கள், விசேட தினங்களிலாவது செல்லலாம். அதுவும் முடியாதவர்கள், தூரத்தில் நின்றவாறே உயரத்தெரியும் கோபுரத்தை வணங்கினால் போதுமானது. ஏனெனில், பிரபஞ்சத்தில் உள்ள அனைத்தும் கோபுரத்தில் அடங்கியுள்ளது. “கோபுர தரிசனம் கோடி புண்ணியம்” என்று சும்மாவா சொன்னார்கள்?

இறைவனை நாம் கடவுள் என்கிறோம். பிரபஞ்சத்தைக் கடந்ததும் உள்ளும் இருப்பதனாலேயே கடவுள் என்கிறோம்.

மூல மந்திரமாகிய சிவாயநம, அல்லது நமசிவாய என்பதைப் பஞ்சாட்சரம் எனக் கூறுவர். இதில் வரும் ஐந்தெழுத்துமே ஒவ்வொரு பொருளைக் குறிக்கின்றன. சி-சிவம், வா-அருள், ய ஆன்மா, ந-சக்தி, ம-மலம். “செந்தழலோம்பிய செம்மை வேதியர்க்கு அந்தியுள் மந்திரம் அஞ்செழுத்துமே” எனச் சேக்கிழார் பெருமான் அருளியுள்ளார்.

நாம் கோவிலுக்குச் சென்றதும் கோபுரத்தை வணங்கித் தேங்காய் உடைக்கிறோம்; தேங்காய் கொண்டு இறைவனுக்கு அர்ச்சனை செய்கிறோம். ஆனால் நாம் ஏன் அப்படிச் செய்கிறோம் என எமக்குத் தெரிவதில்லை. தேங்காயானது, கடுமையான பட்டையால் மூடப்பட்டிருக்கும் பொழுது, அதன் மேல்பட்டை பச்சை வர்ணமாயும், மினுப்பாயும்,

பார்வைக்கு அழகாகவும் இருக்கும். பிட்டையை உரிக்கும்போது, அது ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னிக்கொண்டு சிக்குசிக்குகளான நார்களுடன் கூடி உரிந்து வந்துகொண்டே இருக்கும். பின் சிக்குகளை எல்லாம் நீக்கியபின், தேங்காயை உடைத்துப் பார்க்கும்போது, உள்ளே மிகவும் வெண்மை நிறமாக காணப்படும். இதனை உரிக்கும்போது மிகவும் கஷ்டத்துடன் விசேட சிக்குகளால் ஆன நாருடன் கூடி எப்படி உரிப்பட்டு வந்ததோ, அதுபோல், ஸ்திரி புருஷர்களாகிய எங்கள் சரீரத்தின் மேலிருக்கும் தோலானது, பார்வைக்கு மாத்திரம் இந்தத்தேங்காய் மேல் மூடப்பட்டிருக்கும் பட்டைபோல் மினுமினுப்பாகவும், மிக அழகாகவும் இருக்கிறது. ஆனால், எங்கள் சரீரத்திற்குள் அநேக விதங்களினால் இவ் ஆசாபாசங்கள் என்னும் சிக்குகள், தேங்காய் நாரைப்போல ஒன்றுடன் ஒன்று சேர்ந்து பின்னிக்கொண்டு கோடானுகோடி ஜன்மங்களுடன் வந்து கொண்டே இருக்கிறது. இவ் ஆசாபாசங்களை நீக்கிப்பார்க்கும் போது, தேங்காய் உள்ளிருக்கும் வெண்மை போல் எம் சரீரத்திற்குள் மிகவும் பரிசுத்தமான பரமாத்மசொருபம் இருக்கிறது. இப்படி மூடப்பட்டிருக்கும் ஆசாபாசங்கள் என்னும் சிக்குகளை நீக்கி, ஜீவாத்ம சொருபமாயிருக்கும் எங்களை, பரமாத்ம சொருபமாயிருக்கும் உம்மில் ஐக்கியம் செய்து கொள்ளவேண்டும் என்று கடவுளைக் கேட்டுக்கொள்வதற்காகவே தேங்காய் உடைக்கிறோம்.

கர்ப்பூரம் கொளுத்துகிறோம். அது எரிந்து நீராய்க்கரைந்து, ஒன்றும் மிஞ்சாமல் காற்றுடன் கலந்து விடுகிறது. கர்ப்பூரக்கட்டியொன்று எப்படிச்சோதி சொருபத்தால் எரிந்து விடுகிறதோ, அதேபோல் எங்கள் ஆசாபாசங்கள் என்னும் கர்மங்களை எல்லாம் இந்தக் கர்ப்பூரக் கட்டியைப்போல் கரையச்செய்து, எங்களுள்ளிருக்கும் ஆத்ம சொருபத்தை, பரமசொருபமாயிருக்கும் உம்மில் ஐக்கியம் செய்து கொள்ளவேண்டும் என்னும் பாவனையே கர்ப்பூரம் கொளுத்துவதற்குக் காரணமாயிருக்கிறது.

தீபங்களை வாயால் ஊதக்கூடாது என்கிறோம். வாயால் ஊதுவதால் எச்சில் காற்று, அக்கினி பகவான் மேலே பட்டு அபசாரமாகிவிடும் என்பதாலேயே வாயால் ஊதக்கூடாது என்கிறோம்.

நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு காரியங்களிலும் எவ்வளவு அர்த்தம் பொதிந்துள்ளது என்று எமக்கு தெரிவதில்லை. அந்த வகையில் எனது மனதில் எழுந்த சில சந்தேகங்களைத் தீர்க்கும் முகமாகப் பல புத்தகங்களை ஆராய்ந்தபொழுது.....

புலால் மறுத்தல் என்பது சைவர்களின் மிக முக்கிய கட்டுப்பாடாகும். மிருகம், பட்சி என்பன கடவுளின் குழந்தைகள் அவற்றிற்கு தீங்கு செய்ய கூடாது என்பதற்காகவே, அவற்றைக்கொண்டு உண்ணக்கூடாது என்கிறோம். மிருகம், பட்சி மட்டும் தானா கடவுள் குழந்தைகள்? மரம், செடி, கொடி, பயிர் அனைத்தும் ஈசன் குழந்தைகள் தான் அவற்றிற்கும் உயிரும், உணர்வுகளும் இருக்கின்றன. மனிதன் விஷயத்தில் மாத்திரம், இவன் எதையும் ஆலோசித்து, தெளிந்த முடிவு எடுக்கும்படியாக அறிவு விஷயத்தை ஈசன் கொடுத்திருக்கிறான். மனிதன் கூடியவரை கெட்டதைத்தள்ளி, நல்லதைச்செய்ய யோசிக்கிறான். மனிதன் உயிர்வாழ எதையாவது சாப்பிட்டே ஆக வேண்டும். கூடியவரை, கெடுதலை, கஷ்டத்தை உண்டாக்காமல் அமைத்துக்கொள்ளக் கூடிய ஆகார முறை என்ன? குறைச்சலான கெடுதலைத்தருவது மரக்கறிகளைச் சாப்பிடுவதுதான். பயிர்கள் நன்றாக முற்றிச்சாய்ந்த பிறகுதான், அதிலிருந்து தானியத்தை எடுத்துக்கொள்கிறோம். காய்கறிகளை பறிப்பதால் நாம் செடிகளையே கொன்றுவிடவில்லை. கத்தரிக்காய், வெண்டிக்காய் போன்றவற்றை ஒரு செடியிலிருந்து பறித்தால், அந்த செடிக்கு நம் நகத்தை கிள்ளினால் அல்லது ரோமத்தைப் பிடுங்கினால் வலிக்கிற அளவுக்குத் தான் வலி உண்டாகும். இதை விடவுங்கூட மனிதனுக்கும், மிருகங்களுக்கும் 'வலியுணர்ச்சி' என்று உண்டாவதை விட, தாவர வர்க்கத்திற்கு உணர்ச்சி நுட்பம் குறைச்சலாதலால் வலியும் குறைவாகத்தான் இருக்கும். கீரை, கிழங்கு மாதிரியானவற்றைப்

பிடுங்கி எடுத்துப் பயன்படுத்தும்போது, அவை சிலகாலத்தில் வாடிப்போகும் என்பதை உணர்கிறோம். ஆகவே இந்த அம்சங்களை வைத்துப் பார்த்தால், மிகக்குறைந்தளவு துன்பத்தை அனுபவிப்பவை மரக்கறியே. ஆதலால் மரக்கறியே சைவர்களுக்கு ஏற்ற உணவாகும்.

இனி, கோயில்களில் நடைமுறைகள் சிலவற்றைப் பார்ப்போம். அபிஷேகம், நைவேத்தியம் என்பன நிகழும்போது சுவாமி தரிசனம் செய்வதும், வீழ்ந்து வணங்குதலும், வீதி வலம்வருதலும் தகாது. வீதி வலம்வரும் ஒவ்வொரு தரமும் சண்டேஸ்வரரை வணங்காது, (கை கொட்டுவதனால் அவரது தலத்திற்கு இடையூறு செய்யாது) இறுதியாக வலம் வரும்போது மாத்திரம் அவரை வணங்கி, வழிபாட்டின் பலனைத்தரும்படி கேட்டு மும்முறை மெல்லக்கைகொட்டி வணங்க வேண்டும். சண்டேஸ்வரரை வலம்வந்து வணங்க கூடாது. ஏனெனில் மூலஸ்தானத்துக்கும், சண்டேஸ்வரருக்கும் குறுக்கே போகக் கூடாது என்பது விதி. தேவாரம், திருவாசகம் என்பனவற்றைப் பண்ணோடு பாடினால் மாத்திரமே முழுமையான பலனைப் பெறலாம்.

இனி, இந்துமத திருமண வைபவங்களை எடுத்து நோக்குவோமேயாயின், திருமண வைபவத்தின்போது திருமண மேடையின் முன் குருக்களைச் சூலப் பல நிறைக்கும்பங்கள் அமைந்திருப்பதைக் காண்போம். அவற்றின் நடுவே முள்முருக்கம் கிளை ஒன்றுடன் அரசமரக்கொடியும், ஆலின் கொடியும் சேர்த்து, வெள்ளை வேஷ்டியால் முள் தெரியாது சுற்றி நடுவில் நாட்டியிருப்பார்கள். இதனை அரசாணிக்கால் என்பர். இதில், அரசமரக் கொடி-பிரம்மாவையும், ஆல்-விஷ்ணுவையும், முள்முருக்கு-உருத்திரனையும் குறிக்கிறது. இவை மூன்றும் குணத்தினால் மும் மூர்த்திகளைக் குறிக்கின்றன. முத்தொழிலை உடைய மும் மூர்த்திகளும் பிரபஞ்ச வாழ்க்கைக்குச் சாட்சியாக இருந்து அருள வேண்டும் என்பதையே அரசாணிக்கால் குறிக்கிறது. முத்தேவரின் காட்சியே கலியாணத்திற்குத் தகுந்த சாட்சியாகும்.

கலியாண வைபவத்தின்போது அம்மி மிதித்தல் இடம்பெறுவது எல்லோரும் அறிந்ததே. அம்மி-குழவி உருவம் ஆதி சிவமும், ஆதிசக்தியும் அர்த்த நாரியாக அமர்ந்தவாறு காட்சியளிக்கின்றன. அதேபோல் நானும், நீயும் உடலும் உயிரும் ஒன்றுபொருந்தி பிரியாப்பிரியத்துடன் மருவி வாழ்க்கை பெற வேண்டும் என்பதைக் குறிக்கிறது.

மண மக்களுக்கு அருந்ததி காட்டுதல் என்பது, மணமக்கள் வடதிசையைத் துதித்து வதிட்டரும்-அருந்ததியும் இல்லற தருமம் நடத்துவதுபோல, நீயும் நானும் வாழ்வோம் என வேண்டுகலைக்குறிக்கிறது.

மங்கல வைபவங்களின்போது, நிறை நீர்குடமும், குத்துவிளக்கும் வைப்பது வழக்கமாகும். நிறை நீர்குடம் எல்லா உயிர்களுக்கும் தாயாகிய உமைப்பிராட்டிக்கு அடையாளமாகும். குத்துவிளக்கு எல்லா உயிர்களுக்கும் தந்தையாகிய சிவபிரானுக்கு அடையாளமாகும்.

நீரின் தன்மையானது குளிர்ந்த அரும்பெரும் களஞ்சியமான அம்மையின் இயல்பை ஒப்பதென்றும், குத்துவிளக்கில் எரியும் தீச்சுடரானது ஒளிவடிவினான அப்பனியல்பை ஒப்பதென்றும். அப்பனும், அம்மையும் சேர்ந்த சேர்க்கையினாலேயே இவ் உலகில் அத்தனையும் தோன்றி அறிவும், இன்பமும் மேற்கொண்டு வாழமாறுபோல், மணமகனும், மணமகளும் தமது பிறவியைப் புனிதமாக்கிக் கொள்வதையே இது குறிக்கிறது. நிறை குடத்தில் இடப்படும் நெல் முதலான வித்துக்கள் அப்பனது சேர்க்கையால், அம்மையின் அகத்தினின்று உண்டாக இருக்கும் உயிர்களுக்கு அடையாளமாகும்.

தனி மனுஷன் தன்னைத் தனக்குரிய அனுஷ்டானத்தால் சுத்தப்படுத்திக்கொண்டு, தன் வாழ்க்கை உதாரணத்தாலேயே மற்றவர்களுக்கும் வழிகாட்டுவதுதான் இந்து மதத்தின் உயிர்நிலை, இத்துணை அரிய, சிறப்புமிக்க மதத்தில் நாம் அறியாதன, எமக்கு இன்னும் தெரிய வேண்டியவை கோடிக்கணக்கில் உள்ளன.

இலங்கையில் நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் நிறுவிய கதிர் வேலாயுத சுவாமி (கதிரேசன்) கோவில்கள்

கலாநிதி. ந. வேல்முருகு
புவியியல் துறை

தென் இந்தியாவில் தேவ கோட்டை, புதுக்கோட்டை, கள்ளல், இராமநாதபுரம், காரைக்குடி, செட்டி நாடு ஆகிய பகுதிகளிலிருந்து உலகின் பல பாகங்களுக்கும் வர்த்தகத்தின் நிமித்தம் சென்ற நாட்டுக் கோட்டை நகரத்தார் பல தசாப்தங்களாக இலங்கையிலும் தமது வர்த்தக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள லாயினர். சிறப்பாக 1796 ஆம் ஆண்டின் பின்னர் இலங்கையிற் பிரித்தானியரது ஆட்சி நிலைநிறுத்தப்பட்டதன் பின்னர் நாட்டுக் கோட்டை நகரத்தார் இலங்கையில் தமது முதலீடுகளை அதிகரித்ததோடு, பல்வேறு வகையான வர்த்தகங்களிலும், ஈடுபடலாயினர். பிரித்தானியரது ஆட்சியின் போது பல ஆண்டுகளாக இந்திய இலங்கை ஏற்றுமதி இறக்குமதி வர்த்தகத்தின் மூலமும் வங்கியாளர்களின் 'இடைத் தரகர்களாகச்' செயல்பட்டதன் மூலமும், ஏனைய வழிகளிலும் பெருஞ் செல்வமீட்டினர். இவ்வாறு ஈட்டிய இலாபத்தில் ஒரு பங்கினைத் தான தர்மங்களிலும், கோவில்களைக் கட்டுவதிலும் செலவிட்டனர்.

நாட்டுக் கோட்டை நகரத்தார் இலங்கையின் பல்வேறு பாகங்களிலும் பல்வேறு இந்துக் கோவில்களை நிறுவியுள்ளனர். அவற்றுள் தலை சிறந்து விளங்குவன அவர்களால் நிறுவப்பட்ட கதிர் வேலாயுத சுவாமிக்கான (கதிரேசன்) கோவில்களாகும். கொழும்பு, காலி, இரத்தினபுரி, நாவலப்பிட்டி, கம்பளை, புசல்லாவை, மாத்தளை, குருநாகல் முதலிய இடங்களில்

நகரத்தார் பதினொரு கதிரேசன் ஆலயங்கள் என அழைக்கப்படும் ஆலயங்களை நிறுவி இன்று வரை பராமரித்து வருகின்றனர். இப்பதினொரு ஆலயங்களில் நான்கு ஆலயங்கள் கொழும்பு மாநகரில் அமைந்துள்ளன.

“நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தாரால் நிறுவப்பட்ட இக் கோவில்கள் வேற்றுமைகளில் ஒற்றுமை காணவும், இடைவினைகளை அதிகரிக்கச் செய்யவும் பெரிதும் உதவுகின்றன.”

இவ்வாலயங்கள் உருவாக்கப்பட்ட போது பெரும்பாலான கோவில்களிலும் 'செட்டி முருகனின்' கதிர் வேலாயுதமானது வழிபடப்பட்டமையால், அக்கோவில்கள் 'கதிர் வேலாயுத சுவாமி' கோவில்கள் என அழைக்கப்பட்டன. ஆகம விதிகளின் படியே சிவன் கோயில்களை அமைக்க வேண்டியிருந்தமையால் சிவன் கோவில்களை அமைக்காது, ஆகம விதிகளின்படி அமைக்கக் கூடிய வேலாயுதம் கொண்ட கதிரேசன் கோவில்களை நகரத்தார் நிறுவத்தலைப்பட்டனர். நாளடைவில் கதிரேசன் கோவில்கள் எனப்பட்ட இக்கோவில்களில் முருகன் சிலைகள் அல்லது பிள்ளையார் சிலைகள் பிரதிஸ்தை செய்யப்பட்டன.

இக் கோவில்கள் யாவும் நகரங்களின் முக்கிய பகுதிகளில் பிரதான வீதிகளை முகப்பாகக் கொண்டு அமைந்துள்ள

என. சிறு கோபுரங்களைக் கொண்ட இக் கோவில்கள் கலையழகு மிக்கனவாக மிளிர்வதுடன், பெரும்பாலான கோவில்களில் அழகிய சிற்பங்களும், ஐம் பொன்னினால் வார்த்தப்பட்ட மிக அழகிய திருமேனிகளும், தஞ்சாவூர் ஓவியங்களும், கண்களைக் கவரும் கலையம்சங்கள் பொருந்திய அலங்கார மரச் செதுக்கு வேலைப்பாடுடைய கதவுகளும், கதவு நிலைகளும் காணப்படுகின்றன. புசல்லாவை, கம்பளை, நாவலப்பிட்டி ஆகிய இடங்களில் நிறுவப்பட்ட கதிரேசன் கோவில்கள் இவற்றிற்குப் தக்க சான்றுகளாகத் திகழ்கின்றன.

இக் கதிரேசன் கோவில்களில் காவல் தெய்வமாக உள்ள இடும்பனுக்குத் (1) தனியான சிலைகள் நிறுவப்பட்டுள்ளதோடு நேர்த்திகளும் ஈடேற்றப்படுகின்றன. உதாரணமாக கொழும்பில் காலி வீதியில் உள்ள பழைய கதிரேசன் கோவிலில் உள்ள இடும்பனுக்குத் தனியிடம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதோடு, தனியான பூசைகளும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. சில தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் கோவில் திருவிழா நடைபெற்று முடிந்த ஏழாம் நாளன்று நடைபெறும் இடும்பன் பூசையில் ஆடு, கோழி என்பனவற்றைப் பலியிடும் வழக்கம் இருந்தது. ஆனால் தற்பொழுது இடும்பனுக்குப் பலியிடாது நீற்றுப் பூசனிக்காய் வெட்டப்படுகின்றது.

நகரத்தாரின் கதிரேசன் கோவில்கள் பலவற்றிலும் முருகன், இடும்பன் ஆகிய தெய்வங்களுடன் சிவன், அம்மன், பிள்ளையார், நாகதம்பிரான், நவக்கிரகம் ஆகிய பரிவார தெய்வங்களும் உள்ளன.

நாளாந்த பூசைகளுடன் விசேட தினங்களான தைப்பூசம், பங்குனி உத்திரம், கார்த்திகை, கந்தசஷ்டி, நவராத்தி, திருவெம்பாவை முதலான தினங்களில் விசேட வழிபாடுகளும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. கொழும்பிலும், காலியிலும் ஆடிவேல் விழா வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாடப்படுவது வழக்கமாகும். கொழும்பு செட்டியார் தெருவில் அமைந்துள்ள பழைய கதிர் வேலாயுத சுவாமி கோவிலில் இருந்தும், புதிய கதிரேசன் கோவிலில் இருந்

தும் இவ்வாலயங்களின் வேல் ஒன்று விட்ட ஒரு வருடத்திற்குக் கோலாகலமாக மாறிமாறி கொழும்பு 'மாநகரில் பவனி வரும் போது வெள்ளி ரதத்திலும், தங்க ரதத்திலும் வலம் வருவது வழக்கமாகும். கொழும்பு செட்டியார் தெருவில் உள்ள பழைய கதிர் வேலாயுத சுவாமி கோவிலிலிருந்து பவனியாக எடுத்து வரப்படும் வேல் பம்பலப்பிட்டியிலுள்ள "உபய கதிர்காமம்" எனப்படும் பழைய கதிர் வேலாயுத சுவாமி கோவிலுக்கு (2) எடுத்துச் செல்லப்பட்டு மூன்று தினங்கள் கொலுவீற்றிருந்து அருள் பாலித்த பின் மீண்டும் செட்டியார் தெருவிலுள்ள பழைய கதிர்வேலாயுத சுவாமி கோவிலை வந்தடையும். இதே போன்று கொழும்பு செட்டியார் தெருவிலுள்ள புதிய கதிரேசன் கோவிலிலிருந்து ஒன்று விட்ட ஒரு வருடம் பம்பலப்பிட்டியிலுள்ள "உபய கதிர்காமம்" எனப்படும் புதிய கதிரேசன் கோவிலுக்கு (3) பவனியாகத் தேரில் எடுத்து வரப்பட்டு மூன்று தினங்கள் கொழு வீற்றிருந்து அருள் பாலித்த பின் மீண்டும் செட்டியார் தெருவிலுள்ள புதிய கதிரேசன் கோவிலை வந்தடைவது வழக்கமாகும்.

இவ் ஆடி வேல் விழாவின் போது கொழும்பு மாநகர் திருவிழாக் கோலம் பூண்டு திகழும்.

புசல்லாவை நகரிலுள்ள கதிரேசன் கோவிலில் சில தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் வருடத்தில் மூன்று நாட்களுக்கு திருவிழாக்கள் நடைபெற்றன. ஆனால் தற்பொழுது வருடத்தில் ஒரு நாள் மாத்திரம் திருவிழா நடைபெறுகின்றது. இத் திருவிழாக்களுக்கென நகரத்து வணிகர்களிடமிருந்து அவர்களின் தகுதிக் கேற்ப 'மகமை' (நிதி) சேகரிக்கப்படுவதுண்டு.

நாட்டுக் கோட்டை நகரத்தாரால் நிறுவப்பட்ட இக் கோவில்கள் வேற்றுமைகளில் ஒற்றுமையைக் காணவும், பல்வேறு மக்களிடையேயும் இடைவினைகளை அதிகரிக்கச் செய்யவும் பெரிதும் உதவுகின்றன. இதனாற்றான் இலங்கையில் வன்செயல்கள் நடைபெற்ற காலங்களில் கூட இவ்வாலயங்கள் பாதிப்புறவில்லை. இவ்வால

யங்களுக்குச் சொந்தமான கடைகள், கட்டிடங்கள் மூலமும் உண்டியல் வருவாய் மூலமும் இவ்வாலயங்கள் நிர்வகிக்கப்படுவதன் மூலம் சமய வாழ்வு, கலைகள், கலாச்சாரம் என்பன தொடர்ந்தும் பேணி வளர்க்கப்படுகின்றன. திருவிழாக் காலங்களின் போதும், விசேட நாட்களிலும் காவடியாட்டம், கரகாட்டம், இசை நிகழ்ச்சிகள் என்பன நடைபெறுகின்றன. சில ஆலயங்களில் யாத்திரீகர்கள் தங்கிச் செல்லக் கூடிய வசதிகள் உள்ளன. சிலவற்றில் திருமண மண்டபங்கள் இருப்பதனால் திருமண வைபவங்கள் நடைபெறக்கூடிய வசதிகளுமுள்ளன.

நாட்டுக் கோட்டை நகரத்தாரால் நிறுவப்பட்ட இக் கோவில்கள் மூலம் இந்து சமய நம்பிக்கைகளும் அநுட்டானங்களும் தொடர்ந்தும் பேணப்படுவதுடன், இலங்கையில் இந்துப் பண்பாட்டுக்குரிய நிலத்தோற்றங்கள் உருவாகவும், தொடர்ந்தும் பேணப்படுவதற்கும் காரணமாயுள்ளன.

அடிக்குறிப்புகள்:

1. கயிலாயத்தில் இருந்த சிவகிரி, சத்திகிரி என்னும் இரு மலைகளைப் பொதிகை மலையில் இருந்த அகத்திய முனிவரிடம் சேர்ப்பிக்கும்படி இடும்பாகரனுக்குச் சிவபெருமான் ஆணையிட்டார். இம் மலைகளைக் காவடி போல் கட்டித் தூக்கி வந்த இடும்பன் பழநியில் களைப்படைந்து இறக்கி வைத்து முருகனின் வாயில் காவலனாக இருக்க வரம் வேண்டி அவ்வாறே முருகனது வாயில் காவலனாகினான் என்னும் ஐதீகம் தென்னிந்திய இந்துக்களிடையே நிலவுகின்றது.
2. பழைய கதிர் வேலாயுத சுவாமி கோவில் என அழைக்கப்பட்டபோதும் இக் கோவிலில் மூல மூர்த்தியாகப் பிள்ளையார் உள்ளார்.
3. புதிய கதிரேசன் கோவில் என அழைக்கப்பட்டபோதும் இக் கோவிலில் மூல மூர்த்தியாகப் பிள்ளையார் உள்ளார்.

★ “அறந்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானோ டுர்ந்தா னிடை”

பல்லக்கைச் சுமக்கிற மனிதனையும், பல்லக்கில் இருந்து சுவாரி செய்கிற மனிதனையும் கவனித்து ஆலோசித்தால் அறம் செய்யாவிட்டால் என்ன துன்பம் என்பதையும், அறம் செய்தால் என்ன இன்பம் என்பதையும் யாறும் சொல்லாமலேயே அறிந்துகொள்ளலாம்.

★ “புறத்துறப் பெல்லா மெவன் செய்யும் யாக்கை
யகத்துறப் பன்பி லவர்க்கு”

உடலின் உள்ளே அமைய வேண்டிய அங்கமாகிய அன்பு இல்லாதவர்களுக்கு வெளியே காணப்படுகின்ற மற்ற அங்கங்கள் எவ்வளவு அழகாக அமைந்திருந்தாலும் அவற்றால் என்ன பயன்?

எமது இன்றைய நிலைக்கு நாமே பொறுப்பு

கன்மம் மறுபிறப்புக் கோட்பாட்டின் படி

செல்வி. வளர்மதி சின்னராசா

அரசறிவியல் (விசேடம்) 2ம் வருடம் கலைப்பீடம்

கன்மம் என்பது 'செயல்' எனும் பொருள்படும். ஒவ்வொரு செயலுக்கும் ஒரு விளைவு உண்டு. இதுவே கன்மம் பற்றிய கோட்பாட்டின் அடிப்படை கருத்தாகும். செயலுக்கு விளைவு உண்டு என்ற காரணத்தினால், செய்தவன் அதனை அனுபவித்தே ஆக வேண்டும் என்கிறது. அதாவது ஒருவருக்கு ஏற்பட்ட ஒரு தீமைக்கு இன்னொருவரைக் காரணம் காட்டமுடியாது. இதுவே இந்திய தத்துவ ஞானத்தின் அடிப்படைக்கருத்தாகும்.

இன்று நாம் எப்படி இருக்கிறோம் என்பது, நேற்று நாம் எப்படி இருந்தோம் என்பதைப் பொறுத்தது. இதனால் தான் கன்மக்கோட்பாடானது 'காரண காரிய' விதியையும் 'சடப்பொருள் சக்தி என்றும் அழியாது' என்ற விதியையும் அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது.

இந்து மதம் ஓர் உயிர் சுகப்படுவதற்கும் இன்னோர் உயிர் கஷ்டப்படுவதற்கும் காரணம் காட்டி கன்மக் கோட்பாட்டை வலியுறுத்துகிறது. செய்த செயலின் பயனை நாம் இப்பிறவியிலேயே அனுபவித்து முடிக்கிறோமா என்ற கேள்வி எழுகிறது. இது சாத்தியமில்லை. ஆகவே எஞ்சிய பலனை அனுபவிக்க இன்னொரு பிறப்பு அவசியமாகிறது. இதுவே மறுபிறப்பு எனப்படும். அப்பிறவியில் நாம் புதிதாகக் கன்மங்களை ஈட்டுகிறோம். இதனால் மறுபிறப்புத் தொடர்ந்து வருகிறது. எனவே, கன்மமும் மறுபிறப்பும் ஒன்றை ஒன்று பின்னிப்பிணைந்துள்ளன. சீவன் முத்தாரன மணிவாசகர் கூறுகிறார்.

"புல்லாகிப்பூடாய் புழுவாய் மரமாகி
பல்விருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகி
கல்லாய் மனிதராய் பேயாய் கணங்களாய்
இத்தாவர சங்கமத்துள் எல்லாப்பிறப்பும்
பிறந்து இளைத்தேன் எம்பெருமான்"

வேறு மதங்கள் இக்கன்மக் கோட்பாட்டை எவ்வாறு ஏற்றுக் கொள்கின்றனவெனக் காண வரும் போது, செயலுக்குப்பலன் உண்டென விஞ்ஞானரீதியாக ஏற்றுக்கொண்டாலும், அதைக்காரணமாக வைத்து மறுபிறப்பு ஒன்று உண்டென்பதை மேலைத்தேய மதங்களும் உலகாயதமும் ஒப்புக்கொள்வதில்லை என்பதைப் புரிந்துகொள்ளலாம். சமணமும் பௌத்தமும் கன்மத்தையும் மறுபிறப்பையும் ஏற்றுக்கொள்கின்றன. ஆனால், கன்மத்தை ஆன்மாவிடம் சேர்ப்பிக்க ஒருவன் அவசியமில்லை என்றும், அது தானாகவே ஆன்மாவை வந்தடைகின்றது எனவும் கூறப்படுகிறது. ஆனால், இந்துமதம், கன்மமும் மறுபிறப்பும் இருக்கின்றன என்றும், கன்மத்தை ஆன்மாவிடம் சேர்ப்பிக்க ஒருவன் உளன் என்றும் கூறுகிறது.

“செய்வானும் செய்வினையும் செய்பவனும் சேர்ப்பவனும்
உய்வான் உளன் என்று உணர்.”

- திருவருட்பயன்.

இவ்வாறு, பொருத்தப்பாடுகளைக் காட்டுவதன் மூலம் இறைவனின் இருப்பை, நியாயப் படுத்துவதோடு, உயிர்கள் அடையும் இன்பதுன்பங்களையும் தர்க்கரீதியாகக்காட்டு கிறது.

இன்று நாம் எப்படி இருக்கிறோம் என்பது, நேற்று நாம் எப்படி இருந்தோம் என்பதை பொறுத்தது. இதனால்தான், கன்மக் கோட்பாடானது “காரணகாரிய” விதியையும் “சடப்பொருள் சக்தி என்றும் அழியாது” என்ற விதியையும் அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. பொய்யா மொழிப்புலவர் வள்ளுவர் “ஊழ்” எனும் ஓர் அதிகாரம் திருக்குறளில் வகுத்துள்ளார். இங்கு ஊழ் என்பது கன்மவிதியாகும்.

“ஊழியற் பெருவலி யாவுள மற்றென்று
சூழினும் தான் முந்துறும்”

என்றும்,

“தெய்வத்தால் ஆகாததெனினும் முயற்சிதன்
மெய்வருந்தக் கூலிதரும்”

என்றும்

பல்வேறுவிதமாகத் தமது கருத்துக்களைக் கூறுகிறார். ஓரிடத்தில் விதியின் வல்லமையை குறிப்பிடுகிறது அவர், வேறோர் இடத்தில் மனித முயற்சிக்கும் இடமுண்டு என்கிறார். நாம் எல்லாவற்றையும் விதி என ஏற்றுக்கொண்டால் மனிதவாழ்வில் முயற்சிக்கு இடமே இல்லையா என்ற கேள்வி எழும். மனிதனது சகல முயற்சிகளையும், பண்புகளையும் விதி கட்டுப்படுத்துகிறதா? ஆம் என ஏற்றுக்கொண்டால், அது அவ்வாறு ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதல்ல என்கிறார்; டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன் என்கிற தத்துவஞானி, “ஒரு சீட்டாட்டத்தில் நமக்கு விரும்பிய சீட்டுகளை தேர்ந்து பெற்றுக்கொள்வதற்கு வாய்ப்பில்லை. ஆனால் கிடைத்த சீட்டுகளை வைத்துக்கொண்டு வெற்றிகரமாக விளையாட எமக்கு உரிமை உண்டு” என்கிறார்.

எமது தொல் இலக்கியங்களில் எல்லாம் கன்மத்தைப்பற்றிய குறிப்பு உண்டு. சைவசித்தாந்த சாத்திரத்தின்படி, கன்மமானது மூலகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. சஞ்சிதம், ஆகாமியம் பிராரத்துவம் என்பனவாம். சஞ்சிதமென்பது பழவினைத் தொகுதி. பிராரத்துவமென்பது, இப்போதுள்ள உடற்கூட்டினை ஆன்மா அடைவதற்கான பழைய கன்மத்தின் ஒரு பகுதியாகும். ஆகாமியம் என்பது, தற்போது புதிதாக செய்து கொண்டிருக்கும் கன்மமாகும். சஞ்சிதகன்மமானது, குருவினுடைய தீட்சையினால் ஒழிக்கப்படக்கூடியது. ஆகாமிய கன்மத்தை நமது வலிமையினால் கட்டுப்படுத்தலாம். பிராரத்துவ கன்மமென்பது, அனுபவித்தே தீர வேண்டியது. இதற்கு ஓர் உருவகம் சொல்லப்படுகிறது. ஒரு வேடனிடம் உள்ள அம்பறாத்தூணியிலுள்ள அம்புகள் சஞ்சித கன்மமாகும். எய்யத்தயா ராக்கப்பட்டிருக்கும் அம்பு ஆகாமிய கன்மமாகும். எய்யப்பட்ட அம்பு பிராரத்துவ கன்மம் ஆகும். ஆகவே, பிராரத்துவ கன்மம் வலிமையுடையது. அதனால் தான், நாம் இம் மானிடப்பிறவி எடுத்தோம். எனவே, இப்பிறவிப்பிணியைத் தீர்க்க முயலவேண்டும்.

இளம் வயதிலேயே வாழ்வை உவர்த்துத்துறவியான பட்டினத்தடிகள், ஒருமுறை கள்வனெனக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டுக் கழுவேற்றப்படுகிறார். இதற்குக்காரணம், தாம் முன்பு செய்த தீவினைதான் என்கிறார்.

“என் செயலாவது இனி ஒன்றில்லை தெய்வமே
உன் செயல் என்றே உணரப்பெற்றேன் இந்த ஊன் எடுத்தே
பின் செய்த தீவினை யாதொன்றும் இல்லை பிறப்பதற்கு
முன் செய்த தீவினையோ இங்கனம் வந்து மூண்டதுவே”

என்று பாடினார்

இதிலிருந்து நாம் ஓர் உண்மையை அறிகிறோம் அல்லவா? வினையால் விளைந்த எதுவும் வராமற் போகாது. நாம் எதை விதைக்கிறோமோ, அதைத்தான் அறுவடை செய்ய வேண்டும்.

சமணகாப்பியமான சிலப்பதிகாரம் ஊழின் வலிமையை உணர்த்த எழுந்தகாப்பியம்.

“ஊழ்வினை உருத்துவந்து ஊட்டும்”

முற்பிறப்பிலே யாதொன்றும் அறியாத ஒருவனைக் கள்வனெனக் கூறிக் கொலை செய்கிறான் கோவலன். பின்பு அவனும் அந்த விளைவையே அனுபவிக்கிறான்.

இராமாயணத்தில் ஒப்பற்ற கதாபாத்திரமாக விளங்கும் இராமன் கூனியின் சூழ்ச்சியினால் காடு செல்ல நேரிடுகிறது. அப்பொழுது இலக்குவன் சீற்றம் அதிகரித்து தசரதனையும், கையேயினையும் ஏசுகிறான். இதற்கு இராமன் கூறுகிறான்;

“நதியின் பிழையன்று நறும்புனல் இன்மை; அற்றே
பதியின் பிழையன்று பயந்து நமைப் புரந்தாள்
மதியின் பிழையன்று மகன் பிழையன்று; மைந்த
விதியின் பிழை; நீயிதற்கு என்னே வெகுண்டதென்றான்”

எனவே, நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு செயலையும் ஆராய்ந்து செய்ய வேண்டும். அது பிறருக்குத் துன்பம் விளைவிக்குமா பயன்தரக்கூடியதா என்று சிந்திக்க வேண்டும். ஆசைதான் துன்பத்திற்கு மூலகாரணம் என்று பல சமயத்தவங்கள் கூறுகின்றனர். அது உண்மை தான். யுத்தகளத்திலே தனது சொந்த பந்தங்களைக் கண்டு கோழையாகி விட்ட அர்ச்சுனனுக்கு எவ்வளவு அழகாக வாழ்க்கைத் தத்துவங்களைப் போதித்தார் கிருஷ்ணபரமாத்மா. உடல் அழியக்கூடியது, உயிர் அழியாதது. அழியக் கூடிய உடலுக்காக அழியாத ஆத்மா கடமை தவறலாகாது என்கிறார். இந்த உலகமே நிலையற்றது. நீ நிலையான பொருளில் பற்றுவை; அப்படி வைத்துக்கொண்டு ஏனையவற்றை உனது நித்திய கருமங்களைச் செய்வது போல செய் என்கிறார். “கடமையைச் செய் பலனை எதிர்பாராதே” என்பது கீதையின் சாராம்சம்.

நாம் பிறக்கும் போது எதையுமே கொண்டு வருவதில்லை. அவ்வாறே இறக்கும் போதும் எதையும் கொண்டு செல்லப் போவதில்லை. வாழும் காலத்தில் நாம் அனுபவிப்பவை எல்லாம் ஆண்டவன் சொத்துக்கள். வாழும் காலத்தில் நாம் செய்கிற புண்ணிய பாவங்கள் தான் நம்மைப் பற்றித்தொடரப்போகின்றன. “காதற்ற ஊசியும் வாராது காண் கடை வழிக்கே” என்ற வாசகத்தைக் கேட்டதும், சித்தரான பட்டினத்தடிகள் வெகு அழகாக இதை விளக்குகிறார்;

“அத்தமும் வாழ்வும் அகத்துமட்டே விழியம்பொழுக
மெத்திய மாதரும் வீதிமட்டே விம்மி விம்மியிரு
கைத்தல மேல் வைத்தழு மைந்தருஞ் சுடுகாடு மட்டே
பற்றித் தொடரும் இருவினைப் புண்ணிய பாவமுமே.”

ஆகவே, நாம் இப்போது அனுபவித்துக் கொள்ளும் நன்மை தீமைகளுக்கு நாமே பொறுப்பு. இப்பிறவியில் நல்ல காரியங்களை ஆற்றின், இனிவரும் பிறப்பும் நல்லதாகும். நாம் இன்று எப்படி இருக்கிறோம் என்பது, நேற்று எப்படி இருந்தோம் என்பதைப் பொறுத்தது. எமது இன்றைய நிலைக்கு மற்றவர்களைப் பழித்தல் தவறு எனபதே கன்மம் பற்றிய கோட்பாட்டின் அடிப்படைக்கருத்தாகும்.

மானுடம் பாடாத மகளிர்

- கலாநிதி துரை. மனோகரன் -
முதுநிலை விரிவுரையாளர், தமிழ்த்துறை,
பேராதனை பல்கலைக்கழகம்

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிற் பக்தி உணர்வு பிரவாகமெடுத்து இலக்கியத்தையும் சமூகத்தையும் ஆட்கொண்ட காலமாகப் பல்லவர் காலம் விளங்குகின்றது. சைவ நாயன்மாரும், வைணவ ஆழ்வாரும் தோன்றி, பக்தி இயக்கத்தை வளர்த்துச் சென்ற வற்றை அக்கால கட்டம் உணர்த்துகின்றது. உலகியலுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்து வந்த தமிழ்ச் சமூகம், பக்தி உணர்வுகளுக்கு முதன்மை கொடுக்கத் தொடங்கிய கால கட்டமாக அது விளங்கியது. தெய்வத்தைப் பாடுவதற்கே மொழி எனவும், தெய்வீகத்தைப் போற்றுவதற்கே மானுட சமூகம் என்றும் பக்தி இயக்கத்திற் திளைத்த பாவலர் கருதினர். அதனால் தெய்வம், கோயில், வழிபாடு என்பன பல்லவர் காலத்தில் முக்கியத்துவம் பெறத் தொடங்கின. "நாக்கொண்டு மானிடம் பாடேன்" என்ற போக்கினைக் கொண்டவர்களாகவே பக்திக் கவிஞர்கள் விளங்கினர். மானுடத்தின் பெற்றியையும், வெற்றியையும் பாடுவதைவிட, மாண்புடைய தெய்வங்களைப் பாடுவதையே பெரும்பேறாகக் கொண்டு வாழ்ந்தவராக ஆழ்வார்களும், நாயன்மார்களும் விளங்கினர். இவ்வாறு தமிழர் சமூக வரலாற்றிலும், தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலும் திருப்புமுனையாக அமைந்த பல்லவர்காலப் பக்தி இயக்கத்தின் ஊற்றினை, சங்கமருவியகால இறுதியிலே கண்டுணர முடிகிறது. கி.பி 6-ம் நூற்றாண்டிலே வாழ்ந்த சைவ அடியவராகிய காரைக்காலம்மையாரும், வைணவ முதல் ஆழ்வார்களான பொய்கையாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார் ஆகியோரும் பக்தி இயக்க ஊற்றின் அடிப்படைகளாக விளங்கினர்.

இவ்வாறு, சங்கமருவிய காலத்து இறுதிப் பகுதியிலிருந்து ஊற்றெடுக்கத் தொடங்கிய பக்தி இயக்கத்துக்கு வலிவும் வனப்புமும் ஏற்படுத்தியோருள் பெண்பாற் கவிஞர்களும் அடங்குவர். அத்தகையவர்களாகச் சைவத்தைச் சார்ந்த காரைக்காலம்மையாரும், வைணவத்தைச் சேர்ந்த ஆண்டாளும் விளங்கினர். இருவரும் பக்தி இலக்கியத்துக்குப் பங்களிப்புச் செலுத்திய அதேவேளை, அவர்கள் வாழ்ந்த காலகட்டங்கள் வெவ்வேறானவையாக அமைந்தன. காரைக்காலம்மையார் சங்கமருவிய காலத்துப் பிற்பகுதியைச் (கி.பி. 6-ம் நூற்றாண்டு) சார்ந்தவராகவும், ஆண்டாள் பல்லவர் காலத்தைச் (கி.பி. 8-ம் நூற்றாண்டு) சேர்ந்தவராகவும் விளங்கினர். சிவபிரானை முழுமுதலாகக் கொண்டு துதித்த காரைக்காலம்மையாரதும், திருமாலையே முதன்மைத் தெய்வமாகக் கொண்டு போற்றிய ஆண்டாளதும் வாழ்க்கை அனுபவங்களும் வேறுவேறானவை. காரைக்காலம்மையார் திருமணமாணவர்; ஆண்டாள் திருமணமாகாதவர். புனிதவதி என்ற பெயருடன் கணவனோடு இல்லறம் நடாத்தி, தமது தெய்வீகநிலை காரணமாகக் கணவனாற் கைவிடப்பட்டவர், காரைக்காலம்மையார். இளம்பராயம் தொட்டுக் கண்ணன் மீது அன்பு செலுத்தி, காலப்போக்கிலே அத்தெய்வத்தின்மீது தெய்வீகக் காதலுணர்வினை வளர்த்துக் கொண்டவர், கோதை என்னும் பெயரினைக் கொண்ட ஆண்டாள். முன்னையவருக்கும் சிவபிரானுக்கும் இடையிலான தொடர்பு, மகளுக்குத் தந்தைக்கும் இடையேயான உறவினைப் போன்றது. ஆனால், ஆண்டாளுக்கும் கண்ணனுக்கும் இடையே காணப்பட்டது, காதல் ரீதியிலான உறவாகும். இவ்வகையில், இருமகளிரதும் வாழ்க்கை அனுபவங்களுக்கு ஏற்ப, அவர்களது நோக்கும் போக்கும் வெவ்வேறாக அமைந்தன.

காரைக்காலில் பரமதத்தன் என்ற வணிகப்பெருமகனோடு வாழ்க்கை நடத்தி வந்த புனிதவதி, சிறுபராயம் முதற்கொண்டே சிவபிரான்மீது அன்பு செலுத்தி வந்த அழகிய இளங்கையாக விளங்கினார். அவரது வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட ஓர் அற்புத நிகழ்ச்சி, அவரது வாழ்க்கைப் பாதையை மாற்றிவிட்டது; கணவன் அவரது தெய்வீகநிலை கருதி, மதித்து, அவரைவிட்டு விலகினான். கணவனாற் கைவிடப்பட்ட பின்னர், தமது இளமையும், அழகும் தமக்குத் தேவையற்றவை எனக்கருதிய புனிதவதி, முழுமையாக இறைவன்பால் நாட்டம் செலுத்த விரும்பினார். அத்தகைய தமது நோக்கத்திற்கு, தமது இளமையழகு பொதிந்த உடல் தடையாக உள்ளதாகவும் அவர் கருதியிருக்க வேண்டும். தமது புதிய பக்தி வாழ்க்கைக்கு ஏற்ற உருவத்தைக் கற்பனை செய்த போது, சிவபிரானது பேய்க்கணங்கள் பற்றிய கருத்துப்படிவம் அவரது மணத்திற் பதிந்திருக்கவேண்டும். அதற்கேற்ப, தமது உடலை இளைக்கச்செய்து, கண்டார் வெறுக்கும் தோற்றத்தை விரும்பிப் பெற்றிருப்பார் என்றே தோன்றுகின்றது. ஓர் இளம் பெண்ணுக்குரிய அழகிய, கவர்ச்சி மிக்க உடல்மாறி, பிறர் அஞ்சத்தக்க பெண்பேயாகத் தம்மை உளமார உருவகித்து, அதற்கேற்ப உருமாறிக் காட்சியளித்தவர், அம்மையார்.

“கொங்கை திரங்கி நரம்பெழுந்து குண்டுகண் வெண்பற் குழிவயிற்றுப் பங்கி சிவந்திரு பற்கள் நீண்டுபரடுயர் நீள்கணைக்காலோர் பெண்பேய்”

என்ற பாடலடிகள், அவரது எண்ணச் செயற்பாட்டின் விளைவெனவே கொள்ளக்கூடியவை. தம்மையும் இறைவனின் பேய்க்கணத்தில் ஒருவராகப் பாவனை செய்து கொள்ள விரும்பியமையை, “மற்றொருகண் நெற்றிமேல் வைத்தான் தன் பேயாய நற்கணத்திலொன்றாய நாம்” என்று அவர் கூறுவதிவிருந்து உணரலாம். அதேவேளை, “பூக்கோல மேனிப் பொடிபூசி என்பணிந்த பேய்க்கோலம்” கொண்டவராக இறைவனையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். தம்மையும் சந்தர்ப்பம் நேரும்போதெல்லாம் “காரைக்காற் பேய்” என்றே குறிப்பிட்டுத் திருப்பிப்பட்டுக் கொள்கின்றார். அம்மையாரின் பாடல்களில் அடிக்கடி பேய்கள் பற்றிய படிமங்கள் இடம்பெறுவதைக் காணலாம். திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகங்களிற் கூடுகாடே களமாகக் கொண்டு பாடப்பட்டுள்ளது. இறைவனின் சுடலையிலாடும் பேய்க்கோலத்தைக் கண்டோரின் மனோநிலையைக் குறிப்பிடும்போது, “இவரைப் பொருளுணர மாட்டாதார் எல்லாம் இவரை இகழ்வதே கண்டீர்” என்று கூறுவதை நோக்கும்போது, அம்மையார் தமது அனுபவத்தையே இவ்வாறு இறைவனோடு சார்த்திப் பாடுகிறார் எனலாம்.

கோதை எனப்படும் ஆண்டாளின் வாழ்வியல் அனுபவங்கள் காரைக்காலம் மையாரிலிருந்து வேறுபட்டவையாகும். பெரியாழ்வாரின் வளர்ப்பு மகளான அவரை, பால்யப் பருவத்திலிருந்தே கண்ணாவதாரம் கவர்ந்திருந்தது. இதற்குப் பெரியாழ்வாரின் கண்ணன் மீதான ஈடுபாடும் காரணமாக இருந்திருக்கலாம் எனக்கொள்ள இடமுண்டு. கண்ணைப் பலவாறு கற்பனை செய்து அழகாக ஆழ்வார் பாடியுள்ளார். எனவே வளர்ப்புத் தந்தையான பெரியாழ்வாரோடு சிறுபராயம் முதலாக நாள் தோறும் கோயில் சென்று, அவர் புனைந்தளிக்கும் பூமாலைகளையும், பாமாலைகளையும் அனுபவித்து வந்த கோதையைக் கண்ணாவதாரம் பெரிதும் கவர்ந்ததில் வியப்பதற்கில்லை. சிறுவயதிற் கண்ணன்மீது ஏற்பட்ட பெருவிருப்பு, காலப்போக்கிற் கோதை வளர்ந்து பருவமெய்திய பின்னர் காதலாக வளர்ச்சி பெற்றது. அத்தகைய காதலுணர்வே, தந்தை இறைவனுக்குப் புனைந்து வைத்திருக்கும் பூமாலைகளைத் தாமே முதலில் அணிந்து அழகுபார்த்து இறைவனுக்குச் சூட்செய்யும் ஆர்வத்தையும் அவரிடத்து ஏற்படுத்தியிருந்தது. அத்தகைய அவரது செயலே சூடிக்கொடுத்த நாச்சியார் என்ற சிறப்புப் பெயரையும் அவருக்குப் பெற்றுக்கொடுத்தது. ஆண் அடியார்களான ஆழ்வார்களும்,

நாயன்மார்களும் நாயகி பாவத்திற் பாட விரும்பியபோது, செயற்கையாகத் தம்மை இறைவனின் நாயகியாகப்பாவனை செய்தே பாடவேண்டியிருந்தது. ஆனால், ஆண்டாள் இயல்பாகவே பெண்ணாகவே இருந்தமையால், அவருக்குப் பாவனை தேவைப்படவில்லை. ஒரு பெண்ணின் ஒளிப்பு மறைப்பில்லாத காதலுணர்வு அவரது பாடல்கள் அனைத்திலும் விரவி விளங்குவதைக் காணலாம்.

“காமத்தீ உள்புகுந்து கதுவப்பட்டு இடைக்கங்குல் ஏமத்தோர் தென்றலுக்கு இங்கு இலக்காய் நான் இருப்பேன்” என்றும்,

“கார்க்கோடற் பூக்காள்! கார்க்கடல் வண்ணன் என்மேல் உம்மைப் போர்க்கோலம் செய்து போரவிடுத்தான் எங்குற்றான்?” எனவும்,

“வெள்ளை விளிசங்கு இடங்கையிற் கொண் விமல னெனக் குருக்காட்டான் உள்ளம் புகுந்தென்னை நைவித்து நாளும் உயிர் பெய்து கூடத்தாட்டுக் காணும்”

என்றும் கூறுவன, கண்ணன்மீதான ஆண்டாளின் காதற்பெருக்கை உணர்த்துவனவாக அமைந்துள்ளன. ஆண்டாள் தமது உள்ளத்தை மட்டுமன்றி, அழகான உடலையும் கண்ணனுக்கே அர்ப்பணிக்க விரும்பினார்.

“மானிடவர்க்கென்று பேச்சுப்படில் வாழுகில்லேன் கண்டாய் மன்மதனே”

என்ற உறுதி அவரிடம் இயல்பாக இருந்தது. காரைக்காலம்மையார் உடலை வெறுத்து ஆண்டவனின் அருள்பெற விரும்பினார். ஆண்டாள் தமது உடல் அழகை இறைவனுக்கே அர்ப்பணிக்க விழைந்தார். இயல்பாக ஆண்டத்துக் கொள்கின்ற காதலுணர்வினையும், இறைவன் மீதான பக்திப் பெருக்கினையும் இணைத்து அமைதி காண்பனவாக ஆண்டாளின் பாடல்கள் விளங்குகின்றன.

பெரியபுராணத்திற் காரைக்காலம்மையாரின் வரலாறு கூறப்படும்போது, அவரது கல்வி கேள்வி, கவிப்புலமை பற்றி எதுவும் தெரிவிக்கப்படவில்லை. சிவனடியார்களை வரவேற்று அமுதளிக்கும் அவரது இனிய பண்பே விதந்துரைக்கப்படுகின்றது. ஆயினும், இலைமறை காயாக அவரிடத்து விளங்கிய கவித்துவம், அவர் தனித்து இயங்கத் தொடங்கியபோது பிரவாகிக்கத் தொடங்கியது எனக் கருத இடமுண்டு. ஆண்டாளைப் பொறுத்தவரையில், அவரது வளர்ப்புத் தந்தை பெரியாழ்வார் சிறந்த கவிஞராகவும் விளங்கியமையால், அவரிடம் தந்தையின் பாதிப்பு இருந்திருக்கும் என்பது எதிர்பார்க்கக்கூடியதே. காரைக்காலம்மையாரைப் பொறுத்தவரையில், தமது கவித்துவத்தை வெளிப்படுத்துவதற்குக் குடும்பத்தோல்வி முக்கிய காரணமாயிற்று எனலாம். ஆனால், ஆண்டாள் இல்லற வாழ்வில் நுழையாமல் இளமையுணர்ச்சிகளுடன் வாழ்ந்தவராதலால், இளமையிலேயே கவித்துவத்தைப் புலப்படுத்தும் வாய்ப்புகளும் அவருக்கு அதிகமிருந்தன.

அம்மையாரின் பாடல்களை அவதானிக்கும்போது, ஒருவகை வளர்ச்சிப் போக்கை இனங்காண முடிகின்றது. அவர் முதன்முதற் பாடியதாகக் கொள்ளப்படும் அற்புதத்திருவந்தாதியில், சங்கமருவிய காலத்திற் பெருவழக்காயிருந்த வெண்பா யாப்புப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆயினும், கட்டுப்பாடு கொண்டதாக அமைந்து, அறநெறி பற்றிய விதிகளையும் விலக்குகளையும் கூறுவதற்காக அக்காலச் சூழலிற் பயன்படுத்தப்பட்ட அவ்வடிவம், தமிழிற் சைவ பக்தி இலக்கியத்துக்கு வித்திட்ட காரைக்காலம்மையாராலும், வைணவப் பக்தி இலக்கியத்துக்குக் கால்கோளிட்ட முதலாழ்வார் மூவராலும் தமது பக்தியுணர்வைப் புலப்படுத்துவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது. எனினும், பக்தி அனுபவத்தை முழுமையாக வெளிப்படுத்துவதற்கு வெண்பா வடிவத்தின் போதாமையை உணர்ந்த அம்மையார், புதியதோர் இலக்கிய வடிவத்தைப் பயன்படுத்தி, பக்தியுணர்வைப் புதிய முறையிற் புலப்படுத்த விரும்பினார். அதற்காகக் கட்டளைக் கவித்

துறையும், வெண்பாவும் கலந்த திருவிரட்டை மணிமாலையை அவர் அறிமுகப்படுத்தினார். மேலும் தமது பக்திப் பெருக்கை விரிவாக உணர்த்துமுகமாக விருத்தப்பாவினைத் திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகங்களிற் பயன்படுத்தினார். இருப்பினும், அம்மையாரின் பாடல்களிற் கவிச்சுவை மேலோங்கியிருப்பது அற்புதத் திருவந்தாதியிலேயே ஆகும். அம்மையார் தமது திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகங்களில் அறிமுகப்படுத்திய விருத்தம் என்ற வடிவமே, பின்னாளில் பல்லவர் காலத்து நாயன்மார்களாலும், ஆழ்வார்களாலும் தமது பக்தியுணர்வைப் புலப்படுத்துவதற்காக இசையமைதியோடு பயன்படுத்தப்பட்டது. இவ்விருத்தப்பா சோழர் காலத்தில் திருத்தத்தக்க தேவரால் முதன்முதல் காவியம் (சீவகசிந்தாமணி) பாடுவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டு, கம்பரின் கைவண்ணத்தில் தனது உயர் எல்லைகளைத் தொட்டது. இவ்வகையில், காரைக்காலம்மையாரின் பங்களிப்பு, தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு திருப்பு முனையாக அமைந்துள்ளது.

ஆண்டாள் இயல்பிலேயே கவித்துவ உணர்வு நிரம்பப் பெற்றவர் என்பதை, அவரது திருப்பாவையும், நாச்சியார் திருமொழியும் உணர்த்துகின்றன. அவரது பாடல்களிற் கா த ல் தவிப்பும், கனவு உணர்வும் மிகுந்துள்ளன. ஆண்டாள் பல்வேறு உத்திகளைக் கையாண்டு, இலக்கியச் சுவையோடு, தமது இதயச்சுமையையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அத்தகைய உத்திகளுள் ஒன்றே, அவர் பாடியுள்ள “வாரணமாயிரம்” என்று தொடங்கும் கனவுத் திருமணப் பாடலாகும். இப்பாடலில் ஆண்டாளின் பெருமிதம் மிக்க கவித்துவ நடையைத் தரிசிக்க முடிகின்றது. உதாரணத்துக்கு ஒரு பாடலை நோக்கலாம்.

“மத்தளம் கொட்ட வரிசங்கம் நின்றாத
முத்துடைத் தாம நிரைதாழ்ந்த பந்தற்கீழ்
மைத்துனன் நம்பி மதுகுதன் வந்து என்னைக்
கைத்தலம் பற்றக் கனாக்கண்டேன் தோழீநான்.”

நாயன்மார்களைவிடவும் ஆழ்வார்கள் உலகியல் அம்சங்களுக்கு முதன்மை கொடுத்துப் பாடியுள்ளனர். அதற்குக் கண்ணாவதாரம் அவர்களுக்குக் கைகொடுத்துதவியுள்ளது. ஆண்டாளுக்கும் அவ்வாறே. அவ்வப்போது தேவைக்கேற்பப் பேச்சுவழக்குச் சொற்களையும் ஆண்டாள் உட்பட ஆழ்வார்கள் போதிய அளவு பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

இறைவனை நினைந்து உருகி, அவனை அடையப்பெறும் பாக்கியத்தை வேண்டியே அடியார்கள் பாடுவதுண்டு. அவ்வகையில், காரைக்காலம்மையாரும் இறைவன்மீது நைந்துருகி உணர்ச்சித்துடிப்புடன் பாமழை பொழிந்துள்ளார். தாம் பிறந்து மொழி பயின்ற பின், இறைவனின் சேவடியையே சிறந்து சேவித்து வந்துள்ளமை பற்றியும், முன்பும் இறைவனின் திருவுருவத்தைத் தாம் காணாமலேயே அவனுக்கு ஆட்பட்டமை பற்றியும், பின்னரும் அவனது திருவுருவத்தைத் தாம் காணும் பாக்கியத்தைப் பெறவில்லை என்பதையும் தவிப்போடு குறிப்பிடுகின்றார். இறைவனது உருவம் எத்தகையது என்பார்க்குத் தாம் என்ன பதிலைக் கூறுவது என்ற தமது தடுமாற்றத்தை எடுத்துரைக்கின்றார். சிவபிரானுக்கு ஆட்படும் ஒரேயொரு பேற்றையே தாம் அவாவியிருந்ததாகக் கூறுகின்றார். தமது மனதுக்கினியவனாகத் தாம் இறைவன் ஒருவனையே கொண்டிருப்பதாக மொழிந்துள்ளார். இறைவனைக்கண்டு தமது தந்தையென இறைஞ்சிக் கைப்பணி செய்யாவிடின், அண்டம் பெறிலும் தமக்கு வேண்டாம் என்கின்றார். சிவபிரானைத் தாம் காணநேரும்போது, அவனைத் தம் கண்கள் நிறைய நோக்கியும், கையார்க்கூப்பியும், சிந்தை முழுவதும் சிந்தித்தும் தாம் மகிழ்வார் எனக் கூறுகின்றார். இறைவனுக்குத்

தாம் ஆட்பட்டமையால், தாமே தவமுடையவர் என்றும், தமது நெஞ்சமே நன்னெஞ்சம் எனவும் தாம் கருதியதாகக் குறிப்பிடுகின்றார். இறைவனின் இருப்பிடம் பற்றிப் பலரும் பலவிதமாகக் கூறினும், அவன் தமதுள்ளத்தில் உள்ளான் எனத் தாம் கூறுவார் என உறுதியோடு மொழிகின்றார். சிவபிரானை காண வேண்டும் என்று துடிக்கும் தமது பேரவாவினை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதே அம்மையாரின் பெரும் வேண்டுகாலாக அமைந்துள்ளது. அவரது உருக்கமும், பக்தியும் கனிந்த பாடல்களுக்கு ஒருசில எடுத்துக் காட்டுகளே பின்வருவன:

“பிறந்து மொழிபயின்ற பின்னெல்லாம் காதல்
சிறந்துநின் சேவடியே சேர்ந்தேன் - நிறந்திகழும்
மைஞ்ஞான்ற கண்டத்து வானோர் பெருமானே
எஞ்ஞான்று தீர்ப்ப திடர்.”

“அன்றும் திருவுருவங் காணாதே ஆட்பட்டேன்
இன்றுந் திருவுருவங் காண்கிலே - என்றுந்தான்
எவ்வுருவோ னும்பிரான் என்பார்கட் கென்னுரைக்கேன்
எவ்வுருவோ நின்னுருவம் ஏது.”

“ஒன்றே நினைந்திருந்தேன் ஒன்றே துணிந்தொழிந்தேன்
ஒன்றேயென் உள்ளத்தின் உள்ளடைத்தேன் - ஒன்றேகாண்
கங்கையான் திங்கட் கதிர்முடியான் பொங்கொளிசேர்
அங்கையாற் காளாம் அது.”

அம்மையாரைப் பொறுத்தவரையில், அவரை மிகவும் கவர்ந்தது, இறைவனின் திருநடனக் கோலமேயாகும். “அம்மையார் பாடல்களில் அடிப்படை (கரு) திருவாலங்காட்டுத் திருநடனம் என்று கூறவேண்டும்” எனத் தமிழக அறிஞர் ப. அருணாசலம் கூறுவதும் இங்கு கருதத்தக்கது. காரைக்காலம்மையாரின் கலை உணர்ச்சியையே இது உணர்த்துகிறது எனலாம்.

“எமக்கிதுவோ பேராசை என்றும் தவிராது
எமக்கொருநாள் காட்டுதியோ எந்தாய் - அமைக்கவே
போந்தெரி பாய்ந்தன்ன புரிசடையாய் பொங்கிரவில்
ஏந்தெரிபாய்ந் தாடு மிடம்”

என்ற பாடல் இறைவனின் திருநடனக் கோலத்தைக் கண்குளிரக் காணவேண்டும் என்ற அவரது பேரவாவினை உணர்த்துகிறது.

அம்மையார் உடலழகை வெறுத்துப்பேய்க்கோலத்தை விரும்பிப் பெற்றுக்கொண்டபோதிலும், இயல்பான நகைச்சுவையுணர்வு கொண்டவராக அவர் திகழ்ந்தார் என்பதை அவரது பாடல்கள் காட்டுகின்றன. கற்பனை கலந்த நகைச்சுவை அவர் பாடல்களுக்குச் சுவை சேர்க்கின்றது. உதாரணமாக ஒரு பாடலில், சிவபிரான் உலகமெல்லாம் இரந்து பிச்சை வேண்டப்புகும்போது, அவன் தனது பாம்பினை விட்டுச்செல்ல வேண்டும் எனவும் அல்லாவிடில், அச்சத்தினாற் பெண்கள் வந்து பிச்சையிடமாட்டார்கள் என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

“நீயுலக மெல்லா இரப்பினும் நின்னுடைய
தீய அரவொழியச் செல்கண்டாய்! - தூய
மடவரலார் வந்து பலியிடார் அஞ்சி
விடவரலம் மேலாட மிக்கு’

என்பது அப்பாடல், இன்னொரு பாடலில், இறைவன்மீது ஆடுகின்ற அரவம் இருப்பதனால், அன்பர்கள் யாரையும் அது அவனோடு சேரவிடாது. அது மாத்திரமன்றி, அவனது மார்பில் தலையோடுகலாலும், எலும்புகளாலும் அமைத்த மாலை காணப்படுகின்றது. மேலும், எருதிலும் விரும்பி ஏறுகின்றான். அதனால், இறைவனை அன்பால் அடைவது எவ்வாறு என நகைச்சுவையுணர்வுடன் வினவுகிறார். இவ்வாறு, பல்வேறு பாடல்களிலும் நகைச்சுவையுணர்வைக் கற்பனைத்திறனுடன் புலப்படுத்தியுள்ளார். பல்லவர் காலத்திற் சுந்தரர் நகைச்சுவையுணர்வு கலந்து பாடுவதற்கு முன்னோடியாக அம்மையாரின் பாடல்கள் அமைந்தன எனலாம்.

ஆண்டவனைக் காதலித்த ஆண்டாளின் பாடல்கள் அற்புதமான சுவையுணர்வு கொண்டனவாக விளங்குகின்றன. பாவை நோன்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவர் திருப்பாவையைப் பாடியுள்ளார். மாணிக்கவாசகரின் திருவெம்பாவைக்குத் திருப்பாவை முன்னோடியாதல் வேண்டும். காரைக்காலம்மையார் தம்மை இறைவனின் பேய்க்கணத்துள் ஒருவராக இனங்காண்பதைப் போன்று, ஆண்டாள் தம்மைக் கோபியருள் ஒருவராகப் பாவனை செய்வதைக் காணலாம். திருப்பாவையில் அப்பாவனை சிறப்பாகப் புலப்படுகின்றது. கண்ணன் பெருமைபேசி நோன்பு நோக்கும் கோபியருள் ஒருவராக அவர் தம்மைப் பாவனை செய்துள்ளார். கண்ணன் வளர்ந்த ஆயர் பாடியைப் பகைப்புலமாகக் கொண்டு, அவனின் பெருமைகள் புலப்படுத்தப்படுகின்றன. நாச்சியார் திருமொழியில், தாம் காதலிக்கும் கண்ணனின் பெருமையைப் புலப்படுத்துவதற்கும், தமது காதல் தவிப்பை உணர்த்துவதற்கும் பல்வேறு உத்திகளை ஆண்டாள் பயன்படுத்தியுள்ளார். மன்மதனை வேண்டித், சிற்றில் சிதையேல் என வேண்டித், துகிலைத் திருப்பித்தர வேண்டித், கூடலிழைத்தல், குயிற்பத்து, திருமணக் கனவு, பாஞ்சசன்னியத்தை விளித்தல், மேகவிடுதூது, இயற்கைப் பொருள்களை விளித்தல், சீரங்கத்தானிடம் அழைத்துச் செல்லுமாறு வேண்டல், பிருந்தாவனத்திற் கண்ணனைக் கண்டமை கூறல் எனப் பலவாறாகப் பாடியுள்ளார். இலக்கியச் சுவையும், பக்திக்காதலும் நிறைந்த அவர் பாடல்களிலிருந்து ஒருசில எடுத்துக்காட்டுகளை நோக்கலாம்,

“மென்னடை யன்னம் பரந்து விளையாடும்
வில்லிபுத் தூருறை வான்றன்
பொன்னடி காண்பதோ ராசையினாலென்
பொருகயற் கண்ணிணை துஞ்சா
இன்னடி சிலொடு பாலமு தூட்டி
எடுத்தவென் கோலக் கிளியை
உன்னொடு தோழமை கொள்வன் குயிலே!
உலகளந் தான்வரக் கூவாய்.”

“கருப்பூரம் நாறுமோ கமலப்பூ நாறுமோ
திருப்பவளச் செல்வாய்தான் தித்தித்திருக்குமோ
மருப்பொசித்த மாதவன்றன் வாய்ச்சுவையும் நாற்றமும்
விருப்புற்றுக் கேட்கின்றேன் சொல்லாழி வெண்சங்கே!”

“முல்லைப் பிராட்டி! நீயுன்
முறுவல்கள் கொண்டு எம்மை

அல்லல் விளைவியேல் ஆழிரங்
காய்! உன்னடைக்கலம்
கொல்லை யரக்கியை மூக்கரிந்
திட்ட குமரனார்
சொல்லும் பொய்யானால் நானும்
பிறந்தமை பொய்யன்றே.”

“கூட்டி விருந்து கிளியெப்போதும்
‘கோவிந்தா! கோவிந்தா!’ என்றழைக்கும்
ஊட்டுக் கொடாது செறுப்பனாகில்
‘உலகளந்தான்!’ என்றயரக்கூவும்
நாட்டில் தலைப்பழி யெய்தியுங்கள்
நன்மை யிழந்து தலையிடாதே
சூட்டுயர் மாடங்கள் சூழ்ந்துதோன்றும்
துவரா பதிக்கென்னை யுய்த்திடுமின்.”

நாயன்மார்களும், ஆழ்வார்களும் தமது பக்திப்பாடல்களிற் சிவபிரானதும், திருமாலதும் புராண, இதிகாசக் கதைமரபுகளையும் பயன்படுத்தித் தெய்வங்களின் பெருமைகளை உணர்த்துவதைக் காணலாம். அம்மையாரும், ஆண்டாளும் இதற்கு விலக்கானவர்கள் அல்லர். அவர்களும் வேண்டிய அளவு இத்தகைய கதை மரபுகளைப் பயன்படுத்தி, தமது இட்ட தெய்வங்களின் அருளையும், ஆற்றலையும், பெருமையையும் அளந்துகாட்ட முயற்சித்துள்ளனர்.

பல்லவர் காலப் பக்தி இலக்கியங்களிற் பொதுவாகக் காணத்தகும் ஓர் அம்சம், பதிகங்களின் இறுதியில் இடம்பெறும் திருக்கடைக்காப்பு, அல்லது முத்திரைக்கவியாகும். இந்த அம்சம் முதன்முதலிற் காரைக்காலம்மையாரின் பாடல்களிலேயே இடம் பெற்றுள்ளது, “செப்பிய செந்தமிழ் பத்தும் வல்லார் சிவகதி சேர்ந்தின்பம் எய்துவாரே,” “காடுமிலிந்த கனல்வாய் எயிற்றுக் காரைக்காற்பேய்தன் பாடல் பத்தும் பாடியாடப் பாவம் நாசமே” என்றும் வருவன அத்தகையன. இத்தகைய திருக்கடைக்காப்பினை முதலாவார் மூவர் திருவந்தாதிகளிற் காண்பதற்கில்லை. இவ்வகையில், அம்மையாரே இவ்வம்சத்திலும் முன்னோடியாக விளங்குகின்றார் ஆண்டாளின் திருமொழியிலும் திருக்கடைக்காப்பு இடம்பெறுவதைக் காணலாம். “புதுவையர்கோன் பட்டன் கோதை இன்னிசையால் சொன்ன மாலை ஈரைந்தும் வல்லவர்தாம் போய் மன்னிய மாதவனோடு வைகுந்தம் புக்கிருப்பாரே,” “சுரும்பார் குழல்கோதை தொகுத்துரைத்த செந்தமிழ் பத்தும் வல்லார் திருமாலடி சேர்வர்களே,” “வில்லிபுதுவை நகர்நம்பி விட்டுசித்தன் வியன்கோதை வில்லைத் தொலைத்த புருவத்தாள் வேட்கையுற்று மிகவிரும்பும் சொல்லைத் துதிக்க வல்லார்கள் துன்பக் கடலுள் துவளாரே” என ஆண்டாளின் திருக்கடைக்காப்புப் பாடற்பகுதிகள் அமைந்துள்ளன. அம்மையாரதும், ஆண்டாளதும் தன்னம்பிக்கை உணர்வுகளை அவர்களது திருக்கடைக்காப்புப் பகுதிகள் உணர்த்திநிற்கின்றன.

மானுடம் பாடாத மகளிராக விளங்கிய காரைக்காலம்மையாரதும், ஆண்டாளதும் பாடல்கள், பக்தி இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பங்களிப்பைச் செலுத்தியுள்ளன. அம்மையாரின் பாடல்கள் பல்லவர் காலப் பக்தி இலக்கியத்தின் புதிய சொல்நெறிக்குப் பயன்மிக்க முன்னோடி முயற்சிகளாக அமைந்தன. ஆண்டாளின் பாடல்கள் பக்தி இலக்கியத்திலும், தமிழ் இலக்கியப் பரப்பிலும் புதிய வளத்தைச் சேர்த்ததோடு புதிய எல்லைகளைத் தொட்டு, அவரது தனித்துவத்தையும் இனங்காட்டி நிற்கின்றன.

பக்திப்பாடல்

இராகம்:- தர்மவதி
தாளம்:- ஆதி

பல்லவி

குமரா உனக்கிதுதகுமா - குறிஞ்சி
உருகு மனம் உணக்கில்லையா மருகா
எனக்கொரு வரமருள மாட்டாயா மால் மருகா
அனுதின முனை நினைக்க வரமருள் ஐயா!

- குமரா

அனுபல்லவி

மருகா எனக்கு மயக்கமென் தந்தாய்
மதியும் அறியேன் விதியும் அறியேன்
சதிசெய்யும் மாயைக்கு சமாதி வையாயோ
கெதியுமில்லா தெனக்கு உன்கருணை வேண்டாமோ

- குமரா

சரணம்

இருள் நீக்கி ஒளி வடிவாய் உதித்தவனே - என்
மருள் நீக்கி எனை ஆண்டருள்வாய் மெய்யென
விரைவாய் அருள்வாய் குமரா, குறிஞ்சிக் குமரா
ஆனந்த வாழ்வுக்கு அருள் பிச்சை கேட்கின்றேன்

- குமரா

- பிச்சையப்பா கணேசவரதன்
4 ம் வருடம் - மருத்துவ பீடம்

மா னு ட ரு ம் க ட வு ள ரு ம்

சி. சிவசேகரம்

மதங்கள் அனைத்திற்கும் பொதுவான அம்சங்கள் என்று அதிகம் இல்லை. வெவ்வேறு சமுதாயச் சூழ்நிலைகளிற் தோன்றிப் பரவியும் இணைந்தும் பிரிந்தும் மாறியும் வந்துள்ள மதங்கள் அவற்றின் சமுதாயச் சூழல்களையும் அவற்றில் ஏற்பட்ட வரலாற்று மாற்றங்களையும் பிரதிபலிப்பன. மதங்கள், பொதுவாகவே, தாம் உருவான காலச் சூழலுக்குத் தம்மை இறுகப் பிணத்துக் கொண்டதன் விளைவாகப் புதிய சமுதாயச் சூழல்களுக்கு ஏற்றவாறு இயங்க முடியாது தவிக்கின்றன. சமுதாய மாற்றங்களை நிராகரித்துப் பழமை பேண வேண்டுவோர், மதங்களைத் தமக்கு ஆதாரமாகப் பயன்படுத்துவது வழமை. மத நம்பிக்கைகள் மட்டுமன்றிச் சடங்கு சம்பிரதாயங்களும் மாற்ற இயலாதன என்றே அவர்கள் வாதிப்பார்கள். ஆயினும், வரலாற்றின் மாற்றங்கட்கு வளைந்து கொடுக்காமல் ஒரு மதம் நிலைக் முடியாது என்பதால், மதங்கள் இறுதியின் சமுதாய மாற்றத்துக்கு விட்டுக்கொடுக்க நேருகிறது. இதற்கான உதாரணங்களை இங்கு நான் தர அவசியம் இல்லை. மதங்களின் ஒவ்வொரு அம்சமும் அதன் தோற்றவாயில் மனிதன் என்ற சமுதாய விலங்கின் வாழ்வை அடிப்படையாகக் கொண்டவையே. மனிதரது தேவைகட்கும் ஐயங்கட்கும் மனிதர் கண்டறிந்த தீர்வுகள் பல. மதங்கள் மனிதர் சாத்தியமெனக்கருதிய தீர்வுகளில் ஒரு பகுதியேயன்றி, வேறல்ல. மதங்கள் மனிதத் தேவைகளை எவ்வளவு தூரம் நிறைவு செய்தன என்றோ, அவற்றால் இன்னும் எவ்வளவுகாலம் எவ்வாறு பயனுள்ள பணியாற்ற முடியுமென்றோ நான் ஆராய முற்படவில்லை. மறுமையை

வலியுறுத்தி இம்மையை அதற்குக் கீழ்ப்பட்ட ஒன்றாக்க முனையும் மதங்களின் மறுமைக்கோட்பாடுகளும் ஆன்மா, கடவுள் என்பன பற்றிய கருத்துக்களும் மனிதரது இம்மை அனுபவங்களில் வேருண்டு நிற்கின்றன என்பதை மட்டும் இங்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

மதங்களும் கடவுட் கொள்கைகளும் காலத்துடன் மாறிவந்தவையே: மதச் சடங்கு சம்பிரதாயங்களும் வேகமாக மாறிவருவனவே. இவற்றிற் பேணத்தக்கது எது? தகாதது எது என்று விதிக்க வல்லார் எவருமில்லை.

மனிதனுக்குத் தம் வாழ்வு இந்த மண்ணிற் பிறப்பிற்கும் இறப்பிற்கும் இடையே வரையறைப்பட்ட ஒன்றென்பதை ஏற்க இயலாமையையே மறுமைக்கோட்பாடுகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. மரணத்தின் பின் மனிதர் இன்னொரு முறை பிறப்பதாய்க்கருதுவதும் இன்னொரு உலகை அடைவதாகக் கொள்வதும் மரணம் என்ற வலிய உண்மையை ஏற்க இயலாமையின் காரணமாக விளைந்தவை: வானுலகம், மோட்சம், சுவர்க்கம், நரகம், போன்ற படிமங்களும், இன்ப துன்பங்கள் பற்றியும் நன்மை தீமை பற்றியும் மனிதர் கொண்டிருந்துள்ள கருத்துக்களின்பாற்பட்டவையே. நிரந்தரமான ஆன்மா, உருவமும் அருவமும் அற்ற ஆதியந்தமற்ற பரம்பொருள் போன்ற கருத்துக்கள் காலத்தாற் பிற்பட்டவை. இக்கருத்துக்களின் விருத்தி ஒரு சிந்தனை மரபின் விருத்தி.

இந்துமதம் ஒருபுறம் மனித உணர்வு கடந்த ஒரு பரம்பொருளை வலியுருத்தினாலும். உண்மையில் அது பலகடவுட் கொள்கையுள்ள மதமேயாகும். இந்து மதத்தில் ஒரு கடவுட் கொள்கை வந்த முறை யூத-கிறிஸ்தவ-இஸ்லாமிய மரபில் ஒருகடவுட் கொள்கை புருந்த முறையினின்றும் வேறுபட்டது என்பதால், இந்துமதம் ஏக காலத்தில் ஒருகடவுட் கொள்கையைப் பலகடவுட் கொள்கைகளுடன் இணைத்துப் பேணக் கூடியதாயிற்று. ஆயினும், ஒரு கடவுட் கொள்கை பலகடவுட் கொள்கையை விடத் தன்னலவிலையே மேம்பட்டதாகி விட்டிருக்கிறது. கடவுட்கொள்கையின் முக்கிய இடர்ப்பாடே மனிதர் அறியதற்கரிய தர்க்கக் கூறப்படும் ஒன்றை மனிதர் அறியக் கூடியவாறு மட்டும்ன்றி, அறிவுபூர்வ மான வாதிக்களுக்கு நிலைநாட்ட முனைவதுமாகும். கடவுள் நம்பிக்கையுள்ளோர் எவ்வளவு தூரத்துக்குக் கடவுளைத் தெளிவாக விவரிக்க முனைகின்றோர் அவ்வளவு எளிதாக ஒரு நாத்திகனாற் கடவுள் பற்றிய விளக்கங்களையும் விவரணங்களையும் மறுக்க முடிகிறது. பிறவியின் நோக்கமோ கடவுள் உலகையும் உயிர்களையும் தோற்றுவித்திருப்பின், அப்படைப்பின் நோக்கமோ அல்லது பூரவும் மாயை எனினும் மாயைக்குரிய காரணமோ மனிதர் அறியத்தக்கவையல்ல. மனிதர் அறிய இயலாத பரம்பொருள் ஒன்றுக்கு மனிதர் கருத்துமாறான ஒரு நோக்கம் ஏன் இருக்க வேண்டும்? என்றாலும் மறுக்க கூடாத ஒரு கடவுட் கொள்கை மனிதனாற் பயன்படுத்த முடியாத ஒன்றாகவே இருக்கும். அத்தகைய கடவுளை அடைய முனையும் எவரும் அதனை அடைவரோ என்பதும் நிச்சயம் நற்றது. அக்கடவுளை அடைய விரும்பாமலும் சூயலாமலும் ஒருவர் அடையமுடியாத என்ற நிலைமைக்கும் அவசியமில்லை. கடவுளை அடைவது தான் சென்ம சபேற்றத்தின் இறுதி நிலை என்று யார் கூறமுடியும்? அதற்குப்பால் இன்னொன்றிருந்தால் அதை அக்கடவுளன்றி யார் நிரூபிக்கக்கூடும்? கடவுளர் பற்றிய மனிதரது கொள்கைகள் யாவும் ஊகங்களென்ற அளவில் ஒன்றுக்கு ஒன்று சமமானவையே. இத்தளவின், கடவுளர் பற்றிய கொள்கைகளைக் கொஞ்சம் ஒப்பிடுவோம்.

கடவுள் தன் சாயலிலேயே மனிதரைப் படைத்தார் என்ற கருத்து, மற்றைய உயிரினங்கள் மீது மனிதர் தமது ஆளுமையை நிலைநாட்டிய பின்னரே ஏற்பட்டது. நேர்மையாகக் கூறின், இம்மனிதர் சாயலிலேயே அக்கடவுளைச் சிருட்டித்தனர். அக்கடவுளுக்கும் மனிதர் போல விருப்பு வெறுப்புக்களும் கோபமும் அன்பும் இருந்தன. எதிரி இருந்தான் மனிதரை நேசிக்கும் ஒரு பிதாவான கடவுள் ஆணாதிக்கத்தின் குறியீடாகவும் மனித சமுதாய விழுமியங்களை நியாயப்படுத்தும் ஒரு வசதியாகவும் உள்ளார். பாலுறவு பற்றியும் பிற புலன் இன்பங்கள் பற்றியுமானும் நிற உணர்வுகள் ஆதிக்கஞ்செலுத்திய நெறிகளைக் கொண்ட ஒரு சமுதாயம் கடவுளையும் தனது விழுமியங்களுக்கு ஏற்பவே கண்டது. பூரணமாக நடு நடு நடு நடு பப்பட்டு விவிவியத்தின் ஒரு கடவுட் கொள்கைக்கு முற்பட்ட சமூகங்களிற் கடவுளர் மிகுந்த மனித சபாவம் உடையோராயிருந்தமையும் கடவுளரிடையே மனிதரிடையிலான உறவுகள் போன்ற உறவுகள் அமைந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தியத்துணைக்கண்டத்திலும் உலகின் பிற பகுதளிலும் மனிதப்பண்புகளும் மனிதரிடையிலான உறவுகள் போன்ற உறவுகளுங் கொண்ட கடவுளர் இருந்தனர். இலையாவும் மனிதரது கடவுட் கொள்கை எவ்வளவு தூரம் மனிதவாழ்வின் அடிப்படையில் உருவானது என்றே காட்டுகின்றன. மனிதர் பற்றி எவ்வகையான எதிர்பார்ப்பேனும் இருக்கக் கூடிய ஒரு கடவுளுக்கு ஏன் வேறு உணர்வுகளும் இருக்க முடியாது என்பது ஒரு நியாயமான வாதமே. இந்துமதத்தின் ஒரு கடவுட் கொள்கை ஒரு அருவுருவற்ற பரம்பொருளாக அமைந்தது. இக் கொள்கை பலகடவுட் கொள்கையை நிராகரித்தாமல் அத்தனை தெய்வங்களையும் பரம்பொருளின் யகுதியாகிக் கெரண்டது. பெளத்தத்தின் நாத்திக தன்மையும், பரம்பொருள் பற்றிய இந்துமதக் கோட்பாடும், மனிதர் தமது அன்றாடத்தெவையகளை நிறைவேற்றநாடும் தெய்வத்துணையைத் தரவல்லவல்லவல் பிரார்த்தனைக்கும் வேண்டுகட்க்கும் நிஷ்டைக்கும் தவத்துக்கும் இரங்கக் கூடிய கடவுளரின்

நிலைப்பு இதனாற் சாத்தியமாயிற்று. இத் தகைய கடவுள் பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாத வராயின் மனிதர் விளக்கி விவரிக்க முனையும் எத்தகைய கடவுளருமே பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாதவரே. மனிதரது அறிவுக்கு அப்பாற்பட்ட உணர்வுகடந்த புரம்பொருளை மனிதர் அறிதல் அரிது. அதனை நட்பாக்கவோ பகையாக்கவோ இடமில்லை. மனிதச் செயற்பாடுகளை நிருணயிக்கும் பரம் பொருள் மனிதச்செயல்களால் எவ்வகையிலும் பாதிக்கப்பட முடியாதது. எனவே, மனித வாழ்க்கையின் செவ்நெறி பற்றிப் பரம் பொருளின் விருப்பு வெறுப்பென்ற கருத்துக்கட்கே இடமில்லை. இங்கே, மனித இருப்புத் தன் அடிப்படியிலேயே தன்னை அறிய வேண்டிய நிலைக்கு ஏறத்தாழ நாத்திகத்துக்கு நெருக்கமாக, வந்து விடுகிறது. மனிதருக்கோ கடவுள் வாழ்வின் பற்றுக்கோடாகவே தேவைப்படுகின்றனர். இதையே மதங்களும் மதச்சார்புள்ள சமூக அதிகார பீடங்களும் வரலாற்றின் பயன்படுத்தி வந்துள்ளன.

தேவகுமாரர், தேவதூதர், அவதாரங்கள், தெய்வசித்தி பெற்றோர், தெய்வத்தன்மை கொண்ட மன்னர்கள் போன்ற அனைவருமே மனித சமுதாயத்தின் மீது தம் ஆளுமையைச் செலுத்தக் கடவுள் பேரைப் பயன்படுத்தினாரே. இவர்கள் அனைவருமே இக்கரிணத்தாற் கெட்டவர்களோ ஆண்வமிருந்தவர்களோ பிற்போக்குச்சக்திகளோ ஆகிவிடமாட்டார். ஒவ்வொருவரையும் அவரது வரலாற்றுக்குழுவில் வைத்தே நாம் மதிப்பிடல் நியாயம். கடவுள் பற்றிய எண்ணங்களும் எதிர்பார்ப்புகளும் சமுதாயங்களின் நிலைமையேற்புவிருத்தியடைகின்றன. எந்தவிடத்துள்ளும் பாரமாக முனைவது பற்றியும், இந்நூலாம் வல்ல ஒரு கடவுளின் பேரால் மனித இளைஞர்கள் கடியள்ளிசிந்தித்துச் செயற்கர் மனிதரை அழிக்குமாறு தூண்டப்பட்டு யபடுவார்கள் என நம்புகிறேன்.

கின்றனரோ, அந்த விடத்துக் கடவுட்கொள்கை மானுட விரோதமான ஒன்றா விடுகிறது. எந்தவொரு தெய்வத்தின் மீதான நம்பிக்கையும் தன்னை நிலைநாட்ட வேண்டி வேறுவிதமான தெய்வ நம்பிக்கையையும் வழிபாட்டு உரிமையையும் மீறுக்க முற்படுமாயின், முன்னைய நம்பிக்கை மிகவும் பலவீனமான ஒன்றாக இருக்க முடியும். மனிதரைப் பிரிக்கும் கடவுட்கொள்கைகளை விடக் கடவுள் மறுப்பு மேலானது. விலங்குகளையும் மரங்களையும் முன்னோரையும் வழிபட்டு வந்த ஆதி மனிதரது கடவுட்கொள்கை கூட மதத்தின் பேரால் போர் தொடுக்கத் தூண்டுங் கொள்கைகளை விட முற்போக்தானது. விலங்குகளையும் மரங்களையும் முன்னோரையும் வழிபட்டு வந்த ஆதி மனிதரது கடவுட்கொள்கை கூட மதத்தின் பேரால் போர் தொடுக்கத் தூண்டுங் கொள்கைகளை விட முற்போக்தானது. விலங்குகளையும் மரங்களையும் முன்னோரையும் வழிபட்டு வந்த ஆதி மனிதரது கடவுட்கொள்கை கூட மதத்தின் பேரால் போர் தொடுக்கத் தூண்டுங் கொள்கைகளை விட முற்போக்தானது.

மதங்களும் கடவுட்கொள்கைகளும் காலத்துடன் மாறிவந்தவை. மதச் சடங்கு சம்பிரதாயங்களும் வேகமாக மாறி வருவனவே. இவற்றிற் பேணத்தக்கது எது, தகாதது எது என்று விதிக்க வல்லார் எவருமில்லை. காலமே மாற்றத்தின் அதிவலியாகும். இந்து சமயம் போன்று அதிக மாற்றங்களைக் கண்ட பெருமதங்கள் இல்லை. பிற மதங்களின் கடவுட்கொள்கைகளை மதிப்புடனோ சசிப்புத் தன்மையுடனோ கருதிவந்தமை இந்திய மத மரபுகளில் இடையிடையேனுங் காணப்பட்ட ஒன்று. அது முற்றாக அழியும் அபாயம் இன்று தலை தூக்கியுள்ளது. காலிக்கொடியைப் போர்க்கொடியாக உயர்த்தும் போக்குப் பற்றியும் வித்தைக்கர்ரர்களும் அவதாரங் கள், ரிஷிகள், பகவான்கள் என்று தம்மைக் கூறிக் கொள்வோரும் மனிதரது மலினங் களைப் பயன்படுத்திக் கூடவுள்ள வியாபாரமாக முனைவது பற்றியும், இந்நூலாம் வல்ல ஒரு கடவுளின் பேரால் மனித இளைஞர்கள் கடியள்ளிசிந்தித்துச் செயற்கர் மனிதரை அழிக்குமாறு தூண்டப்பட்டு யபடுவார்கள் என நம்புகிறேன்.

★ "மலர்மிசை யேகினான் மாணடி சேர்ந்தார் நிலமிசை நீடுவாழ்வார்" அறிவுகளுக்கெல்லாம் எட்டாப்பொருளான இறைவன் எங்கே இருக்கிறான் என்றால், நம்முடைய மனத்தாமரையில். அதை உணர்ந்து வணங்கினால் உலகில் கவலையின்றி வாழலாம்.

மனம் எங்கே போகிறது?

பா. நித்தியநந்த குருக்கள்

மனித வாழ்வை நிர்ணயிக்கும் சாதனமாக விளங்குவது மனம். ஒவ்வொரு மனிதனினதும் வாழ்வு, தாழ்வு, மேம்பாடு யாவற்றிற்கும் கரணமாயிருப்பது மனம். மனம் எங்கே போகிறது? அன்பைத்தேடியா? ஆசாபாசங்களைத்தேடியா? ஆண்டவனைத்தேடியா? அல்லது எங்குமே போகாது சும்மாதான் இருந்து விடுமா?

மெய் வழியாக ஸ்பரிசு உணர்வுகளைத் தேடுகின்ற மனம், வாய் வழியாக சுவையான உணவினைத்தேடும் மனம், கண்வழியாக அழகினைத்தேடும் மனம், நாசிவழியாக நறுமணம் தேடும் மனம், செவிவழியாக இதமான ஒலி தேடி ஓடும் மனம்.

இவற்றை நிறைவேற்ற மனிதன் எடுக்கும் முயற்சியின் விளைவாக ஏற்படும் ஆசைகளும், பேராசைகளும், மண்ணாசை, பெண்ணாசை, பொன்னாசை, புகழாசை, இலட்சியங்கள் என்று விரிந்து செல்கின்றன.

நிறைவேறுகின்ற ஆசைகளால் மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டாலும், நான் சாதித்தேன் என்ற ஆணவம், கர்வம், இறுமாப்பு ஏற்படும்போது ஏதோ ஒரு வகையில் துன்பங்களைத் தேடிக்கொடுத்து விடுகின்றன. தோல்விகளோ நேரடியாகவே கஷ்டத்தையும் துயரையும் கொடுத்து விடுகின்றது.

பேராசைகள், குறிக்கோள்கள் இலட்சியங்கள், நல்லவை கெட்டவை என்று பல்வேறு வடிவில் காணப்படும் எந்த இலக்கை அடைவதானாலும், மனம் சிறுசிறு ஆசைகளில் சிதறிப்போகாது ஒருமுகப் பட்டு செயற்பட வேண்டி ஏற்படுகின்றது. ஆவேசமோ கொதிப்போ இல்லாது நிதானமாக சாந்தமாக செயற்படும் மனம் படைத்தவன் நன்மையான பல வெற்றிகளைக் காண்கின்றான்.

வெற்றிகளைக் கண்டு துள்ளாமல் தோல்விகளைக்கண்டு துவளாமல் விருப்பு வெறுப்புக்களைக் குறைத்துச் சாந்தப்படும் போது மனம் தெய்வீகத்தன்மையடைகின்றது. இறைவன் இருப்பிடமாக பக்குவம் பெறுகின்றது. சித்திகள் கைகூடுகின்றன.

விருப்பவெறுப்புகளில் அதிகம் தோயாது பற்றற்ற நிலைக்கு படிப்படியாக பக்குவமடையும் மனோ நிலையையும் கொடுத்து, ஐம்புலன்களையும் ஒருமுகப்படுத்தி நிதானப்படுத்தி சாந்தப்படுத்துவதுடன் தெய்வீகத்தன்மையையும் ஏற்படுத்தும் சாதனமாகத் தலைசிறந்து விளங்குவது இந்துசமய ஆலய வழிபாடு ஆகும்.

வெற்றிகளைக் கண்டு துள்ளாமல் தோல்விகளைக் கண்டு துவளாமல் விருப்பு வெறுப்புக்களை குறைத்துச் சாந்தப்படும் போது மனம் தெய்வீகத்தன்மையடைகின்றது. இறைவன் இருப்பிடமாக பக்குவம் பெறுகின்றது.

புலன்களை அடக்குதல் என்பது ஏதோ ஒரு கடினமான செயல் என்பதை உறுதுகின்றது. புலன்களை அமைதிப்படுத்தல், சாந்தப்படுத்தல் என்று புலன்களின் வழியே

போயும் போகாமலும், படிப்படியாக ஒருமுகப்படுத்தி, நிதானப்படுத்தல் என்பவை இலகுவான வழியாகும். முற்றுமுழுதான புலனடக்க நிலை சும்மா இருத்தல் என்ற சாந்த நிலை இறுதி நிலையாகும். இந்நிலையில் ஆண்டவனைத் தேடவேண்டியதில்லை. ஆண்டவன் இருப்பிடமாக அம்மனோநிலை நிறைவடையும். கடவுள் எங்கேயுமில்லை மனதில் இருக்கின்றார் என்றால் அதற்குரிய பரிபக்குவ சாந்தமனோ நிலையில் அது கைகூடிவிடும்.

உலக வாழ்வில் சிக்கித்தவிக்கும் மக்களுக்கு ஆலய வழிபாட்டு முறைகள் மனதை தூய்மைப்படுத்தி, சாந்தப்படுத்தி, செம்மைப்படுத்தும் வழிகளை நோக்குமிடத்து, இங்கே ஒலிக்கும் மந்திர உச்சாடனங்கள், மங்கள ஒலிகள், சங்கீதங்கள், தெய்வீகத் திருமுறைப்பாடல்கள், செவிக்கு இன்பமூட்டும் அதே வேளை அவ்வொலிகளை இசைத்தோரும் கேட்டவர்களும் இறைவன் அருளால் தமக்கு கிடைத்த கொடை என்ற உணர்வைப் பெறுகின்றார்கள். தெய்வீக நாதம் தெவிட்டாத கீதம் என்பதெல்லாம் மனதை லேசாக்கி தூய்மைப்படுத்துவதுடன் நின்றுவிடுவதில்லை. நான் இசைத்தேன் நான் ரசித்தேன் என்ற உணர்வுகளை குறைத்து, பற்றியும் பற்றாமலும் என்ற நிலை ஏற்பட்டு, பற்றற்ற தன்மைக்கான சிறுபராயம் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றது.

இறைவனுக்காக பூஜிக்கப்படும் மலர்களிலிருந்தும், தூப தீபங்களில் இருந்தும் வீசுகின்ற நறுமணங்கள், நுகர்ந்து அனுபவிக்கப்பட்ட போதும், அவை எம்மால் ஏற்படுத்தப்பட்டவை, நாம் அனுபவிக்க ஏற்பட்டவை, என்ற அகங்காரங்களை குறைவடையச் செய்வதுடன் மனதைலேசாக்கி புத்துணர்வும் பெறச்செய்கின்றன. இங்கு நாசிவழியாலனுபவிக்கும் இன்ப உணர்வுகள் தூய்மையடைகின்றன.

இறைவனை அலங்கரித்து மகிழும் பாவனைகள், கோவில் அலங்காரங்கள், தெய்வீக நாட்டிய நடனங்கள், சிற்பங்கள், ஓவியங்கள் போன்ற தெய்வீகக் காட்சிகள், கண்கொள்ளாக்காட்சிகள் என்று கண்வழியாக மனம் அனுபவித்த போதிலும், கடவுள் தரிசனங்கள் என்றும், ஆண்டவன் அருளால் ஆக்கப்பட்டவை என்ற உணர்ச்சிகளே மேலோங்குகின்றன. பார்த்தாலும், ரசித்தாலும், நான் ரசித்தேன் என்றால் உருவாக்கப்பட்டவை, என்ற நான், எனது, என்று கண்வழியாக மனதில் தோன்றும் உணர்வு தூய்மையுறுகின்றது. தெய்வீகக் காட்சிகள் என்ற இறை அர்ப்பணம் உதிக்கின்றது.

உணவு வகைகள் இறைவனுக்கு என்று ஆக்கி நிவேதிக்கப்படுகின்றன. உன் அருளால் எமக்கு கிடைத்த உணவுக்கு நன்றி செலுத்தி உண்கின்றோம். இறைவனால் எமக்கு கிடைத்த பிரசாதமாக மனநிறைவுடனும் மகிழ்வுடனும் ஆத்ம திருப்தியோடும் உண்ணப்படுகின்றது. இறைவன் திருவருளால் எமக்கு உணவு கிடைக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் மலர்கின்றது. நான் ஆக்கினேன் எனது உணவு என்ற எண்ணங்கள் மழுங்குகின்றன. வாய் என்ற புலன் வழியாக மனதில் ஏற்படும் வீரப்பு வெறுப்புக்கள் பற்றுக்கள் இங்கே நவீவடைகின்றன.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக ஸ்பரிசு உணர்வுகளை மையமாக கொண்டு மனிதன் அனுபவிக்கும் இல்வாழ்க்கை தெய்வ சந்நிதானங்களில் நடைபெறும் திருமணங்கள். வீடுகளில் சமயாசாரமுறைப்படி தெய்வங்களை சாட்சியாக கொண்டு நடாத்தப்படும் திருமணவைபவங்கள், இறை நாட்டம் கொண்டவர்களை, மமதையற்ற தூய உள்ளம் கொண்டவர்களை துணைவராக அடையவேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்புக்கள், இறையருளால் வாழ்வு மலர வேண்டும், அவன் செயலால் அவனுக்கே அர்ப்பணமாய் நல்வாழ்வும் பெரு வாழ்வும் வாழ்ந்து நன்நெறிகளைப் பின்பற்றுதல், போன்ற வாழ்க்கைமுறைகள்.

“எங்கொங்கை நின் அன்பர் அல்லார் தோள் சேரற்க எங்கை உனக்கல்லா
தெப்பணியும் செய்யற்க,”

என்ற மணிவாசகரின் கூற்றுக்கு இணங்கி நிற்கின்றன.

நன்மையும் தீமையும் கடவுள் செயல் என்று மனதைச் சாந்தப்படுத்தி தூய வாழ்க்கை வாழ்தல், இதனால் இன்பதுன்பங்கள் கஷ்ட நஷ்டங்கள் இவற்றால் பாதிக்கப்படாத மேன்மையான தன்மை வளர உந்தப்படுகின்றனர்.

கல்லூரியில் படிக்கும் மாணவன் எந்த அளவிற்கு கல்விகற்கின்றானோ அந்த அளவிற்கு சித்தியும் பயனும் பெறுகின்றான். அது போன்று ஆலய வழிபாட்டில் மனம் எந்த அளவுக்கு ஐம்புலன்களையும் ஒருமுகப்படுத்தி லயப்பட்டு செம்மை தூய்மை பெறுகின்றதோ அந்த அளவுக்கு பயன்படுகின்றது. வாழ்க்கை சுழலில் சிக்கி இருப்போரின் ஆசாபாசங்கள் நீக்கவும் சாந்தமான பரிபக்குவமனோர் நிலையை பெறவும் நாளாந்த இறைவழிபாடு துணைபுரிவதோடு சித்திகளையும் தருகின்றது.

ஆலய வழிபாட்டிற்கு வந்த போதும் மனம் எங்கே போகிறது, அதன் போக்கை தணித்து ஒரு முகப்படுத்தி சாந்தப்படுத்தி சித்திகள் பெற்று மேன்மையுறு வோமாக.

“நாளும் பொறிவழி நாடாத வண்ணம்”

எம்மை ஆளும் பொறியால் அருளுவதெந்நாளோ,

- தாயுமானவர். -

★ “கோனில் பொறியிற் குணமில்வே யென்குணத்தான்
றாலை வணங்காத்தலை”

எல்லா நல்ல குணங்களும் வல்லமைகளும் உள்ளவனாகிய இறைவனை உணர்ந்து அவனை வணங்காத மனிதனுடைய மூளை, அம்மூளையின் குணமாகிய சிந்தனைச் சக்தி இல்லை யென்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

“உரனென்னுந் தோட்டியானோரைந் துங்காப்பான்
வரனென்னும் வைப்பிற்கோர் வித்து”

வைராக்கியம் என்ற அங்குசத்தால் ஐந்து இந்திரியங்களான மதயானைகளை அடக்கியாண்டு உலகத்துக்கு நன்மை உண்டாகக்கூடிய தெய்வீக சக்திக்கு இருப்பிடமாவர் மாகான்கள்.

சுவாமி விபுலாநந்தரின் நோக்கிற்

சமயமும் வாழ்வும்

- கலாநிதி. க. அருணாசலம் -

தமிழ்த்துறை

பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம்

மனிதனை நல்வழிப்படுத்தவும் சமூகத்தைச் செம்மைப்படுத்தவுமே காலத்துக்குக் காலம் உலகிற் பல்வேறு சமயங்களும் சமயப்பிரிவுகளும் தோன்றின. “வாழ்க்கை, நெறி முறைகளுக்கு இசைந்தவாறு அமைய வேண்டும் என்ற கவலை அரும்பும் நிலையே சமயத்தின் தோற்றமாகும்” என்பர். அவ்வாறு தோன்றும் சமயங்கள் காலப்போக்கில் ஊழல்களுக்கும் சாதாரண மக்கள் பின்பற்ற முடியாத கடினகட்டுப்பாடுகளுக்கும் நெறி முறைகளுக்கும் இடமளிக்கும் போது சமயவாழ்வுக்கும் உலகியல்வாழ்வுக்கும் இடையிலான நெருங்கிய பிணைப்பில் விரிசல் ஏற்படுகிறது. இந்நிலையிற் சில சமயங்கள் செல்வாக்கிழப்பதும் மக்களால் வெறுக்கப்படுவதும் புதிய மதங்கள் தோன்றுவதும் காணக்கூடியன. ஊழல்களும் குறைபாடுகளும் மலியுமிடத்துத் காலத்துக்குக்காலம் தனிப்பட்டவர்களாலோ இயக்கங்களாலோ காலத்துக்கேற்றவகையில் மறுமலர்ச்சி ஏற்படுத்தப்பட்டு, குறைபாடு அகற்றப்பட்டு மீண்டும் நந்நிலைக்குக் கொண்டு வரப்படுகிறது. தமிழகச் சமயவரலாற்றை நோக்கினாலே இவ்வுண்மை தெற்றெனப்புலப்படும்.

சமயவாழ்வும் சமயப்பணிகளும் மக்கள் வாழ்க்கை நலனோடு இணைந்து செல்ல வேண்டும். சமயத்தையும் வாழ்வையும் தனித்தனியே பிரித்து நோக்காமல் சமூகத்தின் நல்வாழ்வையும் முன்னேற்றத்தையும் முதன்மையாகக் கொண்டதாகச் சமயமும் வாழ்வும் இரண்டறக்கலந்து நிற்பல் வேண்டும். மக்களது வாழ்க்கை நலனைக்கருத்திற் கொள்ளாத எந்த ஒரு சமயமும் நீண்டகாலம் உயிர்த்துடிப்புடன் நிலைக்க மாட்டாது. அதேபோன்று ஆத்மீக உணர்வையும் நெறிமுறைகளையும் ஒழுக்க விதிகளையும் உதாசீனம் செய்யும் சமுதாயம் சீரழிந்து போகும். இவ்வுண்மையினை உலகச் சமயவரலாறும் சமூகவரலாறும் நிரூபித்து நிற்பதை அவதானிக்கலாம்.

“சமயம் மனிதனின் வாழ்வு; அவனது ஆன்மாவின் ஒளி; உலகில் வாழும் மார்க்கத்திற்குத் தீபம்; மனிதனின் இலட்சியமாம் சத்தியத்தின் உயிர்நாடி; வாழ்வின் பேரின்பம்; அமைதியின், நித்தியத்தின் பூரணம்” (1) என்பது குருதேவர் இராமகிருஷ்ண பரமகம் சரது அருள்வாக்கு.

தமிழக வரலாற்றிற் காலத்தால் முற்பட்டதாகக் கருதப்படும் சங்க காலம்பகுதியிற் சமயச்சிந்தனைகளும் நெறிமுறைகளும் அதிக முக்கியத்துவம் பெறாவிடினும் சமயமும் வாழ்வும் இணைந்தும் பிணைந்தும் நின்றதனையும் உலகியல் வாழ்க்கை போற்றப்பட்டமையினையும் அவதானிக்கலாம். அதனையடுத்த காலகட்டத்திற் சமண பௌத்த மதங்கள் சிறிது காலம் பெருஞ் செல்வாக்குடன் திகழ்ந்தன. உலகியல் வாழ்க்கை தூற்றி ஒதுக்கப்பட்டுத் துறவுநெறி போற்றப்பட்டது. சாதாரணமக்களாற் பின்பற்றப்படமுடியாத அளவிற்குச் சமயநெறிமுறைகளும் கடுமையான கட்டுப்பாடுகளும் விதிக்கப்பட்டன.

இத்தகைய நிலைமைகளும் பிறகாரணங்களும் சைவ வைணவ பக்தி இயக்கத்தின் எழுச்சிக்கும் சமண பௌத்த மதங்களின் வீழ்ச்சிக்கும் வழிவகுத்தன.

ஒன்றினை ஒன்று சந்திக்க முடியாது இருதருவங்களாக விளங்கிய சமயவாழ்வையும் உலகியல் வாழ்வையும் இணைத்து அவற்றுக்கிடையே அமைதிகாண முயன்ற பக்தி இயக்கம் வெற்றிவாகை சூடியதில் வியப்பில்லை. பக்தி இயக்கத்தின் கதிர்வீச்சு தமிழகத்துடன் மட்டும் நில்லாது இந்தியா முழுவதிலும் தென்கிழக்காசியப் பகுதிகளிலும் இவங்கையிலும் பரவலாயிற்று. இது பற்றி விபுலானந்தர் எழுதியுள்ள 'தென்னாட்டில் ஊற்றெடுத்த அன்புப்பெருக்கு வடநாட்டில் பரவிய வரன்முறை' (2) என்னும் விரிவான கட்டுரை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. பக்தி இயக்கம் ஏற்படுத்திய தாக்கம் இன்றுவரை வெவ்வேறு வழிகளில் மக்கள் வாழ்வில் நிலைத்துள்ளதை அவதானிக்கலாம்.

பதினான்காம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் படிப்படியாக உலகியல் வாழ்வு சீரழியத் தொடங்கியது. சமயத்தறையிலும் சீரழிவுகள் ஏற்படலாயின; ஊழல்கள் மலியலாயின. கிறிஸ்தவம், இஸ்லாம் முதலிய பிரமதங்கள் செல்வாக்குப் பெறலாயின. இந்நிலையிலே தாயுமானவர், இராமலிங்கர், ஆறுமுகநாவலர் முதலியோர் இந்துக்கள் மத்தியில் நிலவிய குறைபாடுகளை அகற்றவும் மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தவும் அயராதுழைத்தனர். ஆரிய சமாஜம், பிரம்மசமாஜம், இராமகிருஷ்ணசங்கம் முதலிய நிறுவனங்கள் காலத்துக்கேற்ற வகையில் இந்து மதத்தில் மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தவும் சமயசமரசம் காணவும் மக்கள் வாழ்வைச் செம்மைப்படுத்தவும் முயன்று கணிசமான அளவு வெற்றியையும் கண்டன. இராமகிருஷ்ணசங்கத்தின் முக்கிய அங்கத்தவராகவும் துறவியாகவும் விளங்கிய சுவாமி விபுலானந்தரும் இவ்வகையில் முக்கிய பணிகளை ஆற்றியுள்ளமை இங்கு மனங்கொளத்தக்கது.

சைவப்பாரம்பரியம்மிக்க குடும்பத்திற்பிறந்து சிறுவயது தொட்டே இறை பக்தி மிக்கவராகவளர்ந்து ஆன்மீகவாதியாகவும் மக்கள் தொண்டனாகவும் துறவியாகவும் விளங்கிச் சமயத்துக்கும் சமூகத்துக்கும் தமிழ் இலக்கிய உலகுக்கும் அருந்தொண்டாற்றிய சுவாமிகள் சமயம் தொடர்பாகக் கொண்டிருந்த கருத்துக்கள் எத்தகையன? உலகியல் வாழ்க்கைபற்றிக் கொண்டிருந்த கருத்துக்கள் எத்தகையன? பழமையையும் புதுமையையும் துவைதத்தையும் அத்வைதத்தையும் விஞ்ஞானத்தையும் மெய்ஞ்ஞானத்தையும் மேற்றிசையறிவையும் கீழ்த்திசைச்சமயத்தையும் சமரசப்படுத்த முயன்ற சுவாமிகள் சமயவாழ்வையும் உலகியல் வாழ்வையும் எவ்வாறு இணைக்க முயன்றார்? துறவியாக விளங்கியமையால் உலகியல் வாழ்வையும் உலகியல் இன்பங்களையும் தூற்றி ஒதுக்கித்துறவு நெறியை ஏற்றிப் போற்றினாரா? இவைபற்றி அவர் எழுதியுள்ள நூற்றுக்கணக்கான கட்டுரைகள், கவிதைகள், அவர் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவுகள், அவர் நிறைவேற்றியுள்ள அரும்பணிகள், அவரது வாழ்க்கை வரலாறு முதலியன தெளிவுபடுத்துகின்றன.

எனினும் அவர் துறவு பூண்டதற்கு முன்பும் பின்பும் சமயமும் வாழ்வும் பற்றிக் கொண்டிருந்த கருத்துக்களில் வேறுபாடுகள் முரண்பாடுகள் முதலியன எந்த அளவிற்குக் காணப்படுகின்றன என்பதைத் தெளிவுபடுத்துவதற்கு இடையூறாக விளங்குவது, அவரது ஆக்கங்கள் வெளிவந்த ஆண்டு விபரங்கள் முதலியவை திட்டவாட்டமாக அறியப்படாமையேயாகும்.

தாழ்வுற்று வறுமைமிஞ்சிச் சுதந்திரம் தவறிக்கெட்டுப் பாழ்ப்பட்டு நின்ற பாரதத்தையும் மக்களையும் உய்விக்க அரும்பாடுபட்ட யுகப்பெருங் கவிஞன் பாரதியை உரியவாறு இனங்கண்டு முதன் முதலில் அவனது புகழைப் பரப்பிய பெருமை விபுலானந்தரையே சாரும். பலவழிகளிலும் பாரதியைப் பெருமளவிற்குப் பின்பற்றியவர் விபுலானந்தர். தமது ஆக்கங்களின் பல்வேறிடங்களிலும் பாரதியின் உயர்ந்த சிறந்த கருத்துக்களை எடுத்துக்காட்டிச் சிலாகித்துள்ளார். சமயமும் வாழ்வும் பற்றிய பாரதியின் நோக்குத் தனித்துவமானது; சிறந்தது, பயன்மிக்கது; (3)

ஆன்மீகவாதியான பாரதியின் கருத்துக்களால் துறவியான விபுலானந்தர் அதிக அளவில் ஆகர்ஷிக்கப்பட்டவர்; குருதேவரான இராமகிருஷ்ணபரகம்ஷரின் சிந்தனைகளால் ஈர்க்கப்பட்டவர். இந்து மதத்திற்குப் புது இரத்தம் பாய்ச்சிப் புத்துயிரையும் புத்துணர்ச்சியையும் ஊட்டிய வீரத்துறவியான சுவாமி விவேகானந்தரின் புகழ்பாடியவர்; உலகின் முக்கிய சமயங்களது அடிப்படைக்கருத்துக்கள், உலகதத்துவங்கள், இலக்கியங்கள், வரலாறுகள் முதலியவற்றைக் கற்றுணர்ந்தவர்; இந்துமத நூல்களையும் தத்துவங்களையும் தமிழ் இலக்கியங்களையும் ஆழ்ந்து கற்று உணர்ந்து அலசி ஆராய்ந்தவர்; நாயன்மார், ஆழ்வார் முதலியோரது பக்திப் பாடல்களில் ஊறித்திளைத்தவர்; விஞ்ஞானப்பட்டதாரியாக விளங்கி எவற்றையும் அறிவியல் ஆராய்ச்சிக் கண்டுகொண்டு நோக்கியவர்; இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் செயற்றிறன் மிக்க துறவியாக விளங்கிப் பல்வேறு துறைகளிலும் இறுதிவரை அயராது உழைத்து அரும்பணியாற்றியவர். இத்தகைய தொரு பின்னணியே அவரது சிந்தனைகளையும் கருத்துக்களையும் நிர்ணயிப்பதாக அமையலாயிற்று.

மனிதர் பலர் சேர்ந்ததே சமூகம். தனிமனிதன் நற்பிரசையாக விளங்கு மிடத்துச் சமூகம் உயர்வடையும். சமூகம் உயர்வடைய நாடு உயர்வடையும். நாடுகள் உயர்வடைய உலகமே உயர்வடையும். எனவே ஒவ்வொரு மனிதனும் தனக்கும் சமூகத்துக்கும் பயன்படுமாறு நற்பிரசையாக வாழவேண்டும். "எப்படியும் வாழலாம்" என்பதை விடுத்து இலட்சியநோக்குடன் வாழ்வாங்குவாழ வேண்டும் என்பதே விபுலானந்தரின் ஆவலாகும். ஒருவன் எவ்வாறு நற்பிரசையாக விளங்கமுடியும்? அவன் பின்பற்ற வேண்டிய நெறிமுறைகள் யாவை? என்பனவற்றுக்கெல்லாம் சிறந்த முறையில் தமது ஆக்கங்களிலே வழிவகைகளைக் கூறியுள்ளார்.

அவரது ஆக்கங்களில் அளவிற் சிறியனவாக அமைந்த கட்டுரைகளும் துணுக்குகளும் கவிதைகளும் இவ்வகையில் முக்கியமாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை. எடுத்துக்காட்டாக, தவம், ஆன்மசக்தி, சைவச்சிறாரின் கல்வி, அறிவாகிய விளக்கு, இந்துமதம், ஆண்மையும் பெண்மையும், பிரமச்சரியம், இல்லறமும் பிரமச்சரியமும், அன்பு, தியானம், சன்மார்க்கசமயம், மனமும் மனச்சாட்சியும், மனமும் சிந்தனைப்பொருளும், மனமும்விடயநுகர்ச்சியும், மனம்போல வாழ்வு, மனநிலையும் செயல்முறையும், அடைக்கலம், சன்மார்க்கம், ஆத்துமசிந்தனை முதலிய கட்டுரைகளும் ஈசனுவக்கும் இன்மலர்கள், கங்கையில் விடுத்த ஓலை முதலிய கவிதைப் பகுதிகளும் விதந்தோதத்தக்கவை. ஆராய்ச்சி பூர்வமாக எழுதப்பட்ட அவரது நீண்ட கட்டுரைகள் மேற்குறிப்பிட்ட வற்றிலிருந்து வேறுபட்டவை.

'இந்துமதம்' என்னும் கட்டுரையில் சுவாமி விவேகானந்தரின் குறிக்கோள் பற்றி விளக்கிக்கூறுமிடத்து, "...விவேகானந்த சுவாமி ஆண்மைமிக்க சிங்கவேற்றை நிகர்த்திருந்தார். போதனையினாலும் சாதனையினாலும் பரதகண்டத்து மக்களை ஆண்மைமிக்க ஆண்மக்களாக்குவதே விவேகானந்தரின் முக்கிய நோக்கமாகவிருந்தது

தமது தாய்நாட்டைச் சுற்றிப்பார்த்தார். எவ்விடத்தும் துன்பமும் வறுமையும் அஞ்ஞானமும் ஏழ்மையும் நிறைந்திருக்கக்கண்டார். வீரதீரராகிய அவருடைய நெஞ்சம் மிகுந்த கவற்சியடைந்தது. மகரிஷிகளின் புத்திரரும் அஞ்சாநெஞ்சுபடைத்த அரசர்களின் வழித்தோன்றியவருமாகிய பாரதமக்கள் இத்தகைய கீழ்நிலையை அடையக்காரணம் என்னவென்று தம்முள்ளே சிந்தித்தார். பிரமச்சரியத்தினின்று உற்பத்தியாகிற சிரத்தையும் ஊக்கமும் நிரம்பிய ஆண்மக்கள் குடியிருக்கிற நாடு ஒரு பொழுதுங் கீழ்நிலையடையாது. ஆதலால் ஆண்மக்கள் உண்மையாகிய ஆண்மக்களாவார்களாயின் நாடுவேமமடையும் என்பதை விவேகானந்தர் உணர்ந்தார். இம்மேலாகிய உண்மையைச் சாதனையினாலும் போதனையினாலும் நிலைநிறுத்தி நம்மனைவரையும் உய்யக்கொள்வதே இப்பெரியாருடைய வாழ்க்கையின் நோக்கமாயிருந்தது." (4)

மேற்கண்ட அவரது கூற்றினையும் அவரது ஆக்கங்களையும் அவரது வாழ்க்கை வரலாற்றினையும் கூர்ந்து நோக்குமிடத்துச் சில உண்மைகள் புலப்படும்.

சுவாமி விவேகானந்தரைப் பின்பற்றித் தாமும் தம்வாழ்நாள் முழுவதும் வீரத்தீரத்தோடு விவேகானந்தரின் இலட்சியங்களை நடைமுறைப்படுத்த முனைந்தவர்; அதே போன்று சமூகத்தின் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரையும் விவேகானந்தரையும் தம்மையும் போன்று - துறவிகளாகவன்று - ஆக்குவதற்கு விழைந்தார். ஒவ்வொருவரும் நற்பிரசைகளாக விளங்க வேண்டின் சிறுவயதிவிருந்தே சமய நெறிமுறைகளின் அடிப்படையில் வாழவேண்டும்; துடிப்புடன் செயற்படவேண்டும் என வற்புறுத்தினார்.

கீழை நாடுகளிற் காலம் காலமாகப் போற்றப் பட்டு வந்த ஆன்மீக வாதம் ஏனைய நாடுகளிலும் பார்க்க இந்தியாவிலேயே அதிக முக்கியத்துவம் பெற்று வந்துள்ளது. ஆன்மீக உணர்வைப் புறக்கணித்து முன்னேற முயலும் சமுதாயமோ நாடோ அழிவுப் பாதையை நோக்கியே செல்லும். ஆன்மீகத்தின் அத்திவாரத்திற் கட்டி யெழுப்பப்படும் ஒரு சமுதாயமே நிலையான முன்னேற்றத்தைப் பெறமுடியும் என்பதனை இந்திய உபகண்டத்துதித்த பெரியோர்கள் பலர் வலியுறுத்தி வந்துள்ளனர். விவேகானந்தரும் விபுலானந்தரும் காந்தி, தாகூர், பாரதி, இக்பால் முதலியோரும் இதே அடிப்படையைப் பின்பற்றியுள்ளனர். எனினும் ஆன்மீக உணர்வானது ஒருவனைச் சோம்பேறியாக்கிச் செயற்றிறன் அற்றவனாக்குமிடத்துச் சமூகமும் நாடும் பாழ்படும் எனவும் ஆன்மீக நெறியில் நின்று சமூகத்துக்காகவும் நாட்டுக்காகவும் வீரத்தீரத்தோடு செயற்படவேண்டும் எனவும் இடைவிடாது வற்புறுத்தியது மட்டுமல்லாது தாமும் முன்மாதிரியாகத் திகழ்ந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்விடத்தே ஒன்று நோக்கத்தக்கது. விவேகானந்தரும் விபுலானந்தரும் இல்லறத்திற்கு வெளியே துறவிகளாக நின்றே உலகவாழ்வை நோக்கியுள்ளனர். ஆயின் பாரதியாரும் காந்தியும் இல்லறவாழ்வில் ஈடுபட்டுக்கொண்டே உலகவாழ்வை நோக்கியுள்ளனர். இதனாற் போலும் பாரதியிலும் பார்க்க விபுலானந்தர் மனிதன் வாழ வேண்டிய நெறிமுறைகள் பற்றி மிகுந்த கட்டுப்பாடுகளை விதித்துள்ளார். அவர் எந்த இடத்திலும் இல்லற வாழ்வை இழித்தோ துறவு வாழ்க்கையை ஏற்றிப்போற்றியோ கூறாவிடினும் அவர் வற்புறுத்தியுள்ள கட்டுப்பாடுகள், நெறிமுறைகள் பல துறவிகளாலேயே பின்பற்றப்படக் கூடியதாகவும் இல்லறத்தில் ஈடுபடுபவன் கூட இல்லறத்துறவியாகவே - தாமரையி லைத்தண்ணீர்போல - வாழவேண்டியதாகவும் அமைந்துள்ளமை கவனிக்கத்தக்கது.

பிரமச்சரிய விரதத்தை அளவு கடந்து வற்புறுத்திய மகாத்மாகாந்தியையும் மறை முகமாகத்துறவுநெறியை வற்புறுத்திய சுவாமி விவேகானந்தரையும் பரிசுதித்த பாரதியார் அவற்றுக்குத் தகுந்த விளக்கமும் கொடுத்தார். (5) ஆயின் விபுலானந்தரோ புலனடக்கம், பிரமச்சரியம், வளிதகலைகளில் நாட்டம் கொள்ளாமை முதலியவற்றை இல்லறத்தோர் துறவறத்தோர் என்ற வேறுபாடின்றி எல்லோரும் கண்டிப்பாகப் பின்பற்ற வேண்டும். எனப்பல இடங்களில் வெவ்வேறு வடிவில் வற்புறுத்தியுள்ளமையைக்காணலாம்.

மகாத்மாகாந்தி வற்புறுத்தியது போலவே விபுலானந்தரும், 'இல்லறமும் பிரமச்சரியமும்' என்னும் கட்டுரையில், காமஉணர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்தும் வகையில் உண்ணும் அளவிலும் உணவு வகைகளிலும் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நெறிமுறைகளை நுணுக்கமான முறையிற் பட்டியல் போட்டு விளக்கிய பின்பு "...புருஷனும் மனைவியும் ஒரே அறையில் படுக்கும் வழக்கத்தை விட்டுவிடவேண்டும். தனித்தனி அறையிற் படுத்துக் கொள்வது நலம்.... காமத்தை அதிகரிக்கச் செய்வனவான கூத்துக்கொட்டகை, படக்காட்ச்சிசாலை முதலிவவைகட்குப் போகக் கூடாது. ... தம்பதிகள் வைராக்கியமாக வாழ்வது கூடாத காரியமென்றும், இயலாத காரியமென்றும் எவரும் சங்கைகொள்ள வேண்டா. ஆனால் அதற்கு மாறாக, வைராக்கிய வாழ்வுதான் இயற்கையான வாழ்வு என்று மனதில் உறுதி செய்து கொள்ள வேண்டும். ..." (6)

“உங்களுக்கு விவாகமாகியிருக்குமாயின் உங்கள் மனைவியரோடு தோழமையும் நட்பும் பாராட்டுங்கள்; கேவலம் சிற்றின்ப இயந்திரமென அவர்களைக்கருதாது, உங்கள் வேலைக்கு உதவிசெய்ய வந்தவர்களெனக் கருதுங்கள். இச்சையை அடக்கி வாழ்வது தான் இயற்கை வாழ்க்கை. ஆதலால், சதிபதிகளிருவரும் சில சட்ட திட்டங்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டு வாழ வேண்டும். இருவரும் ஒருமனப்பட்டுத் தேவையென நினைத்தாலன்றி, மிருகப்புணர்ச்சி பழகலாகாது. ... காழகன் வாழ்வும் இச்சையடைக்கினவன் வாழ்வும் மலைக்கும் மடுவுக்குமுள்ள வித்தியாசமுடையவை.” (7) எனவும் ‘பிரமச்சரியம்’ என்னும் கட்டுரையில், “... வாழ்க்கை வேளைகளில் ஒருபகுதி பெண்களாலும் ஒருபகுதி ஆடவராலும் நிறைவேற வேண்டுவன. ஹிந்து மதத்துப் பெரியோரது கொள்கைப்படி மகப்பேறொன்றற்குமட்டுமே ஆடவர் பெண்டிர்க்கிடையில் விஷேசத் தொடர் ஏற்படலாம்” (8) கூறியுள்ளமை சிந்திக்கத்தக்கது.

ஐம்புல ஆசையினால் ஏற்படும் கேடுகள், புலனடக்கத்தின் இன்றியமையாமையால், காமம் வெகுளி மயக்கம் ஆகியவற்றால் ஏற்படும் மாபெரும் தீங்குகள் முதலியன பற்றிக் காலத்துக்குக்காலம் பெரியோர்கள் பலர் பன்னிப்பன்னிக் கூறியிருப்பதை அவதானிக்கலாம்.

‘பொறிகளின் மீது தனியரசாணை’ செலுத்துமாறு வற்புறுத்திய சக்திதாசனாகிய பாரதி, மாதரின்பம், மதுரநல்லிசையின்பம், மதுவின்பம், கலைகளின் இன்பம் முதலியன வெல்லாம் பொய்மையல்ல. எல்லாம் சக்தியின் இயல்பெனவும் வையகத்துச் சிவன் வைத்த இன்பங்கள் எனவும் தெரிவித்துள்ளார். (9)

மனிதன் ஒவ்வொருவனும் மனத்தூய்மையுடன் வாழவேண்டியது அவசியமாகும். இதயசுத்தி, நேர்மை, மனச்சாட்சி எனப்பலவாறெல்லாம் கூறப்படும் மனத்தூய்மையின் அவசியம் பற்றிக்காலம்காலமாக அறிஞர்கள் பலர் வற்புறுத்தி வந்துள்ளனர். ஒருவனின் மனம் தூய்மையடையுமிடத்து அவனது செயல்களெல்லாம் தூய்மையடையும். மனத்தூய்மை இல்லாத விடத்து எல்லாமே கேடு விளைவிக்கும். “மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்தறன் ஆகுல நீர பிற” (10) எனவும் “புறத்தூய்மை நீரான் அமையும் அகம் தூய்மை வாய்மையால் காணப்படும்” (11) எனவும் வள்ளுவர் வலியுறுத்தியுள்ளமையும் ‘மனப்பெண்’ என்னும் பாடற் பகுதியிற் பாரதியார் தெரிவித்துள்ள கருத்துக்களும் இங்கு நோக்கத்தக்கது.

மனத்தூய்மையுடைய ஒருவனது நெஞ்சில் இறைவன் குடிகொள்ளுகிறான். இதனாலேயே ‘நெஞ்சில் ஓர் ஆலயம்’ என்பர். உள்ளம் பெருங்கோயில், ஊனுடம்பாலயம், காயமேகோயிலாக - என்றெல்லாம் சமயப்பெரியோர்களாற் புகழப்படுகிறது.

உலகியல் வாழ்வில் ஈடுபடுவோன் இறைபக்தியுடன் கூடிய மனத்தூய்மையும் புலனடக்கமும் உடையவனாக விளங்குமிடத்து அவனது ஆன்மசக்தி அதிகரிக்கிறது. அதன் பயனாகத் தானும் பயன் அடைவதுடன் சமூகத்துக்கும் பெரும்பயன் நல்குகின்றான். விபுலானந்தரும் மனத்தூய்மையின் இன்றியமையாயைப் பல்வேறிடங்களிலும் வற்புறுத்தியுள்ளபோதும் விதந்து கூறக்கூடிய வகையில், “விபுலானந்த அமுதம்,” “விபுலானந்தர் உள்ளம்” என்னும் கட்டுரைத்தொகுதிகளிலமைந்துள்ள பத்துக்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகளில் மனத்தூய்மையின் அவசியம், மனதை எவ்வாறு தூய்மைப்படுத்துவது, மனத்தூய்மையினால் ஏற்படும் பெருநன்மைகள் முதலியன பற்றியெல்லாம் விரிவாக விளக்கியுள்ளார். “வெள்ளை நிறமல்லிகையோ ... உள்ளக்கமலமடி உத்தமனார் வேண்டுவது” என்னும் அடிகளாரின் பிரசித்தமான பாடலும் இதனையே வற்புறுத்துகிறது.

மனத்தூய்மை பெற்ற ஒருவனிடம் ஆன்மசக்தி அதிகரிக்கிறது. இறை நம்பிக்கை கையுடன் ஆன்மசக்தி பெறும் ஒருவன் உலகியல் வாழ்வில்தான் சந்திக்க நேரிடும் தோல்விகளையும் துன்பங்களையும் சோதனைகளையும் கண்டு துவள மாட்டான்; சோர்வடைய

மாட்டான்; வெற்றிகளைக்கண்டு குதூகலமடையமாட்டான்; மதிமயங்கமாட்டான். என்றும் ஒரு படித்தாகக்கருமமே கண்ணாக விருப்பான். இவ்வாறு உலக வாழ்வில் 'மனச் சமநிலை' யுடன் வாழ்பவனே செயற் கருஞ்செயல்களைச் செய்து முடிக்கின்றான். உலகப்பெரியோர்களது வரலாறு இதனை மெய்ப்பிக்கும்.

மேற்கண்ட உண்மைகளை வலியுறுத்தியுள்ள சுவாமிகள், '... இறைவனுடைய திருவடியைச் சிந்தையுள் வைத்துச்சிரத்தை மீதூர்ந்த உள்ளத்தனாய் இன்பதுன்பங்களினால் அலைவுருது காமம் வெகுளி மயக்கத்தை நீக்கிச் சாந்தம் பொறுமை தயையென்னும் நற்குணங்களைப் பூண்டு நிற்போன் ஆன்ம சக்தி நிறைவினாலே செயற்கரியனவற்றைச் செய்து முடிப்பானென்பது இவ்வாராய்ச்சி கண்ட முடிபாகும்' (12) எனக் கூறியுள்ளமை அவதானிக்கத்தக்கது.

இறை பக்தியுடன் கூடிய புலனடக்கம் மிக்கவனாய் மனத்தூய்மை பெற்று ஆன்ம சக்தியைப் பெருக்கிக்கொள்ளும் ஒருவன் தனக்கென மட்டும் வாழாது பிறர்க்கும் உரியனாக மாறுகிறான். தான், தனது குடும்பம், உறவினர், தனது சமூகம், தனது நாடு என்னும் எல்லைகளைக் கடந்து அனைத்துலகினதும் பொதுச்சொத்து ஆகின்றான். இந்நிலையில் அவனது பணிகள் மக்கள் சேவையாக மாறுகின்றன.

'தொண்டர்தம் பெருமை சொல்லவும் அரிதே,' 'என் கடன்பணி செய்து கிடப்பதே,' 'மக்கள்சேவை மகேசன்சேவை' என்னும் கூற்றுகளுக்கிணங்க விபுலானந்தரும் மக்களுக்குத் தொண்டு செய்வதையே தம்பெரும்பேறாகவும் குறிக்கோளாகவும் கொண்டு வாழ்ந்தவர். 'இறைவனிடம், முத்திதரவேண்டாம். அது என்னளவில் நின்று விடும். எல்லோரும் இன்புற்றிருக்குமாறு மக்களுக்குச் சேவை செய்ய வரம்தா' (13) என வேண்டி நின்றவர்.

சன்மார்க்கத்திற்கு வரைவிலக்கணம் கூறவந்த விபுலானந்தர், "சகலநீதிகளையும் ஒன்று திரட்டிக்கடைந்து அவற்றின் சாரத்தை எடுப்போமாயின், மனிதகுலத்தின் நன்மைக்காக இடைவிடாது தொண்டுசெய்வதே மிகமேலான சன்மார்க்க நியமம் என்பதை அறிந்து கொள்வோம்" (14) எனவும், 'உணவின்றியேனும் உயிர்வாழ முடியும். நன்மை செய்யாமல் உயிர் வாழமுடியாது என்னும் நிலையே சுத்த சன்மார்க்க நிலையாகும். சுத்த சன்மார்க்கம், ஆடம்பரத்தை விரும்பும் மனிதர்களால் கடைப்பிடிக்கக் கூடியதன்று" (15) எனவும் அவர் கொடுத்துள்ள விளக்கம் இங்கு நோக்கத்தக்கது.

அடிகளார் அண்ணாமலை - திருவேட்களத்திலும் யாழ்ப்பாணம் குருநகரிலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குச் செய்த சேவைகளும் இலங்கையிற் சிவானந்தா வித்தியாலயம் முதல் பல கல்வி நிறுவனங்களை நிறுவி ஏழைச்சிறுவர்களுக்குச் செய்த பணிகளும் இங்கு நினைவு கூரத்தக்கவை.

ஒருவனை முழுமனிதனாகச் செய்யும் வகையில் சிறுவயதிலிருந்தே அவனுக்குச் சமயக்கல்வி புகட்டப்படவேண்டும்; சுதேச மதத்தை மட்டுமன்றி உலகின் முக்கிய சமயங்களைக் கற்று அவற்றின் அடிப்படை உண்மைகளை உணர்ந்து சமய சமரச மனப்பாங்கு பெற்றவனாகத் திகழ்தல் வேண்டும் எனவும் பல இடங்களில் வலியுறுத்திச் செல்கின்றார்.

பாரதியுடன் ஒப்பீடுகையில் விபுலானந்தர் எவ்வளவு தான் புதுமையை வரவேற்றாலும் அவரிடம் பழமைப்போக்குக் கணிசமான அளவு ஆதிக்கம் செலுத்துவதை அவதானிக்கலாம். சமூகத்தின் செம்பாதியாக விளங்கும் பெண்களின் விமோசனம், வாழ்க்கைக்கு அவர்களது இன்றியமையாமை, ஆண்களின் சக்தியாக விளங்குதல் முதலியன பற்றி விரிவாகவும் ஆழமாகவும் பாரதியார் சிந்தித்த அளவிற்கு விபுலானந்தர் அவற்றுக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கவில்லை. "காதல் செய்யும் மனைவியே சக்திகண்டர். கடவுள் நிலை அவளாலே எய்த வேண்டும்" என்பது சக்திதாசனாகிய பாரதியின் வேண்டுகோளாகும்.

சான்றாதாரம்

1. சந்திரசேகரம், ப. 'இராமகிருஷ்ண கல்வித்தத்துவம்'
இந்து தருமம்: வெள்ளி விழாமலர்; இந்து மாணவர் சங்கம், பல்கலைக்கழகம்
பேராதனை: 1978, பக். 22
2. அருள் செல்வநாயகம் (தொகுப்பாசிரியர்), விபுலாநந்த ஆராய்வு; 1965,
பக். 121 - 140
3. இவைபற்றிக் இக்கட்டுரையாசிரியரினால் வேறோரிடத்தில் விரிவாக நோக்கப்ப
பட்டுள்ளது.
அருணாசலம். க., பாரதியார் சிந்தனைகள், 1984, பக். 256 - 336.
4. அம்பிகைபாகன், கு. ச., விபுலாநந்தர் உள்ளம், 1976, பக். 40.
5. அருணாசலம். க., பாரதியார் சிந்தனைகள், 1984. பக். 270, 295 - 296.
6. அருள்செல்வநாயகம் (தொகுப்பாசிரியர்). விபுலாநந்த அமுதம், பக். 105.
7. " " " பக். 107
8. " " " பக். 108
9. பாரதியார் கவிதைகள்; பல்வகைப்பாடல்கள்; தனிப்பாடல்கள், பக். 199 அவரது
ஞானப்பாடல்களும் இங்கு மனங் கொள்ளத்தக்கவை.
10. திருக்குறள்; அறத்துப்பால்; அறன்வலியுறுத்தல், குறள். 4.
11. " " ; வாய்மை, குறள். 8.
12. அம்பிகைபாகன், கு. ச. விபுலாநந்தர் உள்ளம், 1976, பக். 5 - 6.
13. திருநாவுக்கரசு, மு. (தொகுப்பாசிரியர்), விபுலாநந்த அடிகள், சென்னை, 1951
பக். 10
14. அருள்செல்வநாயகம் (தொகுப்பாசிரியர்), விபுலாநந்த அமுதம், பக். 74.
15. " " " பக். 73.

☒ புத்தி என்பது ஒரு கண்ணாடி போன்றது. அதில் எங்கள் முகத்
தை அடிக்கடி பார்த்தால் எங்கள் முகத்திலுள்ள அழுக்கு அலங்
கோலம், அழகு, வாட்டம் எல்லாம் நன்கு தெரியும்.

☒ பிறறொருவனைச் சார்ந்தே இருக்கக் கூடாது. தம்முடைய
அறிவு, திறன் வலிமை எல்லாம் பயன்படாது துருப்பிடித்துவிடும்

சமய குரவரும் நாவலர் பெருமானும்

- பேராசிரியர் பொ. பூலோகசிங்கம் -
D. Phil. (Oxon)

குரு சிஷ்ய பாரம்பரியம் சிறப்புற்று விளங்கிய மக்கள் இனங்களிலே தமிழ் இனமும் முன்னிற்கின்றது. இப்பாரம்பரியம் கல்வி மரபில் மட்டுமன்றி மக்களின் சமய மரபிலும் தனித்துவம் பெறுவதை நாம் அவதானிக்க முடியும். தன் சிஷ்யருக்கு நல்லறிவு ஊட்டிச் சமூகத்திற்கு உதவும் குரு வினைப் போன்று, தன் சீடரின் ஆன்மார்த்த வாழ்விற்கு வழிவகுத்து நெறிப்படுத்திய குருவும் சமுதாயத்திலே உயர்ந்த அந்தஸ்தினைப்பெற்றார்.

வேதமானது மந்திரம், பிராமணம், ஆரணியகம், உபநிடதம் என்ற நான்கு கிளைகளையுடையது. உபநிடதம், மறை முடிபு; வேதாந்தம்; வேத சிரசு, குருவின் பக்கலிலே அமர்ந்து சீடன் சிரத்தையுடன் ஞான விடயங்களை அறிவது உபநிடதப் பொருள்.

திருப்பெருந்துறையிலே குருந்த மர நிழலிலே ஞானாசிரியரைக் கண்டு அருளுப தேசம் பெற்றவர் திருவாதவூரவடிகள். அவர் இறைவனைக் குருவாக ஏற்றிப் பாடிப்பரவிய திருவாசகம் குருசிஷ்ய உறவின் கொடுமுடி.

குருலிங்கசங்கமம் வைதீக மதங்கள் கூறும் மூவகை வழிபாடு. வேதங்களும் ஆகமங்களும் இவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றன. வீரசைவரிடையே இம் மூன்று வழிபாடுகளும் சிறப்பாகப் போற்றப்படுதல் குறிப்பிடத்தக்கது.

திருமகள் கொழுநன் ஸ்ரீமத்தாராயணனை அடையும் நெறியிலே, பிரபத்தியோகத்தின் விரிவாகக் கொள்ளப்படுவது ஆசாரியர் அபிமானம். இறைவனைச்சரண்

அடைதலான பிரபத்தியிலே திருமகளும் ஆசாரியரும் முக்கிய இடம் 'பெறுவர். இவர்களுடைய உதவியில்லாது நாராயணனை அடையமுடியாதாம். விஷ்ணுவுக்கு ஊடகம் திருமகள்; அவளுக்கு ஊடகம் ஆசாரியர். இத்தொடர்பினைப் புருஷகாரம் என்பர்; தமிழிலே 'சேரவிடுவோர்' என்பர். விசிஷ்மத்தை நூல்களிலே இவற்றின் விரிவைக் காணலாம்.

சைவசமயிகளிடையே இன்று மத மாற்றம் அதிகரித்துக் கொண்டு வருகின்றதே! அதற்கு காரணம் சமயவழிவு இன்மையா? அல்லது வாழ வழி தெரியாமையா?.....

ஸ்ரீ சங்கராச்சாரியர் தத்துவ விளக்கத்திலே ஞானமார்க்கம் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. அங்கு குருவிடம் வேதாந்த வாக்கியப்பொருளைக் கேட்பது சிரவணம் எனப்படும்.

எனவே வைதீக சமயங்களிடையே குரு அல்லது ஆசாரியர் அதிமுக்கியமான இடம்பெறுகிறார். குரு, குரவர் என்பன ஒரு பொருட்பெயர்.

திருத்தொண்டத்தொகை, திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, திருத்தொண்டர் புராணம் என்பன சைவநாயன்மாரைப் போற்றிப்பரவும் மரபின் வளர்ச்சியை எடுத்துரைப்பன. பல்லவர், காலத்தின் பிற்பகுதியிலேயே நாயன்மார்களின் திருமேனிகள் திருக்கோயில்களில் எழுந்தருளுவிக் கப்பெற்ற செய்திகள் அறியப்படுகின்றன.

தமிழ்த்திருப்பாசுரங்களுக்குச் சங்கத வேதத்தோடு ஒத்த தகுதி அளிக்கப்பட்டதைக் கொண்டாடும் ஞாபகார்த்த விழா அத்தியாயனோற்சவம். இவ்வாழ்வார்விழா ஸ்ரீரங்கம், ஆழ்வார்திருநகரி ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரர் முதலிய திவ்ய தேசங்களிலே மார்கழி மாதத்திலே நடைபெறும்.

நாயன்மார்களுக்கும் ஆழ்வார்களுக்கும் அளிக்கப்பட்ட சிறப்பு, சந்தான குரவருக்கும் ஏனைய மெய்யடியாருக்கும் அளிக்கப்படுவதாக வளர்ந்துள்ளது.

மாகேசுர பூசை (மாகேசுர பூசை) என்பதைச் சைவர் நன்கு அறிவர். மாகேசுரன் அடியார் மாகேசுரர். மாகேசுரருக்குச் செய்யும் பூசை, மாகேசுர பூசை. ஆசாரியர், நிருவான தீஷிதர், விசேட தீஷிதர், சமய தீஷிதர் எனும் நால்வகை மாகேசுரர்களையும் விதிப்படி பூசித்துத் திருவமுது செய்வித்தல் மாகேசுர பூசை

மாகேசுர பூசை யாரைக் குறித்துச் செய்யப்படுகின்றதோ அவராக மாகேசுரரைப் பாவித்துப் பூசிப்பர். மாகேசுரரும் பூசிப்பவன் யாரைக் குறித்துப் பூசிக்கிறானோ அவரைத்தாம் மெய்யன்போடு தியானித்துக் கொண்டிருந்து அப்பூசையை அவருக்கு ஒப்பித்தல் வேண்டும்.

சைவர்களிடையே குரு பூசை சமயகுரவர், சேக்கிழார், சந்தான குரவர் முதலியோருக்குச் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றது. ஏனையோருக்கும் சிறப்பாகச் சிறிசில இடங்களிலே நடைபெறுவதை நாம் காணலாம்.

ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்களை 1870க்கு முன்பே சமயகுரவர்களுக்கு ஒப்பிட்டுக்கூறச் சைவமக்கள் தொடங்கி விட்டனர். வண்ணைச் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையில் 1870 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 24 ஆம் தேதி அளிக்கப்பெற்ற வரவேற்பின்போது நாவலர்கள் தம்மை அவ்வாறு ஒப்பிட்டமை சிறிதும் பொருந்தாது என்று கூறியிருக்கிறார். ஆயினும் நாவலர் பெருமானின் சீடர்கள் அவரை "ஐந்தாங்கு ரவர்" என்று தொடர்ந்து கூறி வந்திருக்கின்றனர். தர்க்ககுடார தாலுதாரி

வை. திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை ஐந்தாஞ்சைவ சமய குரவர் என்று 'நாவலர்களைப் போற்றிப் பாடிப் பதிப்பித்ததை நாவலரவர்கள் கேள்வியுற்று, அதனை வேறு பிரகாரம் மாற்றிப் பதிப்பிக்கும்படி செய்தனர். பின்பும் அவர் பத்திராத்திரப் பிரயோக ஏகவசன தீபிகையிலும் நாவலரவர்களை ஐந்தாம் குரவர் என்று போற்றிய போது நாவலரவர்கள் அவர்களை அழைப்பித்து கண்டித்தும் தண்டித்தும் எஞ்சியிருந்த பத்திரிகைகள் எல்லாவற்றையும் வாங்கிச் சுடுவித்தும் விட்டனர். ஆவரங்கால் சு. நமசிவாய்ப்புலவர் நாவலரவர்களின் வியோகத்தின் பேரிற் பாடிய சரமகவிகளும் அன்னாரைக் குரவராகப் போற்றிய பண்பினைத் தெளிவாகக் காட்டுவன.

ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர்களை 'ஐந்தாம் குரவர்' என்றோ அல்லது 'குரவர்' என்றோ சைவர் ஏன் போற்றிப் பரப்பினார்கள் என்பதை அவதானிப்போம்.

இந்தப் பூமியிலே அவர் வரலாறு நடந்தது 56¹/₁₀₀ 11¹/₁₀₀ 16¹/₁₀₀ நூறு வருடங்களுக்குமுன்பு நடந்த வரலாறு அது. செயற்கரிய செய்த சிறப்புடைய வரலாறு அது.

எல்லாத் தருமங்களுக்கும் மூலமாய்-அவ்வெல்லாத் தருமங்களையும் தன்னுள் அடக்கி - அவ்வெல்லாத் தருமங்களுக்கும் மேற்பட்டு விளங்குவது வித்தியா தருமம்.

நாவலரவர்களின் வித்தியா தருமத்தின் வித்து 1846 இலே இடப்பட்டது. அப்பொழுது தான் அவர் திண்ணைப் பள்ளி ஆரம்பித்தது. அது மூன்றாண்டுத்திட்டம். மூன்று ஆண்டு நிறைவுமுன் - 32 ஆம் மாதத்திலே - 1848 இலே சைவப்பிரகாச வித்தியா சாலை வளர்ணையிலே கொடிகட்டிப் பறந்தது.

நாவலரவர்கள் பிதிரார்ச்சிதம் பெறவில்லை; தமையன்மார் பொருள் உதவியும் பெறவில்லை. இதனால் கட்டிடமோ அதனை அமைக்க வளமோ அவருக்கு இருக்கவில்லை. ஆசிரியருக்கு வேதனம் கொடுக்க வசதியும் இருக்கவில்லை. அப்படி இருந்தும் திண்ணைப்பள்ளி அளித்த ஊக்கத்தினால் இறைவனை நம்பிக்கையோடு துணிந்து காலை வைத்து விட்டார்.

1848 இலே ஆரம்பித்த வித்தியா சாலை 1851 இலேயே சுயமான இடத்தையும் கட்டிடத்தையும் பெற்றது. 1848 இலே ஆரம்பித்த ஆசிரியர்களுக்கு 1858 இலே தான் வேதனம் ஒழுங்காக கிடைக்கத் தொடங்கியது.

திண்ணையிலே தொடங்கி வித்தியாசாலை அமைத்த நாவலரவர்கள் தம் வித்தியாதிட்டத்தை விரிவாக்கினார். சிதம்பரத்திலும் புலோவியிலும் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைகள் உருவெடுத்தன. வித்தியாசலைகளுக்கு வேண்டிய ஆசிரியர்களைப் பயிற்றுவிக்கும் பயிற்சிக் கல்லூரித்திட்டத்தினை 1868, 1870 ஆண்டுகளிலே நாவலரவர்கள் விக்கியாபானங்கள் மூலம் வெளியிட்டனர். இவை நாவலரவர்களின் கல்வித்திட்டத்தின் கொடுமுடிகள். அமைப்பினையும் இயக்கத்தினையும் தெளிவாக உணர்ந்து முன்வைக்கப்பெற்ற கல்வித்திட்டம் என்ற சிறப்பினை அவை எளிதாகப் பெறத்தக்கவை என்பதை யாரும் மறுத்தல் அரிது.

கல்வி வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாதது நூல்வசதி. நூல்களை எளிதாகவும் குறைந்த விலையிலும் பெறக்கூடிய வழி துறைகளைக் கல்விமான்கள் செய்யவேண்டும். என்பதை நாவலரவர்கள் நன்கு வளர்ந்திருந்தனர். அதற்கு அச்சவாகனம் அமைத்தல் இன்றியமையாதது என்பதையும் அவர் கண்டார். 1849 இலே நாவலரவர்கள் யாழ்ப்பாணத்திலே நிறுவிய வித்தியாபலான யந்திரசாலை ஈழத்திலே சைவர் அமைத்த முதல் அச்சியந்திரமாகும்.

அச்சியந்திரம் நாவலரவர்களின் கல்விப்பணியின் அதிமுக்கிய சாதனமாக அமைந்தது. அவர் சைவப்பிரசாரகராகச் சிறப்புற்று ஒங்கக் காரணமான பெருநூல்கள், சிறு நூல்கள், துண்டுப்பிரசுரங்கள் யாவற்றையும் எளிதாகவும் பெருமளவிலும் வெளியிட அது உதவியது.

சைவப்பிரசாரணம் நாவலரவர்களின் சமயப்பணியில் உயர்ந்து ஒங்கி நிற்பது. 1847 திசம்பர் 31 திகதி தொடங்கிய சைவப்பிரசாரணத்தை 1879 ஆடிவரை கைவிடாது செய்து வந்தனர். 32 வருடம்

அவர் செய்த சைவப்பிரசாரணம் பன்முகப்பட்டது.

சைவசமயத்தின் உண்மைகளை மக்களுக்குப் புரியவைத்து, சைவசமயத்துள்ளே புகுந்துள்ள மாசுகளை நீக்கி, புறச்சமயிகளின் தீவிர பிரசாரத்தினை முறியடித்தால் அன்றிச் சைவம் மாறிவிடும் என்பதை அவர் நன்கு உணர்ந்திருந்தார். சைவசமயத்தின் புனருத்தாரணமே ஏனையவற்றைச் சாதிப்பதற்கு இன்றியமையாதது என்பதையும் அவர் கண்டுகொண்டார். இதனால் அவ்வழியிலே அவர் சைவப்பிரசாரணம் மோலோங்கி நிற்கின்றது.

சமயவுண்மைகளைப் போதிக்கவோ புறச்சமயிகளை எதிர்க்கவோ நாவலரவர்கள் சளைத்துவிடவில்லை. சைவத்துத்துள் புகுந்து விட்ட மாசுகளைத் துடைக்க முற்பட்டபோது தான் அவர் எதிர் பார்க்காத எதிர்ப்பினை எதிர்நோக்க வேண்டியிருந்தது. கோயிலதிகாரம் - பிராமணியம் - வீரவழிபாடு என்பன அவ்வழியிலே நாவலரவர்கள் எதிர்ப்பட்டவை.

சைவப்பிரசாரணத்தை இருவழியிலே அவர் சிறப்பாகச் செய்தார்: புரூபடனம், பிரசங்கம். புறச்சமய கண்டனம் பெரும்பாலும் பிரசங்கமாகவே அமைந்தது.

நாவலரவர்கள் தம் காலத்தில் சைவசமய விருத்தியில் தடையாக அமைந்த சக்திகளை எதிர்த்துப்புறங்காணச் செய்தார். அதனால் சிவபக்தியை நீக்கமற நிலைபெறச் செய்து விட்டார்.

'கடவுள் இல்லை' என்றோரு சிலை ஈழத்திலே பவனி செல்லும் தருணத்தை கனவிலும் வெல்ல முடியாதவாறு செய்தவர்களிலே நாவலர் பெருமானுக்குப் பெரும்பங்குண்டு. அன்னாருக்குச் சைவப்பெருமக்கள் குருபூசை செய்வது சிவப்பிரதிகரம்: செய்ந்நன்றிக் கடன்.

நாவலர் பெருமான் சாதனைகளை இன்று நோக்கும்போது எம்முன் காணப்படும் பிரச்சினைகளுக்கு அவை வழிகாட்ட

மாட்டாவோ என்று அங்கலாய்க்க வேண்டியிருப்பதை ஒப்புக்கொள்ளுவது நலம்.

சைவசமயிகளிடையே இன்று மத மாற்றம் அதிகரித்துக்கொண்டு வருகின்றதே! அதற்கு காரணம் சமயவறிவு இன்மையா அல்லது வாழ வழி தெரியாமையா என்று நாம் யோசிக்க வேண்டும். எம்யோ சனைகள் விரைவான முடிவுகளுக்கு வழி செய்யவேண்டும்.

சமய அறிவு - அவ்வறிவைப்பெறும் ஆவல் - சமயக் கல்வி - இவை என்ன நிலையில் இருக்கின்றன? இவற்றைப்பற்றிய அக்கரையும் ஆவலும் சைவருக்கு எவ்வளவுண்டு?

தனியொரு மனிதனாக நாவலர் பெருமான் சாதித்ததைப் பார்த்து வியந்து நிற்பதிலே பலன் என்ன? வியப்புக்கலையும் முன் எம்முடைய பாரம்பரியம் மாறி விடும்.

- ★ போலி ஒரு நாளும் உண்மையாகாது. வேடம் கலைந்தால் அதனுண்மை தெரிந்து விடும்.
- ★ கடவுளிடம் சரணடைந்தவனுக்கு அவனுடைய விதியின் கட்டளைகள் அனைத்தும் பயனற்றுப் போகின்றன. விதி அப்படிப்பட்ட ஒருவனுக்கு தான் எழுதியதை தன் கையாலேயே அளித்து விடுகின்றது.
- ★ மனோ ரஞ்சித மலர் நாம் நினைக்கும் மணத்தைக் கொடுக்கும். இறைவன் நாம் நினைக்கும் வடிவத்திலிருக்கின்றான்.
- ★ கடவுள் இரண்டு தருணங்களில் நம்மைப் பார்த்து சிரிக்கின்றார். ஒன்று, ஒரு வைத்தியன் நோய்வாய்ப்பட்ட குழந்தையின் தாயாரிடத்தில் "அம்மா நான் இருக்கிறேன். எதற்கும் அஞ்சவேண்டாம். உங்கள் மகனை நிச்சயமாக குணப்படுத்தி விடுகின்றேன்" என்று கூறும் போது கடவுள் தமக்குதாமே சிரித்துக் கொள்கின்றார். "என்ன இது? இந்த நோயாளியின் உயிரை நானோ கொண்டுபோகப் போகிறேன். இவனோ பிழைக்க வைத்து விடுவேன் என்கின்றானே!" என்று கூறிச் சிரிக்கின்றார். கடவுள் ஒருவரே எதையும் செய்யக்கூடிய ஈஸ்வரன், வைத்தீஸ்வரன் என்ற நிலையை மறந்து தன்னால் தான் எதுவும் நடக்கின்றது என்று, 'பாவம்'! மனிதன் நினைத்துக் கொள்கிறான்.

வள்ளுவத்திலிருந்து சில

அன்புத்துளிகள்

மா. அருணாசலம்

விஞ்ஞானபீடம்

தெய்வப்புவலவர், பெருநாபுவலவர் என்று சான்றோராற் போற்றப்படும் திருவள்ளுவரால் ஏறக்குறைய 2000 வருடங்களுக்கு முன்னர் இயற்றியமைக்கப்பட்ட பொதுமறையாம் திருக்குறளானது இன்று வரை அதன் தன்னிகரில்லாத தன்மை காரணமாக பற்பல வேற்று மொழிகளிலும் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டு பரம்பரை பரம்பரையாக சுவைக்கச் சுவைக்கத் தெவிட்டாத தீட்சுவையாக, பாடப்பாட பரவசமூட்டும் பதிகமாக இருக்கிறதென்றால் அதில் மிகையொன்றும் இல்லை. “கடுகு சிறிதாயின் காரம் பெரிது” என்பர் பெரியோர். ஏனெனில் ஒன்றே முக்காலடியால் உலகத்தை அடக்கும் இக்குறள்களில் அடங்காதவை யாதொன்றும் இல்லை எனலாம். அறம், பொருள், இன்பம் என்ற முப்பாற்களில் ஒருவனின் பிறப்பு அவனது வளர்ப்பு, அவன் கற்க வேண்டியவை, ஈற்றில் அவனின் முக்தி நிலை வரை சிறப்பாகக் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நடைமுறைக்குச் சாத்தியமான அத்தனை வழிமுறைகளையும் எடுத்துச் சொல்வதுடன் இவற்றைக் கடைப்பிடிக்காவிடின் ஏற்படும் தீய விளைவுகளையும் அழகாக எடுத்தியம்புகிறது. இதனாலேயே

“உள்ளுணரும் பொருளெல்லாம் உண்டென்ப
வள்ளுவன் வாய்மொழி மாட்டு,”

என்று சான்றோர் கூறுவர்.

ஏனெனில் நினைப்பவர் நினைக்கும் பொருளெல்லாம் இதன் கண்ணிருப்பதால், எக்காலத்திற்கும், எம்மதத்தினருக்கும், எப்பாலினருக்கும், எவ்வயதினருக்கும் பொருந்துவதாக இருப்பதாலன்றோ இது என்றும் நிலைத்திருக்கும் கற்பகதருவாக நிமிர்ந்து நிற்கிறது.

“உங்கள் தாகத்திற்கு தான் தண்ணீர் தருகிறேன்; அது நீங்கள் குடிக்கும் தண்ணீரைப் போன்றதன்று; உங்களிடமிருந்தே எப்பொழுதும் ஊற்றெடுக்கும் இன்பவூற்று”

இத்தகைய சிறப்புகள் நிறைந்த திருக்குறளில் அன்பு என்பது யாது? அஃது எத்தகையது என்பதைப் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளவற்றை சிறிது ஆராய்வோமாக.

அன்பு என்று சொல்லப்படுவது யாதெனில் அது புறத்தே பொருளுக்கு வாங்கக்கூடிய தென்றன்று. அஃது அகத்தின் கண்ணிருந்து ஊற்றெடுக்கும், அள்ள அள்ளக் குறையா ஓர் கற்பகவூற்று. அது கொடுக்கும் தோறும் பெருகிக்கொண்டு வருவது. இதைத்தான் இயேசுநாதர்,

“உங்கள் தாகத்திற்கு நான் தண்ணீர் தருகிறேன்; அது நீங்கள் குடிக்கும் தண்ணீரைப் போன்றதன்று; உங்களிடமிருந்தே எப்பொழுதும் ஊற்றெடுக்கும் இன்பவூற்று”

என்று குறிப்பிடுகிறார்.

அதாவது மகான்கள், புண்ணிய புருஷர்கள் இவர்களிடமிருந்து பெறும் அறிவுரைகள், செய்திகள் என்பன என்றும் நிலைத்து நம்மைக்காப்பவனாக இருக்கும். ஏனெனில் அவர்கள் கொடுப்பது அன்பைத்தவிர பிறிதொன்றுமில்லை.

இவ்வூற்றானது பிறருக்குச் செலுத்தப்படும்போது பல்கிப்பெருகி இருவரிடத்தும் ஒருவித ஒருமைப்பாட்டை ஏற்படுத்துகிறது. பிறருக்குச் செலுத்தப்படுவது என்று குறிப்பிடப்படுவது யாதெனில், மானிடர்களை நோக்கின், அவர்களிடத்தே எங்கேயோ ஒரு மூலையில் ஒளிந்துக் கொண்டிருக்கும் மானிடத்தன்மையைத் தட்டியெழுப்புதல் என்று பொருள்படும். எந்தவொரு முரடனும் ஏதாவது ஒன்றுக்குக் கட்டுப்பட்டேயிருப்பான். இது ஏனெனில் அவன் மனிதனாகப் பிறந்ததனால் அவனுக்குப் பிறப்பினால் ஏற்பட்ட தன்மையாகும்.

இது சிலருக்குத் தெளிவாகவும் சிலருக்கு மறைந்தும் இன்னும் சிலருக்கு இருக்கிறதா? என்று ஐயமுறும் வகையிலும் புலப்படும். மிகக் கீழ்நிலையில் இருப்பவனாகிய முரடனொருவனைப் பார்க்கும்போது அவன் ஏதாவதொன்றுக்குக் கட்டுப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். அவனிடம் அந்த ஒன்றைப்பற்றி அன்போடு எடுத்துரைப்பதன் மூலம் அவனை வெகுவிரைவில் ஓர் அன்பு வடிவமாகத் திருத்திவிடலாம். மாறாக, புத்திசாலித்தனமாக நடப்பது என்று நினைத்துக்கொண்டு அவனைப்பற்றி அவன் துர் நடத்தைகளைப் பட்டியல் போட்டுப் பேசிக் கீழ் நிலைப்படுத்தும் போது இருவரிடத்தும் பகையென்பது உண்டாகி வளரப்பெற்று இருவரையும் பகைவராக்குகின்றது. இருவரும் சேர வேண்டுமாயின் அவர்களிடத்தேயுள்ள பகை நீங்கி அன்பு பிறக்கவேண்டும். அப்போது தான் இருவரிடத்திலும் தோன்றும் நட்பு நிலைத்து நிற்கும்.

இந்நிலை தான் நமது நாட்டிற்கு மட்டுமன்றி முழுவலகத்திற்குமே மிக அத்தியாவசியமாகத் தேவைப்படுகிறது. எங்கும் பகையகன்று அன்பு பிறக்கும்போதே உண்மையான வசந்தகாலம் பிறக்கிறது. அப்போது தான் மானிடர் மட்டுமன்றி பிறவுயிரினங்களும் சந்தோஷமாக, சுபீட்சமாக வாழும். இதைத்தான் செந்நாப்புலவர்,

“அன்பீனு மார்வமுடைமை யதுவீனு
நண்பென்னு நாடாச் சிறப்பு”

நண்பு என்பது எல்லாவற்றிலும் மேலான சிறப்பானது ஆகும் அது வொன்றே எல்லா நற்குணங்களையும் கொண்டு வந்து தந்துவிடும். ஆகையால் அன்பு நிலையில் நின்றால் மிகவுயரிய சிறப்பான நட்பையடையலாம்.

அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவதாரும் அறிகிலார்
அன்பே சிவமாவதாரும் அறிந்த பின்
அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந்தாரே.

என்கிறது திருமந்திரம்

அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் அப்பரம்பொருளே சிவம் எனப்படுவது. அச்சிவமானது எவ்வாறு நீக்கமற நிறைந்திருக்கிறதோ, அவ்வாறு அவரவர்க்கு இஷ்ட வடிவில் தோன்றி அருள் பாலிக்கிறதோ, அவ்வாறே அன்பும் எல்லாவிடத்தும் வியாபித்திருக்கிறது.

இவ்வன்பினைக் காணாதவர் அதாவது புரிந்து கொள்ள முடியாதவர் சிவத்தினின்றும் அது வேறுபட்டது என்று கூறும் அறிவிலிகளே. இத்தகையதோர் ஒருமைப்பாட்டின் இலகுவில் யாராலும் புரிந்துகொள்ளமுடியாமல் இருக்கும். இதைப்புரிந்துகொண்டால், அதாவது புரிந்துகொள்வது என்பது இவ்விடத்தில் என்னவெனில் ஒருவர் நடைமுறையிலே ஒன்றைச் செயற்படுத்தி அதன் மூலம் பெறும் அனுபவம் என்பதாகும், அவரே சிவமாக,

நாம் போற்றும் ஞானியாக இருப்பார் என்று திருமூலர் சொல்கிறார். இத்தகைய மேனிலையில் வாழ்பவர்கள் எப்போதும் தன்னலனைக் கருதமாட்டார்கள். பிறருக்காகவே வாழ்ந்து அவர்களுக்காகவே தம்மையும் துறப்பர். இம்மேலோர் இந்நிலையானது ஞானிகளுக்கு மட்டுமே எய்தக்கூடியதென்று நினைப்பது மிகவும் தவறானது. ஞானிகள் எனப்படுவோர் யாவரெனில் எம்மைப் போலவேயிருந்து ஆன்மீகத்துறையில் முன்னேறியவர்களாவர்.

பிறரிடத்தில் எவ்வாறு அன்பு செலுத்துவது என்று பார்க்கும்போது ஒரு சிறிய செயலை ஒருவர் பிறருக்காக செய்யக்கூடியதாயிருப்பின் அதுவே அன்பு நிலையில் நிற்கும் சாதகனொருவனின் முதற்படியாகும்.

இதைத்தான் எவ்வாறு கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்பதைத் திருமூலர் அழகாகத் திருமந்திரத்தில் கூறும்போது

“யாவர்க்குமாம் இறைவர்க்கு ஒரு பச்சிலை
யாவர்க்குமாம் பசுவுக்கோர் வாயிலை
யாவர்க்குமாம் உண்ணும்போதொரு கைபிடி
யாவர்க்குமாம் பிறர்க்கின்னுரை தானே”

எனக் கூறுகின்றார்

இறைவனிடத்தில் அன்பு செலுத்துவதற்கு ஒரு பச்சிலையைப் பறித்து உள்ளத்தில் சிறிது ஈடுபாட்டோடு அர்ச்சித்தால் அது இறையன்பாகிறது. பசுவிற்கு ஒரு புல் பறித்துப் போடுவது என்பது பிற உயிரினங்களுக்கு ஒருவன் செலுத்தும் அன்பைக் குறிக்கிறது. நாம் நித்தமும் உண்ணும்போது பிறருக்காக என்ற எண்ணத்தோடு ஒரு பிடி அரிசியைச் சேமித்து, அதைச்சமைத்து வறியவருக்கிட்டால் அது எம்மைவிடக் கீழ் நிலையிருக்கும் பிற ஆத்மாக்களிற்காக நாம் செய்யும் அன்பாக இருக்கிறது. இவை அனைத்தையும் செய்வதற்கு ஒருவன் இஷ்டப்படாவிட்டாலும் ஒருவனோடு கதைக்கும் போதாயினும் மென்மையாக, சந்தோசமாக இன்னுரை பகரக்கூடியதாயிருப்பின் அது அன்பின் பரிமாற்றத்திற்குள்ளாகிறது. கூர்ந்து நோக்கின் இப்பாடலானது எங்கு ஒருவன் அன்பு செலுத்துவதைத் தொடங்கவேண்டும் என்பதை மட்டுமன்றி அது எவ்வாறு முழுமையாகிறது என்பதையும் தெட்டத்தெளிவாகக் குறிப்பிடுகிறது.

ஒவ்வோர் இளைஞனும் தான் எங்கே நிற்கிறான் என்பதைத் தட்டிக் கேட்கவேண்டிய இடமும் இதுவே. பிறரிடத்தில் அன்பு செலுத்துவதாகச் சொல்லிக்கொள்பவர்கள் இங்கே தான் தம்மைப் பரீட்சித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

இதைத்தான் வள்ளுவப் பெருந்தகை,

“அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குரியர் - அன்புடையார்
என்பும் உரியர் பிறர்க்கு”

என்று அன்புள்ளவர் எத்தன்மையினர்

என்பதைத் தெளிவாகக் காட்டுகிறார். அதாவது மேற்கூறப்பட்ட எவ்விடத்திலும் அன்பு செலுத்தும் தன்மையைத் தொடங்குவதன் மூலம் எத்தகையதோர் உயரிய நிலையை அடையலாம் என்று மேற்கூறப்பட்ட குறள் குறிப்பிடுகிறது. இதுவே எமது சமயத்திற்கும் பிற சமயங்களுக்கும் இடையிலுள்ள உயரிய வேறுபாடு. அதாவது பல வழிமுறைகளைச்சொல்லி எதையேனும் ஒன்றைத் தொடங்குவதன் மூலம் ஒருவன் அடையும் உயரிய நிலையையும் மிகுந்த அனுபவபூர்வமாகத் தெளிவாகக் கூறுகின்றது.

அத்தோடு மட்டுமல்லாது அன்போடு ஒன்றிணைந்த வாழ்க்கையென்பது எவ்வாறு இருக்குமெனில் என்றும் சந்தோசத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதாகவும், புரிந்துணர்வை வளர்க்கக்கூடியதாகவும், எவ்வாறு இவ்வுயிரானது தான் இவ்வுடலோடு இருக்கும் கால தொடர்

புபட்டு இருக்கிறதோ அவ்வாறே அன்பும் வாழ்க்கையில் இரண்டறக் கலந்து நிற்பதால் மனதில் சந்தோசமென்றும் நிலைத்து நிற்கும்.

இதைத்தான் வள்ளுவர்,

“அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப வாருயிர்க்
கென்போ டியைந்த தொடர்பு”

என்று அழகாக கூறுகிறார். ஓர் அழகான, பிறருக்கு எடுத்துக்காட்டான, இவையெல்லாவற்றிற்கும் மேலாகத் தன்னைத்தானே அறிந்து கொள்வதற்காக ஒருவன் அன்பு வழியில் வாழ்வை அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும். எவ்வாறு அன்பு வழிநின்ற மஹாத்மாகாந்தி, கௌதம புத்தர், இயேசு நாதர் போன்றோர் வாழக்கற்றுக் கொடுத்தார்களோ அவ்வழி நின்று மேன்மையடைய வேண்டியது ஒவ்வோர் ஆத்மாவினதும் கடனாகும்.

அன்பைச் செலுத்துவதென்பது அன்பைப் பெறுவதிலும் பார்க்க இலகுவானதாகும். ஏனெனில் நாம் மற்றொருவர் எம்மைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்று நினைத்து நம்மை நாமே புரிந்துகொள்ளாமல் இருப்பதனாலாகும். எனவே அன்பைச் செலுத்த ஒவ்வொருவரும் கற்றுக்கொண்டால் என்றும் இன்பமேயாகும். அன்பைப்பற்றி மிக மிக அழகாக யாராலும் எடுத்துச் சொல்லமுடியும். ஆனால் எடுத்துச் சொல்கிற அளவிற்கு அன்பு வழி நடப்பவர்களை விரல்விட்டு எண்ணிவிடலாம். எனவே வள்ளுவர் வாய்மொழிப்படி,

“எப்பொருள் யார் யார் வாய்க்கேட்பினும் - அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு”

என்பதற்கிணங்க, முதலில் அறிவு பூர்வமாகத் தெரிந்து கொண்டு அன்பு வழிநின்று உண்மையான, சந்தோஷமான வாழ்க்கையை வாழ்ந்து. எங்கும் நிறைந்த, எல்லாவற்றிலும் உயர்ந்த, உயர் முக்தியைப் பெறுவோமாக.

“அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தாழார்வலர்
புன்கணீர் பூசதரும்”

இ நம்வீட்டு விளக்கொளியும், அயல் வீட்டு விளக்கொளியும் ஒன்றோடுடொன்று உறவாடிக்கொள்கின்றன. நாம் சண்டைபோட்டுக்கொள்கின்றோம்.

இ நல்ல வாழ்வு வாழ மட்டும் நாம் அறம் செய்தால் போதாது. நல்ல மரணம் அடையக் கூடத்தான்.

ஈழத்து

வன்னிமைகளில்

சிறு தெய்வ வழிபாடு

திரு. இரா. வை. கனகரத்தினம் M. A.

முதுநிலை விரிவுரையாளர்

இந்து பண்பாடு/தமிழ்த்துறை - பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

ஈழநாட்டின் சைவத்தமிழ் மக்களின் சமய மரபு, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே கட்டுக் கோப்புடன் ஒழுங்கு படுத்தப்பட்ட நிலையை அடைந்ததெனலாம். இம்மரபிற்கு இது சைவம், சைவசித்தாந்தம் என்ற வகையில் ஒழுங்கு படுத்தப்பட்டது. நாவலரவர்களே இம்மரபுகள் ஒழுங்கு படுத்தவதற்கு மூலகர்த்தாவாக அமைந்தவர். நாவலரவர்களின் சமயப் பிரசாரம் சைவத் தமிழ் மக்களிடையே காணப்பட்ட சிறுதெய்வ வழிபாட்டு முறைகள் பல வழக்கினர்ந்து செல்லவும், ஆகம நெறிக்கு உட்படவும் காரணமாக அமைந்தது ஈழநாட்டின் சமய மரபு நாவலரவர்களுக்கு முன் கிராமிய வழிபாட்டு முறையினையே முதன்மையாகக் கொண்டிருந்தது. குறிப்பாகக் கண்ணகி வழிபாடு, ஏனைய தெய்வ வழிபாட்டினைக் காட்டிலும் முக்கியத்துவம் பெற்ற தெய்வமாக ஈழத்தின் வடபகுதியில் போற்றப் பெற்றமை இங்கு நினைவு கூரத்தக்கதாகும். 18ம் நூற்றாண்டு முதல் 19ம் நூற்றாண்டுவரை ஈழநாட்டில் ஆகம மரபிற்கு உட்பட்ட ஆலயங்கள் என்று சொல்லும் வகையிலோ அவற்றின் பெயர்களை இனங்காணும் வகையிலோ சைவாலயங்கள் அமைந்திருக்கவில்லை. 19 ஆம் நூற்றாண்டுவரை ஈழத்துச் சைவமக்கள் தங்கள் சமய நம்பிக்கைகளைச் சிறு தெய்வ வழிபாட்டின் மூலமே வளர்த்துச் சென்றனர் என்பதை இங்கு நினைவு கூர்த்தல் அவசியமானதாகும். 18 ம் நூற்றாண்டிலே தான் மீண்டும் சைவாலயங்கள் செங்கல், சுண்ணாம்பு முதலானவை கொண்டு கட்டும் வழக்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தெனலாம். அவ்வகையில் மாவிட்டபுரம் கந்தசாமி கோயில் முக்கியத்துவம் பெற்றது.

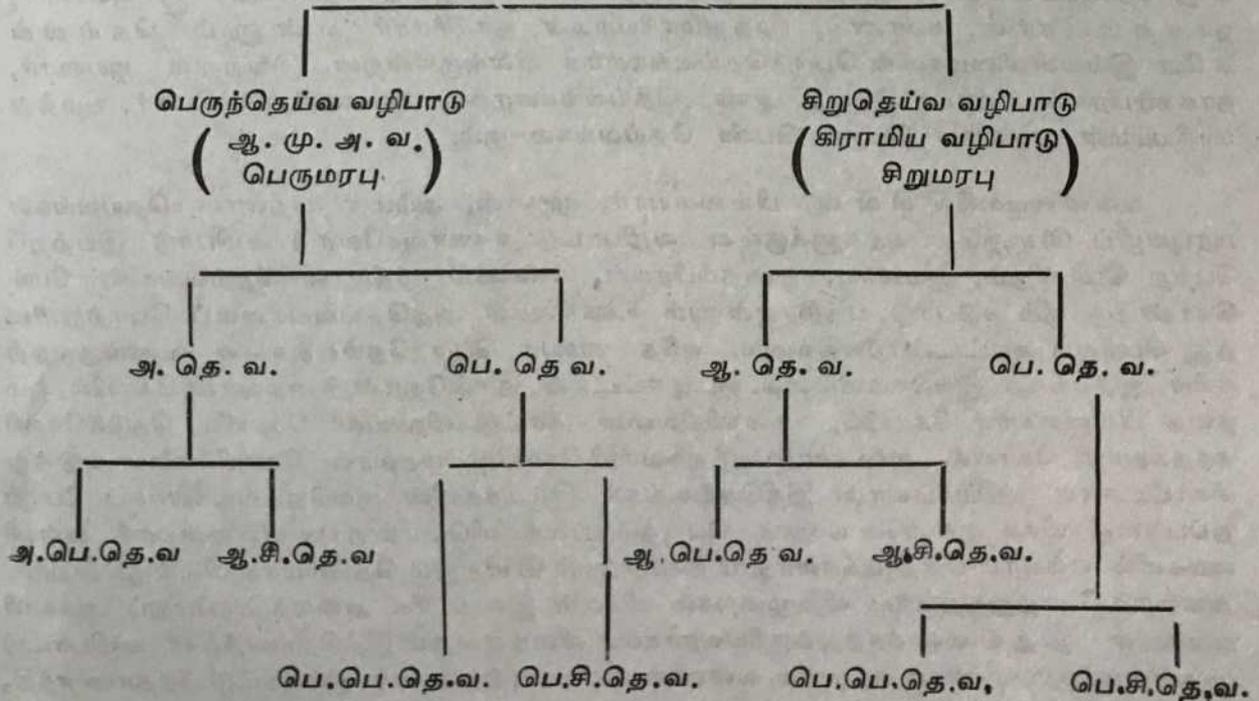
வன்னிப்பிரதேசம் என்பது பொதுவாக யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் தென்பகுதியையும் அநுராதபுரத்தின் வடபகுதியையும் உள்ளடக்கியதாய், வவுனியா, முல்லைத்தீவு மன்னார் மாவட்டங்களைக் கொண்டதாய் அமையும். இங்கு வாழ்ந்த மக்களுக்கும் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் வாழ்ந்த மக்களுக்குமிடையே புனியியல் அடிப்படையில் வேறுபாடுகள் இருந்தனவேயன்றி இனம், மொழி, சமயம், பண்பாடு என்ற வகையில் பாரிய வேறுபாடுகள் இருக்கவில்லை. பரந்த நிலப்பரப்பும் அடர்ந்த காடுகளும் குறைந்த சனத்தொகையுமே இருவேறு சமூகத்தின் உறவுக்குத் தடையாக அமைந்தன. வன்னிப்பிரதேசங்களில் தான் பாடல் பெற்ற தலங்களும் சிறந்த துறைமுகங்களும் இருந்தன. அங்கு அந்நியரின் செல்வாக்கும் மிகக் குறைவாகவே இருந்தது. இந்நிலையில் 19 ஆம் நூற்றாண்டில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் ஏற்பட்ட சமூக பொருளாதார, கல்வி, பண்பாட்டு மாற்றங்கள் வன்னிமைப் பகுதிகளிலும் செல்வாக்கு செலுத்தினவென்று சொல்லுதற்கில்லை. எனவே ஈழநாட்டின் பாரம்பரிய மரபுகளின் தனித் தன்மைகளை வன்னி மக்களின் பாரம்பரிய மரபுகளில் இருந்தே அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. 20 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலே தான் வன்னிமைகளில் பெருந்தெய்வங்களுக்கான ஆலயங்கள்

அமைக்கும் முயற்சிகள் இடம்பெறத் தொடங்கின. ஆரம்பத்தில் இத்தெய்வங்கள் யாவும் பொது மக்களின் வழிப்பாட்டுக்குரிய தெய்வங்களாகவே பேணப்பட்டன. ஒருவகையில் இத்தெய்வங்கள் யாவும் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் கிராமிய தெய்வங்கள் பெற்றிருந்த நிலையினயே இங்கு பெற்றிருந்தன. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் சிறு தெய்வங்கள் பெற்றிருந்த நிலைமைகளை அவை வன்னிமைகளில் பெற்றிருக்கவில்லை.

சைவ வழிபாட்டு முறையினை இருவகையாக வகுத்து நோக்குவது மரபு. அவை பின்வருமாறு அமையும். (I) ஆகம விதிமுறைக்கமைந்த வழிபாடு (II) கிராமிய வழிபாடு. இம்முறைகளைப் பண்பாட்டாய்வாளர் முறையே (I) பெருந்தெய்வ வழிபாடு (II) சிறு தெய்வ வழிபாடு எனப் பகுத்து நோக்குவர். பண்பாட்டு மானிட வியலாளர்கள் இவ் வழிபாட்டு நெறியினை பெருமரபு (Great tradition), சிறுமரபு (Little tradition) எனவும் வகுத்து நோக்குவர். சிறுமரபு என்பது கட்டுப்பாடற்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் வழிபாடு இயற்றுவதாகும். பெருமரபு என்பது கட்டுப்பாட்டு விதிமுறைக்கு உட்பட்டு வழிபாடு இயற்றுவதாகும். இவ்வாறு மரபுகளும் மேலே குறிப்பிட்ட தன்மைகளின் அடிப்படையிலே அமைந்தனவாகும். பாரிய வேறுபாடுகள் இவற்றிலில்லை.

பெருந்தெய்வ வழிபாட்டு முறையினை மேலும் இரண்டு வகையாக வகுத்து நோக்கலாம். அவை (I) ஆண் தெய்வ வழிபாடு, (II) பெண் தெய்வ வழிபாடு என அமையும். இப்பெருந்தெய்வங்களை அவர்கள் மேலும் இரண்டாகப் பிரித்து ஆண் பெருந்தெய்வ வழிபாடாகவும் ஆண் சிறு தெய்வ வழிபாடாகவும், பெண் தெய்வங்களையும் பெரும் பெண் தெய்வமாகவும், சிறு பெண் தெய்வ வழிபாடாகவும் நோக்கலாம். இவ்வாறே சிறு தெய்வங்களையும் பகுத்து நோக்கலாம். பின்வரும் அட்டவணை மேற்காட்டியவற்றைப் புலப்படுத்தி நிற்கும்

மக்கள், தெய்வம், வழிபாடு.

சிவன், பிள்ளையார், முருகன், பார்வதி, உமை, புவனேஸ்வரி முதலான தெய்வங்கள் பெருந்தெய்வங்களாகும். இத்தெய்வங்களை வழிபாடு இயற்றும் பொழுது ஆகம்-சிற்ப சாத்திர விதிகளுக்கு அமைய ஆலயங்கள் அமைத்து இத்தெய்வங்களை அவற்றிலே அமர்த்தி வழிபாடு இயற்றப்பட வேண்டியதென்பது சமய விதி முறையாகும். இவ்விதிக்கு அமையாத ஏனைய தெய்வங்கள் பல சிறு தெய்வமாகக் கருதப்பட்டு, மட்டற்ற மகிழ்வுடனும் நம்பிக்கையுடனும் சடங்கு முறைகளுக்கமைய வழிபாடியற்றுவர். பொதுவாக தெய்வ வழிபாடு இயற்கையோடு இயைந்த வழிபாட்டினையும், நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் அமைந்த வழிபாட்டு முறையினையும், குலதெய்வ வழிபாட்டு முறையினையும் பெரிதும் கொண்டு அமைந்துள்ளது. இவற்றுக்குப் பெருந்தெய்வ வழிபாட்டு முறையோ சிறு தெய்வ வழிபாட்டு முறையோ விதிவிலக்கல்ல. இவ்விரு வழிபாட்டு நெறிகளும் இவற்றின் மேலேயே கட்டியெழுப்பப்படுவன எனக் குறிப்பிடலாம். இக் கோட்பாடுகளை வன்னிமைகளோடு ஒப்பிட்டு நோக்கின், இயற்கையோடு அமைந்த வழிபாட்டு நெறி என்பது தனித்துவமான வழிபாட்டு நெறியாகவும், ஏனைய இரு வழிபாட்டு நெறிகளோடு இயைந்தும் வழிபாடு இயற்றப்பெற்று வரப்படுகின்றது. இயற்கையை வென்ற மனிதன் வாழமுடியாது; இயற்கையை அநுசரித்தே அவன் வாழ வேண்டும். இவ்வகையில் இயற்கையின் ஆற்றலின் உண்மையை புராதன மனிதன் தொடக்கம் இன்றைய நாரிக மனிதன் வரை அறிந்துள்ளான். இதனாலே தீ, காற்று, சூரியன், சந்திரன் முதலானவற்றைத் தெய்வமாக தனித்துவம், வழிபாட்டு நெறிகளுடன் இயைந்தும் போற்றி வருகின்றன. இதற்கு வன்னி மக்கள் விதிவிலக்கல்லா அவர்களது வாழ்க்கைச் சூழ்நிலை ஏனைய வழிபாட்டு நெறிபோல் இவ்வழிபாட்டின் முக்கியத்துவத்தை அவர்கள் அறியாது புலப்படுத்தி நிற்கின்றது. ஐயனார், பெரியதம்பிரான், நாகதம்பிரான் அண்ணமார், அநுமான், காளி முத்துமாரியம்மன், கண்ணகி போன்ற தெய்வங்கள் வன்னிமை மக்களின் குல தெய்வங்களாக விளங்குகின்றன. வதனமார், வன்னித் தெய்வம், முனி, சடலை மாடன், பேய்ச்சியம்மன், இளந்தாரிமார்கள் முதலான தெய்வங்கள் நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் வழிபாடு இயற்றப்படுவதாகும். இவை எவ்வாறு அமையினும், சிறப்பாக இவ்வன்னிமை மக்களின் வழிபாட்டு முறையினைப் பின்வரும் அடிப்படையில் பகுத்து நோக்கலாம். (I) இயற்கையோடு இயைந்த வழிபாட்டு முறை, (II) பெருந்தெய்வ வழிபாடு (III) சிறு தெய்வ வழிபாடு. (IV) இயற்கையோடு இயைந்த வழிபாட்டு நெறிபற்றி மேலே சிறு நோக்கியமையால் அவதானிக்கத்தக்கது. ஏனையவற்றை நோக்கின், (I) ஐயனார், நாகதம்பிரான், கண்ணகி, முத்துமாரியம்மன், நாச்சிமார் என்னும் தெய்வங்களே இவ்வன்னிமைகளின் பெருந்தெய்வங்களாக விளங்குகின்றன. இவற்றுள் ஐயனார், நாகதம்பிரான் என்பன பெரும் ஆண் தெய்வங்களாகும், கண்ணகி, நாச்சிமார், முத்துமாரியம்மன் முதலான பெரும் பெண் தெய்வங்களாகும்.

வன்னிமைகளில் சிவன், பிள்ளையார், முருகன், அம்மன் முதலான தெய்வங்கள் மரபுவழிப் பெருந்தெய்வங்களுக்குள்ள வழிபாட்டு உணர்வுகளோடு வழிபாடு இயற்றப் பெற்ற பொழுதும், ஐயனார், நாகதம்பிரான், கண்ணகி முதலான தெய்வங்களின் மேல் கொண்டிருக்கும் ஈடுபாடு, பத்தி என்னும் உணர்வுகள் அத்தெய்வங்களைப் போற்றுமிடத்து பெரிதும் காட்டப்படுவதில்லை. அதே சமயம் பெருந்தெய்வங்களை வணங்குவதற்குரிய ஆலயங்கள் இல்லாமலில்லை. ஒட்டிசுட்டான், தாஸ்தோன்றி ஈசுவரன் கோயில், ஓமந்தை பிள்ளையார் கோயில், முன்னியவளை - காட்டு விநாயகர் கோயில், நெடுங்கேணி கந்தசுவாமி கோயில், துணக்கால் கந்தசுவாமி கோயில் முதலான கோயில்களை எடுத்துக்காட்டாகக் குறிப்பிடலாம். இத்தெய்வங்கள் இம்மக்களின் குலதெய்வங்களாகப் போற்றப்படுவது மிகக் குறைவே யாகும். பெருந்தெய்வங்களினொன்றான பிள்ளையார் வன்னிமைகளில் எல்லாப் பகுதி மக்களாலும் நாளாந்தம் போற்றும் தெய்வமாக விளங்குகின்றார். அவரைப் போற்றுதற்குரிய விதிமுறைகள் மிகவும் இலகுவாக அமைந்திருப்பதும் அக்காரியங்களின் முதல் வணக்கத்துக்குரியவராகவும் விளங்குவதும் இத்தெய்வத்தின் வழிபாட்டு முதன்மைக்கும் காரணம் எனலாம். வன்னிமைகளில் ஆற்றங்கரை, குளக்கட்டு பிரதான சந்தி,

எல்லைப்புறம், வயல்வெளி முதலான இடங்களில் ஆத்தி, கொன்றை, பாலை, வீரமரங்களின் கீழ் வைக்கப்பட்டு இத்தெய்வம் போற்றுதல் செய்யப்படும். ஏனைய தெய்வங்களுக்கு பஞ்சாங்க விதிக்கு அமைய காலந்தோறும் வழிபாடு இயற்றுவர்.

இந்நிலையில் வன்னிமைகளில் பெருந்தெய்வ வழிப்பாட்டு நெறியின் கீழ் அமையும் ஆண் பெருந்தெய்வங்களின் வழிபாட்டின் சிறப்பினை சுருக்கமாக நோக்குவோம்.

(I) ஐயனார்:

ஐயனாரே வன்னிமை மக்களின் பெருந்தெய்வமாகும். இத்தெய்வத்தை காத்தற் தெய்வம், பிழை பொறுக்காத் தெய்வம், காடுறை தெய்வம் எனும் நம்பிக்கையோடு இம் மக்கள் வழிபாடு இயற்றுவர். அவருக்குரிய சடங்குகளை மேற்கொள்ளும் பொழுது குற்றங்கள் ஏற்படாது தூய்மையுடனும் பயபக்தியுடனும் நடத்தல் வேண்டும். ஐயனார் பூரணை புக்கலை என்னும் சத்திகளை பன்னீராயிரம் படைக்கலங்களைக் கொண்டவர். இப்படைக்கலங்களின் தளபதிகளாக வயிரவர், வீரமாகாளர் விளங்குவர். மற்றும் விறுமன், சங்கிலி க்கறுப்பன், பரிகல வயிரவன், இளந்தாரி வயிரவன், சடை வயிரவன், ஆகாச வயிரவன், பாதாள வயிரவன், கிறிதுட்டவட்ட வயிரவன், அகோர வயிரவன், அக்கினி வயிரவன், ஆதித்த வயிரவன், கம்பிளி வயிரவன், வடுக வயிரவன், மனோவிர வயிரவன், நிர்வாணி வயிரவன், கல்யாணி வயிரவன், கபால வயிரவன், உருத்திர வயிரவன், உக்சிர வயிரவன் முனி மாடன், அண்ணமார், வீரபத்திரர் முதலானோர்கள் ஐயனாரின் பரிகலங்களாகும். ஐயனார் குள்ளமான தோற்றம் உடையவர், மொட்டைத் தலையினர்; பருத்த தொந்தியினர். மார் பிலே பூனாலும், கழுத்திலே உருத்திராட்ச மாலையும் அணிந்தவர். இடுப்பில் அரைஞாண் கட்டியவர். கைகளிலே வெள்ளிப் பிரம்பை உடையவர். கால்களிலே சதங்கைகளையும் குமிழ் மிதிவடிகளையும் அணிந்தவர் என ஐயனாரின் தோற்றத்தைப் போற்றுதல் செய்வர். பின்வரும் பாடலொன்று ஐயனாரைப் போற்றுதல் செய்வது அவதானிக்கத்தக்கதாகும்.

... குமிழ் மிதியில்
கையில் வெள்ளிப் பிரம்புடனே காலிற் சதங்கை யொலி
காட்டு வழியினிலே கடுக நடை நடந்து
காரிருள் ஆனாலும் கனத்த பணியிலுமே
கட்டைக் காளையவர் மொட்டைத் தலையதுடன்
உருத்திராட்ச மலை பருத்த தொந்தியிலணிந்து
பொருத்தப் பூனாலும் அரைஞானும் கட்டியவர்
சேமக் கலத்துடனே வேலது கூவுமுன்னே

ஐயனாரின் வேளை கட்டுவதன் மூலமும் ஐயன்கோயில் மருத்து உண்பதன் மூலமும் கொடிய நோய்களெல்லாம் தீரும் என்ற நம்பிக்கை இம்மக்களிடத்தேயுண்டு. வேளை கட்டும் பொழுது பூசாரியார் ஐயனை எல்லாத் தெய்வங்களுக்கும் ஒப்பாகப் போற்றுதல் செய்து கட்டுவார். அப்பொழுது பூசாரியார்:

“ஓம் அரகர புத்திராய சுப்பிரமணியா வீரபத்திராய
ஸ்ரீராம தேவாய சங்கார அகோர உருத்திராய
இன்னார்மேல் நிற்கும் சங்கார சங்கார விலகு”

என்னும் மந்திரத்தினை உஞ்சாடனஞ் செய்வார். வன்னிமைகளில் இயற்கையின் தாக்கமும் கொடிய விலங்கினங்களின் அச்சமும் அங்கு வாழும் மக்களை அச்சுருத்தி வருவன. இவற்றின் அச்சுறுத்தல்களின் நின்று தம்மைக் காப்பவன் ஐயனாரே என அவர்கள் நம்புகின்றனர். கொடிய விலங்குகளைக் காணும் பொழுது ஐயனை நினைத்து “ஐயனாரே கிட்டவராதே” என ஆரோகரித்தல் மூலம் அவற்றின் நின்று தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்வர்.

“மாதம் மும்மாரி பெய்து மானிலம் செழித்திடவே
சென்றெந் கழனியெல்லாம் நெல் பொலிய வைத்து
நோய் நொடிகள் வராது நாட்டரைக் காத்து
காடு மலைப் பாதைகளிற் கண்டபடி தான்திரியும்
கரடி கடும் புலியும் கனத்த மத யானைகளும்
காடேறி முனியும் கண்டாரம் பேய்களும்
ஐயனே என்று அணுகி நாம் கூப்பிட்டால்
அடவியில் நில்லாது அனைத்தையும் ஓடவைக்கும்
ஐயனே போற்றி”

என்னும் பாடல் ஐயனே வன்னிமைகளின் பெருந்தெய்வம் என்பதையும் அவனே அறிதல், காத்தற் கடவுள் என்பதையும் வலியுறுத்தி நிற்கும். வன்னிமைகளில் ஐயனாருக்கு இருபதுக்கு மேற்பட்ட ஆலயங்கள் உண்டு. இவற்றிலே சடவன்குளம், ஆண்டான்குளம், சின்னடம்பன், கொக்கிளாய், குருந்தூர், நெடுங்கேணி முதலான இடங்களில் அமைந்த ஐயனார் ஆலயங்கள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கன. யாழ்ப்பாணத்து ஐயனார் ஆலயங்கள் பல ஆகம நெறிக்கு உட்பட்டது போல வன்னிம ஆலயங்கள் அவ்வாறு அமையாது அன்று போல் இன்றும் ஐயனைப் போற்றி வருவது பாரம்பரிய மரபுகளிலும் ஐயனார் வழிபாட்டிலும் உள்ள நம்பிக்கையின் வெளிப்பாடேயெனலாம்.

(II) நாகதம்பிரான் வழிபாடு.

வன்னிமை மக்களின் பெரும் தெய்வங்களுள் இதுவுமொன்று. வன்னிமைகளின் நிலப்பயன்பாடும் இயற்கை வளமும் இவ்வழிபாட்டின் முக்கியத்துவத்தைப் புலப்படுத்தும். “பாம்பைக் கண்டால் படையும் நடுங்கும்” என்பது முதுமொழி. இவற்றை நிலைக்களனாகக் கொண்டது இவ்வன்னிமைகள். இதனால் இவற்றின் நாயகனான நாகதம்பிரானைப் போற்றிப் பயன் பெறுதல் இம்மக்கள் கடனாகும். புதூர், புளியம் பொக்கனை, கற்சிலைமடு ஆகிய இடங்களில் உள்ள நாகதம்பிரான் ஆலயங்கள் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க ஆலயங்களாகும். இத்தெய்வத்தை வழிபடுவதன் மூலம் தோஷம் நீங்கி பிள்ளைப் பேற்றினைப் பெறலாம் என்றும் பெரும் செல்வத்தைப் பெறலாம் என்றும் நம்பி வழிபாடு இயற்றுவர். இவ்வழிபாட்டின் தோற்றம் பற்றிய பின்வரும் ஐதீகத்தினை இங்கு நாம் மனங்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

புதுக்குடியிருப்பு வேணாவில் என்ற கிராமத்தில் வவுனியாவைச் சேர்ந்த சின்னட்டியார் மகனுக்கு ஏழு பிள்ளைகள் பாம்பாகப் பிறந்தனர். இவை பின்னர் பலவாகப் பெருகி, பாலைக் குடித்ததோடிருக்காமல் ஏனைய உணவுப்பண்டங்களையும் தீண்டின. அத்தோடு அமையாது தாயார் முற்றம் கூட்டும் பொழுது இப்பிள்ளைகள் அவர் மீது தாவி ஏறி விளையாட முயன்றன. இப்பிள்ளைகளின் தொல்லை தாங்க முடியாத தாய், விளக்குமாற்றால் அடித்தார். கோபங் கொண்ட சில இப்பிள்ளைகள் கச்சிலைமடு வழியாகப் புதூரை அடைந்தன. சில புளியம் பொக்கனையை அடைந்தன. அங்குள்ள பூசாரிமார்களுக்குக் கனவில் தோன்றி தமது இருப்பிடங்களையும் பூசையின் அவசியத்தையும் உணர்த்தின என்பர். இவ்விடங்களே வன்னிமைகளின் பிரதான நாகதம்பிரான் ஆலயங்களாக விளங்குகின்றன. மானிடர் வயிற்றில் பாம்பு பிள்ளையாகப் பிறத்தல் என்பது கற்பனாவாதமல்ல. * இவ்வாலயங்களை வழிபடச் செல்லும் மக்கள் இந்நாகதம்பிரான் வாழும் புற்றுக்கு பாலும் முட்டையும் வைத்து வழிபாடு இயற்றுவதோடு, புற்று மண்ணையும் எடுத்துச் செல்வர். வன்னிமைகளில் அசை வியக்கங்களின் செல்வாக்கு ஏற்படும்வரை பாம்பு கடிக்கு நாகதம்பிரான் மருந்து, புதூர் மருந்து என்று போற்றி இப்புற்று மண்ணையே அருந்தி நோய் தீர்ந்து வாழ்ந்தனர். இக்கூற்று கற்பனைவாதமல்ல; உண்மை நிறைந்தது.

* பார்க்க:- பத்துமாதம் சுமந்து பெற்றெடுத்த பாம்பு; வீரகேசரி 5-7-1992

(III) பெண் பெருந்தெய்வங்கள்.

இவ்வழிபாட்டில் கண்ணகி நாச்சிமார் முத்துமாரித் தெய்வங்கள் சிறப்பாக குறிப்பிடத்தக்கவை. இத்தெய்வங்களில் கண்ணகி அம்மன் தெய்வமே வன்னிமை யெங்கும் வணங்கினும் வழிபாடியற்றப் பெறும் தெய்வமாகும். இப்பிரதேச மக்கள் கண்ணகித் தெய்வம் தமது முன்னோருக்கு காட்சி கொடுத்து அருள் பாலித்ததாக நம்புகின்றனர். இங்கு பல கண்ணகி ஆலயங்கள் அமைந்த பொழுதும் வற்றாபளை கண்ணகி ஆலயமே அவற்றுல் தலையாய ஆலயமாக விளங்குகின்றது. காட்டு விநாயகர் ஆலயமும் வற்றாப்பாளைக் கண்ணகி அம்மன் கோயிலும் இணைந்தே கண்ணகி பொங்கல் விழாவினை நடத்தும். நாட்டிலே மக்களின் சமய ஒழுகலாறுகள் சிறப்பாகக் கற்பு நெறி பேணவும் கொடிய வரட்சி ஏற்படாவண்ணமும், கண்ணோய், சின்னமுத்து, கொப்பளிப்பான், குக்கல் முதலான நோய்கள் ஏற்படா வண்ணமும் எப்பொழுதும் மாரி பொழிந்து நாடு செழிக்க வேண்டியும் கண்ணகியை வழிபடுவர். இத்தெய்வத்தைப் போற்றும் வகையில் 'சிலம்பு கூறல்' என்னும் காவியத்தைப் படித்து அவளின் கருணையை தம்மக்களால் அருள் சுரக்க ஆற்றுப்படுத்த முயல்வர். இக்காவியம் இளங்கோ அடிகளாரின் சிலப்பதிகாரத்தினும் பெரிதும் வேறுபட்டது, பத்திப் பாசுரமானது. கண்ணகி தெய்வம் இம்மக்களால் கொற்றவை, இவை முதலான தெய்வங்களின் ஆற்றலைப் பெற்றவளாகவும் பரந்துவ நிறைந்தவளாகவும் அற்புதங்களை ஆற்றுபவளாகவும் கருதி வழிபடப்படுகின்றாள்.

(IV) நாச்சிமார் வழிபாடு.

இத்தெய்வம் நடுகல் வழிபாட்டுடன் இணைந்ததொன்றாக வன்னிமை மக்களால் வழிபாடு இயற்றப் பெறுகின்றது. வன்னியனார் ஆறுவர் வன்னியில் தனியரசு நடத்தி வந்தனர். அவர்கள் தவயாத்திரையின் பொருட்டுச் சென்ற பொழுது அவர்களின் எதிரியான நம்பி என்பான் பறங்கியரின் உதவியுடன் வன்னியின் மேல் படையெடுத்தான். இப்படையினை வன்னியனாரின் ஆறு நாச்சியாரும் பணிப்பெண்ணாகிய பொன்னாச்சியும் இணைந்து எதிர்த்தனர். பறங்கியரின் படைவலிமையின் முன் நிற்க முடியாத இம்மாதவர்கள் தம் கற்பைக் காக்கும் பொருட்டு தாமே தம் உயிரைப் போக்கினர். இவர்களின் வீரத்தையும் கற்பையும் மனங்கொண்ட மக்கள் இவர்களைத் தெய்வமாகப் போற்றினர். இது வரலாறு. வட்டுவாகல் நாச்சியார் கோயில் இதன் அடிப்படையில் அமைந்ததொன்றாகும். பொதுவாக நாச்சிமார்கள் வன்னிமைகளில் நடைபெறும் வழிபாட்டு முறைகள் பல வற்றிலும் நினைவு கூர்ந்து போற்றப்படுவது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

(V) முத்துமாரியம்மன்.

முத்துமாரியம்மன் வழிபாடு ஆகமமுறைக்கமைந்த வழிபாடாகவும் சிறு தெய்வ வழிபாடாகவும் அமைவது மரபு. வன்னிமைகளில் முத்துமாரியம்மன் பத்ததி கொண்டு வழிபாடியற்றும் தெய்வமாகவே காணப்படுகின்றது. இத்தெய்வத்தோடு இயைந்து காத்தவராயன், அநுமார் முதலான தெய்வங்கள் போற்றப்படுகின்றது. இத்தெய்வத்தை வழிபடும் நோக்கிற்கும் கண்ணகியை வழிபடும் நோக்கிற்குமிடையே பல நெருங்கிய ஒற்றுமைகள் உண்டு. ஒழுகலாறுகளைப் பேணல், நோய்தீர்த்தல் ஆகிய இரண்டு நோக்கமும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கன. முத்துமாரியம்மன் பொங்கல் வழிபாடு தொடங்கிய பின்னரே வன்னிமைகளின் ஏனைய தெய்வங்களின் சடங்குமுறைகள் ஆரம்பிப்பது வழமையாகும்.

புதுக்குடியிருப்பு, பாவற்குளம், பாவற்காய்க்குளம், வன்னிவிளங்குளம், முதலான இடங்களிலே கீர்த்தி மிக்க முத்துமாரியம்மன் ஆலயங்கள் உண்டு. இவற்றிலே வன்னிவிளங்கும் முத்துமாரியம்மன் ஆலயம் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாலயத்திலே தான் வன்னிமைச் சடங்குகளின் தொடக்க விழா நடைபெறுவது வழக்கம். அநுமாணைக் தோத்தறித்தே இச்சடங்கு ஆரம்பிப்பதாக அறிய முடிகின்றது. அப்பொழுது பூசாரியார்,

“ஐயும் கிறீம் கிறீம், சக்கிரீவா அநுமான் வா பிசாசுகள் தொடராமல் கார்”

எனத் தோத்தரிப்பார்.

வன்னித்தெய்வம் வதனமார், காளிபேச்சியம்மன் உதிரமாகாளி, அகோரமாகாளி முதலான தெய்வங்கள் பெண் தெய்வங்களில் சிறு தெய்வங்களாக வன்னிமைகளில் போற்றுதல் செய்யப்படுகின்றன. இவற்றிலே வதனமார், வன்னித் தெய்வங்கள் வன்னிமை மக்களின் அன்றாட வாழ்வுடன் தொடர்புடையனவாக விளங்குவன. வதனமார் என்னும் தெய்வம் ஆடு, மாடு முதலான மிருகங்களுக்கு நோய்கள் வராமல் காத்தற் பொருட்டும், இம்மிருகங்கள் திசைமாறிக் காணாமல் சென்றாலும் அவை கிடைத்தற் பொருட்டும் இத்தெய்வத்தை வழிபடுவர். இத்தெய்வத்தைப் போற்றாமையிலாலேயே இக்குறைகள் ஏற்படுகின்றன என்ற உணர்வினால், ஆண்டு தோறும் பொங்கிப் படைப்பர். அண்ணமார், குறும்பர் என்ற தெய்வங்களும் இத்தெய்வத்தின் தொழும்பர் என்ற வகையில் ஒருங்கே போற்றப்படுவர்.

வன்னித் தெய்வம் வயல் நிலங்களில் வித்துப் போற்றப்படும் சூடு அடித்த நெல்லை களத்தின் அருகில் வைத்துப் படைத்து வழிபடுவர் இது ஒரு வகையில் பூமாதேவிக்கு நன்றி செலுத்தும் வகையாக அமையும். முக்காலி கட்டி, பொங்கற் பாணையை ஏற்றிப் பொங்குவர். பன்னங் குளைகளால் பந்தல் இடுவர். முக்காலி மூன்றின் மீது பொங்கலைப் படைத்து வழிபடுவர். மேற்கூறிய சிறு தெய்வங்களுக்குத் தனியான ஆலயங்கள் எதுவுமில்லை, ஆயினும் மரபு வழியாகக் குறித்த இடத்தில் பொங்கல் படையல் நடத்துவது இயல்பு.

மேலே கூறிய வன்னிமைகளின் வழிபாட்டு முறைகள் பெரிதும் பஞ்சாங்க மனத்தல் பண்டமெடுத்தல், இயந்திரம் போடல், சும்பம் வைத்தல், பரிகலம் அழைத்தல், வளர்ந்து நேருதல், தூனிப்பிடித்தல், பொங்கல், மடைபரவுதல், பாடுதல், வாழ்த்துதல், வேளைகட்டல், கூட்டுச் சொல்லுதல், வழிவிடல் என்றும் சடங்குகளோடு முடிவடையும். பெருந்தெய்வங்களின் பொங்கற் சடங்குகளில் இவ்விரு முறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன. சிறு தெய்வச் சடங்குகளின் பொழுது இவற்றுள் சில விதிகள் பின்பற்றப்படுகின்றன.

வன்னிமைகளில் ஏற்படுத்தப்பட்ட குடியேற்றத்திட்டத்தின் மூலமும், நவீன கல்வி வசதிகள், போக்குவரத்து வசதிகள் மூலமும், தனித்துவமான நிர்வாகப் பிரிவுகளாகவும் பிரிந்து நிர்வாக அரசியல் மாற்றங்கள் பெற்றதன் மூலமும் வன்னிமையின் சமூக, பொருளாதார, கல்வியியலில் அசைவியக்கங்கள் ஏற்பட்ட போதும் பாரம்பரிய சமய நெறிகளைப் பேணுவதால் பாரிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டனர் என்று சொல்லுவதற்கில்லை. வன்னிவிளாக்கும் முத்துமாரியம்மன், வற்றாப்பாளைக் கண்ணகி அம்மன், புதூர் நாகதம்பிரான் ஆகிய ஆலயங்களின் பொங்கல் அன்று போல் இன்றும் எல்வித மாற்றங்களும் இன்றி நடைபெற்று வருவதோடு வன்னிமைப் பகுதிகளில் இருந்து பல்லாயிரக் கணக்கான பத்தர்கள் இச்சடங்குகளில் பங்கு பற்றி இறையருளைப் பெறவும் நேர்த்திகளை முடிக்கவும் சமூக சமய உறவுகளை பேணவும் வருகை தருவது இத்தெய்வங்கள் மீதும் இச்சடங்கள் மீதும் அவர்களுக்குள்ள மிகுதியான பத்தியின் வெளிப்பாடே எனலாம். எத்தெய்வங்களை வழிபடுகின்றார்கள் என்பது கேள்வியில் எப்படி எவ்வுணர்வுடன் என்பது தான் முக்கியம், வன்னிமை மக்களின் வாழ்வியல் இத்தெய்வங்களின் நம்பிக்கையின் மீதே கட்டியெழுப்பட்டவெனில் அது மிகையான கூற்றன்று.

With Best Compliments From:

G. S. AGENTS

No. 1, St. Andrews Drive,
NUWARA-ELIYA.

With Best Compliments From:

NAGINDA TRADERS

19, St. Andrews Drive,
NUWARA-ELIYA.

With Best Compliments From:

**KARTHIGA
GOLD CENTRE**

No. 51, Kandy Road,
NUWARA-ELIYA.

With Best Compliments From:

SARASWATHY STORES

90, Colombo Street,
KANDY.

With Best Compliments From:

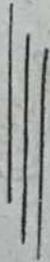

SRI MUTHUMARI STORES

150, Colombo Street,
KANDY.

 23247

With Best Compliments From:

RAJAH & SON

109, Colombo Street,
KANDY.

ஸ்ரீலேகா

ஜுவலர்ஸ்

55. யட்டிநுவர வீதி
கண்டி

T. P- 32430

With Best Compliments From:

ARADHANA'S

Stainless Steel Goods

No. 103, Colombo Street,
KANDY.

T. P. 08 - 22781

With Best Compliments From:

JAYANTHY'S

Textile Dealers

No. 106, Colombo Street,
KANDY.

T. p. 22464

With Best Compliments From:

LATHA JEWELLERS

No 27, Kotugodella Vidiya,

KANDY.

With Best Compliments From:

KRISHNA STORES

Dealers in Fertilisers, Agro-Chemicals,
Vegetable Seeds & Provisions

Stockist:- J. E. D. B. FERTILISERS

Distributors For:-

LANKA - AGRO - CHEMICALS
CEYPETCO - AGRO - CHEMICALS

163, Colombo Street,

KANDY.

☎ 22130

With the best Compliments of

**K. S. K. BROTHERS
JEWELLERS**

No. 86, Colombo Street,

KANDY.

Phone: 22548

With Best Compliments of:

CHITHRA JEWELLERS

22 Carat Sovereign Gold Jewellers

41, D. S. Senanayake Vidiya,
KANDY.

☎ 08 -23290

With Best Compliments of:

SATHIYAS

Pawn Brokers & Dealers in
Eversilver Ware

C-1, Siva Complex,
Lawson Street,
NUWARA-ELIYA.

☎ 052 - 2687, 2923

சைவநெறியும் மாண்பும்

வைத்திய கலாநிதி கே. வேலாயுதபிள்ளை M. B. B.S (Cey.)

D. B (Toronto) D. P. H (Liverpool)

தலைவர், விவேகானந்த சபை,

கொழும்பு.

சைவநெறி வைதிகநெறி; சைவநெறி தருமநெறி சைவம் சிவசம்பந்தம் எனப் பொருள்படும். எனவே, சைவநெறி எனின் சிவனுடன் இணைப்பை ஏற்படுத்தும் நெறி என அறியலாம். கடவுள் என்றால் எல்லாவற்றையுங் கடந்த ஒரு முதல்வன் என்பதாகும். சிவனை முழுமுதற் கடவுளாக ஏற்றுக்கொள்ளும் நெறி சைவநெறி எனப்படும். பிரபஞ்சத்தோற்றத்திற்கு ஆதிகாரணன் சிவமென்பது சைவத்தின் துணிந்த முடிபு. உலகின் இயக்கத்திற்கு அம் முழுமுதலே காரணன். சாக்கிய நாயனார் புராணத்துள் சேக்கிழார் சுவாமிகள் இதனை "பசுபதியார் தஞ்செயலே அடங்கலும் என்பது தெளிந்தார்" என்பதால் தெரியத்தந்தனர். சுவேதா சுவதர உபநிடதம் உலகத்திற்கு ஆதிகாரணம் மாயையுமல்ல உயிருமல்ல கடவுளேயாவர் என ஆய்ந்து முடிவுகட்டியுள்ளது. முழுமுதற் கடவுள் சிவமென்பதைப் பெரியோர் திருவருளினால் உணர்ந்தனர் என்றும் அவ்வுபநிடதங் கூறிற்று. இவை,

தற்பரா வுலகுக் காதி காரணந்தான் றலைமையி லுயிருடன் சடத்தைச் சொற்றிடிற் பழுதாற் பிரமமாமெனவே துணிந்துபின் பிரமமாரென்றாய் உற்றிடு மான்றோ ருமையரு னோக்கா லுணர்ந்தனர் நீயென வென்னா வற்புறச் சுவேதாச் சுவதரந்தமது மறைமுடி வுரைந்திடு மன்றே"

என்ற சிவதத்துவ

விவேகச் செய்யுளால் அறியலாம்.

நாம் ஒவ்வொருவரும் இயங்குவது நமக்கு உயிர் என்ற ஒன்று இருப்பதாலேயே. உயிரற்ற சடலம் மரக்கட்டை போன்றது. அதற்கு இயக்கமுமில்லை உணர்வுமில்லை. இதனால், உயிர் அறிவுடைய பொருள் என்றும், உடம்பு அறிவில்லாத பொருள் என்றும் அறிய முடிகின்றது.

"ஐந்துகல்லால் ஒரு கோட்டை அந்த ஆனந்தக் கோட்டைக்கு ஒன்பது வாசல்"

என ஒரு பாடலில் காணப்பட்டது. இது ஐம்பூதங்களாகிய நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் என்பவற்றால் ஆக்கப்பட்ட ஒன்பது வாயிலையுடைய நமது உடம்பைக் குறிக்கும். இங்கே குறிக்கப்பட்ட ஐம்பூதகளும் உலகத்திலுள்ள ஐம்பூதங்களை ஆதாரமாக உடையன. உலகத்தை நடத்தும் பரம்பொருள் அறிவுடைப்பொருள் என்பது சைவநூல்களின் துணிபு. சடமான உடல் உயிரின்றி இயங்காமை போன்று, சடமான உலகமும் அதற்கோர் உயிரின்றி இயங்காதென்பது பெறப்படும். இதனாற் சட உடம்பிற்கு அமையும் உயிர்ப்பொருள் போன்று சட உலகின் இயக்கத்திற்கும் ஓர் அறிவுடை உயிர்ப்பொருள் வேண்டப்படும் என்பது அறியப்படும். மேலும் சிந்தித்தால், உடம்பில் அமையும் ஐம்

பூதங்களும் உலக ஐம்பூதங்களை ஆதாரமாகப் பெறுவது போன்று, உடம்பினை இயக்கும் அறிவுடை உயிர்ப்பொருள் உலகத்தை இயக்கும் தலைவனாகிய பேரறிவுப் பெரும் பொருளை ஆதாரமாக உடையது என்ற முடிவு அமைவுறும்.

இக்கருத்தைத் திரு மூலநாயனார், அறிவற்ற தத்துவங்களாகிய சத்த பரிசு ரூப ரச கந்தமாகிய தன்மாத்திரைகள் ஐந்தும் தோன்றிய முறையே அறிவற்ற அகங்காரத்தில் ஒடுங்குவது போல் அறிவுமயமான ஆன்மா அறிவுமயமான சிவனைத் தவிர ஒடுங்குவதற்கு வேறு இடமில்லை என்றும், பரமாகாய வெளியில் சிவவொளியோடு ஆன்மவெளி பொருந்தும் ஆதலால், என்னைப் பொருளாகக் கொண்டு இத் தன்மை கருதி அருள் நீரால் ஆட்கொள்வாயாக என்ற பொருளில்,

“சத்த முதலைந்துந் தன்வழித் தான் சாரிற்
சித்துக்குச் சித்தன்றிச் சேர்விடம் வேறுண்டோ
சுத்த வெளியிற் சுடரிற் சுடர்சேரு
மத்த மிதுகுறித் தாண்டுகொ ளப்பிலே”

எனத் திருமந்திரத்தும் கூறியுள்ளார். சடப்பொருள் சடப்பொருளுடன் இணைவது போன்று, பசுவாகிய ஆன்மா பதியாகிய பரம்பொருளை அடைவதே நியதி என்பதே சைவச் சான்றோரின் முடிவாகும். ஆண்டுகொள் அப்பிலே என்ற திருமூலரின் வேண்டுகோள், அருள் நீரால் ஆட்டித் தூய்மை செய்வாயாக என்பதே. அருள்நோக்கில் தீர்த்தநீராடப்பெற்றவர் திருநாவுக்கரசு நாயனாரவர்கள். இது அவரால்,

“அத்தாவுன் அடியேனை அன்பா லார்த்தாய்
அருள் நோக்கில் தீர்த்தநீராட்டிக் கொண்டாய்
எத்தனையும் அரியை நீ எளியையானாய்
எனையாண்டு கொண்டிரங்கி யேன்றுகொண்டாய்”

என்று ஆறாந்திரு முறையுட் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆன்மா தூய்மையுறச் சிவனோடு கலக்கும் என்பதும், ஆன்மாக்களைத் தூய்மை செய்து தன்னுடன் இணைப்பதும் சிவனே என்பது அறியப்படும் மல்லை ஞாலத்து வாழும் உயிர்க்கெலாம் எல்லையான பிரானார் சிவன். சிவனாகிய இறைவன் நம்பத் தகுந்தவன்; எல்லாப்பொருளாகவும் உள்ளவன்; தேவர்களால் போற்றப்படுந் தலைவன்; இன்ப வடிவானவன்; சீவர்களது இன்பத்தில் பொருந்தி மகிழ்கின்ற அன்புவடிவானவன். இத்தகை இறைவனை யாரும் அறியாது இருக்கின்றனர் என்று திருமூலர் கூறுவது,

“நம்பனை நான விதப் பொரு ளாகுமென்
றும்பரில் வானவர் ஓதுந் தலைவனை
இன்பனை இன்பத் திடைநின் றிரதிக்கும்
அன்பனை யாரும் அறியகிலாரே”

என்ற திருமந்திரத்துள் அமைகின்றது. “பயனுறு கன்னியர் போகத்தினுள்ளே பயனுறு மாதிரிப் பரஞ் சுடர்ச் சோதி” என்றும் வேறோர் மந்திரத்துட் கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறே அப்பரும், “மடவாரோடும் பெருந்தனை மேல் வரும்பயனை” என இறை இன்பத்தை நயந்தனர். பேரின்பப் பெரும் பேறு எய்துவதே மக்கட் பிறவியின் மாண்பயன்.

பேரின்பப் பேறு கருதி இறைவனை அடைய முயல்வதே சைவநெறி. இறைவனை நினைவாத நாட்கள் பேயாய்த் திரியுந் நாட்கள் எனச் சுந்தரமூர்த்திநாயனார், “நாயேன்பல நாளும் நினைப்பின்றி மனத்துன்னை பேயாய்த்திரிந்தெய்தேன்” என்றார். அப்பர் வாழ் வென்றால் இறைவனை வாழ்த்தல் என, “மணஞ் சேரியெம் வள்ள லார்கழல் வாழ்த்தல்வாழ் வாவதே” என்றார். திருஞானசம்பந்தர், “செல்வர் வாழ் சிற்றம்பலம் மேய செல்வன் கழலேத்தும் செல்வம் செல்வமே” என்றார். எனவே மானிடப் பிறவியின்

நோக்கம், “இனித்தமுடைய எடுத்த பொற்பாதங்” காணப்பெறவே என்பது சைவசமயங் கூறும் உண்மையாகும். “எண்ணுவார் நெஞ்சில் நண்ணுவான் ஈசன்,” “நணுகில் அகல்கிலன் நாதன்” எனவே நெஞ்சம் அவனுக்கே இடமாக வைத்தல் வேண்டும்.

இறைவனாகிய உத்தமன் வேண்டுவது உள்ளக் கமலம் என்றார், விபுலானந்த அடிகள். மனத்துக்கண் மாசிலனாதல் இறைவனை மனத்தகததே அமர்த்த வேண்டப்படும். இதற்கு விழுப்பந்தரும் ஒழுக்கம் வேண்டப்படும். நீதியால் வாழ்வதே ஒழுக்கமாகும். அப்பர்

“நீதியால் வாழ மாட்டேன் நித்தலுந் தூயே னல்வேன்
ஒதியும் உணரமாட்டேன் உன்னையுள் வைக்க மாட்டேன்
சோதியே, சுடரே உன்றன் தூமலரப் பாதங் காண்பான்
ஆதியே அலந்து போனேன் அதிகைவீ ரட்டனீரே”

என்றார் எத்தெய்வத்தையும் வழிபடுவதற்குமுன் நல்லொழுக்கத்தில் தம்மை நடத்திக்கொள்ள வேண்டும். சிவஞானசித்தியார் இக்கருத்தை பின்வருஞ் செய்யுளுள் வலியுறுத்துகின்றது.

“ஒழுக்கம் அன்பு அருள் ஆசாரம் உபசாரம் உறவு சீலம்
வழுக்கு இலாத்தவந் தானங்கள் வந்தித்தல் வணங்கல் வாய்மை
அழுக்கு இலாத்துறவு அடக்கம் அறிவொடு அர்ச்சித்த லாதி
இழுக்கு இலா அறங்கள் ஆனால் இரங்குவான் பணியறங்கள்”

ஒழுக்கம் முதலிய நன்மைகளை ஒருவன் அநுட்டித்துவரின், முதல்வன் அவற்றைத் தன்பணியாக ஏற்றுப் பயனளிப்பன் என்பது கருத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

“வேண்டுவார் வேண்டுவதை ஈவான் கண்டாய்” என்பதற்கமைய, பலர் பயன் கருதியே இறைவழிபாடு செய்கின்றனர். பயன் கருதா வழிபாடே சிறப்பொரு செய்யும் பூசனையாகும். பயன் எதிர்பாராது வழிபாடு செய்தலுக்கு எடுத்துக்காட்டாக மாணிக்க வாசகர் திருவாசகத்துட் கூறும் ஒரு செய்யுள் கூறப்படுவதுண்டு அதுவருமாறு:

“வேண்டத் தக்கது அறிவோய் நீ வேண்ட முழுதுந் தருவோய் நீ
வேண்டும் அயன்மாற்கு அரியோய் நீ வேண்டி என்னைப் பணிகொண்டாய்
வேண்டி நீயாது அருள் செய்தாய் யானும் அதுவே வேண்டின் அல்லால்
வேண்டும் பரிசொன்று உண்டென்னில் அதுவும் உன்தன் விருப்பன்றே”

இத்தகைச் சிறப்பொடு வழிபாடுசெய்யுந் திருத்தொண்டரைச் சேக்கிழார் சுவாமிகள் பெரியபுராணத்துள்,

“கேடும் ஆக்கமுங் கெட்ட திருவினார்
ஒடுஞ் செம்பொனும் ஒக்கவே நோக்குவார்
கூடும் அன்பினில் கும்பிட வேஅன்றி
வீடும் வேண்டா விறலின் விளங்கினார்”

எனக் கூறியுள்ளார் வழிபாட்டு நெறியை வழுவா நெறியாகக் கொண்ட இப் பெருமக்கள், பிரதியாக இறைவனிடத்தில் எதையும் எதிர்பார்ப்பதில்லை என்பது பெறப்படும்.

இவ்வடியரின் பெருமை,

“ஆரங் கண்டிகை ஆடையுங் கந்தையே
பாரம் ஈசன் பணிஅல தொன்றிலார்
ஈர அன்பினர் யாதுங் குறைவிலார்”

என்று, மேலும் இவரின் துறவும், ஈசன் பணியும் சேக்கிழாரால் இயம்பப் பட்டுள்ளது.

பூவும் நீருங்கொண்டு வழிபடுதல் சைவ முறையாகும்

“பொன்னடியே பரவி நாளும் பூவொடு நீர் சுமக்கும்
நின்னடியார் இடர்கனையாய் நெடுங்களம் மேயவனே”

என்று திருஞானசம்பந்தரும்,

“சலம் பூவொடு தூபம் மறந்தறியேன் தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன்”

என அப்பரும்,

“தவமே புரிந்திலன் தண்மலர் இட்டுமுட்டாதிறைஞ்சேன்”

என மாணிக்கவாசகருங்

கூறியமை, பூவும் நீருங்கொண்டு வழிபடுஞ் சைவநெறிக்கு எடுத்துக்காட்டாகும்.

கூடி மகிழ்மாறு இனிய சொற்களைச் சொல்லி அயலாரோடு நட்புக் கொள்ள வேண்டும். இது பெரியோரின் பண்பு. சிறியோர் புறங்கூறித் தம் நண்பரையும் இழப்பர். இது,

“பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி நட்பாடல் தேற்றாதவர்”

என்ற திருக்குறளால் தெரியப்படும்.

சைவசமயம் பிறசமயங்களை இகழ்ந் தன்மையதன்று. சமரச சன்மார்க்க நெறியைப் பரப்ப இயல்பாக அமைந்த சமயம், சைவ சமயமாகும். சமயங்களும், சமய நூல்களும் ஒன்றோடொன்று மாறுபட்டனவாயும், பலவாயும் இருத்தல் நியதி: எல்லாச் சமயத்தவர் பொருளியல்புகளும் தனித்தனி ஒவ்வோர் உண்மை நெறியை விளக்குவதாய் அமையும். இவ்வுண்மைகளை ஒருங்குசேர எந்தச் சமயங் கூறுமோ, அதுவே உண்மைச் சமயமாகும். அதுவே விரோத குரோதமின்றி, நடுநிலைமைபேணி நீதியை நிலைநாட்டுதற்கு உரிய தகைமையைப் பெறும் இத்தகைய சமயப்பொருளை உணர்த்தும் நூலே உண்மை நூலாக அமையும். இச்சமயங்களும், அவை கூறும் பொருளியல்புகளும் வேதாகமங்களிலே அடங்கியிருத்தல் காணலாம்.

“வேதமோதி வெண்ணூல் பூண்டு வெள்ளை எருதேறிப் பூதஞ் சூழப் பொலிய வருவார் புலியினுரி தோலார்”

என்பதும் வேதங்களின் மேன்மையை இயம்பும்.

எனவே, சிவனடியை அடைவிக்கும் சைவ சித்தாந்தமே உண்மைச் சமயமாகும். சமயப் பொருள்களை விளக்கும் வேதங்களை விளக்கும் வேதாகமங்களே மெய்நூல்களாகும். இவ்வுண்மை,

“ஓது சம யங்கள்பொரு ளுணரு நூல்கள்
ஒன்றோடொன் றொவ்வாம லுனபலவு மிவற்றுள்
யாதுசம யம்பொருணூல் யாதிங்கெனில்
இதுவாகு மதுவல்ல தெனும் பிணக்க தின்றி
நீதியினா னிவையெல்லா மோரிடத்தே காண
நின்றதியா தொருசமய மதுசமயம் பொருணூல்
ஆதலினா னிவையெல்லா மருமறையா தபத்தே
யடங்கியிடு மலையிரண்டு மரனடிக் கீழடங்கும்”

எனச் சிவஞான சித்தியாருள் ஐயந்திரிபின்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. “விரிவிலா அறிவினார்கள் வேறொரு சமயம் செய்தே எரிவினாற் சொன்னாரேனும் எம்பிராற் கேற்றதாகும்” என்பது நாவுக்கரசரின் திருவாக்கு எத்தெய்வத்தை வழிபடினும் அங்கே சிவனாகிய முழுமுதற் கடவுளே பயன் கொடுப்பான் என்னும் பரந்தநோக்கு, ஒரு கடவுளின் குடைக்கீழ் எல்லாக் கடவுள்களையும் அடக்கும் சிறப்பு சைவமாம் மேன்மைச்சமயத்துக்கே உரித்தாய தனி இயல்பாகும். இது,

“யாதொரு தெய்வங் கொண்ம ரத்தெய்வ மாகி யாங்கே
மாதொரு பாக னார்தாம் வருவர்மற் றத்தெய்வங்கள்
வேதனைப் படுமி றக்கும் பிறக்குமேல் வினையுஞ் செய்யும்
ஆதலா னிவையி லாதா னறிந்தருள் செய்வ னன்றே”

என்று பிறப்பிறப்பைக் கடந்த, இன்ப துன்பங்களாற் பாதிக்கப்படாத, ஆதியந்தமில்லா அரும்பெருஞ் சோதியின் பெருமை சித்தியாருள் பாடப்பட்டுள்ளது. “பிறவாயாக்கைப் பெரியோன்” என்கின்றது, சிவனைச் சிலப்பதிகாரம். இதனால், உயர்ந்த கடவுட் கொள்கையைக் கொண்டது சைவசமயம் என அறியலாம்.

சிவனின் பாதாரவிந்தை அடைவதே நோக்கமெனினும், அதனை அடைவது சுலப மன்று. எத்தனையோ இடர்களைக் களையவேண்டும். அவற்றைக் கூறும் சிவஞான சித்தியார் பாடல் பின்வருமாறு:

“வாழ்வெனு மையல் விட்டு வறுமையாஞ் சிலுமை தப்பித்
தாழ்வெனுந் தன்மை யோடுஞ் சைவமாஞ் சமயம் சாரும்
ஊழ்பெற லரிது சால வுயர் சிவ ஞானத் தாலே
போழிழ மதியினானைப் போற்றுவா ரருள்பெற் றாரே”

தாமரை இலையில் தண்ணீர் ஒட்டாதிருப்ப தெவ்வாறோ, அவ்வாறே வாழ்வில் ஏற்படும் மோகங்கள் நீங்கவேண்டும். வறுமையிற் செம்மையாய் வறுமையுள் வாடாமல் இருக்க வேண்டும். இறைவனுக்குத் தொழும்பராகும் அடிமைநிலை ஏற்படவேண்டும். இத்தகைய நிலையுடன் சைவமாஞ் சமயத்துள் இணைதல் மிகவுஞ் சிலருக்கே வாய்ப்பாக அமையும். சிவஞானத்தாலே சிவனை வணங்கும் பேறுபெற்றவர், அவனருளாலே அவன் தாள் வணங்கும் பேறுபெற்றவர். இப்பெரும்பேறு பெறப் பெரும் புண்ணியஞ் செய்தல் வேண்டும். இது,

“என்ன புண்ணியஞ் செய்தனை நெஞ்சமே யிருங்கடல் வையத்து
முன்னம் நீபுரி நல்வினைப் பயனிடைய முழுமணித் தரளங்கள்
மன்னு காவிரி சூழ்திரு வலஞ்சுழி வாணனை வாயாரப்
பன்னி யாதரித் தேத்தியும் பாடியும் வழிபடும் அதனாலே.”

என்ற இரண்டாந் திருமுறைப்

பாசுரத்தால் நன்குணரலாம்.

சாதியென்ற புன்வழக்கும் சைவசமயத்துள் இல்லை என்பதற்கு, “ஆவுரித்துத் தின் றுழலும் புலையரேனுங் கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க்கு அன்பராகில் அவர் கண்ணீர் நாம் வணங்கும் கடவுளாரே” என்ற வாக்கின் மன்னவரின் மொழிகளும்,

“குறியில் நான்கு குலத்தின ராயினும்
நெறியின் அக்குலம் நீங்கின ராயினும்
அறிவு சங்கரற் கன்பர் எனப்பெறில்
செறிவு றப்பணிந் தேத்திய செய்கையார்”

எனக் குலச்சிறை நாயனார் புராணத்துள் சேக்கிழார் சுவாமிகள் கூறியமையும், சாதியின் பெயரால் மக்களைக்கீழ்ப் படுத்துவது சைவசமயக் கொள்கையல்ல என்பது அறியற்பாலது.

இதனால், சைவத்தின் தத்துவநெறி உவர்வுடையது சமயத்தாலுஞ் சாதியின் பெயராலும் மக்களை மோதவைக்கும் இயல்பும் சைவத்தில் இல்லை. அதனால், இது ஒரு மேன்மைச் சமயம் என்று எடுத்துரைத்தோம்.

சமயமும் வாழ்வும் அதன் பயனும்

மு. சுந்தரச்செல்வன்

2 ம் ஆண்டு பொறியியல் பீடம்

அரசியல் முதல் அன்றாட வாழ்க்கை வரை உள்ள சகல நிலைகளிலும் தனிப்பட்டதோர் செல்வாக்கைச் செலுத்துமளவுக்கு சமயம் என்பது இன்று மனிதனால் போற்றப்படுகிறது அல்லது பயன்படுத்தப்படுகிறது. அதாவது சமயம் என்பது இன்று உலக நடவடிக்கைகளையே மாற்றியமைக்கக் கூடிய ஓர் முக்கியமான காரணியாக பரிணமித்துள்ளது. சமயத்தின் இத்தகைய பரிணாமத்திற்கு மனிதனின் சுயநலத்திற்கும் பொதுநலத்திற்கும் கணிசமான பங்குண்டு. உலக நடப்பிலேயே மாற்றங்களுக்கெற்படுத்தத்தக்க இத்தகைய சமயத்தின் “உண்மைத்தன்மை” பற்றி அறிந்திருப்பது ஒவ்வொரு மனிதனையும் பொறுத்தவரை இன்று மிக முக்கியமானதோர் தேவையாகும். இந்தத் தேவையின் முக்கியத்துவத்தை ஒவ்வொரு மனிதனும் உணரும் அளவிலேயே சமயத்தின் உண்மையான பயனும், உலகின் நன்நடத்தையும் தங்கியுள்ளது.

உலகில் உள்ள பல்வேறு சமயங்களாலும் ஒரே உண்மைத்தன்மை அல்லது ஒரே கருப்பொருளைத் தான் கொண்டுள்ளன என்பது அநேகர் ஏற்றுக்கொண்ட கருத்தாகும். இதனை “ஒரு இடத்திற்குச் செல்ல பல மார்க்கங்கள் இருப்பது போல” என பலர் உவமானமாகக் கூறுவர். உண்மையில் சமயம் என்பதன் உண்மைத்தன்மையைக் கூறின் அது ஓர் ‘உன்னத இடத்தை’ அல்லது நிலையை அடைவதற்கான ஓர் ‘மார்க்கமென்றே கூறவேண்டும். இதில் “மார்க்கத்தின்” இயல்பு அல்லது பண்பினையும் “உன்னத நிலையின் கனிச்சியினையும் அறிந்து கொள்ளும்

தன்மையிலேயே ஒருவனின் சமய ஈடுபாடு தங்கியுள்ளது. பிறவியிலேயே ஏதோவோர் சமயத்திற்குரியவனாக்கப்படும் மனிதன் தன் சமயத்தின் பண்புகளையும் இப்பண்புகளால் விளையும் உன்னத நிலையினையும் பற்றி உணர்ந்து கொள்ளும் அளவிலேயே அவனின் சமய ஈடுபாடு தங்கியுள்ளது. எனவே ஒரு சமயத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ளாத மனிதனின், எந்தவொரு சமயத்தினதும் பண்புகளையோ அல்லது விளையும் பயனையோ அறிந்தவனாகவோ அன்றி உணர்ந்தவனாகவோ இருக்க மாட்டான். ஆகவே சமயமெதனையும் ஏற்றுக் கொள்ளாதவன் இப்பிறவியில் உன்னதமான உயரிய நிலையொன்றை அடைவதற்கான கொள்கைகளை அறியாதவனாகவே கருதப்பட வேண்டியவனாகிறான். இத்தகையவன் உன்னத வாய்ப்பொன்றை இழந்தவனாகிறான். எனவே சமயத்தின் உண்மைத்தன்மையை அறிய வேண்டியது மனிதனின் உயரிய தேவையாகிறது.

உலகின் நன்நடத்தைக்காக ஒவ்வொரு மனிதனும் கட்டாயமாகக் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய விதிகளே அரசியல்சட்டங்களாக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளன. இச்சட்டங்களைக் கடைப்பிடிக்காதவர்கள் இச்சட்டங்கள் மூலமே தண்டிக்கப்படுகிறார்கள். இச்சட்ட ஏற்பாடு உலகின் நன்நடத்தைக்காக வேண்டப்படும் அதிகுறைந்ததும் அத்தியாவசியமானதுமான நடவடிக்கையாகும். இச்சட்ட ஏற்பாட்டினால் உலகில் நன்நடத்தை போதுமான அளவு எய்தப்பெற முடியாதுள்ளது. எனவே இதன் பொருட்டு இன்னுமொரு ஏற்பாடு அவசியமாகிறது. இத்தகைய பிறிதொரு ஏற்

பாடே "சமயம்" ஆகும். அதாவது சமயத்தின் பண்பினைக் கூறின் அது உலக நன்நடத்தையையும் ஆன்ம ஈடேற்றத்தையும் எய்துவதற்கான கொள்கைகளும் செயன்முறைகளும் என்றே கூறவேண்டும். அரசியல் சட்டமென்பது உலக நன்நடத்தைக்கும் ஆன்ம ஈடேற்றத்திற்குமான கட்டாயமாக்கப்பட்ட அதிகுறைந்த செயற்திட்டமாயிருக்கையில் சமயம் என்பது கட்டாயமாக்கப்படாத நிறைவான செயற்திட்டமாயுள்ளது. அதாவது சமயமானது அன்பு வழியில் அறத்தைப் போதிக்கும் திட்டமாகவுள்ளது. இதில் விஷேடமாக சைவசமயம் முற்றுமுழுதாக அன்பு வழியினையே தனது அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. இங்கு அறம் எனப்படுவது உலக நன்நடத்தைக்கும் ஆன்ம ஈடேற்றத்திற்குமான கொள்கைகளையாகும். இங்கு ஆன்ம ஈடேற்றம் எனப்படுவது இப்பிறவியின் பயனாக மனிதன் அடைய வேண்டிய இறுதி நிலையைக் குறிப்பதாகும். ஆன்ம ஈடேற்றமே இப்பிறவிப் பயன் எனில் முற்றிலும் பொருத்தமாகும். ஆகவே மானிடப்பிறவி எடுத்த நாம் இப்பிறவியின் பயனை அல்லது நோக்கத்தை எய்த வேண்டுமெனில் சமயநெறியை பின்பற்ற வேண்டும். எமது சமய கருத்தை அறிந்து உணர்ந்து கொள்ளும் பொழுது, எமது அறிவிலும் செயலிலும் ஓர் மாற்றம் ஏற்பட்டு ஈற்றில் நாம் பிறவியின் பயனான ஓர் இன்ப நிலையை அடையக் கூடியதாக இருக்கும். இத்தகைய இன்ப நிலையை சமயநூல்கள் முத்திநிலை என வருணிக்கின்றன. முத்திநிலை என்பது என்றென்றும் நிலையான தோர் பேரின்பநிலையென சமய நூல்கள் தெளிவு படுத்தியுள்ளன. இதனை சமய வழிநின்று முத்தியடைந்தவர்களின் கருத்துக்கள் வாயிலாகவும் நடைமுறையில் சமயக்கருத்துக்களுக்கமைய வாழும் பொழுது கிடைக்கும் சுயஅனுபவங்கள் வாயிலாகவும் உறுதிப்படுத்தியறியலாம். உலகவாழ்வில் நாம் அடைந்த உச்ச இன்பம் சொற்ப நேரமே நீடிக்கும் நிலையற்ற இன்பமாகும். இதனாலேயே இவ்வுலக இன்பம் "சிற்றின்பம்" எனப்படுகிறது. இது உண்மையில் முத்திநிலையில் உணரப்படும் நிலையான பேரின்பத்தில் ஒரு சிறு துளிக்கும் சமனாகாது. எனவே சமயம் இட்டுச்செல்லும்

உன்னதமான இடம் - பேரின்பநிலை ஒவ்வொரு ஆன்மாவினதும் ஈடுயிணையற்ற தேவையென்பது தெளிவு.

உலகில் அறியப்பட்டுள்ள அனைத்து சமயங்களும் ஒரே விடயத்தையே தெரிவிக்கின்றன. அதாவது கடவுள் பற்றிய கோட்பாடாகும். இயற்கையின் கர்த்தாவாக இறைவன் இருப்பதையும் இறைவனை அறிந்து அடையும் வகையில் செயலாற்றின் முத்தியின்பம் கிட்டுமென்பதையுமே சமயங்களனைத்தும் தெரிவிக்கின்றன ஒவ்வொரு சமயமும் இறைவனுக்கு வெவ்வேறு பண்புகள் அல்லது குணங்கள் இருப்பதாகக் கூறினாலும் அடிப்படையில் சாதாரண மனித அறிவினால் உணரமுடியாத மேலான ஆற்றலே இறைவன் என்கின்றன. இறைவனை முற்று முழுதாக அறிந்து உணரும் போது ஏற்படும் இறைநிலையே, பிறவியின் பயனான முத்திநிலை அல்லது பேரின்பநிலை என சமயங்கள் கூறுகின்றன. அறச்செயல்களைச் செய்தல் மூலமும் சமய அனுஷ்டானங்கள் மூலமும் நாம் இறைவனை உணர முடியும் எனவும் இவை கூறுகின்றன. ஆன்மாக்களாகிய நாம் நிலையற்ற இவ்வுலகில் நிலையற்ற விடயங்களின்மேல் ஆசை, பாசம் முதலிய அழுக்குகள் நிறைந்தவர்களாக இருக்கிறோம். அறச் செயல்களைச் செய்தல், சமய அனுஷ்டானங்களை மேற்கொள்ளல் வாயிலாக நம்மிடமுள்ள அழுக்குகள் படிப்படியாக அகன்று நிலையான பொருளாகிய இறைவன்மேல் பக்தி வளர்கிறது. ஈற்றில் இறைவனை உணரக்கூடிய மெய்யறிவு கிடைக்கப்பெறுகிறது. இத்தகைய மெய்யறிவு கிடைக்கப்பெறுவதே ஆன்ம ஈடேற்றமென சமயங்கள் கூறுகின்றன. வாழ்வின் பயனான மெய்யறிவு கைவரப்பெறவேண்டுமாயின் சமய அனுஷ்டானங்களையும் அறச்செயல்களையும் மேற்கொள்ளுதல் அவசியமாகும். அனுஷ்டானங்களில் மிகப் பிரதானமானது இறைவன் மேல் அன்பு செலுத்தி அவன் திருவடிகளைத் தொழுதல் ஆகும். இறைவன் மேலான பக்தி அதிகரிக்க அதிகரிக்க நமது மனம் தூய்மையடைந்து ஈற்றில் முத்தி அடையலாம். இதனையே பக்தியின் அந்தம் முத்தி என குறிப்பிடுவர்.

சமயம் கூறும் கருத்துக்களை தெளிவாக அறிந்து கொள்வதிலேயே அக்கருத்துக்களை அனுஷ்டித்தல் தங்கியுள்ளது. சமயக் கருத்துக்களை தெளிவாக அறிவதற்கு சமயப் பிரசங்கங்களைக் கேட்டல், சமய நூல்களைக்கற்றல், தெளிந்த அறிவுடைய ஒரு குருவினிடத்திலே கற்றல் என்பன துணை செய்யும் வழிகளாகும். சமயத்தின் உண்மையான கருத்துக்கள் அச்சமயங்களுக்கே உரியதான நூல்களிலேயே இடம் பெற்றிருக்கும். சைவ சமயத்தின் கருத்துக்கள் தமிழிலே திருமுறைகளிலும் சித்தாந்த சாத்திரங்களிலும் அடங்கியுள்ளன. வடமொழியிலே வேதங்களிலும், ஆகமங்களிலும் செறிந்துள்ளன. இவை தவிர புராணங்கள், இதிகாசங்கள், பகவத்கீதை போன்ற எண்ணிறந்த நூல்களிலும் சைவ சமயத்திற்கு ஏற்புடையதான கருத்துக்களை அறியலாம். இந்நூல்கள் அனைத்தும் இறைவனைப் பற்றியும் வாழ்க்கை முறைகள் பற்றியும் பல அரிய கருத்துக்களை எடுத்தியம்புகின்றன. இத்தகைய கருத்துக்களின் உண்மைத் தன்மைகளை சிந்தித்துணரும் போது எமது சமய ஈடுபாடும் இறைவனுடனான தொடர்பும் அதிகரித்து எமது வாழ்வு வளம்பெற வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. இங்கு வாழ்வு வளம் பெறுதல் எனப்பட்டுது பொருளாதார அடிப்படையாகக் கொண்ட லௌகீக வாழ்க்கையின் வளமன்று. ஆன்மீக வாழ்க்கையின் வளமாகும். ஆன்மீக வாழ்வு வளம் பெறும் போதே மெய்ஞ்ஞானம் கிடைக்கப்பெறுகிறது. இதுவே இப்பிறவியின் பயனாகிறது.

சைவ சமய தத்துவக்கருத்துக்கள் சைவ சித்தாந்த நூல்களிலேயே தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தியார், திருவருட்பயன் முதலிய பதினான்கு நூல்களே சைவ சித்தாந்த நூல்களெனப்படுகின்றன. இவற்றில் சைவசமயக் கருத்து சாரமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இறைவன் ஒருவன் உளன் அவனே சிவன். அவ்விறைவனை அறிந்து, வழிபட்டு வீடுபேறு அடைய வேண்டிய உயிர்கள் எண்ணிறந்தன. அவ்வாறு உயிர்கள் இறைவனை அறிந்து வழிபட்டு வீடுபேறு அடையாமல் தடுப்பது ஆணவம் முதலிய மலங்களாகும். இவை உயிர்களை இயல்பாகவே பற்றியுள்ளன. இறைவன், உயிர்கள், மலங்கள் ஆகிய இம்மூன்றும் என்றுமுள்ள நித்தியப் பொருள்களாகும். இவற்றுள் பதி எனப்படும் இறைவன் அறி

விக்காமலே அனைத்தையும் அறியும் தன்மையுடையவன். பசு எனப்படும் உயிர்கள் அறிவித்தால் அறியும் அறிவிக்காவிட்டால் அறியாத தன்மையுடையன. பாசம் எனப்படும் மலங்கள் அறிவித்தாலும் அறியாத தன்மையன. பசு, பதியுடனும் பாசத்துடனும் இணையும் தன்மையது. பதியுடன் சேரும்பொழுது பதியின் தன்மையையும், பாசத்துடன் சேரும்பொழுது பாசத்தின் தன்மையையும் பெறும் சார்ந்ததன் வண்ணமாகும் தன்மையுடையது. பசு பதியுடன் சேர்ந்து பிறப்பற்ற முத்திநிலையை அடையும் வரை பல பிறவிகளை எடுத்து இயற்றும் வினைகளின் பயன்களைத் துய்க்கின்றது. இவ்வாறு அல்லற்படும் உயிர்கள் பிறப்பறுத்து முத்தியின்பம் அடைவதற்காக இறைவனால் இவற்றிற்கு உடலும், உலகமும் ஏனைய போகப் பொருட்களும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் துணைகொண்டு இவ்வுலகில் நல்வினைகளை இயற்றி இறைவனை அறிந்து வழிபட்டு பக்குவமடையும் பட்சத்தில் இறைவனே குருவாய் வந்து மெஞ்ஞானத்தை உபதேசித்தருளுவான் என சைவசித்தாந்த நூல்கள் கூறுகின்றன. நிலையற்ற இந்த உடலையும் உலகத்தையும் ஏனைய பொருட்களையும் எமது உய்வின் பொருட்டே மாயையின் துணைகொண்டு தனது சக்தியினால் இறைவன் ஆக்கியுள்ளான் என்பது சைவசித்தாந்த முடிவாகும். மாயை என்பது இயல்பாகவேயுள்ள பாசவர்க்கத்தைச் சேர்ந்த மலமாகும். இம்மாயா மலமே உலகம் முதலியவற்றின் படைப்பிற்கான முதற்காரணம். அதாவது மூலப்பொருள் என்றும், இறைவனின் சக்தியே துணைக்காரணம் என்றும், இறைவனே படைப்பின் கர்த்தாவாகிய நிமித்த காரணம் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. நன்மையைச் செய்து தீமையைக்களைந்து உண்மையை உணர்ந்து நற்கதி பெறுவதற்காகவே உடல், உலகம், மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் முதலியவற்றையுடைய இம்மானிடப்பிறவி எமக்குக்கிடைத்துள்ளது. ஒப்பற்ற இப்பிறவியை அடைந்த நாம் இப்பிறவியிலேயே இயற்றத்தக்க நற் கருமங்களை இயற்றி மனம், மொழி, மெய் என்பவற்றினால் இறைவனைத் தொழுது அவனை அறிந்து பிறவிப்பெருங்கடலைக் கடந்து என்றென்றும் நிலையான பேரின்ப நிலையை அடைவதற்குரிய மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பெறுவோமாக.

வாழ்க சமயம்; வளர்க மெய்யறிவு:
பெருகு பேரின்பம்.

குறிஞ்சி அழகன்

பத்மதேவன்

முதலாம் வருடம் பொறியியல் பீடம்

- ★ செங்கணான் நெற்றியில் உதித்த திரு
செம் பொற் சோதியே
மங்கையர் புடை சூழ வலம்வரு
மால்மருகனே
சங்கங்கள் போற்றும் உமை யுரு
மங்கையின் பாலனே - முருகா
விந்தைகள் பலபுரிய எமதரு
குன்றினில் வந்தனையோ
குறிஞ்சிக் குன்றினில் வந்தனையோ
- ★ நறுமணற்சோலை வண்ணமயில்
நடன மிடும் வேளை
குறுநடை பயில கந்தா
சுவலயம் வந்தனையோ
வீறு கொண்ட சூரன்
வரமழித்து உடல் கிழித்து
ஊறு செய்த வேலும்
உடனுவந்ததோ குறிஞ்சி மலையமர்ந்தனையோ
- ★ மழையெனப் பொழியும் விழியும்
மலர்ப்பாதம் கழுவும்
சிலையென நின்றும் சிரிப்பொலி
திசை எட்டும் பரவும்
கலைபல கற்றவன் பிரமன் அவன்
கர்வம் கலைத்ததும் நீயே - வேலா
நிலைபெற்று விட்டாய் நெஞ்சில்
நீங்க இடமின்றி
- ★ பாடும் குயிலினம் பாதை காட்டும்
கூடும் மயிலினம் கூடச் செல்லும் - எழில்
குன்றுகள் தாண்டிக் குறிஞ்சி மலையேற - பசு
கன்றுகள் போல மனம் கந்தனை நாடும்
ஆடும் சேவற் கொடியழகன் நிழல்
நாடும் மனம் அவன் புகழ் பாடும்

நான் யார்? நான் யார்? நான் யார்? எம்மைக் கண்டோமா?

அ. ராச்குமார்

1 ம் வருடம் கால்நடை மருத்துவ விலங்கு விஞ்ஞான பீடம்

மனித நாகரீகம் வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. விஞ்ஞானம் விண்ணையும் மண்ணையும் கூறுபோட்டு ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. தொழில் நுட்பம் தொல்லை இல்லா உலகை எல்லை இல்லா இன்பங்களுடன் மனுசுலத்துக்கு வழங்க மகிழ்வுடன் முன்னேறிக்கொண்டிருக்கின்றது. மனிதன் இயந்திரமாய் உழைத்துக் கொண்டிருக்கிறான், இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறான். இவை அனைத்திற்கும் நடுவே நான், நீ, உனக்கு, எனக்கு, நீ முந்தி, நான் முந்தி எனக் கூக்குரல்கள் உரத்த அதிர்வுகளாய் எழுந்து கொண்டிருக்கின்றன. இங்குதான் நாம் சற்றுச் சிந்திக்க முற்படவேண்டும் என்பதை எண்ணிப்பார்க்கின்றோம்.

மெய்ஞ்ஞானம் உலகின் முகடுகளிலும் மூலைகளிலும் விழித்துக் கொள்கின்றது. வளமான இந்த மண்ணில் உருவாகும் மனிதக் குழந்தைகள் குறைப்பிரசவமாக, முதிர்ச் சிகாணா, முற்றுப்பெறா மகவுகளாகப் போய்விடுமோ என்று அச்சங்கொண்டு நிற்கின்றது. மனிதகுலம் இம்மண்ணில் நலம்பெற, வளம்பெற மெய்ஞ்ஞானமும், அதைக்கூறும் மார்க்கங்களும் காக்கப்படவேண்டும்; பேணப்படவேண்டும். மார்க்கங்கள் வேறுவேறாக இருக்கலாம். ஆனால் அவை காட்டும் பாதை, அந்த ஞானத்தைச் சென்றடையும் பாதையே. மார்க்கம் என்று உருவானவை, இன்று மதம் கொண்டு மனிதனை மனிதனே அழிக்கத் துணைபோவதும் நம்முன்னால் நடக்கத்தான் செய்கின்றது. மார்க்கம் காட்டும் மெய்ஞ்ஞானம் மூலம் ஞான ஒளியை மனிதன் கண்டு கொள்ள வேண்டும்.

“அறியாமை அறிவகற்றி அறிவினுள்ளே
அறிவுதனை அருளினான் அறியாதே அறிந்து
குறியாதே குறித்தந்தக் கரணங்களோடும்
கூடாதே வாடாதே குழைந்திருப்பது”

என்கிறது சிவஞான சித்தியார்.

ஆம்; அறியாமை ஆத்மாவை இயல்பாகவே பற்றிநிற்கிறது. அதற்கு ஆணவம், மமதை என்று பெயர், ஆன்மா ஞானத்தை அடையமுடியாதபடி நான் என்ற அகங்காரம் மறைத்து நிற்கின்றது. இந்த மலத்தைப்போக்குதற்கே இச்சாரீரம், கரணங்கள் இறைவனால் அருளப்பட்டுள்ளன.

ஆத்மாவை ஆணவம் பிணைத்து வைத்துள்ளது. பளிங்கு தான் சார்ந்த பொருட்களின் வண்ணம் ஆவது போல, காயமானது, தான் சார்ந்த சாரீரத்தின் வண்ணமாய், மர்மயின் கட்டுக்களால் பிணைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்நிலையில், ஆன்மா பொய்ச்சார்பு நிலையில் உள்ளது என்று கூறுவோம். இந்தப் பொய்ச்சார்பு நிலையை உணராது நான் நான் என்று அலைகிறோம். நாம் இந்தச் சாரீரமா? எண்ணிப்பாருங்கள்! வேடிக்கை அல்லவா! நீ ஆரப்பா? வெளியேவா! உன்னை ஒரு கணம் பார்ப்போம் என்று கேட்டால், நாம் என்ன செய்கிறோம்? இந்தச் சாரீரத்தை அல்லவா தூக்கிக் கொண்டு வெளியே வருகிறோம்! சற்றுச்சிந்தியுங்கள் இந்தச் சாரீரத்தை விலக்கி நம்மைக் காண நம்மால் முடிகிறதா? இந்தச் சாரீரத்தை நான் என்று அபிமானிக்கின்ற

நாம், இந்தச் சரீரத்தில் நான்வேறு என்ற உணர்வைக் கொண்டு எழுவதற்கு மெய்ஞ்ஞான மார்க்கம் வழிகாட்டுகின்றது. நான் என்பதன் உண்மைப் பொருளை அறிவதே உண்மை ஞானம்.

“சார்புணர்ந்து சார்புகெட ஒழுகின் மற்றழித்துச்
சார்தரா சார்தரும் நோய்” என்பது, குறள்.

ஆத்மா பொய்ச்சார்பில் சரீராதிகளாகத் தான் தன்னைக் காணும். ஆத்மா மெய்ச்சார்பில் தன்னை மெய்யாகவே காணும். மெய்ச்சார்பு என்பது, நித்தியமான, நிலையான உண்மையைச் சார்தல் என்பதே. இந்த மெய்ச்சார்பை அடைய, சரீரம் நான் யார் என்பதை உணரவேண்டும். தன்னுட்பொதிந்து கிடக்கும் ஆத்மாவை இனம் காணவேண்டும். தன்னைச் சரீராதியுடன் பொய்ச்சார்பில் நிறுத்திவைத்துள்ள ஆணவம், நான் என்ற மமதை அழியவேண்டும். அப்போது ஆன்மா மெய்ச்சார்பைத் தன்னுள்ளே பெற்றுவிடும்.

உள்ளதில் இருந்தே உள்ளது தோன்றும், இல்லாத ஒன்றில் இருந்து எதுவும் தோன்ற முடியாது என்று சைவ சித்தாந்தம் கூறும். எனவே உலகம் உண்மை; எம்முன்னால் உண்டு. இந்த உலகம் ஒரு நித்தியமான உண்மையில் இருந்து தோன்றியுள்ளது இந்த உலகில் உள்ள ஆன்மா உண்மை. இவ்வாறாக 3 வகை உண்மைகளை ஏற்றுக் கொள்கிறது, சைவசித்தாந்தம். ஆன்மாவை உண்மை என்கிறதே தவிர, சரீராதியை உண்மை என்று அது கூறவில்லை. உண்மையான ஆன்மா உண்மையான இறைவனைக் கண்டடைதலே சைவசித்தாந்தம் கூறும் தத்துவம் இது வேறொன்றுமல்ல. உன்னை இனம்காணவே

Desearts என்ற தத்துவ ஞானி நான் (Self) என்பதன் விளக்கத்தை அருமையாகக் கூறியுள்ளார்;

உண்மைக்கு அப்பால், அந்த மெய்ப்பொருளுக்கு அப்பால் எது உள்ளதோ, அதனை அடைய முற்பட்டால், அதனை அடைவதற்கு முன்னர் புலக்காட்சிக்கு உட்படும் அனைத்துப் பொருட்களையும் ஐயுறுதலுக்கு உட்படுத்தவேண்டும். அதன் வழியாக எம்முடைய இருப்பைக்கூட ஐயுறுதலுக்கு உட்படுத்த வேண்டும். எம்முடைய இருப்பை ஐயுறுதலுக்கு உட்படுத்த வேண்டுமாயின், எம்மைப் பற்றி நாம் சிந்திக்க வேண்டும். அந்தச் சிந்தனையின் வழியாகவே என்னுடைய இருப்பை உறுதி செய்து கொள்ள முடியும். இந்த நிலையில் என்னுடைய இருப்பை உறுதி செய்யும் போது, என் இருப்புக்கு அப்பால் ஒரு சக்தி உள்ளதாக உணரமுடிகிறது. இந்தவாறு நான் (Self) என்பதை விளக்குகிறார். இன்னும் சுருக்கமாக, மிக அழகாகக் கூறுகிறார்; “நான் சிந்திக்கிறேன் என்பதால் நான் இருக்கிறேன்” என்று.

இங்கு நாம் கண்டு கொள்வது என்னவென்றால், எந்தச்சார்பும் இல்லாது எவ்வாறு சக்தியை நிறுவுகிறார் என்பதும், அந்தச்சக்திக்கும், சரீரத்திற்கும் சரீரத்துள் இருக்கும் ஆன்மாவுக்கும் உள்ள தொடர்பைக் கண்டுள்ளார் என்பதுமே. இங்கு, அவரது பார்வையில், தன்னைச்சிந்தித்தல் என்பது, பொய்ச்சார்பு நிலையை உணர்ந்து நான் என்ற நிலையைக் கடந்து ஆன்மாவை உணர்தலையே வெறும் ஜடமாக, ஒரு சரீரமாக நாம் உலகில் வாழ்வதில் எப்பயனும் இல்லை. எமது இருப்பை நாம் ஐயுற்று, எமது இருப்பை எமக்குள் என்று காணமுற்படுகின்றோமோ, அன்றே நாம் பிறந்து கொள்கிறோம். **Desearts** கூறுவதும், மார்க்கம் கூறுவதும் ஒன்றையே ஆனால், அவர்கள் அணுகிய கோணங்கள் மட்டுமே வேறாக உள்ளன.

சிக்மன்ட் பிராய்ட் என்ற உளவியலாளர் மனம் பற்றிய விளக்கத்தில், மனதை அது (ID), அகம் (Ego) அதியகம் (Supper Ego) என்று 3 பகுதிகளாகப் பாகுபடுத்தியுள்ளார். அகம் (Ego) என்பது, நான் என்ற ஆங்காரத்தைக் குறிக்கின்றது. உளவியலாளர் தமது விளக்கத்தில், (Ego) என்பது, மனித நடவடிக்கையிலும், ஆளுமையிலும்,

அவனுடைய செயற்பாட்டை தீர்மானிப்பதிலும் முக்கிய பங்கெடுப்பதாகக் கூறுகின்றார்; மனம் என்பதே ஆன்மாவை இயக்குவதாகவும், முக்கிய வழிப்படுத்தும் காரணியாக Ego (அகம்) தொழிற்படுவதாகவும் கூறும் போது, அங்கே உலவியலாளர் சிக்மன்ட் பிராய்ட்டும், நான் என்ற மமதை ஆன்மாவை மறைத்து, அதன் சரியான பாதையைத் தடை செய்வதை, சீர்குலைப்பதைக் குறிப்பிடுகின்றார். மனம் என்பதே ஆன்மாவை இயக்குவது. இந்த மனம் நான் என்ற ஆணவத்தைக்கொண்டுள்ள நிலையில் அந்தச் சரீரத்தின், தன்னை உணராத அந்த ஆன்மாவின் செயற்பாடு ஆளுமை அற்றுக் காணப்படும்.

தியானம் இன்று மேற்குலகிலும் கீழைத்தேயத்திலும் யாவராலும் பின்பற்றப்படும், ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் ஓர் ஆத்மீகப் பாதை. இது எதைக் காண்பிக்கின்றது? தியானத்தின் அடிப்படை, தன்னைச்சுழன்றுமுதலும் மனச்சிந்தனைகளிடத்தின் நின்றும் விடுவித்து, குறித்த சிந்தனையில் மனதைக் கட்டுப்படுத்தலை இங்கு தன்னைத் தான் சிந்தித்தல் இயல்பாகவே நடைபெறுகின்றது. தியானம் தன்னைத் தனக்குள் காட்டிக் கொடுக்கின்றது. அதன் மூலம் சமாதியை ஆத்மா அடைகின்றது.

இவ்வாராகப் பல கோணங்களில், நான் என்பதன் பொருற்கண்ட நிலையில், பரந்தபார்வையில், சற்று நான் என்ற ஆணவத்தினை நோக்குவோம். தனிமனிதனைப்பாதிக்கும் எந்த விடயமும், அவன் சார்ந்த சமூகத்தைப் பாதிக்கும், இது யாவரும் அறிந்த உண்மை.

“இருளானதன்றி இலதவையும் ஏகப்

பொருளாகி நிற்கும் பொருள்”. இது திருவருட்பயன் கூறும் உண்மை. ஆணவம் இருட்டு. இருளானது தான் மட்டுமன்றி, தன்னைச் சார்ந்து நிற்கும் அனைத்துப் பொருட்களையும் இருள் சூழ்ந்த புலத்துள் வைத்துக் கொள்ளும் இத்தன்மைகொண்ட ஆணவம் பற்றி நிற்கும் ஆன்மா மட்டுமன்றி, அந்த ஆன்மாவானது, தன்னைச் சுற்றி நிற்கும் சமூகத்தையும் இருண்ட பாதைக்கு இட்டுச்சென்றுவிடும். இதுவே இங்கு நாம் நோக்கவேண்டிய பாரிய உண்மை.

மனித சமுதாயத்தின் மகத்துவம் பேணி, மனிதவிழுமியங்கள் சிறப்பிக்கப்பட்டு, வளமான ஒரு மனிதகுலம் உருவாக வேண்டும். இதற்கு, மனிதன் தன்னைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும்; தன்னை மீட்டுப்பார்க்கவேண்டும். மெய்ஞ்ஞானத்திற்குச்செவி சாய்த்து அதுகூறும் ஆழ்ந்த உண்மைகளை, வளர்ச்சிக்கான யதார்த்தப்பாதைகளை மனிதர் பயன்படுத்தவேண்டும். நான்..... நான்..... என்பதில் எப்பயனும் இல்லையே. நிம்மதியை மனிதன் இதுவரை கண்டானா? மகிழ்ச்சியை உணர்ந்தானா? இல்லை. மாறாக இத்தனை வசதிகள் மத்தியிலும் விரக்தி, விரசம், பரபரப்பு, அவசரம், ஆசை என்று ஒவ்வொரு பக்கம் ஒவ்வொன்று இழுக்க அல்லற் படுகிறான்; அலைந்து கொள்கின்றான்.

மனிதரில் பலர் எச்சாளம் இட்டுத் தம்மை அறியாது சிரித்துக் கொண்டுள்ள வேளை, பலர் உரத்து ஒப்பாரிவைத்துக் கொண்டுள்ளார்கள். பலர் மனதுள் உளர்ந்து உதிர்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர்; பலர் ஏங்கிக்கொண்டிருக்கின்றனர். இது எதனால் என்று எம்மை நாம் கேட்டோமா? எம்மையே நாம் இனங்காணமுடியாத நிலையில், இந்தக் கேள்வி நமக்குள் எழுவது சாத்தியமா? ஏன் மனிதனால் இத்தனை வசதிகளுடனும் கூட வாழமுடியவில்லை? சிந்தித்துக்கொள்வோம்; தெரிந்து கொள்வோம். நான்— நான்... என்பதன் பொருள்தான் என்ன என்பதை விளங்கிக்கொள்வோம் ஆணவம் அகற்றி, ஆன்மாவைக் கண்டு ஆன்மா மெய்சார்ந்து நிற்க முயற்சிப்போம். மண்ணில் நல்லவண்ணம் வாழ்வோம். அந்த நிலை, இந்தக் கனமான உண்மையை உணர்வதிலும், அதனைச் செயற்படுத்தவிழுமே பாரிய அளவில் தங்கியுள்ளது.

சிலரின் சிந்தனைகள்

பா. பாலநந்தகுமார்
பொறியியற் பீடம்

எத்தனை பெரியவானம் எண்ணிப்பார் உன்னை நீயே
இத்தனை கொய்யாப்பிஞ்சு அதில் நீ சிற்றெறும்பே
அத்தனை பேரும் மெய்யாய் அப்படித்தானே மானே
பித்தேறி மேல் கீழ் என்று பேசிடும் மடமை என்ன!

— பாரதிதாசன்

“எந்தப் பிரச்சனைக்கும் காரணம் பொருளாதாரம் தான். எல்லாரிடமும் பொருளாதாரம் சமமாகப்பங்கிட்டு இருக்குமாயின், எந்த பிரச்சனையும் இராது” என்று கூறியதோடு, அதை நிரூபிக்கப் பல உதாரணங்கள் காட்டினார், பொருள் முதலாதம் பேசும் ஒருவர், தாம் வீதியில் நடந்து வரும் போது வீதி ஓரத்தில், உணவு பார்சல் ஒன்றை சாப்பிடுவதற்காக இரண்டு நாய்கள் கடிப்பட்டுக்கொண்டிருந்ததாகவும், அவை இரண்டுக்கும் தாராளமாக உணவு கிடைத்திருந்தால் அவை கடிப்பட்டிருக்காது என்றும் கூறினார். நான் அவருடன் பேசிக்கொண்டிருக்கும் போது, ஒரு பெட்டை நாய்க்குப் பின் இரண்டு கடுவன் நாய்கள் கடிப்பட்டுக்கடிப்பட்டு ஓடின. ஆனால், அதற்கு அவர் தமது பொருள் முதல் வாதக் கோட்பாடுகளிலிருந்து தீர்வு சொல்ல முடியவில்லை.

“இந்த உலகம் பிரபஞ்சம் எல்லாவற்றையும் ஒரு குறிப்பிட்ட ஒழுங்கில் (in order) இயங்க வைத்துக்கொண்டிருக்கும் கடவுளை நம்புகிறேன். ஆனால் நாளாந்த வாழ்வில் தலையிடும் கடவுளை நான் நம்பவில்லை”

- ஐன்ஸ்டீன்

என்னுடைய நண்பர் ஒருவர் கடவுளில் அதிக நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார். அவருக்குத் தெரியாத எந்தச்செயலுக்கும் காரணம் “கடவுள்” என்று இலகுவாகக் கூறிவிடுவார். அதனால், எல்லா மாற்றங்களுக்கும் அவர் இலகுவாகக்காரணம் சொல்லக்கூடியதாக இருந்தது. அவரிடம் கடவுள் என்றால் யார் என்று பலமுறை வினாவினார், அதற்கு அவர் “அருவம் உருவம் அற்றவர்” “ஒளியே வடிவானவர்,” “ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதவர்,” “தூணிலும் இருப்பார் துரும்பிலும் இருப்பார்,” “ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியள்” எனப்பல பதில்கள் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் கிடைத்தன. என்னை எந்தப்பதிலும் திருப்தியாக்க வில்லை. ஆசை, காமம், திருப்தியின்மை இவைகளுக்குக்காரணம் என்ன? எரிச்சல், பொறாமை, கோபம் இவை ஏன் ஏற்படுகின்றன? இவை இல்லாமல் மனிதன் வாழ முடியாதா? இவற்றுக்கான பதிலைத்தேடிக்கொண்டிருக்கும் போது ஒருவரைச்சந்தித்தேன். உனக்கு எவற்றில் ஆசையோ, அவற்றை எல்லாம் அநுபவி. உனக்கு இயலாமை வரும் போது, அதைக்கைவிட்டு விடு. கடவில் குளிப்பதற்கு ஆசையாயின், இறங்கிக்குளி. குவிரால் உடல் நடுங்கும் போது கரைக்கு வந்து விடு. தொடர்ந்து நிற்பாயின், உடலுக்குத் தீங்கு என்றார், அவர் பிரபஞ்சத்தின் தோற்றத்தைப்பற்றி அவரிடம் வினாவிய போது, “அண்டத்திலுள்ளது பிண்டத்தி

உள்ளது" (Whatever in universe are in human body) என்றார். இந்த பிரபஞ்சத்தின் தோற்றத்தை ஆராய்ந்த மூதாதையர் 'ஒலி' (Sound) தான் மூலம் என்றார்கள். இந்த ஒலியுடன் தொடர்பை ஏற்படுத்தி கொண்டால், அளப்பெரிய ஆற்றல்கள் பெறலாம் என்பதை மூதாதையர்கள் உணர்ந்தனர். அதனால் தான் ஆத்மீகத்தில் மந்திரத்திற்கு முக்கிய இடம் கிடைத்தது. இதைச்செவ்விதம் சித்தாந்தம் "ஓம்" ஒலியில் பிரபஞ்சம் தோன்றியதாகக் கூறுகிறது. அதனால் தான், மந்திரங்களுக்கெல்லாம் மூலமாக "ஓம்" என்ற மந்திரம் அமைகிறது என்றார்.

ஆனால், எனக்கு இதை விளங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. எனினும், இதில் உண்மை இருக்கலாம் என்பது மட்டும் புரிந்தது. ஏன் எனில் இந்துசமய மட்டுமன்றி, எல்லா சமயங்களும் இதை மறைமுகமாகச் சொல்கின்றன. இந்த உலகத்தை "குன்" என்ற மகாநாதம் சிருஷ்டித்தது என்று இஸ்லாம் கூறுகிறது. இந்த உலகத்தை 'வாக்கு' சிருஷ்டித்தது என்று கிரித்தவம் கூறுகிறது. "ஆதியில் அந்த வார்த்தை இருந்தது. அந்தத்தேவன் வார்த்தையாகவே இருந்தார்" என்று பைபிள் கூறுகிறது. இவற்றை விட சலனமற்ற சப்தங்களால் உலகம் தோன்றியது என்று P. B. முகர்ஜி என்பவர் "ஐபு குத்திரம்" என்னும் நூலிற் குறிப்பிட்டுள்ளார்

"ஆத்மீகம்" என்ற சொற்பதத்தை விளங்க முடியாத நான், அதைப்பற்றி வினாவ, ஆத்மீகத்தை விளங்கப்படுத்த முடியாது; ஆனால் அதை உணர வைக்க முடியும்" என்று கூறித்தொடர்ந்தார் இல்லற இன்பம் என்பதை யாராலும் யாருக்கும் விளக்கப்படுத்தவோ, விளங்கிக் கொள்ளவோ முடியவில்லை. ஆனால் இல்லற வழியில் நின்றவர்கள் உணர்ந்து கொண்டார்கள். அதைப்போன்றது தான் ஆத்மீகம்" என்றார்.

இந்தச்சிருஷ்டிக்குக்காரணமான ஒலியைப்பற்றி மேலதிகமாகக்கேட்டபோது, சிருஷ்டிக்குக்காரணமான ஒலியைத்தான் மக்கள் ஆதி-பரா-சக்தி என்ற தெய்வமாக வழிபடுகின்றனர். பரா - என்றால் பிரபஞ்சம்.

பிரபஞ்சத்திற்கு ஆதிமூலமாக உள்ள சக்தி தான் 'ஓம்' என்ற ஒலி. இந்த 'ஓம்' என்ற ஒலி எமது உடம்பில் "குண்டலினி சக்தி" (Serpent Power) என்ற வடிவில் உறைகிறது. இந்தக்குண்டலினி சக்தியை உயிர் பெறச்செய்வதற்குத்தான் சமய அனுட்டானங்கள், பழக்க வடிவங்கள், கலாசாரங்கள் என்பன. இந்த 'ஓம்' என்ற சக்தி எல்லோர் உடம்பிலும் உறைந்திருப்பதால் தான் சான்றோர்கள், "ஊன் உடம்பே ஆலயம்" என்றனர். ஆண் - பெண் உறுப்புக்கும் குதத்திற்கும் நடுவில், சுருண்டிருக்கும் பாம்பு போலக் 'குண்டலினி சக்தி' உறைகிறது. இந்தக்குண்டலினி சக்தி இரு வழிகளில் வெளியேறலாம். ஒன்று கிடை யாக (horizontal) மற்றது நிலைக்குத்தாக (Vertical). குண்டலினி சக்தி நிலைக்குத்தாக எழும்புமாயின், பல ஆற்றல்கள் கிடைக்கும் எனக்குப்பாலியல் உணர்வு கூடவோ, அவனுக்குக்குண்டலினி சக்தி அதிகம் என்றே கருத்து. அவன் குண்டலினி சக்தியை மேலெழுப்புவான் ஆயின், அவனுடைய சக்தி மிகவும் அதிகமாயிருக்கும். அளப்பெரிய ஆற்றல்கள் உடையவனாக இருப்பான். இதற்கு உதாரணமாகத் திருமூலரைச்சொன்னார்.

விஞ்ஞானத்தின் வாசலையே படாதபலர் தங்களை முற்போக்கு வாதிக்கின்றனர் என்று காட்டிக்கொள்ள, மனித மூளையின் பலவீனங்களுக்குத்தீனி போடக்கூடிய பல கருத்துக்களைச்சொன்னார்கள். அவற்றோடு ஒப்பிடுகையில், இதில் உண்மை இருக்கலாம் என்றே தோன்றியது. உளவியலியின் தந்தை எனக்கூறப்படும் கிம்மன் பிராய்ட் (Sigmund Freud), "மனிதன் உணர்ந்தோ உணராமலோ உள்ள பாலியல் தூண்டல்களும் உணர்வுகளுமே மனிதனைத் தீர்மானிக்கின்றன" என்றார்.

மேலும், விஞ்ஞானி ஐன்ஸ்டீன் இல்லை யா? "கடவுள் இருக்கின்றாரா? இல்லை யா?" எனக்கேட்டு ஒரு பாரதியார் தந்தி கொடுத்த போது, உடனேயே ஐன்ஸ்டீன், "இந்த உலகம், பிரபஞ்சம் எல்லாவற்றையும் ஒரு குறிப்பிட்ட ஒழுங்கில் (in order) இயங்க வைத்துக்கொண்டிருக்கும் அந்தக் கடவுளை நம்புகிறேன். ஆனால் நாளாந்த

வாழ்க்கையில் தலையிடும் கடவுளை நான் நம்ப வில்லை” என்று பதில் கொடுத்தார். இவைகள் இன்றைய இளைஞர் சமுதாயம் பிதற்றும் பிதற்றல்களில் இருந்து வெகு தூரத்திலுள்ளது.

குண்டலினி சக்தியை மேலெழுப்புவதற்கு வழிவகை கேட்டபோது, ஏதாவது ஒரு சமயத்தைப்பின்பற்றி, அதன் படி ஒழுகினாலே போதுமானது என்றார். சமயத்திலுள்ள சட்டதிட்டங்கள் காரணமாகச்சிலர் அதிக ஈடுபாடு இல்லாமல் இருக்கிறார்கள் உதாரணமாக, எல்லாச்சமயங்களும் கடவுளை வழிபட குறிப்பிட்ட நாட்கள், நேரங்கள் இருப்பதாகக்கூறுகின்றன. இது பலருக்கு ஒரு வியப்பைக்கொடுக்கிறது. அத்தகையவர்கள் நமது முன்னோர்கள் வகுத்த முறைகளைப்பின்பற்றலாம் என்று கூறி, அவைகளைக்கூறினார்;

1. மந்திரம் உச்சாடனம் செய்வது.

2. மந்திரம் உச்சாடனம் செய்யும் இடங்களுக்குச்செல்வது.

3. தியான வல்லுநர்களாகிய சித்தர், யோகிகளைத்தியானிப்பது; அவர்களில் நம்பிக்கை வைப்பது.

இவை தவிர, சுவாசப்பயிற்சி என அழைக்கப்படும் பிராணாயாமம் செய்வது, யோகாசனம் செய்வது, சமய அனுட்டானங்கள் செய்வது, பரத நாட்டியம் ஆடுவது, குறிக்கப்பட்ட முறையில் குறிப்பிட்ட நேரம் உடலுறவு கொள்வது (பரியங்க யோகம்) போன்ற முறைகளாலும் குண்டலினி சக்தியை மேலெழுப்பலாம் என்றார்.

“யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்” என்பது முன்னோர் வாக்கு அதற்கேற்ப, பல்வேறு சிந்தனைப்போக்கு உள்ளவர்களிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்ட கருத்துக்களை இக்கட்டுரை வடிவில் தந்துள்ளேன். இவற்றிற்பல உண்மைகள் இருக்கலாம் என்றே நினைக்கிறேன்.

இ மனித முயற்சிக்கும் ஆசைக்கும் ஒரு வரம்பு போட்டு, வேலியிட்டுத் தடுப்பதை இளமை முதற் கொண்டே வெறுப்பவன் நான். உடைமையில் நாட்டமோ, வீண் விளம்பரமோ, ஆடம்பர வாழ்வோ எனக்கு ஈடுபாடுயுடையவையல்ல. எளிய, ஆதிக்கம் கவலைப்படாத வாழ்வே ஒவ்வொருவருக்கும் நன்மைபளிப்பது, அதுவே அகத்துக்கும் புறத்துக்கும் நல்லது

இ வாழ்வை வசதியும் மகிழ்ச்சியும் உடையதாக்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்பதில் எனக்கு அக்கரையும் இல்லை, ஆவலும் இல்லை. வசதியும் மகிழ்ச்சியுமே வாழ்வின் குறிக்கோள் எனக்கருதும் எந்தகோட்பாடும் மாக்கள் இனத்துக்கு மட்டுமே பொருத்தமானது என்பதே என்கருத்து.

- அல்பர்ட் ஐன்ஸ்டீன்

குறிஞ்சிக் குமரன் ஆலயமும் இந்துமாணவர் சங்கமும் நாற்பதாண்டு கால - காலக் கண்ணாடியில்

செ. ருபசிங்கம்

அறிமுகம்

ஒருநாட்டில் கல்விப்பணியில் ஈடுபட்டுள்ள நிறுவனங்களுள் முன்னணியில் திகழ்வன பல்கலைக்கழகங்கள். தேசிய வளர்ச்சியின் பங்காளர்களான கல்விமான்கள், விஞ்ஞானிகள், பொறியியலாளர்கள், வைத்தியக்கலாநிதிகள், தொழில்நுட்பவல்லுனர்கள் முதலானோரை உருவாக்குவன இவையே. வெறுமனே கல்விப்பணியில் ஈடுபடுவது மட்டுமன்றி பூரணத்துவம் வாய்ந்த பிரஜைகளை ஆக்கும் போதே பல்கலைக்கழகங்கள் நிறுவப்பட்டதன் நோக்கமும் நிறைவடையும். இவ்வாறு புறவாழ்வைச் செம்மைப்படுத்தும் அதேவேளை அகவாழ்வை நெறிப்படுத்தும் மதங்களின் வளர்ச்சியிலும் பல்கலைக்கழகங்களின் பங்களிப்புத் தவிர்க்க முடியாததாகும். இதை உணர்ந்தமையினாலேயே அரைநூற்றாண்டு காலத்துக்கு முன்பே, இங்கிலாந்துப் பல்கலைக்கழகத்தின் கல்லூரி அந்தஸ்த்தினின்றும் வேறுபடுத்தி இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தை ஒரு தேசிய பல்கலைக்கழகமாகப் பேராதனையில் நிறுவத் திட்டமிட்ட அறிஞர்கள் பல்வேறு மதத்தினருக்கும் வழிபாட்டுத்தலங்களை அமைக்கும் வகையில் காணிகளை ஒதுக்கினார்கள்.

பேராதனையில், பல்கலைக்கழகம் இயங்கத் தொடங்கிய 1952 ஆம் ஆண்டிலேயே தத்துவமேதை பேராசிரியர் மூர்த்தி அவர்களின் தலைமையில் இந்து மாணவர் சங்கமும் உதயமாயிற்று. ஆரம்பகாலங்களில் பதவியேற்ற செயற்குழுக்கள், இந்து மதவிழாக்களைக் கொண்டாடுதல், வெள்ளிக்கிழமைகளில் மாலை வேளைகளில் கலைப்பீட அறையொன்றில் கூடி பஜனைசெய்தல், சொற்பொழிவுகள், கருத்தரங்குகள் போன்றவற்றை ஒழுங்கு செய்து நடாத்தல், “இந்துதர்மம்” இதழினை வெளியிடுதல், தலயாத்திரைகளை மேற்கொள்ளல் முதலான பணிகளை ஆற்றிவந்தனர். 1953 ஆம் ஆண்டு முதல் 1958ல் ஓய்வு பெறும்வரை வரலாற்றுத் துறைத்தலைவரும், வங்காளியருமான, பேராசிரியர் ராய் அவர்கள் பெருந்தலைவராக இருந்தார். அவரைத் தொடர்ந்து சட்டத்துறைப் பேராசிரியர் த. நடராஜா அவர்கள் 1965 இல் சட்டத்துறை கொழும்புக்கு மாற்றப்படும்வரை பெருந்தலைவராக விளங்கினார். இவராலேயே 1951 ஆம் ஆண்டு பல்கலைக்கழகம் அமைப்பதற்கான முன்னோடி நடவடிக்கையாகக் கட்டிடங்கள் அமைக்கப்பட்டபோது இந்துக் கோவில் அமைப்பதற்கென ரூபா 25,000 அப்போதைய உபவேந்தர் சேர் ஜவர் ஜெனிங்ஸ் அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இது இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத் திட்டத்தின் மூலகர்த்தாவும், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகச் சங்கத்தின் தலைவரும் ஆன சேர். பொன். அருணாசலம் அவர்களின் மகனும் பேராசிரியர் நடராஜாவின் தாயாருமாகிய திருமதி. சிவானந்தம் தம்பையா அவர்களின் ஞாபகார்த்தமாக வழங்கப்பட்டது.

ஆரம்ப காலங்களில் இருந்தே இந்துமத ஆலயம் ஒன்றை அமைப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டமையையும் அவ்வப்போது பல்வேறு காரணங்களாலும் அவை தடைப்பட்டமையையும் இந்து தருமங்களில் உள்ள பல்வேறு கட்டுரைகள், குறிப்புக்களில் இருந்து அறியக்கூடியதாய் உள்ளது. இந்துமாணவர் சங்கத்தினர்; பேரா

சிரியர் த. நடராஜா, அமரர் சேர். கந்தையா வைத்தியநாதன் போன்றோரின் ஆதரவுடன் நடராஜர் கோவில் ஒன்றை மையமாகக் கொண்டு நூல்நிலையம், வழிபாட்டு மண்டபம், விடுதி முதலானவற்றை அமைப்பதற்கான திட்டத்தினைத்தீட்டி; காரைக்குடி செல்லக் கண்ணு ஸ்தபதி அவர்களால் அதற்கான வரைபடங்களும் தயாரிக்கப்பட்டன. ஆயினும் இவையும் இடையில் கைவிடப்பட்டமையை அறியக்கூடியதாயுள்ளது. கலாநிதி இ. குமாரவடிவேல் அவர்களின் 1980 ஆம் ஆண்டு கும்பாபிடேக மலரில் “குறிஞ்சிக் குமரனாலயம்; தோற்றம், வளர்ச்சி, சிறப்பு” என்னும் தனது கட்டுரையில் இதனைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் “கனவாய்ப்பழங்கதையான நடராஜர் ஆலயம்” எனக் குறிப்பிடுகின்றார். காலப்போக்கில் 1961 இல் விஞ்ஞான, மருத்துவபீடங்களும்; 1964இல் பொறியியல் பீடமும் பேராதனையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து இந்து மாணவர்களின் தொகையும் கணிசமான அளவில் அதிகரிக்கலாயிற்று. 1966 ஆம் ஆண்டு பொறியியல் மாணவன் து. அப்புலிங்கம் தலைமையிலான இந்து மாணவர் சங்கம் பதவி ஏற்றதைத் தொடர்ந்து தலைமைப்பீடத்துக்குப் புரவலராக, பொறியியல் பேராசிரியர் த. சிவப்பிரகாசபிள்ளையும்; பெருந்தலைவராக, அமரர் பேரம்பலம் கனகசபாபதி அவர்களும், பெரும்பொருளாளராக வடமொழி விரிவுரையாளர் திரு. கோ. சுந்தரமூர்த்தி அவர்களும் தெரிவாயினர். மேற்படி செயற்குழு இந்து ஆலய நிர்மாணப்பணியினைத் தனது முழுநோக்காகக் கொண்டு இயங்கத் தொடங்கியது.

குறிஞ்சிக் குமரனாலய நிர்மாணம்:-

இந்துமாணவர் சங்கத்தினரும் இந்து விரிவுரையாளர்களும் அப்போதைய பல்கலைக்கழக உபவேந்தரிடம் ஆரம்பத்தில் இந்துக் கோவிலுக்கென ஒதுக்கப்பட்ட மலைச்சாரலில் உள்ள நிலம் கோவில் அமைப்பதற்குப் பொருத்தமற்றதாதலால் அதற்குப்பதிலாக, அதற்கருகில் உள்ளதும் தற்போது குமரனாலயம் அமைந்துள்ளதுமான நிலத்தைத் தருமாறு விண்ணப்பித்துப் பெற்றுக் கொண்டனர். அப்போதைய சங்க நிதி நிலமை ரூபா 500 ஆகவே இருந்தது. எனவே நிதி சேர்க்குமுகமாக யாழ்ப்பாணத்திலும் கொழும்பிலும் நடாத்தப்பட்ட நிதியுதவிப் படக்காட்சிகள் மூலமாக ரூபா 8000 உம் இந்திய நடனமணிகளிருவரின் நடனநிகழ்ச்சி ஒன்றின்மூலம் ரூபா 3000 உம் சேகரிக்கப்பட்டன. ரூபா 4500 செலவில் குன்றுகள் தகர்க்கப்பட்டு நிலம் மட்டமாக்கப்பட்டது.

தொடர்ந்து, பல்வேறு கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டபோதும், இறுதியில் ஏகமனதாக, நிலம் குறிஞ்சி நிலமாதலால் அதன் தலைவனாம் குமரனுக்கு; காலம் கலியுகமானதால் கலியுகவரதனாம் குமரனுக்கு ஆலயம் அமைப்பதாகத் தீர்மானம் ஆயிற்று. “திருமுருகன் வந்தாங்குலகம் உய்ய உதித்த” திருக்கார்த்திகைத் திருநாளன்று ஆலயத்திற்கு அத்திவாரம் இடப்பட்டது.

ஆலய நிர்மாணப்பணிகட்கு வேண்டிய நிதியைச் சேகரிக்கும் முயற்சிகள் தொடர்ந்தன. கானசரஸ்வதி டி. கே. பட்டம்மாள், மிருதங்க வித்துவான் பாலக்காடு மணியியர் ஆகியோரின் நிகழ்ச்சிகள் கொழும்பு சரஸ்வதி மண்டபத்திலும் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகப் பொறியியல் பீட அரங்கிலும் நடாத்தப்பட்டு ரூபா 17000 பெறப்பட்டது. 1967யின் மாதமளவில் ஸ்தபதி தங்கவேலுவிடம் நிர்மாணவேளைகள் ஒப்படைக்கப்பட்டன. மகாமண்டப அமைப்பிற்கென மத்திய மாகாண இந்துமாமன்றத்தினர் ரூபா 15001 யும்; சிவன் அம்பாள் ஆலயங்களின் அமைப்பிற்கென வைத்தியக் கலாநிதி சி. துரைராசா தம்பதிகள்

ரூபா 5000 யும் நடராஜர் ஆலயம் அமைப்பதற்கென திரு. ச. கனகசபை அவர்கள் ரூபா 6000/- யும் வழங்கினர். ஏற்கனவே அமரர் சேர். கந்தையா வைத்தியநாதன் செட்டி நாட்டுக்கூட்டுத் தாபனத்தாரிடம் இருந்து ஆலயம் அமைப்பதற்கெனப் பெற்றிருந்த ரூபா 15000 யும் திருமதி வைத்தியநாதன் அவர்கள் வழங்கினார். மாணவர்கள் விடுமுறை காலங்களில் தமது சொந்த ஊர்களில் திருப்பணி நன்கொடைச் சீட்டுக்களை விற்றதன் மூலம் ரூபா 16000 உம் பல்கலைக்கழகத்தினின்றும் பட்டதாரிகளாக வெளியேறிய மாணவர்கள் தாம் பல்கலைக்கழகத்துக்குச் செலுத்திய விடுதி, விஞ்ஞான, புலியியல் கட்டுப் பணங்களை மீட்காது அவற்றைக் கோவில் கணக்கில் சேர்த்தது மூலம் ரூபா 5000 உம் பெறப்பட்டன. திருமதி ஞானமணி செல்லையா தயாரித்து திருநெல்வேலி பாரதி கலா மன்றம் அளித்த "திருமயிலைக் குறவஞ்சி" நாட்டிய நாடகம் 1967 ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 8, 9, 11 ஆம் திகதிகளில் முறையே பொறியியல் பீட அரங்கு, கண்டி புஸ்பதான மகா வித்தியாலயம், பண்டாரவளை நகர மண்டபம் ஆகிய இடங்களில் மேடையேற்றப் பட்டதன் மூலம் ரூபா 10,000 உம் வாணி நவரச மன்றத்தினர் கொழும்பு சரஸ்வதி மண்டபத்தில் மேடையேற்றிய நாடகங்கள் இரண்டின் மூலம் ரூபா 2000 உம் சேகரிக்கப் பட்டன. இத்தகைய முயற்சிகள் மூலம் ஏறத்தாழ ரூபா 2 இலட்சம் வரை சேர்ந்தது.

கட்டிட வேலைகள் தொடர்ந்தன. மூலவிக்கிரகங்கள் செதுக்கப்பட்டன. எழுந்தருளி விக்கிரகங்கள் வார்க்கப்பட்டன. கும்பாபிஷேக ஏற்பாடுகள் நடைபெறலாயின. திருவுரு வங்கள் மாவிட்டபுரத்திலிருந்து திருவுலாவாக எடுத்துவரப்பட்டன. இதன் காரணமாக யாழ்ப்பாணம், வவுனியா, அநுராதபுரம், மாத்தளை, கண்டி நகரங்கள் விழாக்கோலம் பூண்டன. இறுதியாகக் கண்டி கட்டுக்கலை செல்வவிநாயகர் ஆலயத்திலிருந்து குறிஞ்சி குமரனதும், பரிவாரமூர்த்திகளினதும், கிராமப் பிரதக்ஷணம் ஆலயத்தை நோக்கி நடை பெற்றது. கிலக ஆண்டு வைகாசி மாதம் அந்த நட்சத்திரத்துடன் கூடிய சுபவேளையில் (1968-6-6) முனிஸ்வரம் பிரம்மஜீ சி. பாலசுப்பிரமணியக் குருக்கள் தலைமையில் குடமுழுக்கு நிறைவேறியது.

கும்பாபிஷேகத்தைத் தொடர்ந்து நித்திய நைமித்தியங்கள் ஒழுங்காக நடைபெற ஏற்பாடாயின. திருவனந்தல் காலை 7.00 மணிக்கு; காலைசந்தி பகல் 10.30 மணிக்கு; இரண்டாம் காலம் மாலை 5.30 மணிக்கு; அர்த்தஜாமம் இரவு 7.00 மணிக்கு என்ற வாறு நித்தியபூஜைகள் நியமமாயின. அவ்வப்போது வன்செயல்களால் பாதிக்கப்பட்ட காலப்பகுதிகள் நீங்கலாக இன்றுவரை மேற்படி கால நியமங்கள் தவறாது நித்தியபூஜைகள் நடைபெற்று வருகின்றமை குறிப்பிடப்பட வேண்டியதாகும். விஷேட விழாக்களும் விர தங்களும் அபிஷேகங்களும் நடாத்தப்படும். அதேவேளை தைப்பூசத்தினை இறுதியாகக் கொண்டு பத்துத்தினங்கள் அலங்கார உற்சவம் நடைபெறத் தீர்மானமாகி அவ்வாறே நடைபெறலாயின.

கும்பாபிடேகம் நிறைவேறிய வேளையில் ஸ்தம்ப மண்டபமும் மணிக்கோபுரமும் முற்றுப் பெற்றிருக்கவில்லை. எனவே இவற்றை நிறைவுசெய்யுமுகமாக திரு. அதிகார் செல்லமுத்து அவர்களின் ஞாபகமாக திரு. செல்லமுத்து அவர்களால் ரூபா 7000 உம் ரமேஜ் சுவாமிகளால் ரூபா 10,000 உம் வழங்கப்பட்டன. செல்வி. சிவகுமாரி இராசையாவினால் தயாரித்து கொழும்பு மகளிர் கல்லூரி மண்டபத்தில் 12-5-69 அன்று அரங்கேற்றப்பட்ட "ஸ்கந்தலீலா" என்ற நாட்டிய நாடகத்தின் மூலம் ரூபா 13000 பெறப்பட்டது. அப்போதைய ரைம்ஸ் ஒப்சிலோன் நிறுவன இயக்குனர் திரு. ச. விஸ்வ

நாதன் அவர்கள் தனது தந்தையார் திரு. அ. சங்கரப்பிள்ளையின் ஞாபகமாக மணிக் கோபுரத்தில் 601 நாத்தல் நிறைகொண்ட கண்டாமணி ஒன்றை நிறுவினார். இப் பணிகளைத் தொடர்ந்து ஆலயச்சூழலில் மா, பலா, தென்னை, வேம்பு முதலான மரங்களும், பூங்கன்றுகளும் நாட்டப்பட்டு நந்தவனங்கள் உருவாக்கப்பட்டன.

கலாயோகி ஆனந்தக்குமாரசாமி அவர்கள் ஞாபகார்த்தமாக அமைக்கப்பட்ட நிருத்த மண்டபத்தில் குடமுழுக்கின்போது நடராஜர் விக்கிரகம் பிரதிஷ்டை செய்யப் படவில்லை. இந்துமாணவர் சங்கத்தினர் மேற்கொண்ட முயற்சிகளினால் சைவப் பெருமக்களிடம் இருந்து கிடைத்த நிதியைப் பயன்படுத்தி நடராஜர், சிவகாமி அம்பாள், மாணிக்கவாசகர் திருவுருவங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. இத்திருப்பணி யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்றபோது, 1966 - 1974 வரை இந்து மாணவர் சங்கப் பெருந்தலைவராக விளங்கிய அமரர் பே. கனகசபாபதி அவர்கள் அச்சமயம் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் பணிபுரிந்தமையால் அவரே மேற்பார்வை செய்தார். நடராஜர் சிலை இலங்கையில் மற்றெந்த ஆலயங்களிலும் இல்லாதவாறு அழகுமிளிரும் முழுவட்டத் திருவாசியுள் திருவாசிச் சுற்றுவட்டத்தைத் தொடாத திருச்சடையுடன் கூடியதாக விளங்குகின்றது.

ஆலய அமைப்பு:

ஈழத்திருநாட்டில் அண்மைக்காலங்களில் எழுந்த ஆலயங்களுள் பேராதனைக் குறிஞ்சிக் குமரனாலயம் குறிப்பிடத்தக்கது. இயற்கையெழில் கொஞ்சம் மகாவலி கங்கையின் மருங்கில், குறிஞ்சி நிலத்தில் அமைந்து; திராவிட சிற்பக்கலைக்கு இலக்கணமாகத் திகழுகிறது. பல்கலைக்கழகத்தின் எந்தப் பாகத்தினின்றும் கிழக்கு முகமாக நோக்கினாலும் மலைச் சிகரங்கட்கெல்லாம் மகுடமாகத் தென்படுவது ஆலய விமானமேயாகும். கண்டிகம்பளை வீதிவழியாக அக்பர் விடுதியைத் தாண்டும்போதும் தென்படுவது. ஆலய அடக்கமானது, அழகுப் பொக்கிஷமாகத் திகழ்வது. உல்லாசப் பிரயாணிகளைக் கவர்ந்தீர்ப்பது இதனால் பல உல்லாசப் பிரயாணச்சபை வெளியீடுகளிலும் இவ்வாலயம் பற்றிக்குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதுடன் இவ்வாலயத்தினைச் சுட்டும் புகைப்படங்களும் அவற்றில் இடம் பெற்றுள்ளன. குறிஞ்சிச்சாரலில் பல சிற்றருவிகள் "சரவணபவ" எனச் சல சலத்து ஓடுகின்றன. ஆலயத்தின் பின்னணியில் கந்தானை மலைத்தொடர் வியாபித்து இருப்பது அழகுக்கு அழகூட்டுவது போன்றது.

மலைமீது நெடிதுயர்ந்த கோபுர அமைப்புக்கு பொறியியல் தத்துவங்கள் இடந்தராமையினால் முகப்பில் கோபுரம் எதுவுமில்லை. கர்ப்பக்கிரகத்தின்மீது அமைந்துள்ள திரிதளவிமானம் 35 அடி உயரமானது. மேற்களத்தில் தென்முகமாக பழனியாண்டியாகவும் மேற்கில் மயிலை அரவணைத்த கோலத்திலும், கிழக்கிலும் வடக்கிலும் அமர்ந்த தோற்றத்திலும் முருகப்பெருமான் காட்சி நல்குகின்றார். நான்கு மூலைகளிலும் ஆணவமல ஒடுக்கத்தைக் குறிக்கும் வகையில் 8 மயில்களும் உள்ளன. நடுத்தளத்தில் தெற்குநோக்கி தக்ஷணாயுர்த்தியும், மலர்க்கணை தொடுக்கும் மன்மதனும், மடிப்பிச்சை ஏந்திநிற்கும் இரதிதேவியும், மேற்குநோக்கி முதலை கௌவும் யானைக்கு கருடனில் தோன்றி விஷ்ணு அபயமளிக்கும் காட்சியும்; கிழக்கு நோக்கி சோமஸ்கந்த மூர்த்தமும் வடக்கு முகமாக பிரமாவும் வடிக்கப்பட்டுள்ளன. கீழ்த்தளத்தில் தெற்குப் பக்கமாக தந்தைக்குபதேசம் செய்த காட்சியும், மேற்கே தோகைவிரித்த மயிலை அடக்கும் "ஓம்" வடிவுள் வள்ளி தேவசேனாவுடன் ஆறுமுகனாகவும் கிழக்கு முகமாக வள்ளி தேவசேனாவுடன் நின்ற

கோலத்திலும் வடக்கில் யானைமீதமர்ந்த தோற்றத்திலும் காட்சிகள் அமைந்துள்ளன. இறை மூர்த்தங்களின் அமைப்பு இவ்வாறிருக்க மேற்றளத்தை காவல் செய்யும் பாங்கில் 4 பூதங்களும், தாங்கும் கோலத்தில் 8 வீரர்களும் நடுத்தளத்தைத் தாங்கும்வடிவில் 8 ஆண் பெண் உருவங்களும் வடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை தவிர குழந்தைகள் பெண்கள் முதலானேரின் சிலைகளும் ஆக மொத்தம் 69 சிற்பங்கள் கர்ப்பக்கிரக விமானத்தில் அமைந்துள்ளன.

கர்ப்பக்கிரகத்தை அடுத்துள்ள அர்த்த, மகாமண்டபங்களின் கொங்கிறீற் கூரையின் மீது தெற்கே உமையவள் உடனிருக்க சிவனின் நெற்றிக்கண்ணினின்றும் வெளிப்படும் தீப்பொறிகள் சரவணப்பொய்கையில் தாமரைமலர்களில் குழந்தைகளாவதும், கார்த்திகைப் பெண்கள் குழந்தைகளைக் கனிவுடன் நோக்குவதும், வடக்கே சிவன் அருகேநிற்க உமையவள் ஆறு குழந்தைகளையும் அரவணைத்து ஆறு முகனைத் தோற்றுவிப்பதும் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. மகாமண்டபத்தின் கொங்கிறீற் கூரையின் தென்கிழக்கு வடகிழக்கு மூலைகளில் நான்கு மயில்கள் அடக்கமாக அமர்ந்திருக்க இரு பெரும் பூதங்கள்; கையில் சங்குடன் காணப்படுகின்றன. ஆலயத்தின் கூரை முழுவதும் மற்றும் வசந்தமண்டபம் நூல் நிலையம் காரியாலயம் முதலானவற்றின் கூரைகளும் கொங்கிறீற் இடப்பட்டவை என்பது குறிப்பிடப்பட வேண்டியதாகும்.

ஆலய விமானமும், மருங்கும் இவ்வாறிருக்க, உள்ளே கர்ப்பக்கிரகத்துள் கருங்கல் மூலவிக்கிரகமாக குமரன் மயூரத்துடனும் தேவசேனா, வள்ளிநாயகியாகிய இருவருடனும் கையில் வேலுடன் நின்ற திருக்கோலத்தில் காட்சிதருகிறான். இலங்கையில் ஏராளமான முருகன் ஆலயங்கள் அமைந்துள்ள போதும், பலவற்றில் மூலஸ்தானத்தில் வேலும் சிவலிங்கமும் யந்திரங்களும், உலோகவிக்கிரகங்களுமே பிரதிஷ்ட்டை செய்யப்பட்டவையாக விளங்குகின்றன. ஆனால் குறிஞ்சியில் அமைந்துள்ள மூலவிக்கிரகம் ஒருவகையில் நாவலர் கண்டகனவை நனவாக்கும் வகையில் எழுந்ததெனலாம். இவை பிரபல தென்னிந்தியச் சிற்பி திரு. பெரியசாமி அவர்களால் உருவாக்கப்பட்டவை.

மகாமண்டபத்தில், அர்த்தமண்டப வாயிலின் இருமருங்கும் வைத்தியநாதருக்கும் வடிவாம்பிகைக்கும் தனித்தனி ஆலயங்கள் உள்ளன. இவற்றின் மீதான விமானங்களிலும் சிவனும், பார்வதியும்; விநாயகருடனும் முருகனுடனும் அமர்ந்ததோற்றமும்; அன்னைக்குச் சேடியர் சாமரையிரட்டும் காட்சியும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

மகாமண்டபத்தில் தெற்குநோக்கி ஆறுமுகப்பெருமான் வள்ளிதேவசேனாவுடன் கோயில் கொண்டுள்ளார். மேல்விதானத்தில் இருபுறமும் வள்ளி தேவசேனாக்கள் மலர் ஏந்திநிற்க நடுவே ஆறுமுகப் பெருமான் வேலுடன் காட்சியளிக்கிறார். மகாமண்டபத் தெற்குப் புறவாயிலின் மேல் விதானத்தில் தெய்வயானையை முருகன் மணம் புரியும் காட்சி சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. மகாமண்டபத்தினுள் வடகிழக்குப்புறமாக உற்சவ மூர்த்தங்கள் சாதாரண காலங்களில் வைக்கப்படுவதுண்டு. மகாமண்டபத்தின் கிழக்கு வாயிலில் கஜலட்சுமியின் சுதைவேலை அமைந்துள்ளது.

மகாமண்டபத்தை அடுத்து முற்புறமாகத் தொடர்வது நிர்ந்தமண்டபம். இது 39 அடி நீளமும் 22 அடி அகலமும் கொண்டது. அடுத்து 31 அடி நீளமும் 22 அடி அகலமும் உடைய ஸ்தம்பமண்டபம் அமைந்துள்ளது. இது 8 சிறப்பான சிற்பவேலைப் பாடுகளுடன் கூடிய பாரிய தூண்களால் தாங்கப்படுகின்றது. நிருத்தமண்டபத்தில் தெற்கு வாசல் விதானத்தில் அழகான சிவன் காளி நடனக்காட்சி வடிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆலயம் மலைமீது அமைந்திருப்பதனால் வெளிப்பிரகாரம் இன்றி உட்பிரகாரத்தை மட்டுமே கொண்டதாகும். தென்மேற்கு மூலையில் விநாயகருக்குத் தனி ஆலயம் உள்ளது. விமானத்தில் நர்த்தன விநாயகராகவும்; சித்தி புத்தி ஆகியோருடனும், அமர்ந்த கோலங்களிலும் ஆகக் காட்சி தருகின்றார். வடமேற்கு மூலையில் மகாவிஷ்ணு ஆனந்த சயனக் கோலத்தில் கோயில் கொண்டுள்ளார். விமானத்தில் ஸ்ரீதேவி பூதேவியருடனும்; ஆழ்வாருடனும்; இராமனாக சீதைக்கு மாலையிடும் பாங்கிலும் ஆகக் காட்சிகள் அமைந்துள்ளன.

கர்ப்பக்கிரகத்தின் கோமுகை வாயிலருகே சண்டேஸ்வரரின் சிறிய அழகிய ஆலயம் அமைந்துள்ளது. இதற்கணித்தாக ஆறுமுகப்பெருமானுடைய விமானத்தை அவதானிக்கலாம். இதில் உமையவளிடம் குன்றுருவ வேல் வாங்கிநின்ற கோலமும், கடாவாகனத்திலும், மயில்மீது வள்ளி தேவசேனாக்களுடனும்; ஆனகாட்சிகளைக் காணலாம். அடுத்து அமைந்துள்ளது நடராஜர் ஆலயவிமானமாகும். இங்கு நடராஜர் சிவகாமி மாணிக்க வாசகர் ஆகியோரையும் நர்த்தன நாயகரின் நடனக் கோலங்களையும் தரிசிக்கலாம். ஸ்தம்பமண்டபத்தின் வடமேற்குத் திசையில் நவக்கிரகங்களுக்கான ஆலயமும்; உட்பிரகாரத்தில் வடக்கிழக்காக மணிக்கோபுரத்தை அடுத்து க்ஷேத்திர பாலகராகிய வைரவருக்கும் பரிவார ஆலயம் அமைந்துள்ளது.

ஆலயநிர்வாகம்:

1966 ஆம் ஆண்டு இந்துமாணவர் சங்கம் கோவில் அமைக்க முற்பட்டவேளை கோவிலுக்கென அங்கீகரிக்கப்பட்ட காணியை நீண்டகாலக் குத்தகைக்கு எழுதித்தருமாறு பல்கலைக்கழக நிர்வாகத்திடம் கோரியிருந்தனர். அதற்கு காணியை அங்கீகரிக்கப்பட்ட பொறுப்பாண்மைக்குழுமொன்றிடமே ஒப்படைக்க முடியுமெனத் தெரிவிக்கப்பட்டது. எவ்வாறாயினும் கோவில் அமைப்பதனை அவ்வேளை நிராகரிக்காதபடியாலேயே கோவில் அமைக்கப்படலாயிற்று. கோயில் நிர்மாணப்பணிகள் காரணமாக பொறுப்பாண்மைக் குழுவின்கான யாப்பை எழுதி அமூல்படுத்துவது தாமதமாகி வந்தது. பின்னர் 1968ல் நடந்த கும்பாபிஷேகத்தைத் தொடர்ந்து பொறுப்பாண்மைக்குழுவின் அத்தியாவசியம் பலவழிகளிலும் உணரப்பட்டமையால் 1971ல் இந்துமாணவர் சங்கம்; இந்துவிரிவுரையாளர்களினதும், மாணவர்களினதும், கூட்டமொன்றைக் கூட்டி யாப்பை அங்கீகரித்தது. இது 1. 12. 1971 முதல் அமுலுக்கு வந்தது. அவ்வேளை அதுகாறும் ஆலயத்தை நிர்வகித்து வந்த இந்து மாணவர் சங்கத்தினர் ஆலய நிர்வாகப் பொறுப்பையும் அசையும் அசையாச் சொத்துக்களையும் பொறுப்பாண்மைக்குழுவினரிடம் கையளித்தனர். பின்னர் 1978ல் பொறுப்பாண்மைக் குழுவை நம்பிக்கைச் சொத்துக்கள் சட்டத்தின் கீழ் இணைப்பதற்கு முன்னோடியாக சில திருத்தங்கள் யாப்பில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அதனைத் தொடர்ந்து பதிவு செய்யப்படுவதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகள் பலிதமாகி 1981. 10. 10ம் திகதி வர்த்தமானிப் பிரகடனத்தின்படி நம்பிக்கை நிதிச்சட்டத்தின் 114 ஆம் பிரிவுஷரத்து 87ன் கீழ் பொறுப்பாண்மைக்குழு, பேராதனைப் பல்கலைக்கழக, 'குறிஞ்சிக்குமரன் கோவில் பொறுப்பாண்மைக்குழு' என்ற பெயரில் பதிவு செய்யப்படலாயிற்று. இது பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சின் இந்துசமயத் திணைக்களத்திலும் 6/2/ Ka /1/M/3 என்ற இலக்கத்தின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்படலாயிற்று. அதேவேளை பேராதனைப் பல்கலைக்கழக இந்து மாணவர் சங்கமும் 6/2/K / 1/ 10 என்ற பதிவு இலக்கத்துடன் பதியப்பட்டது.

பல்கலைக்கழக நிர்வாகத்துள் முடங்கியநிதி:

சட்டபூர்வமான அங்கீகாரமும் பூரணத்துவமும் சுயாதிபத்தியமும் பொறுப்பாண்மைக்குமுவிற்ரு கிடைத்தபோதும், ஆலயநிர்மாணத்திற்கென 1951ஆம் ஆண்டு பேராசிரியர் த. நடராஜர் அவர்கள் உபவேந்தரிடம் கையளித்த ரூபா 25,000 உம் அதற்குரிய வட்டியும் இன்றுவரை பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலும், பல்வேறு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டபோதும் கிடைக்காத ஒன்றாகவே உள்ளது. இந்த முயற்சியில் வெற்றிபெறும் இந்துமாணவர் சங்கச் செயற்குமுவினர் ஆலய வரலாற்றில் அழியாத இடத்தை பெறுவர் என்பது உறுதி. ஏனெனில் இன்றைய சூழ்நிலையில் அந்நிதி கிடைக்கப்பெறின் அதற்கான வட்டிப்பணத்தைக் கொண்டே ஆலயநிர்வாகத்தை செவ்வனே நடத்திச் செல்லக்கூடியதாய் இருக்கும். மேற்படி நிதியைப் பெற்றுக்கொள்ளும் அதேவேளை ஆலய அமைந்திருக்கும் காணியையும் சட்டபூர்வமான முறையில் பெற்றுக் கொள்வதற்கான செயப்படவேண்டும்.

1977 ஆவணி அமளியும் ஆலயமும்:

1977. 8. 19 அன்று ஆலயம் வெறிகொண்ட காதையர்களின் தாக்குதலுக்கு இலக்கானது. கோவில் வாசல் கதவுப் பூட்டுக்கள் உடைக்கப்பட்டன. பரிவார மூர்த்தங்களின் ஆலயங்கள் சிதைக்கப்பட்டன. கதவுகள் உடைத்து நொறுக்கப்பட்டன. மபூர, பைரவ நவக்கிரகமூர்த்தங்கள் சிதைக்கப்பட்டன. மின்சார, நீர் விநியோக அமைப்புக்கள் அனைத்தும் சேதமாக்கப்பட்டன. விமானங்களிலும் விதானங்களிலும் உள்ள அழகுச் சிலைகள் அடித்து உடைத்து அலங்கோலமாக்கப்பட்டன. கலசங்கள் பெயர்க்கப்பட்டுத் திருடப்பட்டன. களஞ்சியம் வாகனசாலை, அலுவலகம் முதலான இடங்களில் இருந்த அனைத்தும் திருடப்பட்டன. உண்டியல்கள் உடைக்கப்பட்டுப் பணம் களவுடப்பட்டிருந்தது. ஆலயத்துடன் இருந்த குருக்களின் வீடு, மற்றும் மடங்கள் முதலான அனைத்தும் இனவெறிச்செயல் இழிவுகளுக்காளாயின. பூந்தண்டிகை முறித்து வீசப்பட்டது, பண்பாட்டுக் கலாச்சாரக் கொலைகள் பல பவித்திரமான முறையில் அரங்கேறின. ஆயினும் மூலஸ்தானத்துள் அவர்களின் பிரவேசம் ஏதோ காரணத்தினால் தடைப்பட்டாற்போல் தோன்றியது. ஏனெனில் கர்ப்பக்கிரகத்துள் காணப்பட்ட விக்கிரகங்களும் விளக்குகளும் எந்தவிதத்திலும் சேதமாக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. உயிரற்ற கலைப்பொக்கிஷங்களுக்கும் ஏற்பட்டகதி இவ்வாறாக வாயில்லாப்பிராணிகளான மயில் களும், வேப்பங்கன்றுகளும் கூட வெறித்தனத்துக்கு ஆகுதியாயின. பெண்மயில் வெட்டித்துண்டங்களாக்கப்பட்டுப் பற்றைக்குள் வீசப்பட்டது. ஆண்மயிலுக்கு என்ன நடந்ததென்றே தெரியவில்லை. வேப்பங்கன்றுகள் வேரோடு பிடுங்கி எறியப்பட்டிருந்தன.

முதலாவது புனராவர்த்தன மஹாகும்பாபிஷேகம்:

அனர்த்தங்கள் ஓய்ந்ததைத் தொடர்ந்து மாணவர்களும் விரிவுரையாளர்களும் கூடி கோவிலைப் புனரமைப்பதெனத் தீர்மானித்தனர். நஷ்டஈடு கோரி அரசாங்கத்துக்கு விண்ணப்பிக்கப்பட்டது. அத்தியாவசியமான திருத்தவேலைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. வைரவாரசிலை கோண்டாவில் ச. நா. சோமசுந்தர ஸ்தபதியினால் உருவாக்கப்பட்டது. கோயிலும் பூசகர் இல்லமும் சுத்திகரிக்கப்பட்டன. 1977. 11. 14 அன்று புனராவர்த்தன மஹாகும்பாபிஷேகம் நிறைவேறியது.

ஜீர்னோத்தாரண அஷ்டபந்தன மஹாகும்பாபிஷேகம்:

புனர் நிர்மாணப்பணிகளைப் பூர்த்தி செய்து கும்பாபிஷேகம் செய்யும் முகமாக 1977. 10 31 அன்று பாலஸ்தாபனம் நடைபெற்றது. அரசாங்கம் வழங்கிய நஷ்டஈட்டுத் தொகை ரூபா 1, 23, 525 உடன் இந்துமாணவர் சங்கத்தினர் பேராதனையிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் கலைநிகழ்ச்சிகளை நடாத்தியதன்மூலமும் நிதி உதவிச்சீட்டுக்களை விற்றதன்மூலமும் ரூபா 16000 உம் சேகரித்தனர். கண்டி லங்கா மெடிக்கல் ஸ்தாபனத்தார் நவக்கிரஹப் பிரதிஷ்டைக்கென ரூபா 6000 உம் வழங்கினர். பேராதனை இந்துப்பட்ட தாரிகள் சங்கத்தினரினதும் சைவப் பெருமக்களதும் அனுசரணையுடன் ஆலயம் புதுப் பொலிவுடன் புனர்மைக்கப்பட்டது. சுற்றுமதில்கள் உயரமாக்கப்பட்டன. இது; ஆறுபடை வீடுகளின்பாணியில் குமரகோட்டமோ என எண்ணிடுமாறு ஆலயத்தின் தோற்றத்தை மாற்றுவதாயிற்று. கும்பாபிஷேகம் 6. 2. 1980 அன்று நிறைவேறியது.

1983 ஆடிக்கலவரங்கள்:

தமக்கு முன்வந்த இந்துமாணவர் சங்கங்களைப்போல அவர்களின் அடிச்சுவட்டில் 1982/83 முப்பதாவது செயற்குழுவும் பணிகளைத் தொடர்ந்துகொண்டு இருந்தது. சமகாலத்தில் நாட்டில் அரசியல் நிகழ்வுகளும் மாற்றங்கண்டுகொண்டு இருந்தன. இவற்றின் தாக்கங்களினால் அவ்வப்போது பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்த தமிழர்களிடையே ஒருவிதமான பீதி தலைதூக்கிக் கொண்டிருந்தது. ஆயினும் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச்சங்கத்தினதும், இந்துமாணவர் சங்கத்தினதும் பணிகள் எந்த விதத்திலும் பாதிக்கப்படவில்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால் ஒருவித எழுச்சிகண்டன எனலாம். உள்ளூணர்வுகள் உந்தியமையாலோ என்னவோ இந்துமாணவர் சங்கப்பணிகளில் பெரும்பாலானவை குறிஞ்சிக்குமரன் புகழை நாட்டின் நாலா பக்கங்களிலும் பரவச் செய்யும் வகையில் அமைந்திருந்தன. இதற்காக வெகுஜனத் தொடர்பு சாதனங்களும் பத்திரிகைகளும் பயன்படுத்தப்பட்டன. தைப்பூசத்திருவிழா பற்றிய ஒளிபரப்பு ரூபவாஹினியில் இடம்பெற்றது. இந்நிகழ்ச்சியின் பகுதிகள் பல ரூபவாஹினியின் வேறுபல நிகழ்ச்சிகளிலும் இன்றுவரை பயன்படுத்தப்பட்டு வருவது குறிப்பிடற்பாலது. இது தவிர இலங்கை ஒளிபரப்புக்கூட்டுத் தாபன நிகழ்ச்சிகளிலும் ஆலயம் விவரணங்கள் இடம்பெற்றன. இக்காலப்பகுதியில் குறிஞ்சிக் குமரன் ஆலய தொடர்பான பலகட்டுரைகள் செய்திகள் போன்றவை பல்வேறு பத்திரிகைகளிலும் இடம் பெறலாயின.

இவையனைத்துக்கும் மேலாக “குறிஞ்சிவிழா” என்ற பெயரில் முப்பதாவது ஆண்டு விழா இரண்டுநாள் நிகழ்ச்சிகளாக நடந்தேறின, 29. 4. 83 முதல்நாள் மாலை விழா தொடர்பாக மாணவரிடையே பேச்சுப்போட்டியும் சிவத்தமிழ்ச்செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் “நாளென் செய்யும் வினைதான் என்செய்யும்” என்ற தலைப்பிலான அருளுரையும் ஆலயத்தில் இடம்பெற்றன மறுநாள் பொறியியல் பீட அரங்கில் “இந்துதர்மம்” இதழ் வெளியீடு, துர்க்கா துரந்தரியின் “இந்துமதம் ஓர் உலகப் பொதுமதம்” என்ற விடயம் பற்றிய சொற்பொழிவு, கலைநிகழ்வுகள் பலவற்றுடன் விழா நடந்தேறியது இவ்விழாத் தொடர்பாகவும் பத்திரிகைகளிலும் வானொலியின் மாகாணச்செய்தி அறிக்கை, செய்தி அறிக்கை போன்றவற்றிலும் செய்திகள் இடம் பெற்றன. தொடர்ந்து மே மாதம் 12ம் 13ம் திகதிகளில் சங்கத்தினர் மேற்கொண்ட கதிர்காம யாத்திரையும் முற்றுப்பெற்றது. அடுத்துவந்த சில நாட்களில் பல்கலைக்கழகத்தில் நிகழ்ந்த இனரீதியான

செயற்பாடுகளால் பேராதனையிலிருந்து தமிழ் மாணவர்கள் வெளியேற வேண்டியேற்பட்டது. தொடர்ந்த சிலதினங்களில் நாடாளாவியரீதியில் வெடித்த இனக்கலவரத்தால் இரண்டாவது தடவையாக குறிஞ்சிக் குமரனாலயம் பாதிக்கப்படலாயிற்று. அவ்வேளை ஆலயத்தில் குருக்களுடன் தங்கியிருந்த முன்னைநாள் செயலாட்சியாளர் திரு. பொ. அரியரத்தினம் அவர்களின் செயற்பாட்டால் மயில்களும், பசுக்களும் கூடுதிறந்தும் கட்டவிழ்த்தும் விடுவிக்கப்பட்டன.

கும்பல் கும்பலாக அடுத்தடுத்துவந்த இனவெறி, இரத்தவெறிபிடித்த, மிலேச்சத்தனமான கூட்டங்களால் ஆலயமும் மடங்களும் குருக்களின் வீடும் பகுதி பகுதியாகச் சூறையாடப்பட்டன. தீயிட்டுக் கொழுத்தப்பட்டன. இத்தனைக்கும் குருக்களும் மனைவியும் அவர்களுடன் வதிந்த முன்னைநாள் செயலாட்சியாளர் திரு. பொ. அரியரத்தினமும் வாகனசாலைக்குள் ஆண்டவன் அருளால் காவல்துறையினர் வந்து மீட்கும் வரை முடங்கிக்கிடந்தனர். இவர்கள் உயிர் தப்பியது இறைவன் சித்தமேயாகும்.

தொடர்ந்துவந்த சிலதினங்களுள் இடைக்கிடை தோன்றிய சிறு அமைதிகளின் போது பெருந்தலைவர் பேராசிரியர் சி. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களின் முயற்சியால் எழுந்தருளி விக்ரிகங்களும் எஞ்சியிருந்த பூஜைப்பாத்திரங்களும் கண்டி இந்து மாமன்றத்திற்கும், கட்டுக்கலை செல்வவிநாயகர் ஆலயத்துக்கும் இடம் மாற்றப்பட்டன. நாட்டை உலுக்கிய வன்செயல் நிகழ்வுகள் தணிந்ததைத் தொடர்ந்து 1984 ஜனவரியில் மாணவர்கள் பல்கலைக்கழகத்துக்கு மீண்டனர். ஆலையநிலை கண்டுகலங்கிக் கண்ணீர்வடித்தனர். இதுற்கிடையில் ஆலயத்தின் மீதான கள்ளர்களின் கைவரிசை தொடர்ந்தது. பிரதிஷ்டை செய்திருந்த விக்ரிகங்களைப் புரட்டி அவற்றின் கீழிருந்த இயந்திரத்தகடுகளைத் திருடலாயினர். விமானங்களில் இருந்த கலசங்கள் ஒவ்வொன்றாகக் களவாடப்பட்டன. மகாமண்டபத்துள், இம்முறையும் அம்பாள் ஆலயத்துக்கு முன்னாக உள்ள ஜன்னலைச் சிதைத்து உட்புகுந்திருந்தனர். தமது அடாவடித்தனங்கட்கு வெளிச்சம் வேண்டப்பட்டமையாற் போலும் நூல்நிலையத்துள் இருந்த பலபுத்தகங்களைக் கொண்டுவந்து மண்டபத்துள் குவித்து எரித்திருந்தனர். மண்டபம் முழுவதும் கடதாசிச் சாம்பர் இறைந்து கிடக்கக் காணப்பட்டது. இந்த அக்கிரமத்தின்போது பல அரியநூல்கள் அழிந்தன. இவற்றில் நூற்றுக்கணக்கான நூல்கள் 1982ல் நடந்த அகில உலக இந்துமாநாட்டுக் கண்காட்சியில் இடம் பெற்றவையாகும். இவை அனைத்துக்கும் மேலாக முப்பதாண்டு காலமாக இந்து மாணவர்சங்கம், குறிஞ்சிக் குமரனாலயம் தொடர்பாகப் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த செய்திகள், குறிப்புகள், கட்டுரைகள் கொண்டபத்திரிகை நறுக்குகள் அனைத்தும் திரட்டிப் பாதுகாக்கப்பட்ட பெரும் பதிவேடும் அக்கினியுடன் சங்கமித்திருந்தது.

இந்தநிலையில் இந்துமாணவர் சங்கத்தினர் சகலவிக்ரிகங்களையும் மீதமாகக்காணப்பட்ட கலசங்களையும் பெயர்த்துக் கட்டுக்கலையில் சேர்த்தனர். பாலஸ்தாபனம் ஒன்றின்போது பசுக்கன்று கட்டிஇழுத்துப் பெயர்க்கப்படவேண்டிய விக்ரிகங்களும் கலசங்களும் இவ்வாறு இடம்மாற்றப்பட்டன. அவ்வேளை சண்டேஸ்வரர் விக்ரிகம் சிதிலமடைந்திருந்தமையாலும் விநாயகர் ஆலயம் பாதுகாப்பாகவே காணப்பட்டதனாலும் அவ்விக்ரிகங்கள் இடம் மாற்றப்படவில்லை.

இவ்வாறாக இரண்டாது முறையாகவும் இனவெறி நிகழ்வுகள் முடிவடைந்தபோதும் குறிஞ்சியை வலம்வந்த அடியார்குழாம் வழமைபோல் வெள்ளிக்கிழமைதோறும், விசேட

தினங்களிலும், தமக்கு மனஅமைதி வேண்டப்படும் வேளைகளிலும் ஆலயத்தை வலம் வரத் தவறவில்லை. அங்கே ஆலயத்தில் அருள் மூர்த்தங்கள் இல்லாதிருந்தபோதும் குமரன் அன்பர்கள் மனங்களில் குடிக்கொண்டிருந்தான். மதவெறியும் இனவெறியும், கொண்ட கயவர்கூட்டம் ஆலயத்தைச் சிதைத்தபோதும் அடியவர்தம் மனதில் குடிக்கொண்ட அவன் நினைவுகளை அழிக்க முடியாமையால் இறுதியில் தோல்வியையே தழுவலாயினர்

ஏறத்தாழ இரண்டு வருட காலங்கள் இப்படியே கழியலாயின. இக்காலத்தில் பல்கலைக்கழகமும் பலதடவைகள் அமைதியிழந்த நிலையில் தொடர்ச்சியாகப் பல மாதங்கள் மூடிக்கிடக்க வேண்டியேற்பட்டமையும் இதற்கொரு காரணமாகும். 1986ம் ஆண்டு பிற்பகுதியில் இந்துமாணவர் சங்கத்தினதும் பொறுப்பாண்மைக்குழுவினதும் அயரா முயற்சிகளினால் பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சு ஆலயத்தை புனருத்தாரணம் செய்துதர இணங்கியது. குமரன் மீண்டும் தனது கோயிலில் குடிபுகத் திருவுளங்கொண்டான் 1987ஆம் ஆண்டு ஆனி உத்தரத்திருநாளில் இரண்டாவது புனராவர்த்தன சம்புரோக்ஷண மகாகும்பாபிஷேகம் நிறைவேறியது.

அன்றுமுதல் இன்றுவரை நாட்டில் நிலவும் தொடர்ச்சியான அமைதியிழந்த நிலைகளிலும் தொடர்ந்து பதவியேற்ற இந்துமாணவர்சங்கச் செயற்குழுக்கள் பணி ஆற்றி வருகின்றனர். ஆலயத்தைச் சிறப்பாகப்பேணி வருகின்றனர். ஆலயத்தை நிருமாணித்த முன்னவரின் பணியிலும் இத்தகைய காலகட்டத்தில் அதனைப்பேணிப் பரிபாலிக்கும் இவ்விளையவர்களின் பணி சாலப் போற்றுதற்குரியது. குறிஞ்சிக் குமரனைப் பிரதிபலிக்கும் காலக்கண்ணாடியில் இவர்களும் சுடர்விடுவர்.

இந்து மாணவர் சங்கத்தினரின் இதரபணிகள்:

சைவமும் தமிழும் ஒன்றிலிருந்து இன்னொன்று பிரிக்கப்படமுடியாதன. முருகன் முத்தமிழால் வைதாரையும் வாழ வைப்பவன். வரலாற்றில் ஆலயங்களை மையமாகக் கொண்டே தமிழ் மொழியும், தமிழர்தம் கலை கலாச்சாரங்களும் வளர்ந்துள்ளன. அந்த வகையில் குறிஞ்சிக் குமரன் ஆலயமும் ஒருமைல்கல்லாகும். ஆலயத்தை மையமாகக்கொண்டு பல்வேறு சமய சமூகப்பணிகளும் கலை கலாச்சாரப்பணிகளும் இந்துமாணவர் சங்கத்தினரால் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இயற்கை அனர்த்தங்களின் போதும், இனக்கலவரங்களின்போதும் பாதிப்புற்றவர் துயர்துடைப்பதில் அவர்கள் பின்னிற்பதில்லை. மலையகத்திலும் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் கல்விப்பணி புரிவதிலும் அவர்கள் தம்மை ஈடுபடுத்தியுள்ளனர். இவர்களுடைய உழைப்பினாலும் கோரிக்கைகளாலுமே இந்துநாகரீகம், சைவ சித்தாந்தம் போன்றவற்றுக்கு பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் தனித்தனிக் கற்கைநெறிகள் தோற்றுவிக்கப்பட வாய்ப்பேற்படலாயின.

நூல் ளெயீடுகள்:

இவற்றுள் முதன்மையானது இந்து தருமம் என்னும் சஞ்சிகை வெளியீடாகும். இது 1954ஆம் ஆண்டு முதல் வெளியிடப்பட்டு வருகின்றது. தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் பல தரமான ஆராய்ச்சிக்கட்டுரைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள், பாமாலைகள் முதலானவற்றைத் தாங்கி வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றது, சில சந்தர்ப்பங்களில் தொடர்ச்சியாக

வெளிவராதபோதும் இதுவரை இருபதுக்கு மேற்பட்ட இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன.

“இந்து தருமம்” தவிர மற்றும் பலநூல்களையும் அவ்வப்போது இந்துமாணவர் சங்கம் வெளியிட்டுள்ளது. இவற்றுள் முதன்மையானது பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் கந்தபுராணத்தின் தஷ்காண்டத்திற்கெழுதிய உரையாகும். இந்நூல் வெளியீட்டிற்காக மருத்துவப் பேராசிரியர் அ. சின்னத்தம்பி அவர்கள் ரூபா 20,000 வழங்கியிருந்தார். வெளியீட்டுவிழா சிங்களக் கல்விமாண்களும் வியந்துபோற்றும் வகையில் விமரிசையாக நடாத்தப்பட்டது. பிரதிகள் யானைமீதேற்றி மங்கள இசைமுழங்கப் பவனியாக எடுத்து வரப்பட்டன.

இது தவிர சித்தாந்த சிகாமணி க. வச்சிரவேல் முதலியார் எழுதிய “திருவருட்பயனுரை” பிரம்பழி சீதாராமசாஸ்திரிகள் எழுதிய “கேதீசநாதசுப்ரபாதம்” அமரர் திரு. தனஞ்சயராசசிங்கம் எழுதிய “நாவலர்பணிகள்” என்னும் தமிழ்நூலும் “A Critical Study of A Seventeenth Century Tamil Document Relating To A Commercial Treaty” என்னும் ஆங்கில நூலும், பேராதனைக் குறிஞ்சிக்குமரன் மீதான திருலுஞ்சற்பதிகங்கள் இரண்டும் வெளியிடப்பட்ட இதரநூல்களாகும். மேலும் பிரார்த்தனைக்கீதங்களின் தொகுப்புக்கள் சிலவும் அவ்வப்போது வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இவை தவிர கலாநிதி. இ. குமாரவடிவேல் அவர்கள் எழுதிய “குறிஞ்சிக்குமரன் கோவில். தோற்றமும் வளர்ச்சியும் சிறப்பும்” என்னும் கட்டுரையும், பேராசிரியர் கா. கைலாசநாதக்குருக்கள் எழுதிய கும்பாபிஷேக விளக்கம் என்னும் கட்டுரையும் தனித்தனிக் கையேடுகளாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. மேற்படி வெளியீடுகளின் பிரதிகள் பல கடல் கடந்த பலநாடுகளினதும் முன்னணிநூலகங்களை அலங்கரிக்கின்றன. அங்குள்ளவர்களால் ஆராய்ச்சி நோக்கங்கட்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றமை குறிப்பிடப்படவேண்டியதாகும்.

இந்துமாணவர் சங்கத்தினரின் நிரந்தர வைப்பு:

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இந்துமாணவர்கள், விரிவுரையாளர்களின் எண்ணிக்கை படிப்படியாகக் குறைந்துவந்தமையால், எத்தகைய நிலையிலும் ஆலயத்தைப் பரிபாலிப்பதற்கென நிரந்தரமான நிதி ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டிய அவசியம் உணரப்பட்டது. இந்துமாணவர் சங்க 28வது 29வது செயற்குழுக்களினால் யாழ்ப்பாணம் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் கலைநிகழ்ச்சிகளை நடாத்திச் சேகரிக்கப்பட்ட நிதியுடன் 30வது செயற்குழுவினால் ஆயுட்சந்தா, அன்பளிப்பு என்றவகையில் சேகரிக்கப்பட்ட பணமும் ஆக மொத்தம் ரூபா 50,000 நிரந்தர வைப்பில் இடப்பட்டு இந்நிதியின்பேரில் கிடைக்கும் வட்டி கோவிற்செலவுகளுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது.

குறிஞ்சிக் குமரன் மீதான நூல்கள்:

குறிஞ்சிக் குமரன் மீது பல்வேறு நூல்கள் இயற்றப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் திருலுஞ்சற்பதிகங்கள் மூன்று பாடப்பட்டபோதும் பிரம்பழி மா. த. ந. வீரமணியார், கலாநிதி இ. குமாரவடிவேல் ஆகிய இருவரும் எழுதியவை அச்சுருவில் வெளிவந்தவை. இன்னொரு திருலுஞ்சற்பதிகம் எழுதியவர் பெயர் தெரியாதநிலையில் மீட்கப்பட்டுள்ளது. “திருப்பள்ளிஎழுச்சி” யாழ்ப்பாணத்து நவாலியூர் சோ. இளமுருகரினாலும் “குறிஞ்சிக்

குமரன் குயிற்பத்து” அக்கரைப்பற்று சா. சக்திதாசன் அவர்களாலும் பாடப்பட்டுள்ளன. தவிர பேராதனைத்திருமுருகன் ஆற்றுப்படை நா. சுப்பிரமணியம், சுரு. சண்முகநாதன், பரணன் என்னும் மூவரால் தனித்தனி இயற்றப்பட்டுள்ளன. இவை தவிர அருட்கவி வீ. விநாசித்தம்பி, திரு. மா. குமாரசாமி, ஆ. சிவநாதன், எம். எஸ் அமரசிங்கம் முதலானோரால் அருட்பாக்கள் பாடப்பட்டுள்ளன. இவையனைத்தும் அவ்வப்போது இந்து தருமங்களில் வெளிவந்தவையாகும்.

முடிவுரை:

கடந்த நாற்பதாண்டு காலப்பகுதியுள் பல்வேறு படிநிலைகளினூடாகப் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்; இந்து மாணவர் சங்கமும், குறிஞ்சிக் குமரன் ஆலயமும் வளர்ச்சிகண்டுள்ளன. ஈழத் தமிழரினதும் இந்துக்களினதும் வரலாற்றில் அழியாத இடத்தைப் பிடித்துள்ளன. இதனாற்றான் போலும் மிகக்குறுகிய காலத்துள்ளேயே பேராதனைக் குறிஞ்சிக் குமரன் ஆலயம் பற்றிய விபரங்கள் இந்துசமயப்பாடப் புத்தகங்களில் கூட இடம் பெறலாயின. எதிர் காலத்திலும் ஆலயமும் இந்து மாணவர்சங்கமும் பல்வேறு சிறப்புக்களையும் பெற்று அவற்றின் சேவைகள் அனைவர்க்கும் கிடைப்பதற்குத் தோன்றாத்துணையாம் குமரனருள் கூடுவதாக.

பலாத்தாரம், இம்சை, கொடுமை என்றால் நாம் எப்போதும் கத்தியையோ, துப்பாக்கியையோதான் நினைத்துக் கொள்கிறோம். ஆனால் உண்மையில் நாம் நம் நாக்கினாலும் நடத்தையினாலும் அதிக கொடுமைகளைச் செய்கிறோம். நாம் ஒரு வருடன் பழகும் விதத்திலேயே அன்பினாலும், புன்சிரிப்பினாலும், ஹிம்சை செய்வதைத் தவிர்த்துச் சமாதானத்திற்கு அடிக்கல் நாட்ட வேண்டும்.

-அன்னை தெரேசா

“அரசன் ஒழிக” என்று கைதிகள் கூச்சலிட்டாலும் கைதிகளுக்கு உணவு கொடுத்து அரசன் காப்பாற்றுகிறான்.

அது போலவே “கடவுள் இல்லை” என்று நாத்திகம் பேசுவனையும், கடவுள் காப்பாற்றுகிறார்.

-கிருபானந்தவாரியார்

Bhagavad Geetha - to me.

RUWAN RATNAYAKE

3rd Year

Faculty of Engineering

Geetha reads "Verily it is not possible for an embodied being to abandon actions entirely but he who relinquishes "the fruits of action" Lord Buddha preaches - "For the incessant Suspension to Samsara - or the Cycle of death and birth the Cause is "Karma" the consequences of living practices to which intention is an essentiality (In Geetha - the fruits of action) Further it goes - He who extinguishes the reason - the action finds the way of light which leads towards the escape path from this cycle which is torturous.

Buddhism which finds its Corner - Stones on the doctrine of impermanence mind and its products - the thoughts are considered of prime importance. The liberation from this cycle (CHAKRA of SAMSARA, (Said) is only possible by Self - understanding and developing the mind upto the status where he can understand and figure out completely the nature of life and death. How does a human being proceed in developing his mind? This is where by answer a Hindu and a Buddhist cannot be distinguished Both would Spell? - If is through long practice of mind purification, mind taming which is achieved by yoga - meditation - SAMADHI where the person tries to attain and maintain on accurate point converged concentration

Equally, in Hinduism and Buddhism, the state of human mind at the moment of death is considered of very much importance in bringing his Successive incarnation or simply the status fruitfull.

Lord Buddha preaches - "a mind which is free from the contaminants the Lust (THANHA) , Evil thoughts (DWESHA) , - Impulsive slavishness (MOHA) which distract the mind from peaceful concentration, is capable of retaining a peacemaking nature of a mind status and eventually the next incarnation becomes further consolative. The chain someday ends and the whole suffering and as he understands the truth.

BHAGAVAD GEETHA Says "at the time of death with an unshaken mind full of yoga - power fixing the whole "prana" (Breath) between the two eye brows he (the seeker) reaches the Supreme resplendant "Purusha"

Fundamentally many of the eastern teachings, religions and philosophies expect the community to consist of people who internally are calm which should and does evolve from critical and logical thinking, good and quick understanding for which a very good mental stability and a balance are exigencies. There shall be no more explanations that once a human being gets fired with Lust, anger of Impulsive slavishness, the whole control of the mind and actions is broken and he loses the satisfaction, the fine Calmness and the ultimately targeted Eternal happiness.

In many a considerations Hinduism and Buddhism is talked as more transcendently inclined. It may be due to the fact that no other religions but those two emphasise on the upliftment of mental power through meditation. Praying with accurate concentration is certainly a kind of training given to the mind, but cannot in the view of Buddhism be explained as meditation,

However from the root (it) is observable that the two religions or rather beliefs we are concerned differ from their fundamentals that is to say, in Hinduism it is believed that there exist an undestroyable flimsy weightless body exclusive to each soul and being immortal it seeks the satisfaction.

In Buddhism it is believed that the doctrine of impermanence applies universally and consequently nothing called "the soul" is in existence.

However where the physical (worldly) upliftment of the human being are concerned, and where communal and ethical qualities are of interest, it is a fact that true Hindu and Buddhist communities are far ahead from the rest of the world.

- No rights retained with the writer -

KARMA

The Law of Karma is inexorable. Everyone reaps the fruits of his previous births. A good man only will suffer a lot because he is hurrying up in the spiritual march. Many of his evil Karmas have to be worked out and purged out quickly to hasten his salvation in this very birth. But God gives him extraordinary power of endurance through His Grace. An aspirant or a good man gets many difficulties and sufferings. But he rejoices even in sufferings and destitution on account of the descent of the Lord's Grace. He voluntarily welcomes these sufferings. The only best thing in this world is pain (Suffering), because it is an eye-opener towards God.

Just as one sows, so does one reap. Virtuous actions cause good effects; evil actions cause negative results. The law of Karma alone can account for the differences and inequalities in the world.

- SRI SWAMI SIVANADA

இந்து தருமத்தை பற்றி

ஒரு

கண்ணோட்டம்

— க. ரவிசங்கர் —
3 ம் வருடம்
(பொறியியல் பீடம்)

இந்து தருமம் புத்தகத்திற்காக நிதி சேகரிக்கத் தொடங்கும் போதே இந்தப்புத்தகம் தேவையா என்ற கேள்வி எழ ஆரம்பித்து விட்டது. ஏனெனில் கடைசியாக வெளியிடப்பட்ட இரு புத்தகங்கள் தொடர்பான விமர்சனங்களும் இப்புத்தகத்தை விற்பனை செய்வதில் எதிர்நோக்கப்பட்ட பிரச்சனைகளும் இக்கேள்விக்கு காரணமாக அமைந்ததெனலாம். மேற்படி புத்தகம் இதற்கு முன்னரும் பல தடவைகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. பல இடையூறுகள் மத்தியிலும் இப்புத்தகத்தை வெளியிட்டுவருவது அவ்வப்போது இருந்த செயற்குமுவினரின் சாதனையாகவே கருதப்பட்டது. அந்த வகையில் இன்றைய இந்து தருமத்தையும் வெளிக்கொணரும் இன்றைய செயற்குமுவினர் சாதனையாளர்கள் என்பது மறுப்பதற்கில்லை. அவர்கள் பாராட்டுதற்குரியவர்கள். ஆயினும் கடந்த இரு புத்தகங்கள் தொடர்பாக சிலகருத்துக்களை முன்வைக்க வேண்டிய அவசியம் எழுந்துள்ளது. ஏனெனில் வெறும் வழக்காறாகவோ அல்லது சாதனையாகவோ ஒரு புத்தகத்தை வெளியிடுவதென்பது அறிவுபூர்வமான செயலாகாது. ஆகவே உண்மையிலேயே இப்புத்தகத்தினால் என்ன பயன் விளைந்தது அல்லது இப்புத்தகத்திற்கு வரவேற்பு எவ்வாறுள்ளது என்பதையறிய ஒரு கருத்துக்கணிப்பு நிகழ்த்தப்பட்டது.

எழுமாறாக தெரிவுசெய்யப்பட்ட 150 பல்கலைக்கழக மாணவரை, இந்து தருமம் விரும்பி வாங்கியோர், வேறு காரணங்களுக்காக வாங்கியோர், வாங்காதோர் என வகைப்படுத்தினோம். அவர்களுள் இப்புத்தகத்தை வாசித்தோர் விபரமும் சேகரிக்கப்பட்டது. "ஒரு கட்டுரைகள் தான் வாசித்தோம்" என்றவர்களும் வாசித்தோர் என்ற வகைக்குள் சேர்க்கப்பட்டனர். சிலர் இக்கருத்துக்கணிப்பிற்கே எதிர்ப்புத்தெரிவித்தனர். அவர்கள் புத்தகம் வெளிவரவேண்டும் என்ற கருத்தை கொண்டவர்களாக உள்ளனர். ஆனால் இப்புத்தகத்தினால் ஏற்பட்ட நன்மை தீமைகளை பற்றிய கருத்துக்கு அவர்கள் பதிலளிக்க முன்வராதது ஏன்? புத்தி ஜீவிகளே யோசிக்காது இப்படிப்பட்ட முடிவுகளை எடுப்பது என்பது மிக மனம் வருந்தத்தக்கதொன்றாகும்.

கருத்துக் கணிப்பின் போது பெறப்பட்ட தரவுகளை பின் வருமாறு அட்டவணைப் படுத்தலாம்.

சஞ்சிகை வெளியிடப்பட்ட ஆண்டு	மொத்தம்	விரும்பி வாங்கியோர்	வேறுகாரணங்களுக்காக வாங்கியோர்	வாங்காதோர்	வாசித்தோர்	விரும்பி வாங்கி வாசித்தோர்	
1990	எண்ணிக்கை அடிப்படையில்	120	68	10	42	63	52
	நூற்றுவித அடிப்படையில்		56	8	36	53	43
1991	எண்ணிக்கை அடிப்படையில்	150	74	26	50	57	37
	நூற்றுவித அடிப்படையில்		49	17	34	38	25

மேற்படி அட்டவணையிலிருந்து நாம் சில போக்குகளை அவதானிக்கக்கூடியதாக உள்ளது. 1990 ல் புத்தகத்தை விரும்பி வாங்கியவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருந்த பொழுதும் நூற்றுவித அடிப்படையில் இது இறக்குமுகமாகவே உள்ளது. இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டிய முக்கிய விடயம் என்னவெனில் இப்புத்தகத்தை விரும்பி வாங்கியவர்களில் புத்தகத்தை வாசித்தவர்களின் எண்ணிக்கை குறைவாகவே இருக்கிறது. மேலும் இவ்வெண்ணிக்கை நூற்றுவித அடிப்படையில் அதிக தாழ்ச்சியை காட்டுகிறது. ஆகவே இப்புத்தகம் வாங்கி அதனை வாசிக்காமலிருப்பவர்களும் புத்தகம் வாங்கியதன் நோக்கம் ஆராயப்படல் வேண்டும். நிருவாக சபையினருக்கு நிதியுதவி அளிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவோ அல்லது புத்தக விற்பனையை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவோ வாங்கினார்கள் என்பது ஆராயப்பட வேண்டிய விடயம். ஒரு வகையில் இவர்கள் கூட வேறு காரணங்களுக்காக புத்தகம் வாங்கியோர் என்ற பிரிவினாள் சேர்க்கப்பட வேண்டியவர்கள். எனினும் புத்தகம் வாங்காமல் வாசித்தவர்களும் உள்ளனர் என்பதை மறுக்கலாகாது. ஆகவே புத்தகத்தை வாசித்தோர் எத்தனை வீதமானோர் வாசிக்காதோர் எத்தனை வீதமானோர் என்ற அடிப்படையில் ஒரு முடிவுக்கு வருவது உகந்தது எனலாம். அந்தவகையில் நூற்றுவித அடிப்படையில் புத்தகத்தை வாசிப்பவர்களின் தொகை குறைந்து செல்வதை மறுக்க முடியாது. ஆகவே இப்புத்தக வெளியீடு தொடர்பாக மீள் பரிசீலனை அவசியமானதொன்றாகும். இரண்டு புத்தகங்களை மட்டுமே கருத்தில் கொண்டு பெறப்பட்ட இத்தரவுத் தொகுப்பு பூரணமானது என்று கூறிவிட முடியாது. எனினும் இத்தரவுத் தொகுப்பில் பங்குபற்றியோரின் கருத்துக்களும் இவ்வெளியீடு தொடர்பான மீள்பரிசீலனையும் ஒன்றுக்கே இட்டுச்செல்கின்றன.

“வாழ்க்கையும் சமயத்தையும் தொடர்பு படுத்தும் வகையிலும் தற்காலத்திற்கு ஏற்ற வகையிலும் கட்டுரைகள் அமையவேண்டும்,” “ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும்,” “புத்தகம் இரண்டு மூன்று வருடங்களுக்கொரு தடவை வெளிவந்தால் போதுமானது,” “கட்டுரைகள் வாசிக்கத் தூண்டுமளவிற்கில்லை,” “மாணவருக்கு பிரயோசனமாக இல்லை,” “வசனநடை விளங்க கஷ்டமாக இருக்கிறது,” “மாணவரின் ஆக்கங்கள் குறைவு” போன்ற கருத்துக்களும் பெறப்பட்டன. பொதுவாக “புத்தகத்தின் விலை அதிகம்” என்ற கருத்து காணப்பட்டது. இவை இப்புத்தகத்தை முற்று முழுதாக நிராகரிக்காவிடினும் குறைபாடுகளை சுட்டிக்காட்டுவனவாக உள்ளன. எனவே இப்புத்தகம் தேவையில்லை என்ற கருத்தைவிட புத்தகத்தின் தரத்தை மாற்றவேண்டும் என்ற கருத்தே மேலோங்கியுள்ளது. இவற்றை விட “பெருமைப்பட வேண்டிய விடயம்,” “பயனுள்ளதாக இருந்தது,” “தொடர்ந்து வெளியிட வேண்டும்,” “பிரயோசனமாக, வும் பல்கலைக்கழக மாணவர்களை ஊக்குவிக்கு முகமாகவும் உள்ளது.” போன்ற கருத்துக்களும் முன்வைக்கப்பட்டன. எனவே புத்தகம் வெளிவருவதற்கு எதிர்ப்பு என்பது அருகியே காணப்படுகிறது. “கூடுதலான சஞ்சிகைகள் எம்மவரிடமே வலம் வருகிறது. அதை விடுத்து பரந்த அடிப்படையில் வெளியாட்களும் இச் சஞ்சிகையில் கவனம் செலுத்தக்கூடிய அடிப்படையில், அதற்குரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்” என்பதும் வரவேற்கக்கூடிய ஒரு கருத்தாக காணப்பட்டது.

பொதுவாக நோக்குமிடத்து இக் கருத்துக் கணிப்பீட்டிலிருந்து இந்த நூல் மீதான மீள் பரிசீலனை என்பது அவசியமானதென்பதும், அது எவ்வழிகளில் மேற்கொள்ளப்படலாம் என்பதும் உணரப்படக் கூடியதாகவுள்ளது. ஆகவே இனிவரும் செயற்குழு உறுப்பினர் இதனை கருத்திற் கொண்டு செயற்படுபவர்கள் என நம்புவோமாக. இதனை அமுல்படுத்தவேண்டிய பொறுப்பு தனியாக செயற்குழுவினரிடம் மட்டும் ஒப்படைக்காது அதற்காக மாணவர்களாகிய நாங்களும் சிரமப்படவேண்டும். இதுவரைகாலமும் புத்தக வெளியீட்டிற்காக விளம்பரம் சேகரிப்பவர்களோ அல்லது வேறு வேலைகளில் ஈடுபடுபவர்களோ செயற்குழு உறுப்பினர்களாகவே இருந்தனர். அதைவிடுத்து “எங்கள் சமயம், எங்கள் கோயில், இதற்கு நாங்கள் எங்களால் இயலுமான கடமைகளைச் செய்யவேண்டும்” என்ற கொள்கையினடிப்படையில் எல்லோரும் ஒன்றுபடுவோமாக.

❧ மகனே உறுதியாக நில், பிறர் உதவியை எதிர்பாராதே வேறு மனிதர்களுடைய உதவியைக் காட்டிலும் ஆண்டவனுடைய உதவி எவ்வளவோ பெரிதல்லவா? பரிசுத்தமாயிரு பகவானை நம்பு. அவரை நம்பியுள்ள நீ நேர்வழியில் செல்கிறாய். உன்னை எதுவும் எதிர்த்து நிற்க முடியாது.

- சுவாமி விவேகானந்தர்

❧ நாளை அடக்க உன்னுடைய குழந்தைக்கு கற்றுக்கொடு. வெகு விரைவில் அது பேசக் கற்றுக்கொள்ளும்.

- பிராங்கினின்

With the best Compliments of

NAGALINGAMS JEWELLERS

**Designers and Manufacturers of 22 Carat Sovereign
Gold Quality Jewelleries**

**101, Colombo Street,
KANDY.**

With Best Compliments From:

RAMYA TEX

Dealers in Textiles & Fancy Goods

No. 50, New Bazaar,
NUWARA-ELIYA.

☎ 052 - 2287

With Best Compliments From:

NEW PRABA JEWELLERY MART

Manufacturers of 22 Carat
Gold Jewellery

50/4 Lawson Street,
NUWARA-ELIYA.

☎ 052 - 3065 / 052 - 2919

With Best Compliments From:

EAGAL ELECTRICALS

Contractors & Dealers in
Electrical Goods

5, KUMARA VEEDIYA,
KANDY.

T. P. 22913 - 22329

With Best Compliments From:

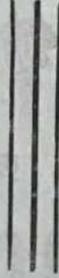
KAVITHAS

C-2, Kavithas Complex,
Lowson Street,
Nuwara-Eliya.

T. P. 052-2419, 052-2923

Res: 052-2497

With Best Compliments From:

MARIYAS

No. 2A, St. Andrew's Drive,
NUWARA-ELIYA,

T. P. 052 - 2401

With Best Compliments From:

ROYAL TRADER

Dealers in:- Potatoc and
Seed Potatoes

2 C St, Andrew's Drive,
NUWARA-ELIYA.

☎ 052 - 2795

With Best Compliments of:

SAAREE CENTRE

Dealers in Textiles & Fancy Goods
S. R. K. Pawn Broker

3, Central Market,
New Bazaar,
NUWARA-ELIYA.

☎ 052 - 2084

நல்வாழ்த்துக்கள்:-

22 ct தங்க நகைகளுக்கு

ரத்ன மாளிகை

48, 50 டி. எஸ். சேனாநாயக்க வீதி,

கண்டி.

தொலைபேசி: 23630

With Best Compliments of:

R. V. M. TRADERS

(Dealers in Potatoes)

R. V. M. PAWN BROKER

37, Kandy Road,

Nuwara-Eliya.

☎ 052 - 2062

With Best Compliments of:

**COMMERCIAL HARDWARE
STORES**

65 & 67, Colombo Street,

KANDY.

☎ 23988
23565

பேராசிரியர் சி. பாலசுப்பிரமணியம்

— க. விஜயமோகன் —
3ம் ஆண்டு
(விஞ்ஞான பீடம்)

இந்த ஆண்டின் ஏப்பிரல் 3ம் திகதி தாவரவியல் உலகை பொருத்த மட்டில் மிகவும் துர் அதிஸ்ட வசமான நாளாகும். தாவரவியல் உலகில் மாபெரும் விருட்சமாக இருந்த உலகம் நன்கறிந்த பேராசிரியர் சி. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் அமரர் ஆன செய்தி நம்மை எல்லாம் அதிர வைத்தது. இவரது இழப்பு தாவரவியற் துறையில் ஒரு இடை வெளியை உருவாக்கியுள்ளது என்பதில் இரு வேறு கருத்துக்கள் இருக்க முடியாது. பேராசிரியர் அமரராகும் போது அவருக்கு வயது 56 அப்போது அவர் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக தாவரவியற் திணைக்களத்தில் சிரேஸ்ட விரிவுரையாளராக இருந்தார். இந்த காலகட்டத்தில் அவர் பல ஆராய்ச்சி துறைகளில் ஈடுபட்டு இருந்தார்.

பேராசிரியர் சி. பாலசுப்பிரமணியம் 1936 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 3ம் திகதி மலேசியாவில் சின்னதம்பி தம்பதிகளுக்கு புத்திரனாக பிறந்தார். குடும்பத்தில் இவர் மட்டுமே ஆண் பிள்ளை அத்துடன் இவருக்கு 3 சகோதரிகளும் உண்டு. யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரம்ப கல்வியை ஆரம்பித்த இவர் தனது பள்ளி வாழ்க்கையிலேயே தாவர மாதிரிகளை சேர்ப்பதில் ஆர்வம் கொண்டிருந்தார். பாடசாலை கல்வியில் கற்றுக் தேர்ந்த இவர் பின் பல்கலைக்கழகத்தில் உயிரியற் கற்கை நெரிக்காக தெரிவு செய்யப்பட்டார். பல்கலை கழகத்தில் படிக்கும்போது இவருக்கு மலேசிய பல்கலைக்கழகம் ஒன்றில் மருத்துவம் படிப்பதற்காக வந்த வாய்ப்பையும் நிராகரித்திருந்தார். இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தாவரவியற் துறையில் விசேட பட்டம் பெற்று வெளியேறினார். பரீட்சையில் அவர் காட்டிய ஆற்றல் அவருக்கு லண்டன் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றில் முதுமானிப் பட்டப்பின் படிப்பை மேற்கொள்ள சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. இங்கு அவருக்கு சூழல் பௌதிகவியலில் (Ecophysiology) ஆராய்ச்சி செய்தமைக்காக முதுமானிப்பட்டம் வழங்கப்பட்டது. அங்கிருந்து மீண்டும் இலங்கை திரும்பிய அவர் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் உதவி விரிவுரையாளராக, விரிவுரையாளராக, சிரேஸ்ட்ட விரிவுரையாளராக கடைமையாற்றியுள்ளார். 1958 ஆம் ஆண்டு துவக்கம் அமரர் ஆகும் வரை பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு சிறந்த ஆசிரியனாக இருந்தார் என்பது எல்லோரினதும் ஏகோபித்த கருத்தாகும். இந்த காலகட்டத்தில் தாவரவியற் பிரிவின் தலைமைப் பொருப்பினையும் ஏற்றிருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பேராசிரியர் சி. பாலசுப்பிரமணியம் தனது வாழ்க்கையில் கல்வித்துறையில் மட்டும் ஈடுபட்டிருந்தார் என்பது இல்லை. பொது வாழ்க்கையிலும் தன்னை ஈடுபடுத்தி இருந்தார். இதற்கு உதாரணமாக பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் இந்து இளைஞர் சங்கத்தின் பெருந்தலைவர் பொருப்பினை ஏற்றிருந்தார் என்பதை குறிப்பிடலாம். நான் பல்கலைக்கழகம் வருவதற்கு முன்பே இவரை பற்றி நிறைய கேள்விப்பட்டிருந்தேன். அவை அனைத்தும் உண்மை என்பதை இங்கு வந்து இரண்டு வருடகாலமாக அவரது மாணவனாக இருந்த போது உணர்ந்து கொண்டேன். பேராசிரியர் பழகுவதற்கு மிகவும் இனிமையானவர்.

தனக்கு தெரிந்த விடயங்களை மற்றவர்களுக்கு சொல்லிக் கொடுப்பதில் மிகவும் ஆர்வம் கொண்டவர். அதுபோல் தனக்கு புதியனவற்றை மற்றோர் இடம் இருந்து அறிந்து கொள்வதிலும் மிகவும் ஆர்வம் கொண்டவர். இவரது விரிவுரைகள் ஒரு தனிப் பாணியை கொண்டிருக்கும். விரிவுரைகளின் போது புத்தகங்களையோ அல்லது வேறு குறிப்புகளையோ பாவிப்பது அவர் வழக்கம் அல்ல.

இவர் இலங்கையில் தாவரங்களைப் பற்றி பல ஆராய்ச்சிகளை செய்துள்ளார். அவற்றில் நக்சல்ஸ் மலைத்தொடரில் அவர் செய்த ஆராய்ச்சிகள் சிங்கராஜ வனாந்திரத்தில் அவர் Plant Sociology அதாவது தாவரங்களுக்கு இடையே உள்ள காட்டு வாழ்க்கையை பற்றிய ஆராய்ச்சி, இலங்கையின் கண்டல் தாவரங்களை பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் மிகவும் முக்கியம் வாய்ந்தவையாகும். பேராசிரியர் ஆராய்ச்சிகள் செய்வதுடனும் விரிவுரைகள் நடத்துவதுடனும் நின்றுவிடாமல் வெளி நாடுகளிலும் தாம் செய்த ஆராய்ச்சிகளை விரிவுரையாக நடத்தியுள்ளார். இதனால் எமது பல்கலைக்கழகத்திற்கும் பிறநாட்டு பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் இடையே மாணவர், ஆசிரியர் பரிவர்த்தனைகள் நடைபெற வாய்ப்பளித்தது. இதன் காரணமாக அவர் புகழ் மட்டுமன்றி எமது பல்கலைக்கழகத்தின் புகழ் உலகம் முழுவதும் பரவுவதற்கு வழி ஏற்பட்டது. இவரினால் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தின் தாவரவியற் பகுதி மட்டும்தான் சேவைகளை பெற்றுள்ளது என்று கூற முடியாது. மற்றய பீடங்களும் நன்மைகளை பெற்றுள்ளன. இவரினால் இலங்கை நாட்டில் மட்டும் காணப்படும் தாவர இனம் ஒன்று இனங்காணப்பட்டது. அதற்கு *Cassia balae* என்று விஞ்ஞான பெயர் இடப்பட்டு அவரை தாவரவியல் உலகம் நினைவு கூறுகின்றது.

பேராசிரியர் சி. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களின் கையெழுத்திடப்பட்ட கடிதம் உலகின் எந்த இடத்திலும் ஒரு தனி மதிப்புண்டு. இதற்கு சான்றாக அன்னாரின் ஈமைக் கிரிகைகளின் போது பல வெளிநாட்டு கல்வி ஸ்தாபனங்களில் இருந்து பிரிதி நிதிகள் கலந்து கொண்டதை நான் நேரிலேயே கண்டறிந்தேன் இப்படிப்பட்ட ஒருவரின் இழப்பு ஈடு செய்யப்படமுடியாது. எனினும் அதை எண்ணி துயர் உறாமல், நாம் அவருடைய மாணவர்களாய் இருந்தோம் என்று பெருமை கொள்வோம். நாம் அவர் சேவை புரிந்த பல்கலைக் கழகத்தில் கல்வி பயின்றோம், சேவை புரிந்தோம் என்று பெருமை கொள்வோம். அவர் தாய்மொழியே எமது தாய் மொழி என்ற ரீதியில் பெருமை கொள்வோம். அவருடைய நாட்டில் நாமும் வாழ்ந்தோம் என்ற முறையில் பெருமை கொள்வோம் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவர் வாழ்ந்த காலகட்டத்தில் நாமும் வாழ்ந்தோம் என்று பெருமை கொள்வோம். பேராசிரியர் சி. பாலசுப்பிரமணியம் என்ற மாபெரும் விருட்சம் மாணவர்களாக உதிர்ந்த வளமான வித்துக்கள் எத்தனையோ ஆயிரம். அவை அனைத்தும் வளர்ந்து எமது எதிர் கால உலகின் சுபீட்சமான வாழ்கைக்கு வழிவகுப்பார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. இச் சந்தர்ப்பத்தில் அன்னாரின் பிரிவால் துயரும் அவரின் பாரியார், உற்றார் உறவினர்கற்கு இந்து இளைஞர் சங்கத்தின் சார்பில் ஆழ்ந்த கவலையை தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

குறிஞ்சித்தென்றல்

ஆவணித்திங்கள் 1ம் நாள் (1.08.92) கொழும்பு புதியகதிரேசன் மண்டபத்தில் குழுமியிருந்த ரசிகர்களை சில்லெனத் தழுவிச்சென்றது மெல்லெனத் தவழ்ந்து வந்த குறிஞ்சித் தென்றல் ஆம், நீண்ட ஒரு வரண்ட இடைவேளையின் பின்னர் பேரா தனைப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் வியத்தகு சில திறமைகள் வெளி உலகிற்கு வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டப்பட்டன. அயராது உழைத்திட்ட மாணவர் குழாத்திற்கு இது ஒரு வகையில் அளப்பரிய வெற்றி என்பதை கிடைத்திட்ட பாராட்டுகள் பறை சாற்றி நிற்கின்ற போதினிலும், பல வினாக்கள் இன்னும் விடைகாணப்படாது ரீங்காரமிட்ட வண்ணமே உள்ளன. இப்படியான நிகழ்ச்சிகள் இவ்வளவு சக்தியையும் நேரத்தையும் செலவழித்து நடாத்தப்படத்தான் வேண்டுமா? இது போன்ற நிகழ்வுகளால் மாணவர்களினதும் கல்வி பாதிப்படையாதா? இந்த நிகழ்ச்சி நடாத்தப்பட்ட விதம் சரியானதா? உண்மையிலேயே இந்நிகழ்ச்சி தரமானதா? போன்ற பல்வேறுவகையான கேள்விகள் பலசாராரிடமிருந்தும் எழுப்பப்பட்டவண்ணமேயுள்ளன.

பல்கலைக்கழகத்திற்கு எத்தனையோ ஏக்கங்களைச் சுமந்தவண்ணம் வரும் ஒவ்வொரு மாணவனினதும் கண்ணான இலட்சியம் அவனது கல்விதான் என்கின்ற போதும், கல்வி ஒன்று மட்டுமே அவனது செயல்பாடாக இருக்கக்கூடாது என்பது அநேகராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு

— பா. மணிவண்ணன் —
(பொறியியல் பீடம்)

உண்மை. ஒவ்வொரு மாணவனினதும் கலைத்திறனையும், கலாரசனையையும், ஆளுமைத்தரத்தையும் வளர்த்து மேம்படுத்துவதற்காகவே இங்கு பல சங்கங்களும், கழகங்களும் உருவாக்கப்பட்டு நடாத்தப்பட்டுவருகின்றன. இவ்வாறிருக்கையில் ஒரு சங்கம் மாணவர்களின் தமது கலை ஆற்றலைச் செதுக்கிச், செப்பணிட்டு மக்களிடையே கொண்டு செல்ல வழி அமைப்பதிலும், கிடைத்திட்ட வருவாயை பலரது அபிப்பிராயத்துக்கு ஏற்புடைய ஒரு ஆக்கபூர்வமான பணியில் செலவிடுவதிலும் பிழை என்ன கூறமுடியும்.

‘இந்நிகழ்ச்சிகளால் மாணவர்களது கல்விபாதிப்படையாதா?’ எனும் வினா அடுத்ததாக எம்முன்னால் எழுப்பப்படுகிறது இப்படியான நிகழ்ச்சிகளில் பங்கெடுப்பதும் பல்கலைக்கழகக் கல்வியின் ஒரு அம்சம்தான். எங்குமே பெறமுடியாத, பின், எக்காலத்திலுமே நினைத்துக் கூடப் பார்க்கமுடியாத ஒரு அரிய, விலைமதிப்பில்லாத சந்தர்ப்பம் இது. இச்சந்தர்ப்பத்தை ஒவ்வொரு மாணவனும் அவனது கல்வி பாதிப்படையாது பயன்படுத்தியே ஆகவேண்டும். இப்படியான ஒரு பெரிய நிகழ்ச்சியை ஒழுங்கு செய்கின்ற போது, அநேக பீடங்களுக்கு கல்விப்பளு குறைவாக இருக்கின்ற காலப்பகுதியில் அது வந்து சேரக்கூடிய வாறு பார்த்துக்கொள்வது அதை ஒழுங்கு செய்கின்ற சங்கத்தின் தலையாய கடன். தங்களது கல்வி பாதிப்படையாது இவற்றில் பங்குபற்றுவது மாணவர்களின் மறுக்கப்பட முடியாத கடன்.

அடுத்து எம்முன்னால் நிற்பதும், மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததுமான வினா இந்நிகழ்ச்சியின் தரம் பற்றியது, இந்நிகழ்ச்சியில் பங்குபற்றியோரினதும், இதை ஒழுங்கு செய்தோரினதும் பொது கருத்து இந்நிகழ்ச்சி தரமானது என்பதே. ஆனால் இது முற்று முழுதாகவே தரமானதா? ரசனை என்பது மனிதனுக்கு, மனிதன் வேறுபடுகின்ற, ஒன்று, எனினும் பொதுவான கருத்து என்று ஒன்றை நாம் காணமுடியும். ஒரு வருடத்தின் பெரும்பகுதியை பல்கலைக்கழக எல்லையினுள்ளே கழிக்கின்ற எமக்கு, எமக்கு அப்பால் நடக்கின்ற கலைநிகழ்ச்சிகளை ரசிக்கின்ற சந்தர்ப்பம் மிகவும் குறைவானதே. இருப்பினும் நாம் கேட்டவைகளையும் வைத்து ஒப்புநோக்குகையில்; சில நிகழ்ச்சிகளில் எமது தரம் மிகவும் குறைவாகவே காணப்பட்டது என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

எம்மைப் பொறுத்தவரை நாம் தொழில் ரீதியான கலைஞர்கள் இல்லை. எமக்குக் கிடைக்கின்ற மிகவும் குறுகிய ஒய்வுநேரங்களில் இப்படியான நிகழ்ச்சிகளை வழங்குவது ஒரு ஒப்பற்ற சாதனையே. ஆனால் வெளியுலகில் இவ்வளவு பெரும் தொகையான பணத்தைக் கொடுத்து நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்க வருகின்ற ஒருவருக்கு, நாம் இப்படியான காரணங்களைக் கூறி சமாதானப்படுத்த முடியாது. நிச்சயமாக அவர்கள் கொடுக்கின்ற பணத்திற்கு ஏற்புடைய தரமான நிகழ்ச்சியை வழங்கித்தான் ஆகவேண்டும். எமது தரம் குறைவாக காணப்பட்டால், அதை எவ்வாறாவது செப்பனிட்டே ஆகவேண்டும்.

ஒவ்வொரு நாட்டினதும் கலை கலாச்சாரங்களில் அந்நாட்டின் பல்கலைக்கழகங்கள் இன்றியமையாத இடம் வகிக்கின்றன. அவ்வாறிருக்கையில் நாம் நடத்தும் கலைநிகழ்ச்சிகளின் கருத்தையும், திறனையும் மேம்படுத்த முயலாது, அடிக்கின்ற நுழைவுச் சீட்டின் பணத்தையும், பெறப்போகின்ற இலாபத்தின் அளவையும் அதிகரிக்க முயல்வதில் என்ன பயனிருக்க முடியும். ஒரு நிகழ்ச்சியினால் கிடைக்கப்போகின்ற புகழ்ச்சியும், இகழ்ச்சியும் அதில்

பங்குபற்றுவவர்களை மட்டுமல்ல முழுப்பல்கலைக்கழக மாணவர்களையும் சென்றடையும் என்பதை நாங்கள் நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

இனிமேலும் இவ்வாறான நிகழ்ச்சிகளை நாம் வேறு இடங்களில் நடாத்துவதாக இருந்தால், நிகழ்ச்சிகளின் தரம் உயர்த்தப்பட வேண்டும், நுழைவுச்சீட்டுகளின் பணம் தாழ்த்தப்பட வேண்டும், இயன்றவரை குறித்த நேரத்தில் நிகழ்ச்சிகள் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும். நிகழ்ச்சிகளுக்கு இடையிலான நேரம் திட்டமிடப்பட்டு இயன்றவரை குறைக்கப்பட வேண்டும். பங்குபற்றும் கலைஞர்கள் ஒவ்வொருவரும் தம்மை மிஞ்சி எவருமில்லை என்ற மமதையை விடுத்து இயன்றவரை கூடுதலான ஈடுபாட்டுடன் பங்குபற்ற வேண்டும்.

கொழும்பில் நமது திறமைகளைக் காட்ட முண்டியடித்துக் கொண்டிருக்கும் சிலர், அத்திறமையை இங்கு காட்ட பின்வாங்குவது ஏன்? அவர்களின் திறனை ரசிக்கும் அளவிற்கு இங்குள்ளோர் ரசனை அற்றோர் ஆகிவிட்டனரா? இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு இனிமேலும், வெளியிடங்களில் நடாத்தப்படும் நிகழ்ச்சிகளில் பங்குபற்ற சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படத்தான் வேண்டுமா.

எது எவ்வாறிருப்பினும் இந்து மாணவர் சங்கத்திற்கு இது ஒரு அளப்பரிய வெற்றி என்பதையும் மறுக்கமுடியாது. இந்து மாணவர் சங்கத்தின் நிகழ்ச்சியாக இது இருந்த போதும் வேறு மத மாணவ, மாணவியர் அளப்பரிய ஈடுபாட்டுடன் இந்நிகழ்ச்சியில் பங்குபற்றியது மகிழ்ச்சியை ஊட்டுகின்றதும், பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் ஐக்கியத்தை காட்டுவது மான ஒரு நிகழ்ச்சி இந்த ஐக்கியம் இனி வரப்போகின்ற காலங்களிலும் பல்கலைக்கழக மாணவரிடையேயும், சங்கங்களிடையேயும் மிளிருமா? மென்மேலும் சிறப்பான கலைநிகழ்ச்சிகளால் இப்பல்கலைக்கழகம் தனக்கென்று ஒரு முத்திரையைப் பொறிக்குமா? எமது நாட்டின் கலை கலாச்சார வளர்ச்சியில் எமது பல்கலைக்கழகம் ஒரு தனியான இடம் வகிக்குமா? என்பதை இனி உருண்டோடப்போகின்ற காலங்கள் தான் விடை கூறவேண்டும்.

நன்றிகளை சமர்ப்பிக்கின்றோம் . . .

குறிஞ்சிக்குமரனின் சிறப்பையும், புகழையும் தனித்துவத்தினையும் நாட்டில் அறியாதர் இலர் எனலாம். இதனை இந்து மாணவர் சங்கம் சென்ற ஆகஸ்ட் முதலாம் நாள் நடாத்திய “குறிஞ்சித்தென்றல்” என்னும் பல்சுவை சதம் ப நிகழ்ச்சிக்கு தலைநகரில் கிடைத்த உற்சாகமான வரவேற்பு மெய்ப்பிக்கின்றது. இவ்வாறான நிகழ்ச்சியை தனித்து மேற்கொள்ளவதென்பது நினைத்துப்பார்க்கக்கூட முடியாததொன்றாகும். எமது உதவிக்கரங்களுக்கு தாமாகவே முன்வந்து எமக்களித்த பேருதவிகளை நன்றியுடன் நினைவுகூருகிறோம்.

- ⊕ சிறப்பு விருந்தினராக இந் நிகழ்ச்சிக்கு வருகை தந்து சிறப்பித்த இந்து சமய கலாச்சார அலுவல்கள் பணிப்பாளர் திரு. க. சண்முகலிங்கம் அவர்களுக்கும்
- ⊕ இக்கலை நிகழ்ச்சி நடாத்த புதிய கதிரேசன் மண்டபத்தை எமக்கு பெற்றுத் தந்த ஞானமலர் ஸ்ரோஸ் உரிமையாளர்க்கும்
- ⊕ அனுமதிச் சீட்டுக்களை அச்சிட உதவிய J. L. S. COMPANY (PVT) LTD உரிமையாளர்க்கும், மற்றும் சகல ரீதியிலும் எமக்கு உதவியளித்த அம்பிகா ஜுவலர்ஸ் உரிமையாளர்க்கும், J. D. C. GRAPHICS உரிமையாளர்க்கும்
- ⊕ தலைநகரில் இந்நிகழ்ச்சியை நடாத்த அனுமதிபெற்றுத்தர உதவிய கொழும்பு மாநகரசபை பிரதிமேயர் திரு. கணேசலிங்கம் அவர்களுக்கும்
- ⊕ ‘நாதோற்பவம்’ இசை நிகழ்ச்சியை தயாரித்தளித்த திரு. T. அரவிந்தன் அவர்களுக்கும் நாட்டிய நிகழ்ச்சியான மீனாட்சி கல்யாணத்தை தயாரிப்பதில் பயிற்சியளித்த ஸ்ரீமதி வசந்தகுமாரி சூரியகுமாரன் அவர்களுக்கும், இசை நிகழ்ச்சிகளுக்கு பொறுப்பாக இருந்து மற்றும் சகல விதங்களிலும் உதவிநல்கிய திரு. ஜி. ரஞ்சன், Dr. வீரக்கொடி அவர்களுக்கும் நாடகநெறியாள்கையில் உதவிய திரு. தேவராஜர் அவர்களுக்கும், ‘வாலிவதை’ எனும் நாட்டுக்கூத்து நிகழ்ச்சியை தயாரித்து வழங்கிய “தமிழ்ச்சங்கத்திற்கும்”
- ⊕ E. O. E. பெரெய்ரா அரங்கில் இடம் பெற்ற நிகழ்ச்சி முன்னிகழ்வில் கலந்துகொண்டு ஆக்க பூர்வ கருத்துக்களையும் ஆலோசனைகளையும் வழங்கியவர்களுக்கும் பிரவேச சீட்டுக்களை விற்பனை செய்ய உதவியவர்களுக்கும் ஒப்பனைப் பொருட்களை வழங்கி உதவியவர்களுக்கும்
- ⊕ கலை நிகழ்ச்சிகளுக்காக வீணைகளை கொடுத்துதவிய திருமதி. அருந்ததி சிறிரங்கநாதன், லங்கா மோட்டர்ஸ் உரிமையாளர் திரு. சோமசுந்தரம், திருமதி. கனகரெட்ணம் ஆகியோர்க்கும், கொழும்பில் கலைஞர்களுக்கு தங்குமிட வசதியளித்த திரு. சிறிரங்கநாதன் அவர்களுக்கும் எமக்கு சகல விதங்களிலும் ஒத்துழைப்பு நல்கிய புதிய கதிரேசன் மண்டப நிர்வாகத்தினர்க்கும்.
- ⊕ பல இக்கட்டான சூழ்நிலைகளிலும் எமக்கு தங்கள் ஆலோசனைகளையும் கருத்துக்களையும் வழங்கிய திரு. வ. நந்தகுமார், கலாநிதி. வ முத்துகுமாரசாமி ஆகியோர்க்கும்.
- ⊕ இவ்வாறான ஒரு கலைநிகழ்ச்சி நடாத்த தங்கள் சிரமங்களைப்பொருட்படுத்தாது, நேரத்தையும் சக்தியையும் அர்ப்பணித்து, இப்படியான ஒரு அளப்பரிய வெற்றிக்கு வித்திட்ட எமது சக பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கும்.

இங்கு குறிப்பிடப்படாத எமக்கு சகல ரீதியிலும் தமது பங்களிப்பினை வழங்கிய அனைவருக்கும் எமது இதயபூர்வமான நன்றிகளை தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

இந்து மாணவர் சங்கம்

1991/92ம் ஆண்டுக்கான இந்து மாணவர் சங்க 36வது செயற்குழுவின் ஆண்டறிக்கை

ஒரு நாட்டின் முதந்தர நற்பிரஜைகளை பெற்றுக் கொடுப்பதில் பல்கலைக்கழகங்கள் ஆற்றும் பணி மகத்தானது. இந்த வகையில் பேராதனை பல்கலைக்கழகம் ஒரு சிறப்பான இடத்தை வகித்து வருவது கண்கூடு. அதன் வரலாற்றுடன் பிணைந்து; இந்துமாணவர் சங்கமும் பலபடி நிலைகளினூடு வளர்ச்சியடைந்து வந்துள்ளது. வருடாவருடம் புதிதாக தெரிவு செய்யப்படும் இச்சங்கமானது முற்றுமுழுதாக பல்கலைக்கழக மாணவர்களை தன்னகத்தே கொண்டு, வருடாந்தம் தெரிவு செய்யப்படும் பொறுப்பாண்மைக்குழுவினரின் அனுசரனையுடன் கோவீற் பரிபாலனத்தை மேற்கொண்டு வருகின்றது.

எல்லாம் வல்ல குறிஞ்சிக்குமரன் அருளால் எமது செயற்குழு தன்னால் இயன்ற பங்கை இந்து மாணவர்சங்க வளர்ச்சிக்கு வழங்கியது. அந்த வகையில் அடக்கமாகவும், பணிவாகவும் எமது ஆண்டறிக்கையை சமர்ப்பிப்பதில் பெருமிதமடைகிறோம்.

20 - 12 - 91 எமது இந்துமாணவர் சங்க செயற்குழு பொறுப்பேற்றது.

02 - 01 - 92 சுவாமி ஆத்மகனானந்தஜி (தலைவர்/கொழும்பு இராமகிருஷ்ண மிஷன்) அவர்களால் விசேட சொற்பொழிவு ஒன்று நிகழ்த்தப்பட்டது.

11 - 01 - 92 அலங்கார உற்சவம் ஆரம்பம்

20 - 01 - 92

திருவிழாக்கள் அனைத்தும் ஸ்நபனாபிஷேகம் விஷேட பூஜை, வசந்தமண்டப பூஜை, பஜனை என்றவாறு குறித்தநேரங்களில் நிறைவேறியது. இவ் உற்சவ காலத்தில் வெவ்வேறு விதமான அலங்காரங்களில் வள்ளி தேவசேனா சமேதராக அருள் உலாக்கொள்ளும் முத்துக்குமார சுவாமி, விநாயகர், இராஜ ராஜேஸ்வரி எனும் இருவரும் புடைசூழ பவனிவரும் கண்கொள்ளாக்காட்சி பக்தர்களை பாகாய் உருகச்செய்தது. இறுதி நாளன்று தைப்பூசத் திருவிழாவும் காலை சங்காபிஷேகமும், பகல் அன்னதானமும், மாலை திருவூஞ்சலும் இந்துப்பட்டதாரிகள் சங்கத்தால் மிகச்சிறப்பாக நடாத்தப்பட்டது.

15 - 01 - 92 தைப்பொங்கல்

சகல மாணவர்களும் பீடரீதியான பொங்கல்களை மேற்கொண்டும், பூஜைகளில் கலந்தும் சிறப்பித்தனர். இம்முறை ஒருபோதும் இல்லாதவாறு மருத்துவ பீட மாணவர்களது பொங்கலும் இடம் பெற்றது ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

02 - 03 - 92 மகா சிவராத்திரி

வழமைபோல் இவ்வருடமும் சிவராத்திரி - நான்கு ஜாம பூஜைகளுடன் சிறப்பாக கொண்டாடப்பட்டிருப்பினும் பூஜைகளுக்கிடையே கலை நிகழ்ச்சிகள் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தமை அதன் சிறப்பம்சமாகும். இக்கலை நிகழ்ச்சிகளில்

கண்டி திருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்கள் வழங்கிய 'வில்லிசை
கண்டி இந்து கலாச்சார மன்றத்தினர் வழங்கிய இசைக்கச்சேரி
தாளவாத்திய இசை கசித்ரா சத்தியகீர்த்தியும் அவரது மாணவியர்களும்
வழங்கிய 'வீணாகானம்'

செல்வி றோனா டொமினிக்கின் மாணவியர்களது பூஜை நடனங்கள்,
'வசந்த உற்சவம்', கோபியருடன் கண்ணன், மற்றும் குழுநடனம்.
க/பெண்கள் உயர்தர பாடசாலை நடாத்திய பக்திப்பாடல் நிகழ்ச்சி.
ஹீமதி வசந்தகுமாரி சூரியகுமாரனின் 'பரதஷேத்ரா' தனியார் நடன
கல்லூரி மாணவர்களின் நடன நிகழ்ச்சி.
பேராதனை பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் வழங்கிய 'இன்னிசை கச்சேரி'.
இறுதியாக பல்கலைக்கழக மாணவர்களால் 'உயிர்ச்சுவடுகள்' எனும் சமூக
நாடகமும், 'சன்னியாசம் வாங்கப்போறேன்' எனும் தாளைய நாடகமும்
சிறப்பாக அரங்கேற்றப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

13 - 04 - 92 ஆங்கீச புதுவருடப்பிறப்பு

வருடப்பிறப்பானது அபிஷேகம், விஷேட பூஜைகளுடன் வழமை
போல் சிறப்பாக கொண்டாடப்பட்டது.

16 - 04 - 92 சித்திரா பூரணை

விஷேட பூஜைகளுடன் இறுதியில் சித்திரைக்கஞ்சி வழங்கலும் இடம்
பெற்றது.

15 - 05 - 92 அமரர் பேராசிரியர் பாலசுப்ரமணியம் நினைவஞ்சலி

இத்தினம் பேராசிரியர் யோகரட்ணம் தலைமையில் அமரர் பேரா
சிரியர் பாலசுப்ரமணியம் அவர்களுக்கு நினைவஞ்சலி கூட்டம் நடைபெற்
றது. இந்நிகழ்வில் பேராசிரியர் தில்லைநாதன், பேராசிரியர் H. H. G.
செனவிரட்ண, செல்வன் S. விஜயமோகன் ஆகியோர் இரங்கலுரைகளை
நிகழ்த்தினர்.

16 - 05 - 92 வைகாசி விசாக உற்சவம்

இத்தினத்தன்று சுப்ரமணியசுவாமி வள்ளி தேவசேனா சமேதராக
அருள் உலாவந்தார்.

08 - 06 - 92 பிரியாவிடை வைபவம்

பெருந்தலைவர் கலாநிதி து. விநாயகலிங்கம் அவர்கள் அவுஸ்திரே
லியா செல்லுவதை முன்னிட்டு எமது செயற்குழுவினால் ஆலயத்தில்
பிரியாவிடை வைபவம் ஒன்று நடாத்தப்பட்டது. அவர் முன்னைய பல
செயற்குழுக்களுக்குப் பெருந்தலைவராகவும் அவற்றின் வளர்ச்சிக்கு உறு
துணையாகவும் இருந்து செயலாற்றி வந்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.
இவ்வைபவத்திற்கு புதியபெரும் தலைவர் கலாநிதி இ. சிவகணேசன்,
பெரும்பொருளாளர் வைத்திய கலாநிதி வி. விஜயகுமாரன், முன்னைய
இந்து மாணவர் சங்க உறுப்பினர்கள் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

27 - 06 - 92 புதிய மாணவர் வரவேற்பு வைபவம்

90/91 கல்வி யாண்டின் சகல பீடங்களையும் சேர்ந்த புதிய மாணவர்
வரவேற்கப்பட்டு, காலை 8.00 மணியளவில் பொதுக்கூட்டம் ஒன்று ஒழுங்
குசெய்யப்பட்டது அதில் கோயிலின் பாரம்பரியம் பற்றியும், இந்து மாண
வர் சங்கத்தினதும் பொறுப்பாண்மைக்குழுவினதும் செயற்பாடுகள் பற்றி
யும் கோயில் வளர்ச்சிக்கு ஒவ்வொருவரினது பங்களிப்புகள் பற்றியும்

விரிவாக எடுத்துக் கூறப்பட்டது. பின்னர் சகலமாணவர்களும் ஒன்றிணைந்து ஆலய உள்வீதி வெளிவீதிகளில் சிரமதானத்தை மேற்கொண்டனர். பகல் அன்னதானத்துடன் வைபவம் இனிதே நிறைவுற்றது.

27 - 06 - 92 ஆனி உத்தர நடேசரபிஷேகம்

திரவியாபிஷேகம், ஸ்நபனாபிஷேகம் என்பன அகில் குங்கிலியம், சாம்பிராணி மணக்க சாமரைகள் அசைய முறையாக நடந்து ஸ்ரீ நத்ர பாராயணம், சோசட உபசார பூஜை, திராவிடகாசபாராயணம், என்பவற்றையடுத்து விடியற்பொழுதில் நடேசர் தரிசனமும், நடேசருலாவும் இடம் பெற்றன.

மணவாளக்கோலதினம்

கோயில் புணருத்தாரணம் செய்யப்பட்டு கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்ற தினமான இத்தினமே மணவாளக்கோல தினமாக கொண்டாடப்படுகின்றது. காலை நவோத்திர சகஷ்ர நாம சங்காபிஷேகம், மதியம் அன்னதானம், மாலை திருவூஞ்சல், என்பன பொறியியல் பீட மாணவர்களால் விமர்சையாக நடாத்தப்பட்டன. நாதஸ்வர இன்னிசை வேந்தன் நாதஸ்வர மதுரகான பூஷணம் அளவையூர் நாதஸ்வரவித்வான் M. P. பாலகிருஷ்ணன் குழுவினர்கள் சங்காபிஷேகத்திலும் மாலை திருவிழாவிலும் கலந்து கொண்டு நாதஸ்வர விருந்து அளித்தமை விஷேட அம்சமாகும்.

29 - 07 - 92 'ஆடி அமாவாசை விரதம்'

விஷேட அபிஷேகம், பூஜை என்பவற்றுடன் மதியம் அன்னதானமும் இடம்பெற்றது.

01 - 08 - 92 ஆடிப் பூரம்

அபிஷேகம், விஷேட பூஜை என்பவற்றுடன் சுவாமி திருவுலாவும் இடம்பெற்றது.

01 - 08 - 92 குறிஞ்சித் தென்றல்

எமது செயற்குழுவின செயற்திட்டங்களுள் கலை வளார்க்கும் பணியில் ஒன்றான கலைநிகழ்ச்சிகளை பல்கலைக்கழகத்திற்கு வெளியிடங்களிலும் நடாத்த வேண்டும் என்ற எண்ணக்கருவிற்கு உயிர் கொடுக்கப்பட்ட தினமாகும். தலைநகரில் நடைபெற்ற இந்நிகழ்ச்சி முற்றுமுழுதாக எமது பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் பங்களிப்புடன் நடைபெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

27 - 09 - 92 நவராத்திரி - விஜயதசமி

05 - 10 - 92

பிரதமை முதல் நவமியீறாக தினமும் நித்திய பூஜைகள் வசந்த மண்டப பூஜைகள் இடம்பெற்று தேவிதோத்திரங்கள் ஒதப்பட்டு விஜய தசமியன்று அம்பாள் மகுடாசுர மர்த்தனியாக எழுந்தருளி ஆலய முன்றலில் 'மானம்பூ' இடம்பெற்றது.

25 - 10 - 92 தீபாவளி

விஷேட பூஜை நடாத்தப்பட்டு சிறப்பாக கொண்டாடப்பட்டது.

26 - 10 - 92 கந்தசஷ்டி

31 - 10 - 92 தினந்தோறும் விஷேட பூஜை, அபிஷேகம் இடம்பெற்று கந்தசஷ்டி கவசம் பஞ்சபுராணங்கள் ஓதப்பட்டு இறுதி தினத்தன்று முத்துக்குமாரசுவாமியின் திருவுலாவும் இடம்பெற்றது.

01 - 11 - 92 திருக்கல்யாணம்

இம்முறையும் திருக்கல்யாண உற்சவ சடங்குகள் ஆசார முறைப்படி விமர்சையாக நடாத்தப்பட்டது. திருக்கல்யாண சடங்குகள் முடிந்ததும் குமரன் வள்ளி தெய்வானை சமேதராய் திருவுலாவந்த காட்சி இன்றும் எம் நெஞ்சில் நிழலாடுகின்றது.

மேற்குறிப்பிட்டவை தவிர விஷேஷாதி விஞ்ஞாபனத்தில் குறிப்பிட டுள்ளவாறு கார்த்திகை உற்சவங்கள், நடேசர் தரிசனங்கள், மாசிமகம், பங்குனி உத்தரம் என்பவையும் விமரிசையா நடைபெற்றன.

நன்றிகள் பல உரித்தாகுக

எந்தவொரு செயற்பாடும் முன்னெடுத்துச் செல்லப்படுவதற்கு தகுந்த வழிகாட்டல் அவசியமாகும். இந்த வகையில் எமக்குத் தகுந்த தருணத்தில் ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்த முன்னைய பெருந்தலைவர் கலாநிதி. து விநாயகவிங்கம், பெருந்தலைவர் இ. சிவகணேசன், பெரும்பொருளாளர் வைத்திய கலாநிதி. வி. விஜயகுமாரன், பொறுப்பாண்மைக்குழுத்தலைவர் பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன், செயலாளர். திரு வ. நந்தகுமார், பெருளாளர் திரு க பாலதாசன் ஆகியோருக்கும் ஆலயத்தில் தங்கியிருந்து ஆலய கிரியைகள் குறித்த நேரத்தில் ஒழுங்காக நடந்தேற தக்க தருணங்களில் உதவிகள் புரிந்த கு. இரமணன், செ. இரவிந்திரநாதன், பொ. இராஜ்குமார், கி. குகதாசன் க. பரமேஸ்வரன், க. கோகுலநாதன், இ. சுந்தரகுமார், சி. சுரேஸ், சி. சுரேஸ்குமார். சி. இந்திரலிங்கம் ஆகியோர்க்கும்.

இந்து மாணவர் சங்கமானது தனது பணியினை வெறுமனே சிவத்தொண்டுடன் நிறுத்திவிடாது கலைவளர்க்கும் பணியிலும் ஈடுபட்டுள்ளமை யாவரும் அறிந்ததே. அந்த வகையில் இந்து மாணவர் சங்கத்தின் பல்கலைகழகத்திற்கு வெளியேயான முதலாவது நிகழ்ச்சியான "குறிஞ்சித் தென்றல்" பல்கலை கதம்ப நிகழ்ச்சியினை சிறப்பாக நடந்தேற சகல விதங்களிலும் உதவி ஒத்தாசை புரிந்தவர்களுக்கும், விசேடமாக இந்து மாணவர் சங்க உபகுழு அங்கத்தவர்களுக்கும்.

மேலும் உபயங்கள் நல்குகின்ற வர்த்தக பிரமுகர்கள் அருள் அடியார்கள், அன்பர்கள் அனைவருக்கும் எமது பணிவான நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்வதுடன் இவர்கள் பணி மேலும் தொடரவும் குறிஞ்சிக்குமரன் என்றென்றும் இவர்களுக்கு அருள் பாலிக்க வேண்டும் என்றும் வேண்டிக் கொள்கிறோம்.

நன்றி

இந்து மாணவர் சங்கம்
பேராதனைப் பல்கலைகழகம்
பேராதனை

செல்வன். சி. பராபரன்
செல்வி. ந. மஞ்சளா
இணைச் செயலாளர்கள்

With the best compliments from

கண்டி மாநகரில்
அதி நவீன முறையில் ஆண் பெண் இருபாலார்க்கும்
சிகை அலங்காரம் செய்வதில் முன்னணியில் திகழும்

SRI RANEE
BEAUTY PLAZA

No. 13, King Street,
KANDY

With best compliments from

SIVA ENTERPRIZE

Siva Complex
Block C 1
Lawson Street,
NUWARA ELIYA

052 - 2941, 2109

எம் இனிய நன்றிகளை . . .

- ❦ “இந்து தருமம்” நன்கு இதழ் விரிக்க இடையூறுகள் குறுக்கிடாமல் அபயமளித்து அருள் செய்த குறிஞ்சிக்குமரன் அருள் முன்னிற்க!
- ❦ இம்மலர் சிறப்புற ஆசியுரை ஆக்கித்தந்த சுவாமி ஆத்மகனா நந்தஜிக்கும்
- ❦ வாழ்த்துரைகள் தந்து மலரை மகிமைப்படுத்திய எமது பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர்; இந்துமாணவர் சங்கப் பேருந்தலைவர், பெரும் பொருளாளர் இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் பணிப்பாளர் ஆகியோருக்கும்.
- ❦ வளம்மிக்க கட்டுரைகள், வரைந்து கொடுத்த விரிவுரையாளர்கள், போதனாசிரியர்களுக்கும் கட்டுரைகள், கவிதைகள் நல்கிய மாணவ மாணவியர்க்கும்; வேண்டுகோளை ஏற்று மலருக்கு அட்டைப்படம் வரைந்த அனைவருக்கும்.
- ❦ அழகியதொரு அட்டைப்படத்துடன் மலருக்குரிய புற அட்டையை அன்பளிப்பாக குறுகியகாலத்தில் அச்சேற்றித்தந்த S.P சாமியன் கொம்பனி உரிமையாளருக்கும், உத்தியோகத்தர்களுக்கும்,
- ❦ இம்மலர் வெளியீட்டு நிதிக்காக நடாத்தப்பட்ட “குறிஞ்சித் தென்றல்” கலை நிகழ்ச்சியை ஏற்பாடு செய்த, அதற்கு முன்னின்று ஒத்துழைத்த, அதில் பங்கேற்ற அனைவருக்கும்,
- ❦ மங்களமாய் மலர் மலர மகிழ்ச்சியாய் விளம்பரங்கள் தந்துதவிய வர்த்தக அன்பர்களுக்கும்,
- ❦ விளம்பரம் சேகரிக்க விருப்புடன் உதவியளித்த நண்பர்களுக்கும், வேறு பல வழிகளிலும் தோள் கொடுத்த தோழர்களுக்கும்,
- ❦ ஆக்கப்பிரதிகளை அருமையாய்சரிபார்த்து ஊக்கமுடன் எமக்களித்து பேருதவி புரிந்திட்ட ஆக்க நிறை கலாநிதி துரை மனோகரன், திருமதி. மல்லிகா ராஜரட்ணம் சிவஸ்ரீ பா. நித்தியானந்த குருக்கள் ஆகியோருக்கும்,
- ❦ கடின வேலைப்பளு மத்தியிலும் குறுகிய காலப்பகுதியிலும் மிகக் கவர்ச்சியாகவும், சிறப்பாகவும் இம்மலரை அச்சிட்டு பேருதவி புரிந்திட்ட செனித் அச்சகத்தினருக்கும்.

. . . . இதயத்தால் இயம்புகின்றோம்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்
பேராதனை

இந்துமாணவர் சங்கம்

சு ப ம்

அச்சுப்பதிவு
செனித் அச்சகம்
192, கொட்டுக்கொடல் வீதி,
கண்டி.